1995. évi CXVII. törvény

a személyi jövedelemadóról[1]

Az adóbevételek biztosítása érdekében, az állampolgárok közterhekhez való hozzájárulásának alkotmányos kötelezettségéből kiindulva az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

ALAPELVEK

1. § (1)[2] Magyarországon a magánszemélyek a jövedelmükből a közterhekhez való hozzájárulás alkotmányos kötelezettségének e törvény rendelkezései szerint tesznek eleget, figyelemmel az adóigazgatási jogszabályokban foglaltakra is.

(2) E törvény célja az arányosság és a méltányosság elvének érvényesítésével az állami feladatok ellátásához szükséges adóbevétel biztosítása, kivételesen egyes társadalmi, gazdasági célok megvalósulásának elősegítése.

(3)[3] A magánszemély minden jövedelme adóköteles. Ettől eltérő szabályt, az adóból kedvezményt a kivételes célok érdekében - e törvény alapelveinek figyelembevételével - csak törvény állapíthat meg. Az adó alapja az adóköteles bevételből megállapított, e törvény rendelkezései szerinti levonásokkal csökkentett jövedelem és az adóalap-növelő tételek összege.

(4) Az adókötelezettséget, az adó mértékét befolyásoló, a magánszemély adójának csökkenését eredményező eltérő szabály, adókedvezmény annyiban alkalmazható, illetőleg érvényesíthető, amennyiben az annak alapjául szolgáló szerződés, jogügylet, más hasonló cselekmény tartalma megvalósítja az eltérő szabály, az adókedvezmény célját. Az alkalmazhatóságot, illetőleg érvényesíthetőséget annak kell bizonyítania, akinek az érdekében áll. Ha a felek akár a szokásos piaci értékektől, áraktól való eltérítésekkel, akár színlelt jogügyletekkel kívánják érvényesíteni, növelni az adószabályok alkalmazásának előnyeit, akkor azokat az adókötelezettség megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni.

(5) A magánszemély vagy annak adózásában közreműködő, azt befolyásoló más személy egyaránt köteles a vonatkozó rendelkezések alkalmazása során az adókötelezettséget, az adó mértékét befolyásoló tényezők esetében érvényesíteni az ezen §-ban foglalt alapelveket.

---

1 Kihirdetve: 1995. XII. 22. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet, 451/2023. (X. 4.) Korm. rendelet, 7/2026. (I. 26.) Korm. rendelet 1. §, 10/2026. (I. 30.) Korm. rendelet 1. §, 2. § (1), 3. §, 12/2026. (II. 3.) Korm. rendelet 1. §.

2 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 1., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 1.

3 Az utolsó mondatot beiktatta: 2009. évi LXXVII. törvény 1. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(6) Az adót - egyes kivételekkel - naptári évenként, az összes jövedelem alapján kell megállapítani és megfizetni, azonban az adóbevételek folyamatossága érdekében adóelőleget kell fizetni.

(7)[1] Az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül megszerzett bevétel után megfizetett adó (adóelőleg) az eredeti állapot helyreállítását követően, az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával igényelhető vissza. Ha az eredeti állapot helyreállítása már az adókötelezettség teljesítési határidejének lejárta előtt megtörtént, akkor az említett bevétellel összefüggésben adókötelezettség nem keletkezik.

(8)[2] Az érvénytelen szerződés, vagy egyébként jogalap nélküli kiadás alapján érvényesített költséggel, levonással megállapított jövedelmet és adót (adóelőleget), vagy az adót (adóelőleget) csökkentő jogosultságot az eredeti állapot helyreállítását követően az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával helyesbíteni kell. Ha az érvénytelenség vagy a jogalap hiánya már a jövedelem és az adó (adóelőleg) megállapítása előtt fennáll, akkor a kiadás alapján költség, levonás, az adót (adóelőleget) csökkentő jogosultság nem érvényesíthető.

(9)[3] Az adókötelezettség jogcímét, valamint az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is)

a) elmaradt jövedelemre tekintettel kifizetett, juttatott kártérítés, kártalanítás, kárpótlás címén megszerzett bevétel esetén az elmaradt jövedelemre irányadó rendelkezések szerint kell meghatározni;

b) késedelmi kamat vagy kötbér címén megszerzett bevétel esetén azon bevételre irányadó rendelkezések szerint kell meghatározni, amelynek késedelmes, illetve nem vagy nem szerződésszerű teljesítésére tekintettel a kifizetése, juttatása történt.

(10)[4] Ha a magánszemélyt egy adott bevétel az általa vagy más személy által végzett önálló vagy nem önálló tevékenység ellenértékeként illeti meg – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – e bevétel adókötelezettségének megállapítására az adóalapba nem tartozó tételnek minősülő bevételre, a béren kívüli juttatásra, az egyes meghatározott juttatásra vonatkozó szabály nem alkalmazható.

1/A. §[5] (1) Ha a Magyarországon – a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények rendelkezéseit is figyelembe véve – belföldi adóügyi illetőségű magánszemély az adóévben másik államban is adóköteles jövedelmet szerez, az e törvény által biztosított adóalap-kedvezményt, adókedvezményt, adó feletti rendelkezési jogosultságot (e § alkalmazásában a továbbiakban: kedvezmény) csak annyiban érvényesíthet, ha azonos vagy hasonló kedvezmény ugyanarra az időszakra azon másik államban, amelyben a (4) bekezdésben meghatározott jövedelme szintén adóztatható, nem illeti meg.

(2) Az e törvény szerinti korlátozott adókötelezettség alá eső jövedelmet nem terheli magasabb összegű adó annál, mint amelynek fizetésére a magánszemély akkor lenne köteles, ha ő, házastársa és gyermeke(i) belföldi adóügyi illetőségű magánszemélynek minősülnének azzal az eltéréssel, hogy a – a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények rendelkezéseit is figyelembe véve – külföldi adóügyi illetőségű magánszemély kedvezményt abban az esetben érvényesíthet, ha azt törvény vagy nemzetközi szerződés lehetővé teszi.

---

1 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 1. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 1. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Beiktatta: 2009. évi LXXVII. törvény 1. § (3). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 1. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

5 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 1. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

(3)[1] A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények rendelkezéseinek figyelembevételével külföldi adóügyi illetőségűnek minősülő magánszemély kedvezményt abban az esetben érvényesíthet, ha a (4) bekezdésben meghatározott jogcímen megszerzett, e törvény szerinti adókötelezettség alá eső összes jövedelme eléri az adóévben megszerzett összes jövedelmének – ideértve a Magyarországon nem adóztatható jövedelmet is – 75 százalékát, feltéve, hogy az említett magánszemély azonos vagy hasonló kedvezményre azon másik államban, amelyben az adóévben megszerzett (4) bekezdés szerinti jövedelme szintén adóztatható, ugyanazon időszakra nem jogosult.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben hivatkozott jövedelem a nem önálló tevékenységből származó jövedelem és az önálló tevékenységből származó jövedelem (ideértve különösen a vállalkozói jövedelmet és a vállalkozói osztalékalapot vagy az átalányadó alapját), valamint a nyugdíj és más hasonló, a korábbi foglalkoztatásra tekintettel megszerzett jövedelem.

(5) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott esetben a kifizető a magánszemély nyilatkozata alapján alkalmazhatja a kedvezményre vonatkozó szabályokat, ideértve különösen az adó, adóelőleg megállapítását. Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott esetben a magánszemély kedvezményre való jogosultságának hatósági eljárás során történő igazolására a másik államban érvényesített kedvezményt is tartalmazó, az említett állam joga szerint az adókötelezettség megállapítására szolgáló okirat (így különösen bevallás, határozat) szolgál.

1/B. §[2] (1)[3] A külföldi illetőségű előadóművész választhatja, hogy az előadóművészi minőségében Magyarországon kifejtett tevékenységével összefüggésben megszerzett, kifizetőnek nem minősülő személytől származó, nemzetközi egyezmény alapján, vagy nemzetközi egyezmény hiányában belföldön adóztatható jövedelme után keletkező adókötelezettségét e § rendelkezései szerint teljesíti. A választás feltétele, hogy a magánszemély ideiglenesen tartózkodik Magyarországon és a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerint nem belföldi. Ideiglenesnek tekinthető a magyarországi tartózkodás, ha a magánszemély bármely 12 hónapos időszakban 183 napot meg nem haladóan tartózkodik Magyarországon.

(1a)[4] Az (1) bekezdés szerinti valamennyi feltétel teljesülése esetén a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 31/B. § (2a) bekezdés *g)* pontja szerint bejelentett külföldi illetőségű nem előadóművész magánszemély (külföldi stábtag) is választhatja az e § szerinti adózást.

(2)[5] Nem képezi az (1) bekezdés szerinti bevétel részét a tevékenység ellátásával összefüggésben utazásra és szállásra fizetett költségtérítés, ideértve a magánszemély részére biztosított utazás, szállás ellenértékét is. Az előzőek szerint megállapított bevételből a magánszemély a jövedelmet költség levonása nélkül állapítja meg, amely jövedelem nem tartozik az összevont adóalapba.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti bevétel nem önálló tevékenységre tekintettel illeti meg a magánszemélyt, és annak összege másként nem állapítható meg, a magánszemély azt – választása szerint – a (2) bekezdés szerinti tevékenysége szokásos díjazásának a Magyarországon végzett tevékenysége napjaival arányos részeként is megállapíthatja.

---

1 Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § a).
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 1. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 1. § (1). Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 121. § 1., 2020. évi CLXXVIII. törvény 2. §.
4 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 1. § (2). Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § b).
5 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 1. § (3). Hatályos: 2017. I. 1-től.

(4)[1] A magánszemély az adót az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített, magyar és angol nyelvű nyomtatványon – természetes azonosítóinak, illetőségének, valamint személyének azonosítására alkalmas hatósági igazolványa típusa és száma feltüntetésével – a Magyarországról történő távozását megelőzően – ha bevallási kötelezettségének meghatalmazottja, megbízottja útján tesz eleget, a távozását követő 90. napig – vallja be, és az említett napig fizeti meg. A bevallásban fel kell tüntetni:[2]

a) a magánszemély jövedelmének összegét,

b) a magánszemélyt terhelő adót, és

c) a jövedelmet juttató személy(ek) nevét és címét (székhelyét).

(5) A (2) bekezdés és e törvény egyéb rendelkezésétől eltérően nem kell a bevételből jövedelmet megállapítani, ha a bevétel összege bármely 12 hónapos időszakban a 200 ezer forintot nem haladja meg. Az említett értékhatár átlépése esetén választható a (2)–(4) bekezdés rendelkezésének alkalmazása azzal, hogy a (4) bekezdés szerinti bevallási és megfizetési kötelezettséget első esetben a jövedelem egészére kell teljesíteni, ismétlődő esetben pedig arra a részére, amely tekintetében arra még nem került sor.

(6) E § alkalmazásában előadóművésznek minősül a Központi Statisztikai Hivatal elnökének 7/2010. (IV. 23.) számú közleményével kiadott Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszere alapján az alábbiakban meghatározott foglalkozást végző magánszemély, függetlenül attól, hogy azt a magánszemély önálló tevékenység (ideértve az egyéni vállalkozói tevékenységet is) vagy nem önálló tevékenység keretében végzi:

a) 2724 Zeneszerző, zenész, énekes foglalkozásból a zenész, énekes,

b) 2726 Színész, bábművész,

c) 2727 Táncművész, koreográfus foglalkozásból a táncművész,

d) 2728 Cirkuszi és hasonló előadóművész, és

e) 3711 Segédszínész, statiszta.

II. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA

2. § (1) A törvény hatálya a magánszemélyre, annak jövedelmére, és az e jövedelemmel összefüggő adókötelezettségre terjed ki.

(2) Az adókötelezettség a törvényben meghatározott egyes esetekben a magánszemély adókötelezettségével összefüggésben a kifizetőre is kiterjed. Az államháztartásról szóló törvény szerint a kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzat finanszírozási körébe tartozó kifizetőnek (munkáltatónak) ezeket a kötelezettségeket azzal az eltéréssel kell teljesítenie, hogy ahol törvény az adó vagy az adóelőleg levonását vagy befizetését írja elő, ott az adó vagy az adóelőleg megállapítását kell érteni.

(3) A magánszemély az adó megállapítása szempontjából e törvény rendelkezései szerint veszi figyelembe a bevételeit és a költségeit akkor is, ha a könyvvezetési kötelezettségének más törvény rendelkezései szerint is eleget tesz.

(4)[3] A belföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége összes bevételére kiterjed (teljes körű adókötelezettség). A külföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége kizárólag a jövedelemszerzés helye alapján belföldről származó, vagy egyébként nemzetközi szerződés, viszonosság alapján a Magyarországon adóztatható bevételére terjed ki (korlátozott adókötelezettség).

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

2 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 1.

3 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 2. §. Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 2.

(5)[1] A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(6)[2] A Magyarországon adóztatható bevétel adókötelezettségének jogcímét e törvény szerint kell megállapítani, és az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. A jogcím meghatározásánál a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszonyt és a szerzés körülményeit kell figyelembe venni. Az előzőek szerint meghatározott jogcímen a bevétel kifizetőjeként járhat el az említett felek közül az a személy, amelyikkel a magánszemély a szerzés körülményeit is figyelembe véve a bevétel jogcímét meghatározó jogviszonyban áll, ha ez a kifizető az e bevétellel kapcsolatos, jogszabályban előírt kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges adatokkal rendelkezik, akkor is, ha a bevételt más személy fizeti (fizette) ki, vagy folyósítja (folyósította). Ha az adó megfizetésére e törvény előírásai szerint a kifizető kötelezett, e kötelezettsége független a magánszemély illetőségétől.

(7)[3]

(8)[4] Külföldi jog alapján társadalombiztosítási ellátásnak, családtámogatási ellátásnak, szociális segélynek megfelelő jogcímen folyósított juttatás adókötelezettségét (e törvény külön rendelkezésének hiányában is) a belföldi jog szerint, a juttatás jellemzői, feltételei alapján hasonló juttatás adókötelezettségének megfelelően kell meghatározni.

III. Fejezet

FOGALMAK ÉS ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

3. § E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

1.[5] Belföld: Magyarország területe, beleértve a vámszabadterületet is.

2.[6] Belföldi illetőségű magánszemély:

a) a magyar állampolgár (kivéve, ha egyidejűleg más államnak is állampolgára, és belföldön nem rendelkezik a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvényben meghatározott lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel);

b) az a természetes személy, aki a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározottak szerint a szabad mozgáshoz és a három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogát az adott naptári évben – a ki- és beutazás napját is egész napnak tekintve – legalább 183 napig Magyarország területén gyakorolja;

c) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó letelepedett jogállású, illetve hontalan személy; továbbá

d) az *a)–c)* pontban nem említett természetes személy, akinek

da) kizárólag belföldön van állandó lakóhelye;

db) létérdekei központja belföld, ha egyáltalán nem vagy nem csak belföldön rendelkezik állandó lakóhellyel;

---

1 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 2. §. Módosította: 2006. évi CIX. törvény 170. § (1) u).
2 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 1. § (1). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 2.
3 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 1. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2009. évi CXVI. törvény 1. §. Hatályos: 2009. XI. 17-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1)-(2).
5 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 3.
6 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 1. § (1). Hatályos: 2018. VII. 26-tól.

dc) szokásos tartózkodási helye belföldön található, ha egyáltalán nem vagy nem csak belföldön rendelkezik állandó lakóhellyel, és létérdekei központja sem állapítható meg;
azzal, hogy a létérdekek központja az az állam, amelyhez a magánszemélyt a legszorosabb személyes, családi és gazdasági kapcsolatok fűzik, továbbá az állandó lakóhely az olyan lakóhely, ahol a magánszemély tartós ottlakásra rendezkedett be és ténylegesen ott lakik. Nem változik az állandó lakóhely, ha a magánszemély ideiglenes jelleggel huzamosabb ideig külföldön tartózkodik.

3.[1] Külföldi illetőségű magánszemély: a belföldi illetőségű magánszemélynek nem minősülő természetes személy, valamint – a 2. pont *c)* alpontjában foglaltaktól eltérően – a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 35. § (1) bekezdésének *e)* pontja hatálya alá tartozó letelepedett jogállású személy, feltéve, hogy bármely 12 hónapos időszakban – a ki- és beutazás napját is egész napnak tekintve – kevesebb, mint 183 napot tartózkodik Magyarország területén.

4.[2] Jövedelemszerzés helye:

a) önálló tevékenységből származó jövedelem esetében a magánszemély illetősége szerinti állam, ha azonban a magánszemély az önálló tevékenységet telephelye (állandó bázisa) útján folytatja, akkor a telephely (az állandó bázis) fekvése szerinti állam;

b) hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó jövedelem esetén - az *a)* alpontban foglaltaktól függetlenül - az üzemben tartó székhelye szerinti vagy a hajó, a jármű nyilvántartását (a lajstromot) vezető állam;

c) ingatlan birtoklásából, használatából és hasznainak szedéséből, valamint az ingatlan feletti rendelkezési jog gyakorlásából (így különösen az ingatlan átruházásából, bérbeadásából vagy haszonbérbe adásából) származó jövedelem esetében - az *a)* alpontban foglaltaktól függetlenül - az ingatlan fekvése szerinti állam;

d)[3] nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében a tevékenységvégzés szokásos helyének fekvése szerinti állam; ha a tevékenység végzésének szokásos helye nem határozható meg (ideértve különösen a több címmel vagy nagyobb földrajzi egység megnevezésével beazonosítható helyen végzett tevékenység esetét),

da) ha a magánszemély a munkáltató (a munkaadó) belföldi székhelyével vagy belföldi telephelyével (állandó bázisával), fióktelepével, kereskedelmi képviseletével áll a jövedelemszerzés alapjául szolgáló jogviszonyban, akkor belföld;

db) a *da)* alpontban nem tartozó esetben a belföldön végzett tevékenységére arányosan számított jövedelem tekintetében belföld;

dc) a *db)* alponttól eltérően, az olyan jövedelem tekintetében, amely nemzetközi forgalomban üzemeltetett járművön belföldön kívül (is) teljesített szolgálat ellenértéke, az az állam, amely az ilyen jövedelmet nemzetközi szerződés vagy viszonosság alapján adóztathatja, más esetben a magánszemély illetősége szerinti állam;

---

1 Megállapította: 2013. évi CCXXXVI. törvény 12. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
2 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.

e)[1] kormányzati szolgálati, politikai szolgálati, biztosi, közszolgálati, közalkalmazotti, adó- és vámhatósági szolgálati, bírói, igazságügyi alkalmazotti vagy ügyészségi szolgálati jogviszony, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses, valamint tényleges szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos állományának szolgálati viszonya, a honvédelmi alkalmazotti jogviszony, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának hivatásos szolgálati jogviszonya, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonya, továbbá az említett jogviszonyok bármelyikének megfelelő, külföldi jog szerinti viszony alapján megszerzett jövedelem esetében – a *d)* alpontban foglaltaktól függetlenül – a munkáltató (a munkaadó) illetősége szerinti állam;[2]

f) jogi személy, egyéb szervezet vezető tisztségviselőjeként, felügyelő bizottsága tagjaként megszerzett jövedelem esetében - az *a)* és *d)* alpontban foglaltaktól függetlenül - a jogi személy, az egyéb szervezet székhelye szerinti állam; vezető tisztségviselő a jogi személy, az egyéb szervezet törvényes képviseletére jogosult magánszemély (például az üzletvezetésre jogosult tag, az ügyvezető, a cégvezető);

g) előadói, művészeti és sporttevékenységre, bemutatóra (kiállításra) tekintettel megszerzett jövedelem esetében - az *a)* és *d)* alpontban foglaltaktól függetlenül - a tevékenység végzésének helye szerinti állam;

h) a szellemi alkotáshoz fűződő törvényi védelem alatt álló jog (így különösen szabadalom, ipari minta, védjegy, védett eljárás, szerzői jog) révén megszerzett jövedelem (jogdíj) esetében - az *a)* és *d)* alpontban foglaltaktól függetlenül - a jogdíj fizetésére kötelezett személy illetősége szerinti állam - amennyiben a jogdíj fizetésére belföldi telephelye (állandó bázisa), fióktelepe, kereskedelmi képviselete útján kötelezett, akkor belföld -, ha azonban a jogdíjfizetés alapjául szolgáló jog ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

i) kamat, értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem esetében a kamat, illetve a díj fizetésére kötelezett személy illetősége szerinti állam - amennyiben a kamat, a díj fizetésére belföldi telephelye (állandó bázisa), fióktelepe, kereskedelmi képviselete útján kötelezett, akkor belföld -, ha azonban a kamat, a díj fizetésének alapjául szolgáló követelés (jog), értékpapír ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

j) osztalék esetében az osztalék fizetésére kötelezett jogi személy, egyéb szervezet illetősége szerinti állam, ha azonban az osztalék fizetésének alapjául szolgáló értékpapír (jog) ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

k) vállalkozásból kivont jövedelem esetében a társas vállalkozás székhelye szerinti állam, ha azonban a jövedelem megszerzésének alapjául szolgáló értékpapír (jog) ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

l) nyereményből származó jövedelem esetében a szerencsejáték szervezőjének székhelye szerinti állam, ha azonban a szerencsejáték szervezése - akár engedéllyel, akár engedély nélkül - telephely (állandó bázis), fióktelep, kereskedelmi képviselet útján történik, akkor a telephely (az állandó bázis), a fióktelep, illetve a kereskedelmi képviselet fekvése szerinti állam;

m)[3]

---

1 Megállapította: 2019. évi CIX. törvény 88. §. Módosította: 2020. évi CLII. törvény 12. § a).

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 19. § (1) 5.

3 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

n)[1] a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedés ellenérték fejében történő átruházása, kölcsönbe adása vagy ilyen társaságból történő kivonása révén megszerzett jövedelem esetében – az *a),* az *i),* a *k)* és az *o)* alpontban foglaltaktól függetlenül – belföld;

o)[2] az *a)–n)* alpontokban nem említett esetben a magánszemély illetősége szerinti állam.

5.[3] Alacsony adókulcsú állam: az az állam, amelyben törvény nem ír elő a társasági adónak megfelelő adókötelezettséget vagy az előírt adómérték kevesebb, mint 9 százalék, kivéve, ha az állammal Magyarország egyezményt kötött a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén.

6. Adóév: az az időszak, amelyre vonatkozóan az adó alapját meg kell állapítani; ez a naptári év, az e törvényben meghatározott kivételekkel.

7. Jóváírás: az a pénzügyi művelet, amelynek eredményeként a magánszemély az adott bevétel felett rendelkezhet.

8. Adókötelezettség: a bejelentésre, a nyilatkozattételre, az adóalap- és adómegállapításra, a bevallásra, az adóelőleg- és adófizetésre, az adólevonásra, a nyilvántartás-vezetésre, a bizonylatkiállításra, az adatszolgáltatásra, az iratok megőrzésére vonatkozóan a bevételt szerző magánszemély és az adóztatásban közreműködő kifizető számára e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint előírt tennivalók összessége.

9.[4] Szokásos piaci érték: az az ellenérték (a továbbiakban ideértve a kamatot is), amelyet független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek, vagy érvényesítenének. Nem független felek között a szokásos piaci érték az az ellenérték (ár, kamat), amelyet

a) független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék, szolgáltatás értékesítésekor gazdaságilag összehasonlítható piacon (összehasonlító módszer), vagy

b) a terméknek, szolgáltatásnak független fél felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ellenértékből (árból) a viszonteladói költségek és a szokásos haszon levonásával határoznak meg (viszonteladási árak módszere), vagy

c) a termék, a szolgáltatás szokásos haszonnal növelt közvetlen önköltségével határoznak meg (költség és jövedelem módszer), vagy

d) független fél által az ügylet révén elért – megfelelő vetítési alapra (bevétel, költség, tárgyi eszközök és nem anyagi javak) vetített – ügyleti nyereség figyelembevételével állapítanak meg (ügyleti nyereségen alapuló módszer), vagy

e) a nem független felek az ügyletből származó összevont nyereségnek gazdaságilag indokolható alapon olyan arányban történő felosztásával határoznak meg, ahogy független felek járnának el az ügyletben (nyereség-megosztásos módszer), vagy

f) egyéb módszerrel állapítanak meg, ha a szokásos piaci érték az *a)–e)* pont szerinti módszerek egyikével sem határozható meg

---

1 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 2. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Beiktatta: 2009. évi LXXVII. törvény 2. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 3. § (3). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 1., 2011. évi CLVI. törvény 28. § 3., 2016. évi CLXXXII. törvény 8. § 1.

4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 1. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.

azzal, hogy szokásos haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek, továbbá tőzsdén nem forgalmazott részvény, valamint vagyoni betét, üzletrész és más hasonló, tagsági jogot megtestesítő vagyoni részesedés szokásos piaci értéke – ha a magánszemély ennek ellenkezőjét nem bizonyítja – a vagyoni részesedést kibocsátó jogi személynek, egyéb szervezetnek a vagyoni részesedés megszerzésének alapjául szolgáló szerződés megkötésének, jogügylet létrejöttének napján ismert, a beszámoló elfogadására jogosult szerve által már jóváhagyott beszámoló mérlegében kimutatott saját tőke összegéből a vagyoni részesedésre arányosan jutó rész, növelve a kibocsátó jogi személy, egyéb szervezet olyan kötelezettségének összegével, amely a vagyoni részesedéshez kapcsolódó jóváhagyott osztalék, részesedés címén a vagyoni részesedés megszerzésekor még fennáll. [1]

10. [2] Hivatali, üzleti utazás: a magánszemély jövedelmének megszerzése, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás – a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás kivételével –, ideértve különösen a kiküldetés vagy a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében más munkáltatónál történő munkavégzés miatt szükséges utazást, de ide nem értve az olyan utazást, amelyre vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti; továbbá az országgyűlési képviselő, a nemzetiségi szószóló, a polgármester, az önkormányzati képviselő e tisztségével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás (a lakóhelytől való távollét); hivatali, üzleti utazásnak minősül továbbá a magánszemély törvényben megállapított különleges jogosítványt gyakorló, belföldi székhelyű jogi személynél, egyéb szervezetnél betöltött tisztségéhez, vagy az említett jogi személy tagsága mellett működő külföldi vagy belföldi székhelyű jogi személynél, egyéb szervezetnél betöltött tisztségéhez kapcsolódó utazása, akkor is, ha a magánszemély nem áll munkaviszonyban az említett jogi személlyel, egyéb szervezettel.

11. [3] Kiküldetés: a munkáltató által elrendelt, a munkáltató tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás, így különösen a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében a munkaszerződéstől eltérő helyen történő munkavégzés; ide nem értve a lakóhelyről, tartózkodási helyről a munkahelyre történő oda- és visszautazást. Kiküldetésnek minősül a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati érdekből történő áthelyezése, vezénylése, átrendelése, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonájának szolgálati érdekből történő áthelyezése, vezénylése, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti, szolgálati érdekből történő áthelyezés, átrendelés, vezénylés is. E rendelkezés alkalmazásában munkahelynek minősül a munkáltatónak az a telephelye, ahol a munkavállaló a munkáját szokás szerint végzi, ilyen telephely hiányában vagy több ilyen telephely esetén a munkáltató székhelye minősül munkahelynek.

12. [4] Külföldi kiküldetés: a belföldi illetőségű magánszemélynek a jövedelme megszerzése érdekében, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében Magyarország területén kívüli (a továbbiakban: külföld) tartózkodása, továbbá az előzőekkel kapcsolatos külföldre történő utazás, ideértve különösen a külszolgálatot és az azzal összefüggő utazást.

13. Külszolgálat: a munkáltató által elrendelt, külföldön történő munkavégzés.

14. [5] Munkáltató:

---

1 Megállapította: 2011. évi XCVI. törvény 16. § (1). Hatályos: 2011. VII. 15-től.
2 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 1. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 2. § (1). Módosította: 2020. évi CLII. törvény 12. § b).
4 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 3.
5 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (1). Hatályos: 2015. I. 1-től.

a) az, akivel (amellyel) a magánszemély munkaviszonyban áll,

b) munkaerő-kölcsönzés esetén a kölcsönzött munkavállaló részére közvetlenül juttatott bevétel tekintetében a munkavállaló kölcsönvevője a munkavállaló kölcsönbeadójával kötött megállapodás alapján,

c) az iskolaszövetkezet által nyújtott szolgáltatás keretében a szolgáltatás juttatónak minősülő fogadója érdekében tevékenységet végző iskolaszövetkezeti tag részére közvetlenül juttatott bevétel tekintetében a szolgáltatás fogadója,

azzal, hogy munkaerő-kölcsönzés, illetve egy munkakörre több munkáltatóval kötött munkaszerződés esetén a bevételnek nem számító juttatásra, valamint a béren kívüli juttatásra (71. §) az e törvényben megállapított rendelkezéseket a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő, illetve a több munkáltató ilyen juttatásának együttes összegére vonatkozóan kell irányadónak tekinteni.

15.[1] Társadalombiztosítási ellátás: a Tbj., a kötelező egészségbiztosításról szóló törvény, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvény, valamint a családok támogatásáról szóló törvény alapján folyósított ellátás.

16.[2] Költségtérítés: az a bevétel (kivéve, ha a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni), amelyet e törvény által költségnek elismert kiadás megtérítésére kizárólag az adott bevételszerző tevékenység folytatása érdekében vagy hivatali, üzleti utazással (ideértve a kiküldetést, a külföldi kiküldetést, a külszolgálatot) összefüggésben kap a magánszemély. Nem tartozik ezen kiadások körébe a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben közvetlenül kielégítő dolog, szolgáltatás megszerzését szolgáló kiadás, kivéve, ha e törvény olyan költségtérítést állapít meg, vagy olyan, jogszabályban meghatározott költségtérítést ismer el, amellyel szemben a kiadást nem kell igazolni.

17.[3] Egyéni vállalkozó:

a)[4] az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak az a magánszemély, aki

aa) az ingatlan-bérbeadási,

ab)[5] a kereskedelemről szóló törvény szerinti magánszálláshely-szolgáltatási

tevékenységéből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapjául szolgáló bevételei tekintetében;

b)[6] a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);

c) az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);

d) az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

e)[7] az ügyvéd az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);

---

1 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 2. § (1). Módosította: 2009. évi XXXV. törvény 51. § a), 2011. évi CXCI. törvény 76. § (2) a), 2019. évi CXXII. törvény 121. § 2., 2020. évi LXXVI. törvény 30. § 1.

2 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 1. § (1). Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 3. § (2). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2.

4 Megállapította: 2010. évi XC. törvény 15. §. Hatályos: 2010. VIII. 16-tól.

5 Módosította: 2019. évi C. törvény 5. § a), 2020. évi XCVI. törvény 1. § a).

6 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 2. § (1). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

7 Módosította: 2017. évi CXXXVI. törvény 38. § (3).

f)[1] a szolgáltató állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;

g)–h)[2]

18.[3] *Mezőgazdasági őstermelő:* a családi gazdaságokról szóló törvény szerinti mezőgazdasági őstermelő, ideértve az őstermelők családi gazdaságának tagját is.

19.[4]

20.[5] Üzemanyag-fogyasztási norma: a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló jogszabály szerinti üzemanyag- és kenőanyag-felhasználás mértéke. Amennyiben így nem állapítható meg a norma, akkor a gyártó által, vagy műszaki szakértő által megállapított mérték.

21.[6] Bér:[7]

a)[8] a munkaviszonyból, közfoglalkoztatási jogviszonyból származó jövedelem (kivéve a munkaviszony megszüntetésére tekintettel kapott végkielégítést);

b) az adóköteles társadalombiztosítási ellátás;

c)[9] a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján folyósított adóköteles ellátás;

d)[10] a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított álláskeresési járadék, álláskeresési segély, ha ennek megállapítására nem a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor, továbbá a keresetkiegészítés és keresetpótló juttatás;

e)[11] a Magyar Honvédségnél tartalékos katonai szolgálatot teljesítő magánszemély e jogviszonyból származó jövedelme;

f)[12] az *a)-e)* pontban meghatározott jövedelmet pótló kártérítés (keresetpótló járadék), ideértve a rendvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítést és rendvédelmi egészségkárosodási járadékot, valamint a honvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítést és honvédelmi egészségkárosodási járadékot, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti egészségkárosodási keresetkiegészítést és egészségkárosodási járadékot, továbbá a felelősségbiztosítás alapján ilyen címen fizetett kártérítést is, de ide nem értve a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadékot;

g)[13] a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység díjazása.

22.[14] Munkaviszonyból származó jövedelem: a magánszemélyt munkaviszonyára (ideértve a munkaviszonynak megfelelő, külföldi jog szerinti jogviszonyt is) tekintettel megillető adóköteles bevétel.

23.[15] Nyugdíj:[16]

---

1 Módosította: 2012. évi CXXVII. törvény 52. § (6).
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 1. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 26. § (1). Hatályos: 2021. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § a). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
5 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 1. § (2). Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 3. § (4). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Lásd: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (2).
8 Megállapította: 2011. évi CVI. törvény 31. §. Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (1) 1.
9 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 29. § 1.
10 Megállapította: 2002. évi LIII. törvény 46. § (1). Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3), 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 2., 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2.
11 Módosította: 2007. évi XC. törvény 25. § (1) r), 2019. évi LXXIII. törvény 15. § 1.
12 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3), 2016. évi CXXV. törvény 13. § 1., 2020. évi CLII. törvény 12. § c).
13 Beiktatta: 2013. évi CCV. törvény 60. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
14 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 1. § (4). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 2.
15 Megállapította: 2001. évi LXXIV. törvény 75. § (2). Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
16 Lásd: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (2).

a)[1] a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvényben meghatározott saját jogú nyugellátások és hozzátartozói nyugellátások, a rehabilitációs járadékról szóló törvényben meghatározott rehabilitációs járadék, továbbá a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított nyugdíj előtti munkanélküli-segély, álláskeresési segély, ha annak megállapítására a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor;

b)[2] a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvényben meghatározott korhatár előtti ellátás és szolgálati járandóság;

c)[3] a magánnyugdíjpénztár által nyújtott nyugdíjszolgáltatás (ideértve a magánnyugdíjpénztár járadékszolgáltatására jogosult magánszemélyt megillető, biztosítóintézettől vásárolt járadékszolgáltatást is);

d)[4]

e)[5] az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíj-kiegészítések megszüntetéséről szóló törvény alapján folyósított, a nyugdíj-kiegészítésnek megfelelő, valamint azzal azonos pótlék;

f)[6] a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény hatálybalépése előtt hatályos jogszabály alapján megállapított saját jogú és hozzátartozói nyugellátások (így különösen a társadalombiztosításról szóló törvényben és a végrehajtásáról rendelkező kormányrendeletben meghatározott, mezőgazdasági szövetkezeti tagságon alapuló öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadék, valamint a szakszövetkezeti tagságon alapuló növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadék);

g)[7] a Kiváló és Érdemes Művészeket, valamint a Népművészet Mestereit és özvegyüket megillető, törvényben meghatározott járadék (nyugdíj-kiegészítés), az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló törvényben meghatározott táncművészeti életjáradék, valamint a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított ellátás;

h)[8] a bányászatról szóló törvényben meghatározott átmeneti bányászjáradék, a nyugdíjas bányászok szénjárandóságának pénzbeli megváltásáról szóló kormányrendelet alapján folyósított pénzbeli szénjárandóság, valamint ugyanezen kormányrendelet szerint a pénzbeli szénjárandóságra jogosult magánszemély – a jogosult elhalálozása esetén a kormányrendeletben meghatározott közeli hozzátartozója – számára a jogosult volt munkáltatója, vagy a munkáltató jogutódja által folyósított pénzbeli szénjárandóságnak a kormányrendeletben meghatározott mértéket meg nem haladó része;

i)[9] a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék bevezetéséről szóló kormányrendeletben meghatározott pótlék;

---

1 Megállapította: 2011. évi CLXVII. törvény 46. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.
2 Megállapította: 2011. évi CLXVII. törvény 46. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 3. § (4). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi LXI. törvény 223. § (6). Hatálytalan: 2007. I. 1-től. Rendelkezéseit 2006. évre még alkalmazni kell.
5 Jelölését módosította: 2003. évi XCI. törvény 3. § (4).
6 Jelölését módosította: 2003. évi XCI. törvény 3. § (4).
7 Megállapította: 2011. évi CLXVII. törvény 46. § (2). Módosította: 2016. évi CLXIV. törvény 6. §.
8 Megállapította: 2011. évi CLXVII. törvény 46. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
9 Jelölését módosította: 2003. évi XCI. törvény 3. § (4). Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 170. § (1) b), 2007. évi CXXVI. törvény 431. § a).

j)[1] a nyilvántartásba vett egyház, a bejegyzett egyház és a bevett egyház belső szabálya szerint létrehozott és az egyházi jogi személy által működtetett nyugdíjalapból a nyilvántartásba vett egyház, a bejegyzett egyház és a bevett egyház idős, rokkant egyházi személy tagja vagy az említett tag özvegye számára folyósított nyugellátás vagy nyugdíjkiegészítés;

k)[2] a sportról szóló törvényben meghatározott olimpiai járadék, valamint az említett törvény alapján a "Nemzet Sportolója" címmel járó életjáradék;

l)[3] a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai, valamint a bányászok egészségkárosodási járadéka;

m)[4] a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött egyezményben nyugdíjként meghatározott bevétel, valamint - egyezmény hiányában is - az ennek megfelelő, külföldi szervezet által folyósított bevétel;

n)[5]

24.[6] Kamat: e törvény eltérő rendelkezése hiányában az adós által a kölcsönnyújtónak (betételhelyezőnek) vagy az igénybe vett kölcsön (elfogadott betét) használatáért, kockázatáért időarányosan fizetett (juttatott), a magánszemélyt terhelő, illetőleg megillető pénzösszeg és/vagy egyéb hozadék (ideértve a nyereménybetét esetében juttatott nyereményt is).

25.[7] Helyi önkormányzat: a helyi önkormányzatokról szóló törvény által meghatározott önkormányzat, ideértve a helyi nemzetiségi önkormányzatot is.

26.[8] Reprezentáció: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti rendezvény, esemény keretében, továbbá az állami, egyházi ünnepek alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és a rendezvényhez, eseményhez kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.) azzal, hogy az előzőek nem minősülnek reprezentációnak, ha a juttatásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási hely és idő, a tényleges szakmai, illetve hitéleti program és a szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme akár közvetve is megállapítható.

27.[9] Üzleti ajándék: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott ajándék (ingyenesen vagy kedvezményesen adott termék, nyújtott szolgáltatás, valamint a kizárólag erre szóló utalvány).

28.[10] Egységes területalapú támogatás: az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból (EMGA) finanszírozott területalapú támogatás és annak nemzeti támogatásból történő kiegészítése azzal, hogy e törvény alkalmazásában ez a támogatás nem tekinthető költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatásnak.

29.[11] Ingatlan: a föld és a földdel alkotórészi kapcsolatban álló minden dolog, kivéve a földingatlan tulajdonosváltozása nélkül értékesített lábon álló (betakarítatlan) termést, terményt (pl. lábon álló fa).

---

1 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 2. § (5). Módosította: 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § a), 2019. évi XXXVI. törvény 4. §.
2 Megállapította: 2005. évi XXIII. törvény 1. §. Hatályos: 2005. VII. 1-től. A 2005. július 1-jétől megszerzett jövedelemre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2011. évi CXCI. törvény 76. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Jelölését módosította: 2003. évi XCI. törvény 3. § (4).
5 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi LXI. törvény 223. § (6). Hatálytalan: 2007. I. 1-től. Rendelkezéseit 2006. évre még alkalmazni kell.
6 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 1. § (1). Hatályos: 2006. IX. 1-től. A 2006. IX. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Módosította: 2011. évi CLXXIX. törvény 194. § a).
8 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 1. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
9 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 1. § (2). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 3.
10 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 1. § (1). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 1.
11 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 2. § (6). Hatályos: 1998. I. 1-től.

30.[1] Ingó vagyontárgy: az ingatlannak nem minősülő dolog, kivéve a fizetőeszközt, az értékpapírt és a föld tulajdonosváltozása nélkül értékesített lábon álló (betakarítatlan) termést, terményt (pl. lábon álló fa).

31.[2] Vagyoni értékű jog: a földhasználat, az ingatlanon fennálló haszonélvezet és használat, a telki szolgalom, valamint az ingatlan bérleti joga.

32.[3] Értéknövelő beruházás:

az ingó, ingatlan szokásos piaci értékét növelő ráfordítás, azzal, hogy szokásos piaci értéket növelő ráfordításnak minősül az az igazolt kiadás is, amely[4]

a) az ingó dolog átruházása esetén annak eredeti használhatóságát növeli, javítja és/vagy az átruházást megelőző 12 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az eredeti használhatóságának megőrzése, helyreállítása céljából történt;

b)[5] ingatlan átruházása esetében az átruházást megelőző 24 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az ingatlan állagmegóvása céljából történt.

33.[6] Társas vállalkozás: a gazdasági társaság, az európai részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is), az európai szövetkezet, az egyesülés, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az egyéni cég, az ügyvédi iroda, a végrehajtói iroda, a közjegyzői iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, az erdőbirtokossági társulat, az MRP szervezet.

34.[7] Értékpapír: minden olyan okirat, elektronikus jelsorozat, amely a kibocsátás helyének joga szerint értékpapírnak minősül, továbbá a közkereseti társaságban és a betéti társaságban fennálló részesedés, a korlátolt felelősségű társaság üzletrésze és a szövetkezeti részesedés, ideértve más, törvényben meghatározott olyan vagyoni hozzájárulást is, amely tagsági jogviszonyt keletkeztet, különösen az ügyvédi iroda alapításakor szolgáltatott vagyont.

35.[8] Szociális segély: a szociálisan rászorulónak pénzben vagy nem pénzben ellenszolgáltatás nélkül nyújtott vissza nem térítendő támogatás.

36. Szociálisan rászoruló: az a magánszemély, akinek (eltartottainak) létfenntartása oly mértékben veszélyeztetett, hogy azt - vagyoni viszonyára is tekintettel - csak külső segítséggel képes biztosítani.

37.[9] A Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek tagja fogalmába tartozik a Magyar Honvédség, a Rendőrség, az Országgyűlési Őrség, az állami és helyi önkormányzati hivatásos tűzoltóság, a Polgári Védelem, a büntetés-végrehajtás és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok tagja.

38.[10] Egyenruha: a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek tagjának, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal pénzügyőri státuszú foglalkoztatottjának egyforma, hivatalos öltözete, valamint törvényben előírt hivatalos öltözet.

---

1 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 2. § (6). Hatályos: 1998. I. 1-től.
2 Megállapította: 2001. évi LXXIV. törvény 75. § (3). Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 1. § (2). Hatályos: 2007. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 1.
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2.
6 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 2. § (4). Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (3).
7 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 1. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
8 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 1.
9 Módosította: 2007. évi XC. törvény 21. § (1) e), 25. § (1) r), 2011. évi CLVI. törvény 29. § 1., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 1.
10 Módosította: 2007. évi XC. törvény 25. § (1) r), 2011. évi CLVI. törvény 28. § 3., 2020. évi CLII. törvény 12. § d).

39.[1] Kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1–78. o.) 1–14. és 17. cikke szerinti támogatás.

40.[2] Agrár csoportmentességi (ABER) támogatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és erdészeti ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2014. június 25-i 702/2014/EU rendelet (HL L 193 2014.07.01. 1–75. o.) 1–14. és 17. cikkei szerinti támogatás.

41.[3] Mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a mezőgazdasági ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1408/2013/EU rendelet (HL L 352 2013.12.24. 9–17. o.) szerinti támogatás.

42.[4] Költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás: jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított olyan támogatás, amelyet a magánszemély kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett, vagy a tevékenység megvalósulásának ellenőrzését követően kap, továbbá az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból társfinanszírozott, a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához, gazdaságalapításhoz, valamint a mezőgazdasági kisüzemek fejlesztéséhez nyújtandó támogatások.

43.[5] Korábban munkanélküli személy az, aki a foglalkoztatását közvetlenül megelőzően

a)[6] legalább 6 hónapig az állami foglalkoztatási szerv által nyilvántartott munkanélküli volt, vagy

b)[7] a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján álláskeresők támogatásában, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján aktív korúak ellátásában részesült, vagy

c)[8] a *b)* pontban említett ellátásra való jogosultságát már kimerítette, de az állami foglalkoztatási szervvel továbbra is együttműködött,

azzal, hogy az *a)-c)* pontokban foglalt feltételek fennállása szempontjából azt az időtartamot, amely alatt a munkanélküli csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermekgondozást segítő ellátásban részesül, továbbá a letartóztatás, szabadságvesztés, elzárás időtartamát, valamint a tartalékos katonai szolgálatban, a polgári szolgálatban töltött időt (a szolgálat megkezdése és befejezése közötti időtartamot) figyelmen kívül kell hagyni.[9]

44.[10] Azonos munkakör: a 7/2010. (IV. 23.) KSH közleménnyel kiadott, 2011. január 1-jétől hatályos Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszere (FEOR–08) szerint azonosnak minősülő munkakör.

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (3). Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 1. § (3). Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § a).
5 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 2. § (9). Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 202. § 1., 2017. évi CXCVII. törvény 58. §, 2018. évi CXVII. törvény 34. §.
6 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 126. § (2) g).
7 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 1.
8 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 126. § (2) g).
9 Módosította: 2007. évi XC. törvény 25. § (1) r), 2015. évi CCXXIII. törvény 64. § a).
10 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 1. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.

45.[1] Személygépkocsi: négy, illetve három gumiabroncskerékkel felszerelt olyan gépjármű, amely a vezetővel együtt legfeljebb nyolc felnőtt személy szállítására alkalmas, azzal, hogy ide tartozik a benzinüzemű, a dízelüzemű, az elektromos üzemű, a gázüzemű személygépkocsi, a versenyautó, az önjáró lakóautó. Személygépkocsinak minősül továbbá az a vegyes használatú, 2500 kg-ot meg nem haladó megengedett együttes tömegű, olyan gépjármű (nagy rakodóterű személygépkocsi), amelynek rakodótere gyárilag kialakítva kettőnél több utas szállítására alkalmas, de kézzel egyszerűen oldható ülésrögzítése révén a felhasználás szerinti terhek szállítására bármikor átalakítható a válaszfal mögötti rakodótér, ideértve azt az esetet is, ha az ülés eltávolítására visszafordíthatatlan műszaki átalakítással került sor.

46.[2] Gazdasági tevékenység: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

47.[3] Lízingnek minősül a tárgyi eszköz használatba adása 1997. január 1-je előtt kötött olyan szerződés alapján, amely annak határozott időre szóló, de 365 napot meghaladó bérletéről azzal a kikötéssel rendelkezik, hogy a bérlő a tulajdonjogot legkésőbb az utolsó bérleti díj kiegyenlítésével, illetőleg a szerződés lejártával megszerzi vagy számára a bérbeadó vételi jogot biztosít.

48.[4] Önkéntes kölcsönös biztosító pénztár: az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény hatálya alá tartozó szervezet.

49.[5] Magánnyugdíjpénztár: a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény hatálya alá tartozó szervezet.

50.[6] Halászati csekély összegű (de minimis) támogatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 190., 2014.06.28., 45–54. o.) szerinti támogatás.

51.[7] Termőföld: a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvényben meghatározott mező-, erdőgazdasági hasznosítású föld.

52.[8]

53.[9] Termőföld haszonbérbe adása: a termőföld, illetve halastó magánszemély tulajdonosa vagy haszonélvezője által egy vagy több évre, írásban kötött megállapodás alapján, ellenérték fejében a föld használati jogosultságának mező-, erdőgazdasági, illetve halászati hasznosításra történő átengedése.

54.[10] Beruházási költség: az e törvény szerint költségként elismert, igazolt, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezés napjáig felmerült, az előírt nyilvántartásban feltüntetett kiadás.

55–59.[11]

60.[12] Sportrendezvény: sportszervezet vagy sportszövetség által versenyrendszerben vagy azon kívül, résztvevők jelenlétében megtartott verseny, mérkőzés.

61.[13] Ingatlannak közérdekű célra történő megvásárlása: a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény rendelkezései szerint történő vásárlás.

---

1 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 2. § (9). Hatályos: 1997. I. 1-től.
2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 1. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 2. § (9). Hatályos: 1997. I. 1-től.
4 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 2. § (9). Hatályos: 1997. I. 1-től.
5 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 2. § (9). Hatályos: 1998. I. 1-től.
6 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (4). Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 2. § (2). Hatályos: 2013. XII. 15-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
9 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 2. § (2). Hatályos: 2017. I. 1-től.
10 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 1. § (5). A korábbi második mondatot hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
11 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 1. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
12 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 1. § (4). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.
13 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 1. § (6). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 2.

62.[1] Magánalapítvány*:*

a) az alapító, a csatlakozó vagy az alapító, a csatlakozó hozzátartozója mint kedvezményezett érdekében a Polgári Törvénykönyv rendelkezései szerint létrehozott alapítvány,

b) a nem közhasznú vagyonkezelő alapítvány,

feltéve, hogy kizárólag magánszemély alapító, csatlakozó által rendelkezésre bocsátott vagyonnal vagy kizárólag magánszemély által a vagyonkezelő alapítvány vagyonkezelésébe adott vagyonnal és ezek hozamaival gazdálkodik.

63.[2] Csoportos személyszállítás: ha a munkáltató a munkavégzés érdekében legalább négy munkavállaló szállításáról gondoskodik

a) a tulajdonában (üzemeltetésében) lévő járművel, vagy

b) kifizetőtől igénybe vett személyszállítási szolgáltatás útján

azzal, hogy egyidejűleg négynél kevesebb munkavállaló szállítása is csoportos személyszállításnak minősülhet, ha a munkavállalók munkarendje vagy a munkahely földrajzi elhelyezkedése miatt a munkába járás, illetve a hazautazás közösségi közlekedési eszköz igénybevételével nem valósítható meg.

64.[3]

65.[4] Szociális gondozói díj: az a költségtérítést nem tartalmazó bevétel, amelyet a személyes gondoskodásról szóló jogszabályi rendelkezések alapján, illetőleg azoknak megfelelően nem munkaviszony keretében folytatott tevékenységért és nem munkaviszony keretében folytatott lelki segélyszolgálatért kap a magánszemély.

66.[5] Alapkutatás: a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényben (a továbbiakban: Innovációs tv.) meghatározott alapkutatás.

67.[6] Alkalmazott kutatás: az Innovációs tv. szerinti alkalmazott kutatás.

68.[7] Kísérleti fejlesztés: az Innovációs tv. szerinti kísérleti fejlesztés.

69.[8] Független felek: azok a személyek (természetes személyek, jogi személyek, egyéb szervezetek), amelyek (akik) között nem áll fenn olyan szoros gazdasági, jogi kapcsolat, amelynek révén legalább az egyik fél meghatározó befolyást képes gyakorolni a másik fél gazdasági döntéseire, vagy amelynek révén a felek egymással szoros együttműködésben folytatják tevékenységüket (nem tekinthetők független feleknek különösen az egymással munkaviszonyban, tartós megbízási jogviszonyban álló személyek, továbbá a társas vállalkozás és a benne akár közvetlenül, akár közvetve - a közeli hozzátartozókat megillető jogokat együttesen számítva - többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező magánszemély).

70.[9] Elemi kár: az elemi csapás (így különösen a jégeső, az árvíz, a belvíz, a fagy, a homokverés, az aszály, a hó-, a jég- és a széltörés, a vihar, a földrengés, valamint a természeti vagy a biológiai eredetű tűz) okozta kár, amelynek igazolására a kár tényét tartalmazó okmány (pl. biztosító, mezőgazdasági igazgatási szerv, katasztrófavédelem végrehajtását végző szerv által kiállított szakvélemény, jegyzőkönyv stb.), vagy - ha nem rendelkezik tőle független szervezet által kiadott okmánnyal - a károsult által kiállított jegyzőkönyv szolgál.

71.[10]

72.[11]

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 1. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 1. § (3). Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 1. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 1. §. Hatályos: 2001. I. 1-től.
5 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (5). Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (5). Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (5). Hatályos: 2015. I. 1-től.
8 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 3. § (6). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
9 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 1. § (3). Hatályos: 2007. II. 15-től. Ezt követően bekövetkezett elemi kár megállapítására kell alkalmazni.
10 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXII. törvény 16. § (2) 1. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
11 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

73.[1] Lakás: az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró építmény, valamint az építési engedély szerint lakóház céljára létesülő építmény, ha készültségi foka a szerkezetkész állapotot (elkészült és ráépített tetőszerkezet) eléri, továbbá az ingatlan-nyilvántartásban tanyaként feltüntetett földrészleten lévő lakóház.

74.[2] Lakótelek: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvényben meghatározott építési telek, ha arra a településszerkezeti terv, a helyi építési szabályzat szerint lakás építhető, valamint az ingatlan-nyilvántartásban a lakással együtt nyilvántartott földrészlet, továbbá az a földrészlet, amelyet lakáshoz tartozó földhasználati jog terhel.

75.[3]

76.[4] Nyugdíj-előtakarékossági számla: a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló törvényben meghatározott számlavezető által vezetett, az említett törvény szerinti számlák együttese, feltéve, hogy a magánszemély nyilatkozata alapján a számlavezető a nyugdíj-előtakarékossági számlákon, továbbá a velük kapcsolatos, e törvény rendelkezéseinek alkalmazásához előírt bizonylatokon "NYESZ-R" megkülönböztető jelzést alkalmaz.

77.[5] Minimálbér: a törvény külön rendelkezésének hiányában is az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege, kivéve az e törvény költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseiben említett mindenkori minimálbért.

78.[6] EGT-állam: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.

79.[7] Befektetési szolgáltató: a befektetési vállalkozás, az árutőzsdei szolgáltató, a befektetési szolgáltatási tevékenységet folytató befektetési alapkezelő és hitelintézet, ideértve az előzőek által folytatott tevékenységnek megfelelő tevékenységet külföldi jog alapján jogszerűen folytató személyt is.

80.[8] Foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény: a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló törvény szerinti foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény.

81.[9] Kifizető: az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott személy azzal az eltéréssel, hogy kifizetőnek minősül a külföldi személy által belföldi szolgáltatói tevékenysége tekintetében megbízott belföldi illetőségű hitelintézet is, ha az ilyen megbízás alapján belföldön adóköteles jövedelmet fizet ki (ír jóvá).

82.[10]

---

1 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 75. § (6). Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 75. § (7). Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (2) 1. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.

4 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 1. § (5). Hatályos: 2006. IX. 1-től. Alkalmazására lásd: ugyane törvény 223. § (10) a)-d).

5 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 1. § (9). Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6 Beiktatta: 2007. évi I. törvény 104. § (3). Hatályos: 2007. VII. 1-től.

7 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 2. § (5). Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 2.

8 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 1. § (8). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

9 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 1. § (8). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

10 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 2. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

83.[1] Kiküldetési rendelvény: a kifizető által két példányban kiállított bizonylat, amely tartalmazza a magánszemély nevét, adóazonosító jelét, a gépjármű gyártmányának, típusának megnevezését, forgalmi rendszámát, a hivatali, üzleti utazás(ok) célját, időtartamát, útvonalát, a futásteljesítményt, az utazás költségtérítését, valamint ezen költségtérítés kiszámításához szükséges adatokat (üzemanyag-fogyasztási norma, üzemanyagár stb.), azzal, hogy kiküldetési rendelvénynek minősül az említett adatokat tartalmazó, a digitális archiválás szabályairól szóló jogszabály rendelkezéseit is figyelembe véve zárt rendszerben kezelt és tárolt, elektronikus úton előállított bizonylat is. A papír alapon kiállított kiküldetési rendelvény eredeti példányát a kifizető, másolatát a magánszemély a bizonylatmegőrzésre vonatkozó rendelkezések betartásával megőrzi.

84.[2] Éves minimálbér: az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összegének tizenkétszerese.

85.[3] Mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó bevétel: a családi gazdaságokról szóló törvény szerinti őstermelői tevékenységből származó bevétel, azzal, hogy nem tekinthető őstermelői tevékenységből származó bevételnek a kiegészítő tevékenység, tevékenységek bevétele, ha annak mértéke – több kiegészítő tevékenység esetében együttesen számítva – a családi gazdaságokról szóló törvény szerinti bevételi arányt meghaladja, továbbá azzal, hogy amennyiben a kiegészítő tevékenység, tevékenységek bevétele az említett bevételi arányt meghaladja, a kiegészítő tevékenységből származó teljes bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályok alkalmazandók.

86.[4] Iskolarendszeren kívüli képzés: olyan képzés, amelynek résztvevői nem állnak a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban.

87.[5] Iskolarendszerű képzés: olyan képzés, amelynek résztvevői a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban állnak, valamint azon külföldi képzés, amely államilag elismert oktatási célú intézményben folytatott teljes idejű, alapfokú, középfokú vagy érettségi végzettséget adó képzés, vagy államilag elismert felsőoktatási intézményben folyó, felsőfokú végzettséget adó képzés.

88.[6] Biztosító szolgáltatása: a biztosítási esemény bekövetkezése miatt a biztosítót a biztosítási szerződés alapján terhelő kötelezettség keretében a biztosító által juttatott vagyoni érték.

89.[7] Adóköteles biztosítási díj:

a) magánszemély biztosítottra kötött biztosítási szerződés alapján más személy által fizetett díj (ide nem értve a magánnyugdíjpénztár által biztosítóintézettől történő járadékvásárlás ellenértékét) a biztosított magánszemélynél,

b) csoportos biztosítás esetén

ba) – ha az a biztosítási szerződés alapján másként nem határozható meg – a csoportos biztosítás díjának a magánszemélyre arányosan jutó része, vagy

bb) – ha a magánszemélyre jutó díj arányosítással sem állapítható meg – a csoportos biztosítás díja.

90.[8] Személybiztosítás: az élet-, a baleset- és a betegségbiztosítás.

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (6). Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 26. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 26. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 1. § (4). Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 1. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 1. § (5). Hatályos: 2019. I. 1-től.
7 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 1. § (3). Hatályos: 2019. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.

91.[1] Kockázati biztosítás: az olyan személybiztosítás, amelynek sem lejárati szolgáltatása, sem visszavásárlási értéke nincs, azzal, hogy kockázati biztosításnak minősül a kockázati biztosítási elemeket is magában foglaló biztosítások esetében az igazoltan elkülönített kockázati biztosítási rész is, de nem minősül kockázati biztosításnak az olyan biztosítás – akkor sem, ha a biztosító teljesítését biztosítási esemény váltja ki –, ha az adott biztosítási szerződés vonatkozásában a biztosítási feltételek szerint a biztosító teljesítésének összege nem haladhatja meg az adott biztosítási szerződésre befizetett biztosítási díj és az azzal kapcsolatosan képződő hozam együttes összegét.

92.[2] Életbiztosítás: az olyan személybiztosítás, amely alapján a biztosító a természetes személy halála, meghatározott életkor vagy időpont elérése vagy más esemény bekövetkezése esetére a szerződésben meghatározott biztosítási összeg kifizetésére, járadék élethosszig tartó vagy meghatározott időszakra történő folyósítására vállal kötelezettséget.

93.[3] Nyugdíjbiztosítás: az olyan életbiztosítás, ahol a 44/C. § (8) bekezdése szerinti visszafizetési kötelezettség összegével csökkentett biztosítói teljesítésre – a haláleseti szolgáltatást kivéve – a nyugdíjbiztosítási szerződés egész tartama alatt az a biztosított jogosult, akire a nyugdíjbiztosítási szerződést megkötötték, és a biztosító szolgáltatását a biztosított[4]

a) halála,

b) társadalombiztosítási nyugellátásról szóló jogszabály szerinti saját jogú nyugellátásra való jogosultságának megszerzése (ez alatt a tényleges nyugdíjas állapotot kell érteni),

c) egészségi állapotának legalább 40%-os mértéket elérő károsodása, feltéve, hogy a nyugdíjbiztosítási szerződés létrejöttének időpontjában a biztosított egészségkárosodása a 40%-os mértéket nem éri el (függetlenül attól, hogy rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásra jogosult-e vagy sem), vagy

d) a szerződés létrejöttekor érvényes öregségi nyugdíjkorhatár biztosított általi betöltése

váltja ki, feltéve, hogy a nyugdíjbiztosítási szerződés létrejöttétől (az ajánlat vagy a szerződésmódosítás ügyfél részéről történő aláírásának napjától) a biztosító biztosítási eseményre tekintettel történő teljesítéséig (kivéve a biztosított halálát, a biztosított legalább 40%-os mértékű egészségkárosodását, valamint kivéve, ha a biztosító teljesítése nem csökkenő összegű járadékszolgáltatás és a járadékszolgáltatást a szerződés létrejöttétől számított legalább 10. év végéig vagy a biztosított haláláig nyújtják) legalább 10 év eltelik, azzal, hogy a nyugdíjbiztosítási szerződésnek az *a)–d)* pontokban szereplő biztosítási eseményeket – a *c)* pont kivételével, ha a biztosított egészségkárosodása a nyugdíjbiztosítási szerződés létrejöttekor a 40%-os mértéket már eléri – tartalmaznia kell, és az *a)–d)* pontokban szereplő biztosítási eseményeken kívül más biztosítási eseményt nem tartalmazhat. Amennyiben a szerződés létrejöttétől számított 10. év végéig tartó időszakra kalkulált járadékszolgáltatás egy hónapra jutó várható összege az ötezer forintot nem éri el, a járadékszolgáltatás – a szerződés létrejöttétől számított 10. év letelte előtt – egy összegben is teljesíthető.[5]

94.[6] Betegségbiztosítás (vagy egészségbiztosítás): az olyan személybiztosítás, amely alapján a biztosító a biztosított megbetegedése esetén a szerződésben meghatározott szolgáltatások teljesítésére vállal kötelezettséget, azzal, hogy betegségbiztosítás esetében a biztosító szolgáltatása kiterjedhet a szerződésben meghatározott, biztosítási eseménnyel kapcsolatban álló egészségügyi szolgáltatások miatt felmerült költségek egészségügyi szolgáltató számára történő megtérítésére is.

---

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 1. § (4). Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (7). Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 1.
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 1.
5 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 1.
6 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.

95.[1] Balesetbiztosítás: az olyan betegségbiztosítás (vagy egészségbiztosítás), amely alapján a biztosító a biztosított baleset miatt bekövetkező halála, egészségkárosodása vagy rokkantsága esetére a szerződésben meghatározott biztosítási összeg vagy járadék fizetésére, valamint a szerződésben meghatározott egyéb szolgáltatásra vállal kötelezettséget.

96.[2] Járadékbiztosítás: az olyan életbiztosítás – ideértve az azonnal induló, nem csökkenő összegű járadékbiztosítást is –, ahol a járadékszolgáltatást legalább a folyósítás megkezdésétől számított 10. év végéig, vagy a biztosított haláláig nyújtják, feltéve, hogy a járadék nem csökkenő összegű és legalább évente vagy annál gyakoribb kifizetéssel valósul meg.

97.[3] Nem csökkenő összegű járadékszolgáltatás: a biztosító olyan szolgáltatása, amikor a biztosító rendszeres teljesítései közül a mindenkori utolsó teljesítés – pénzben vagy más egységben kifejezett – összege nagyobb vagy egyenlő a mindenkori utolsó teljesítést közvetlenül megelőző biztosítói teljesítés összegénél, ideértve azt az esetet is, amikor a biztosítói teljesítés összege igazolhatóan kizárólag a biztosítói teljesítés gyakoriságának és/vagy a folyósítás tartamának módosulása vagy a magánszemély rendelkezése alapján a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírt adó kedvezményezett magánszemély részére történő kiutalása miatt változik.

98.[4] Biztosító teljesítése: a biztosító által a biztosítási jogviszonyra tekintettel bármilyen jogcímen kifizetett összeg, juttatott vagyoni érték, tekintettel az *1. számú melléklet* rendelkezéseire is.

99.[5] Kiegészítő biztosítás: a nyugdíjbiztosításra vonatkozó rendelkezések alkalmazása során kiegészítő biztosítás az olyan biztosítás – függetlenül attól, hogy az milyen kockázatra nyújt fedezetet –, amelynek saját különös szerződési feltétele van és díja a nyugdíjbiztosítás díjától a számviteli jogszabályok szerint elkülönített (ideértve a szerződéses feltételek szerint rögzített módon meghatározott, levonással érvényesített díjat is).

100.[6] Pénzügyi intézmény: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézet és pénzügyi vállalkozás, továbbá a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti befektetési vállalkozás.

3/A. §[7]

IV. Fejezet

A JÖVEDELEMRE ÉS AZ ADÓKÖTELEZETTSÉGRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Jövedelem, bevétel, költség

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 1.
2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 2.
4 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 2. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 2. § (8). Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 64. §. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.
7 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 3. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

4. § (1)[1] Jövedelem a magánszemély által más személytől megszerzett bevétel egésze, vagy a bevételnek e törvény szerint elismert költséggel, igazolás nélkül elismert költséggel, vagy átalányban meghatározott költséggel csökkentett része, vagy a bevétel e törvényben meghatározott hányada, kivéve, ha a bevételt a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Bármely költség csak egyszeresen, egy alkalommal és – az e törvényben meghatározott kivételekkel – legfeljebb a bevétel mértékéig vehető figyelembe. Igazolás nélkül elismert költség a ténylegesen felmerült és igazolt kiadás érvényesítése helyett jogszabályban meghatározott mértékig számolható el azzal, hogy ezt a költséget ilyen esetben teljes egészében elszámoltnak kell tekinteni. Átalányban vagy a bevétel hányadaként meghatározott jövedelem/költség esetén a bevétel más költséggel nem csökkenthető.

(2)[2] Bevétel a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában – pénzben (e törvény alkalmazásában ideértve a készpénz-helyettesítő eszközt is), és/vagy nem pénzben – mástól megszerzett vagyoni érték. Nem pénzben megszerzett bevételnek minősül különösen

a) az utalvány (ideértve különösen a kereskedelmi utalványt és minden más hasonló jegyet, bónt, kupont, valamint egyéb tanúsítványt, amely egy vagy több személy árujára vagy szolgáltatására cserélhető, illetve egy vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére);

b) dolog, szolgáltatás, értékpapír, részesedés, forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog;

c) elengedett, átvállalt tartozás; a magánszemély helyett teljesített kiadás, befizetés;

d) kamatkedvezmény; dolog, szolgáltatás személyes (magáncélú) ingyenes vagy kedvezményes használata, igénybevétele.

(2a)[3] Nem keletkezik bevétel

a) valamely személy által a tevékenységében közreműködő magánszemély részére biztosított olyan dolog (eszköz, berendezés, jármű, munkaruházat stb.) használatára, szolgáltatás (világítás, fűtés stb.) igénybevételére tekintettel, amelynek használata, igénybevétele a munkavégzés, a tevékenység ellátásának hatókörében, a tevékenység ellátásának feltételeként történik (ideértve azt is, ha ez iskolarendszeren kívüli képzés, betanítás, valamint a biztonságos és egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeinek a munkavédelemről szóló törvény előírásai szerint a munkáltató felelősségi körébe tartozó biztosítása), abban az esetben sem, ha a dolog, a szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas, és a tevékenység hatókörében történő hasznosítás, használat, igénybevétel mellett egyébként az igénybevétel során nem zárható ki a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétel, kivéve, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevételt vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg, valamint

b)[4] a díjat fizető kártérítési felelősségi körébe tartozó, valamint a díjat fizető tevékenységében közreműködő magánszemély – a díjat fizető tevékenységét szolgáló – feladata ellátásával kapcsolatos felelősségére (ideértve a sérelemdíjat is) kiterjedő felelősségbiztosítás díjának megfizetésével.

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 2. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
4 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 3. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

(3)[1] Elismert költségnek csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül. Ha a magánszemély olyan termék vagy szolgáltatás ellenértéke alapján kíván költséget elszámolni, amelynek értékesítője, illetve nyújtója az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott bizonylat kiállítására kötelezett, akkor a kiadás igazolására kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti bizonylat (ide nem értve a nyugtát) alkalmas, egyébként a kiadás igazolására kizárólag az a bizonylat alkalmas, amely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot (így például a kiadás összegét és pénznemét) is. Nem minősül elismert költségnek – ha törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben kielégítő termék, szolgáltatás megszerzésére fordított kiadás, vagy olyan vagyontárgy megszerzésére, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy – ha a törvény kivételt nem említ – akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza.

(4)[2] A (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően, a magánszemély lakásától elkülönített telephelyen vagy egyébként más, a lakáson kívüli helyen folytatott tevékenység ellátásának feltételeként (ideértve az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeit is) a tevékenység ellátásának hatókörében szükséges dologgal (eszköz, berendezés, jármű, munkaruházat stb.), szolgáltatással (világítás, fűtés stb.) összefüggő kiadás akkor is elismert költség, ha a dolog, a szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas, és a tevékenység hatókörében történő hasznosítás, használat, igénybevétel mellett egyébként az igénybevétel során nem zárható ki a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétel, kivéve, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevételt vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg. Ugyancsak az említett rendelkezéstől eltérően, elismert költség a tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott, bevételnek minősülő támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet az ilyen kiadásra, akkor e rendelkezés alapján az csak a támogatásból fedezett rész mértékéig vehető figyelembe elismert költségként).

(5)[3] Ha a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatást e törvény rendelkezése alapján a jövedelem kiszámításánál nem kell bevételként figyelembe venni, akkor a támogatás felhasználásával a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseivel összhangban teljesített kiadás alapján nem számolható el költség (értékcsökkenési leírás sem). Ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, e rendelkezést csak a kiadásnak a támogatásból fedezett része tekintetében kell alkalmazni.

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 2. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 2. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 2. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.

(6)[1] Ha e törvény másként nem rendelkezik, közös tulajdon esetén – a tulajdonosok eltérő rendelkezése, vagy tulajdonjogi korlátozások hiányában – az ingó vagyontárgy, az ingatlan átruházásából, bérbeadásából, a vagyoni értékű jog visszterhes alapításából, végleges átengedéséből, megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból, az értékpapír elidegenítéséből származó jövedelem után a magánszemélyt a tulajdoni hányada arányában terheli adókötelezettség, azzal, hogy a tulajdonostársak közössége esetén az említett tevékenységekből származó bevétellel szemben – e törvény szerint elismert – költség bármelyik tulajdonos nevére szóló bizonylat alapján elszámolható. Házassági vagyonközösség fennállása alatt – az előzőekben említetteket kivéve – ezen időszakban a felek tevékenységéből származó és minden más jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, vagy aki a jövedelemszerzés jogcímének jogosultja.

(7)[2] Ha a bizalmi vagyonkezelési szerződésben vagy az alapítvány alapító okiratában (az alapító okirat rendelkezése hiányában az erre jogosult alapítványi szerv által) kedvezményezettként megjelölt magánszemély e jogállását valamely tevékenység, dolog átruházása vagy szolgáltatás nyújtása ellenértékeként, vagy azzal összefüggésben szerezte, a bizalmi vagyonkezelésből, az alapítványtól származó bevétel adókötelezettségének jogcímét és a jövedelem összegét a tevékenységre, átruházásra, szolgáltatásnyújtásra irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani. Ha a kifizető – kifizető hiányában a kedvezményezett magánszemély – nyilvántartása alapján a bevétel adókötelezettségének jogcímét nem lehet megállapítani, a bevétel egészét egyéb jövedelemnek kell tekinteni.

5. §[3] (1) A jövedelem megállapítása során a bevételt és a költséget forintban kell meghatározni.

(2) Utalvány esetében bevétel az az összeg, amely értékben az utalvány termékre, szolgáltatásra cserélhető, illetőleg kötelezettség csökkentésére felhasználható.

(3) Elengedett kötelezettség és más által átvállalt tartozás esetében a bevétel a magánszemély megszűnt kötelezettségének, illetve megszűnt tartozásának összege. A magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében a bevétel a kiadás teljes összege.

(4) A (2)–(3) bekezdésben nem említett, nem pénzben megszerzett vagyoni érték esetében a bevétel a vagyoni értéknek a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értéke.

(5) Ha e törvény külön rendelkezése alapján a (2)–(4) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összegnek csak egy része minősül bevételnek, akkor a jövedelmet e rész, mint bevétel alapján kell – az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – meghatározni.

(6) Ha e törvény valamely rendelkezése az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) összegének figyelembevételére külön szabályt nem tartalmaz, akkor a 4. számú mellékletben foglaltakat kell alkalmazni.

(7) A külföldi pénznemben keletkezett bevételt, felmerült kiadást, valamint bármely bizonylaton külföldi pénznemben megadott, az adó mértékének meghatározásához felhasznált adatot a 6. § rendelkezéseinek figyelembevételével a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani.

6. §[4] (1)[5] A külföldi pénznemről történő átszámításhoz a (2)–(4) bekezdésben foglalt eltérésekkel

---

1 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 2. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 2. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
3 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 3. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).
4 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 3. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).
5 Megállapította: 2010. évi XC. törvény 16. § (1). Hatályos: 2010. VIII. 16-tól.

a) bevétel esetében – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bevételszerzés időpontjában,

b) kiadás esetében a teljesítés időpontjában

c) dolog, pénzügyi eszköznek nem minősülő vásárolt jog, vásárolt követelés átruházása esetén a szerzési érték tekintetében a megszerzéskor,

d) értékpapír átruházása esetén a szerzési érték tekintetében az értékpapír tulajdonjogának megszerzése, a dematerializált értékpapír értékpapírszámlán történő jóváírása napján,

e) a *d)* pontban nem említett pénzügyi eszközre kötött ügylet esetén – az *a)–b)* pont rendelkezésétől függetlenül – az ügylet teljesítésének (lezárásának) időpontjában,

f) a külföldi pénznemben megfizetett adó esetében – a magánszemély döntése alapján – a *b)* pont szerinti vagy az adóév utolsó napján

érvényes árfolyamot kell alkalmazni.

(2)[1] A külföldi pénznemben megszerzett kamatjövedelemből, osztalékból (osztalékelőlegből) az adót ugyanazon külföldi pénznemben kell megállapítani, levonni és a jövedelem megszerzésének időpontjában érvényes árfolyamon átszámítva, forintban kell megfizetni.

(2a)[2] Ha az egyéni vállalkozó

a) bevételét olyan termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása ellenértékeként szerzi meg, amely esetében az általános forgalmi adó alapja külföldi pénznemben kifejezett, a bevétel forintra történő átszámításához az egyéni vállalkozó azt az árfolyamot alkalmazza, amelyet az adott ügyletben az általános forgalmi adó alapjának forintra történő átszámításához alkalmaz;

b) kiadását olyan termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele érdekében eszközli, amely esetében az általános forgalmi adó fizetésére maga kötelezett, és amelynek alapja külföldi pénznemben kifejezett, a kiadás forintra történő átszámításához az egyéni vállalkozó azt az árfolyamot alkalmazza, amelyet az adott ügyletben az általános forgalmi adó alapjának forintra történő átszámításához alkalmaz.

(3) Az (1) bekezdés és az 5. § (7) bekezdésének rendelkezésétől eltérően, ha a magánszemély a bevételt külföldi pénznemben szerezte, vagy ha a kiadást külföldi pénznemben fizette ki, és

a) az (1) bekezdés *a)–c)* pontjaiban említett esetekben rendelkezik az ott meghatározott időpontot – a külföldi pénz eladása esetén – követő 15 napon, illetve – külföldi pénz vétele esetén – megelőző 15 napon belül pénzügyi intézmény által az adott külföldi pénz eladását/vételét igazoló, a nevére kiállított bizonylattal, a figyelembe vett árfolyamot a bizonylat szerinti összeg mértékéig alkalmazhatja a forintra történő átszámításhoz;

b) a külföldi pénz eladása/vétele az (1) bekezdés *d)–e)* pontjai szerinti ügyletben történt, a forintra történő átszámításra az ügyletben alkalmazott árfolyamot kell figyelembe venni.

(4)[3] Külföldi pénznemben keletkezett bevétel, valamint külföldi pénznemben teljesített kiadás esetén az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának, valamint az 5. § (7) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően

a) – ha a bevétel adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőtől származik – a kifizető az adóelőleg megállapításához,

b) a magánszemély – választása szerint – az adóelőleg, adó megállapításához

a bevétel, illetve a kiadás forintra történő átszámítására a bevétel megszerzése napját megelőző hónap, illetve a kiadás teljesítésének napját megelőző hónap 15. napján érvényes MNB hivatalos devizaárfolyamot, olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot alkalmazza.

---

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 4.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 4. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 2. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

Adóalapba nem tartozó, illetőleg költségnek nem számító tételek [1]

7. § (1) [2] A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:

a) [3] azt a bevételt, amely e törvény *1. számú melléklete* szerint adómentes, vagy más törvény rendelkezése alapján személyi jövedelemadó kötelezettség nem terheli;

b) [4] azt a vagyoni értéket, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci értékét a magánszemély köteles megfizetni; ha azonban a magánszemély semmit nem köteles fizetni, vagy csak a szokásos piaci érték egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci érték vagy annak a fizetési kötelezettség levonásával megállapított része - hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik - a magánszemély olyan bevétele, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni; ilyen esetben a vagyoni érték átruházásakor annak megszerzésére fordított értékként - e törvény külön rendelkezése hiányában is - a szerzéskori szokásos piaci értéket kell figyelembe venni;

c) [5] azt a kapott vagyoni értéket, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsönt, hitelt), továbbá a magánszemély által korábban átadott vagyoni értéket a magánszemély (halála esetén örököse) részére nem ellenértékként (ellenszolgáltatásként) történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot); a kapott vagyoni érték ingyenes vagy kedvezményes használata révén a magánszemély által megszerzett vagyoni érték (igénybe vett szolgáltatás) azonban - hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik - a magánszemély olyan bevételének minősül, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni;

d) [6] a magánszemély által fizetett tagdíjra, hozzájárulásra, felajánlásra tekintettel a vállalkozási tevékenységet nem folytató egyesület, köztestület által a magánszemély részére nyújtott szolgáltatást, amennyiben azt a társadalmi szervezet, a köztestület az alapszabálya alapján, a cél szerinti tevékenységével összefüggésben, a rendeltetésszerű joggyakorlás keretében nyújtja;

e) [7] a visszatérített adót, adóelőleget, feltéve, hogy azt korábban költségként nem érvényesítették, továbbá a magánszemély jogszerűen tett önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozata alapján kiutalt, illetve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt kiutalt összeget; a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozata alapján kiutalt, a nyugdíj-előtakarékossági számláján jóváírt összeget, továbbá a magánszemély nyugdíjbiztosítási nyilatkozata alapján kiutalt, a biztosító által a magánszemély nyugdíjbiztosítási szerződésén jóváírt vagy e törvény rendelkezése szerint a magánszemélynek kiutalt összeget;

f) a jogerős bírói ítélettel megállapított bűncselekmény révén szerzett vagyoni értéket, ha azt ténylegesen elvonták;

---

1 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 2. § (1). Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Számozását módosította: 1999. évi XCIX. törvény 73. § (1).
3 Megállapította: 2001. évi LXXIV. törvény 77. § (1). Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (6), 2010. évi XC. törvény 20. § a).
4 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 6. § (1). Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 2.
5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 6. § (1). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 3. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.
7 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 5. § (1). Hatályos: 2015. I. 1-től.

g)[1] a magánszemélynek adott olyan összeget (utalvány értékét) - ideértve hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára szolgáló összeget is -, amellyel szemben a magánszemély a juttató részére közvetlenül köteles bizonylattal elszámolni, vagy - ha a kiadást a magánszemély előlegezi meg - ezt a juttató utólag, bizonylattal történő elszámolás alapján a magánszemélynek megtéríti azzal, hogy ez a rendelkezés egyébként nem alkalmazható olyan kiadások esetén, amelyeket e törvény nem ismer el a magánszemélynél költségnek;

h)[2] a hatóság által jogszabály alapján elengedett köztartozást;

i)[3] azt az összeget, amelyet a Tbj. szerint

ia) nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából megállapodás alapján, és/vagy

ib) a nem biztosított magánszemély egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága megszerzése céljából, egészségügyi szolgáltatási járulék címén vagy egészségügyi szolgáltatásra kötött megállapodás alapján

a magánszemély helyett más személy fizet meg (mindkét esetben ideértve bármely EGT-államban a kötelező társadalombiztosítási rendszer keretében történő megfizetést is);

j)[4] azt az összeget, amelyet

ja) a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagja, vagy a kedvezményezett rendelkezése alapján a pénztár működését szabályozó törvény rendelkezései szerint más ilyen pénztár vagy a Nyugdíjbiztosítási Alap részére utal át;

jb) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a kedvezményezett rendelkezése alapján annak egyéni számlája javára vagy kedvezményezett hiányában a pénztár tagjainak egyéni számlái javára jóváír;

jc)[5] a magánnyugdíjpénztár tagja a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése esetén a magánnyugdíjpénztártól visszalépő tagi kifizetésként kap;

jd)[6] a magánszemély kérelmére, munkaviszonyának megszűnése esetén a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményben fennálló követelésének terhére az intézmény más ilyen intézménybe utal át;

je)[7] a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a tagot megillető követelése javára jóváír;

jf)[8] az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény alapján a Nyugdíjbiztosítási Alapnak utalnak át, vagy önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárban vezetett egyéni számlán, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményben tagi kiegészítésként, nyugdíj-előtakarékossági számláján vagy nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírnak azzal, hogy az így jóváírt összeg a 28. § (17) bekezdésének alkalmazásában nem tekinthető a számlatulajdonos által teljesített befizetésnek, és nem jogosít az adó feletti rendelkezésre;

k)[9] azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint

ka) tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg;

---

1 Módosította: 2001. évi LXXIV. törvény 161. § (2), 2003. évi XCI. törvény 208. § (2)-(3).
2 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 3. §. Hatályos: 1998. I. 1-től.
3 Megállapította: 2020. évi LXXVI. törvény 29. §. Hatályos: 2020. VII. 15-től.
4 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 2. § (2). Hatályos: 2006. I. 1-től. Ezt megelőző bármely időszak adókötelezettségére alkalmazni lehet.
5 Megállapította: 2015. évi LXXXI. törvény 1. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 3. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 3. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
8 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 3. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
9 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.

kb) a magánnyugdíjpénztár a kedvezményezett részére nem nyugdíjszolgáltatásként fizet ki;

l)[1] a pedagógus szakvizsgára történő felkészülésben vagy továbbképzésben való részvételi díjának és költségének (utazás, szállás, étkezés, könyv, könyvtári beiratkozás és használat díja) munkáltató által történő megtérítését, kifizetését, amennyiben annak forrása a központi költségvetés által biztosított hozzájárulás, valamint a pedagógusnak szakkönyv vásárlására jogszabály alapján adott összeg;

m)[2] a törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján az adó alól Magyarországon mentesített azon jövedelmet, amelyet egyébként az összevont adólapba kellene beszámítani azzal, hogy ezt az összeget az adóbevallásban tájékoztató adatként szerepeltetni kell;

n)[3] a jogszabály alapján, nyilvánosan meghirdetett pályázat útján költségvetési, önkormányzati forrásból

na) társasház részére az adott jogszabályban meghatározott felújításra, korszerűsítésre,

nb) magánszemély részére lakóépületnek az adott jogszabályban meghatározott felújítására, korszerűsítésére juttatott támogatást;

o)[4] a kifizető által a tevékenységében közreműködő magánszemélytől átvállalt kamarai tagdíj összegét, feltéve, hogy a tevékenység kizárólag szakmai kamara tagjaként folytatható, ideértve a kifizető által a vele jogviszonyban álló ügyvédi tevékenységet gyakorlótól átvállalt, az ügyvédi kamara felé vagy az ügyvédi kamarai tagságra, nyilvántartásba vételére figyelemmel teljesítendő egyéb fizetési kötelezettséget is;

p)[5] a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 3. § (1) bekezdés *l)* pontja szerinti pénzügyi szolgáltatás végzésére jogosult pénzügyi intézmény által a megvásárolt követelésből elengedett részt;

q)[6] a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó utazási jegy ellenértékét, ideértve a szokásosan a jegy árában felszámított étkezés ellenértékét is, továbbá a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó szállás ellenértékét, ideértve a szokásosan a szálláshely árában felszámított reggeli étkezés ellenértékét is;

r)[7] a kiküldetési rendelvény alapján hivatali, üzleti utazás költségtérítése címén a teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) figyelembevételével az utazásra kapott összeget, feltéve, hogy a térített összeg nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket;

s)[8] a reprezentációt és az üzleti ajándékot, ha a juttatót az adott juttatás tekintetében a belföldi jogszabály alapján nem terheli adókötelezettség;

t)[9] az egyéni vállalkozónak, őstermelőnek minősülő földműves gazdaságátadási támogatása jogosultsága feltételeként megvalósuló termőföld értékesítéséből származó bevételt;

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 6. § (3). Módosította: 2010. évi XC. törvény 20. § b).
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 3. § (2). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 5., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 3.. Módosítva: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 2. alapján.
3 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2001. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi CXXXVI. törvény 38. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 5. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 2. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 2. §. Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 2.
8 Beiktatta: 2001. évi L. törvény 68. § (2). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 3., 32. § 4.
9 Megállapította: 2007. évi XVII. törvény 82. § (3) b). Módosította: 2013. évi CCXII. törvény 130. § b), 2020. évi CXXIII. törvény 40. § b).

u)[1] a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény alapján a hatálya alá tartozó személyt a művelődés, a kultúra, a tudomány területén ingyenesen megillető alapszolgáltatást és külön jogszabályban meghatározott további kedvezményt, az említett személyt külön jogszabály szerint megillető utazási kedvezményt és a diákigazolványához kapcsolódó kedvezményt, valamint a törvény alapján a határon túli magyar pedagógust megillető kedvezményt, továbbá a törvény hatálya alá tartozó személy részére a törvény rendelkezései szerint a határon túli kihelyezett képzés vagy a szülőföldön nyújtható oktatási támogatás keretében juttatott vagyoni értéket;

v)[2] a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján a cél szerinti felhasználás igazolásával egyidejűleg, vagy azt követően a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatást (ideértve azt a támogatást is, amelyet a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján az önálló tevékenységének megkezdésével összefüggésben, a megkezdést megelőzően, továbbá gazdasági társaságba történő belépésével, gazdasági társaság alapításával összefüggésben felmerült költségei fedezetére kap, azzal, hogy amennyiben a támogatás összegét a magánszemély gazdasági társaság alapítására fordítja, az a rész nem minősül bevételnek, amelyet ténylegesen is a gazdasági társaság rendelkezésére bocsát), feltéve, hogy a cél szerinti felhasználás révén teljesített kiadás alapján a magánszemély költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) egyáltalán nem számolt el;

w)[3] a kifizető által kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás szokásos piaci értékéből a magánszemély által meg nem fizetett azon részt, amely nem haladja meg a termék szolgáltatás független féltől történő megszerzésekor a kifizető által elért (elérhető) árengedmény összegét;

x)[4] azt az összeget, amelyet a belföldi jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi munkáltató képviseletét ellátó, a belföldi jogszabályok hatálya alá tartozó magánszemély a jogok és kötelezettségek tekintetében a külföldi munkáltatót (foglalkoztatót) terhelő fizetési kötelezettségek (járulék, adó) megelőlegezése, megtérítése címén kap;

y)[5] a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény[6] alapján az önkéntesnek nyújtott, ellenszolgáltatásnak nem minősülő juttatást;

z)[7] a Tbj. szerinti biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyra tekintettel a magánszemélynek a Tbj. szerint nem a foglalkoztatójától származó vagyoni értékkel összefüggésben – a foglalkoztató és a magánszemély egybehangzó nyilatkozata alapján – a foglalkoztató által átvállalt (ide értve az utólagos megtérítést is) szociális hozzájárulási adó összegét, amennyiben a magánszemély nyilatkozik arról, hogy a kötelezettség teljesítéséhez szükséges valamennyi adatot a foglalkoztató rendelkezésére bocsátja.

(1a)[8] A 3. § 89. pontjától eltérően nem szerez bevételt a díjfizetés időpontjában a biztosított magánszemély, ha a biztosító teljesítésére korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult. Ha a kockázati biztosítás kedvezményezettje nem a díjat fizető más személy, akkor a megtakarítási díjrész erejéig nem szerez bevételt a magánszemély, feltéve, hogy a megtakarítási díj alapján járó biztosítói teljesítésre korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult.

---

1 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 77. § (3). Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 3. § (3). Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 6. § (6). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Beiktatta: 2004. évi XXVII. törvény 19. §. Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (3), 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 4.
5 Beiktatta: 2005. évi LXXXVIII. törvény 18. §. Hatályos: 2005. X. 1-től.
6 Lásd: 2005. évi LXXXVIII. törvény.
7 Megállapította: 2010. évi CLIII. törvény 22. §. Módosította: 2018. évi LII. törvény 37. § (2) 1., 2019. évi CXXII. törvény 121. § 4.
8 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 2. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(1b)[1] A magánszemély adókötelezettségét – bármely adóévre vonatkozóan – nem érinti az a részére – bármely időpontban – kifizetett (megtérített), jóváírt (túlfizetésként elszámolt) vagyoni érték, amely e magánszemélyt

a) a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvény vagy

b) a fogyasztói kölcsönszerződések tisztességtelenségével összefüggésben indított egyedi perek pernyertességét követően, a pénzügyi intézménnyel való elszámolás

alapján illeti meg.

(1c)[2] A 9. § (3a) bekezdésében meghatározott eseteket kivéve nem szerez bevételt a biztosított magánszemély, ha a más személy által kötött biztosítási jogviszonyba a szerződő helyébe lép, és a szerződő által korábban megfizetett biztosítási díjat a szerződőnek nem téríti meg.

(1d)[3] A magánszemély részére nem eredményez adókötelezettséget – bármely adóévre vonatkozóan –, ha a magánszemély pénzügyi intézménnyel szemben fennálló követelését eredményező jogviszonya a pénzügyi intézmény végelszámolása vagy felszámolása miatt szűnik meg, ideértve az adó feletti rendelkezés esetére meghatározott visszafizetési kötelezettséget is. A pénzügyi intézmény végelszámolásával vagy felszámolásával összefüggésben kártalanítás vagy kárrendezés címén a magánszemélyt megillető összeg után adókötelezettség megállapításának nincs helye.

(1e)[4] Nem szerez bevételt a magánszemély a javadalmazási politika keretében megszerezhető pénzügyi eszközök kezelését szolgáló MRP szervezet résztvevőjeként az MRP szervezet tagi részesedésének és a szervezet által kezelt pénzügyi eszköz megszerzésével összefüggő kedvezmény révén.

(2)[5] Nem számít költségnek az a kiadás, amely alacsony adókulcsú államban székhellyel, állandó lakóhellyel rendelkező személy részére juttatott ellenérték következtében merült fel, kivéve, ha a magánszemély bizonyítja, hogy a kiadás a bevételszerző tevékenységgel közvetlen összefüggésben, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében merült fel. Szintén nem számít költségnek az a kiadás, amely

a) a 2013. június 30-ig hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényben meghatározott vesztegetés, befolyással üzérkedés, vesztegetés nemzetközi kapcsolatokban vagy befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban,

b) a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényben meghatározott vesztegetés, vesztegetés elfogadása, hivatali vesztegetés, hivatali vesztegetés elfogadása, vesztegetés bírósági vagy hatósági eljárásban, vesztegetés elfogadása bírósági vagy hatósági eljárásban vagy befolyással üzérkedés

bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben merült fel.

(3)[6] Ahol e törvény valamely rendelkezését a magánszemély tevékenységéből származó bevételére vonatkozó értékhatártól függően kell vagy lehet alkalmazni, az értékhatár a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, egyébként bevételnek számító támogatás összegével – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – megemelkedik, azzal, hogy nem kell bevételként figyelembe venni a mezőgazdasági őstermelő által e tevékenységével összefüggésben kapott támogatás összegét.

---

1 Beiktatta: 2014. évi XL. törvény 48. §. Hatályos: 2014. XI. 1-től.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 5. § (3). Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 3., 2020. évi CXVIII. törvény 6. § a).
3 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 2. §. Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § c).
4 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 65. §. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.
5 Megállapította: 2012. évi CCXXIII. törvény 262. §. Módosította: 2016. évi CLXXI. törvény 3. § (2).
6 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 27. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

Az adó mértéke [1]

8. § [2] (1) [3] Az e törvény hatálya alá tartozó jövedelem után az adó mértéke – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adóalap 15 százaléka.

(2) [4] Belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett külön adózó jövedelem esetében az adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó. Ha e törvény másként nem rendelkezik, a fizetendő adó – nemzetközi szerződés hiányában – a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében nem lehet kevesebb az adóalap 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

Az adókötelezettség keletkezése és a jövedelem megszerzésének időpontja [5]

9. § [6] (1) Az adókötelezettség a bevételszerző tevékenység megkezdésének vagy a bevételt eredményező jogviszony keletkezésének napján kezdődik és fennáll attól függetlenül, hogy

a) a magánszemély a bevételszerző tevékenységét hatósági engedéllyel vagy anélkül végzi, illetve, hogy a bevételt milyen formában szerzi meg;

b) a külföldön szerzett jövedelmet belföldre átutalják vagy behozzák;

c) a tevékenység vagy a jogviszony megszüntetése (megszűnése) esetén a jövedelem a tevékenység vagy a jogviszony korábbi folytatásából keletkezett.

(2) A bevétel megszerzésének időpontja

a) [7] pénz esetében az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette (átvette) vagy amelyen azt a magánszemély javára fizetési számlán jóváírták, ha azonban a kifizető a magánszemélyt megillető, az adóelőleggel csökkentett összeget átutalással vagy fizetési számláról történő készpénzkifizetés kézbesítése útján küldi el, a bevételt az átutalás, illetve a kifizetés napjával kell megszerzettnek tekinteni, feltéve, hogy a magánszemély javára azt az adóbevallása benyújtásáig fizetési számlán jóváírták, illetve azt a magánszemély vagy javára más személy az említett időpontig birtokba vette (átvette);

b) dolog, értékpapír, váltó, csekk és más okirat esetében a tulajdonjog megszerzésének napja vagy - ha ez a korábbi időpont - az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette, míg dematerializált értékpapír esetében az értékpapírszámlán való jóváírás napja, ha azonban az említett vagyoni értékkel összefüggésben a magánszemélyt sem a használat, a hasznok szedésének joga, sem a rendelkezési jog nem illeti meg, akkor a bevétel ezen jogok közül legalább egynek a megnyílásáig nem tekinthető megszerzettnek;

c) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerinti teljesítési időponttal adófizetési kötelezettsége keletkezik vagy keletkezne (függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett vagy sem), ha azonban a szolgáltatás juttatója nem azonos a szolgáltatás nyújtójával, a szolgáltatás igénybevételére való jogosultság megszerzésének napja;

d) forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog esetében az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a jog gyakorlására, átruházására, megszüntetésére vagy a jog(gyakorlás) átengedésére jogosult;

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 4. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 4. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Megállapította: 2015. évi LXXXI. törvény 2. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
4 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 5.
5 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Módosította: 2009. évi LXXXV. törvény 90. §, 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 3.

e) elengedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnt;

f) [1] a magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében (ideértve különösen az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba átutalt vagy más módon befizetett munkáltatói hozzájárulást, tag javára átutalt vagy más módon befizetett támogatói adományt) a kiadás teljesítésének napja;

g) az *a)-f)* pontban nem említett esetben az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a bevétel tárgyát képező vagyoni értékkel rendelkezni jogosult.

(3) [2] Ha a magánszemély az őt megillető bevétel tárgyát képező vagyoni értékre vonatkozó rendelkezési jogát az (1)–(2) bekezdésben meghatározott időpontot megelőzően gyakorolta, akkor a bevétel megszerzésének időpontja – az (1)–(2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – a rendelkezési jog gyakorlásának napja, ha azonban a bevétel tárgyát képező vagyoni érték miatti kiadást a magánszemély a juttatónak megelőlegezi vagy a kiadást igazoló bizonylattal elszámolni köteles, az előzőektől eltérően az elszámolás napja. E § alkalmazásában nem minősül a rendelkezési jog gyakorlásának a vagyonrendelő vagy az alapítványt alapító (az alapítványhoz csatlakozó) magánszemély vonatkozásában a bizalmi vagyonkezelési szerződés megkötése, az alapítvány létesítése (az alapítványhoz történő csatlakozás).

(3a) [3] Ha a biztosítási szerződés a 7. § (1a) bekezdése szerinti esetben utóbb olyan módon módosul, hogy a biztosító teljesítésére a biztosított vagy más magánszemély (nem a díjat fizető más személy) válik jogosulttá (e törvény alkalmazásában ideértve azt az esetet is, ha a biztosított a szerződő helyébe lép), a biztosítás szerződésmódosítás időpontjáig – kockázati biztosítás esetében az aktuális biztosítási évben – megfizetett díja a szerződés módosításának időpontjában – tekintettel az 1. számú melléklet rendelkezéseire is – egy összegben minősül adóköteles biztosítási díjnak a biztosított magánszemélynél, azzal, hogy nem kell alkalmazni ezt a szabályt, ha a magánszemély a más személy által korábban megfizetett díjat a díjat fizető személynek megtéríti.

(3b) [4] Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba átutalt vagy más módon befizetett munkáltatói hozzájárulás, tag javára átutalt vagy más módon befizetett támogatói adomány esetében bevételként a hozzájárulás, adomány forrásául szolgáló összeget (így különösen a bérként számfejtett összeget) kell figyelembe venni, azzal, hogy a biztosítópénztárba történő átutalást vagy más módon történő befizetést megelőzően a bevételből megállapított jövedelem után a tagot terhelő közterheket az utalást, befizetést teljesítő kifizető levonja.

(4) [5] A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói kivétjének megszerzési időpontja az e címen elszámolt költség elszámolásának napja.

(5) [6] Ha az állami adó- és vámhatóság be nem vallott adóköteles jövedelmet tár fel, ennek összegét a jövedelem megszerzése évének jövedelméhez kell hozzászámítani.

(6) [7] A magánszemély halálát követően juttatott olyan bevétellel összefüggésben, amely a magánszemélyt az életében még megillette (ilyennek minősül különösen a munkabér és a magánszemély által igényelt támogatás), az adókötelezettséget – ideértve a kifizető, a munkáltató adókötelezettségét is – úgy kell teljesíteni, mintha a juttatást a magánszemély a halálának időpontjában szerezte volna meg.

Nyilvántartási szabályok [8]

---

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 3. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
3 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 3.
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
7 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 5. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 1.
8 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

10. §[1] (1) A magánszemély az 5. számú melléklet és a törvény előírásainak megfelelően alap- és kiegészítő nyilvántartásokban, időrendben, folyamatosan nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely az adókötelezettség betartásához utólagosan is ellenőrizhető módon szükséges.

(2) Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján támogatást kap, ezzel összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseinek figyelembevételével teljesíti. A magánszemély köteles olyan elkülönített nyilvántartást vezetni, amelynek alapján a támogatás felhasználása és a felhasználás jogszerűsége ellenőrizhető.

(3) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(4) Bizonylat az alakilag és tartalmilag hiteles olyan dokumentum, irat, amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és amelyen minden, az adókötelezettség teljesítése szempontjából szükséges adat magyar nyelven is fel van tüntetve. A magánszemély a jogszabályban előírt kötelezettsége teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges határidőig bizonylatot állít ki minden olyan gazdasági eseményről, amelynek alapján jogszabály rendelkezése szerint nyilvántartásában adat rögzítésére, módosítására vagy törlésére köteles, kivéve, ha a bizonylat kiállítására más személy kötelezett.

(5) A bizonylat alaki és tartalmi hitelességét, megbízhatóságát - ha jogszabály másként nem rendelkezik - a magánszemély, a képviseletére jogosult személy vagy az általa a bizonylat aláírására feljogosított személy (ideértve a Polgári Törvénykönyv szerint vélelmezett képviseletet is) a magánszemély azonosító adatainak feltüntetésével és aláírásával igazolja.

(6) A bizonylaton az adat csak a kiállító által és kizárólag akkor módosítható, ha a módosítás a bizonylat valamennyi példányán hitelt érdemlő módon keresztülvezetésre kerül.

(7) Az a bizonylat, amelyre vonatkozóan az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezést nem tartalmaz, legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) megnevezés;

b) sorszám vagy más azonosító;

c)[2] a magánszemély neve, lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint adóazonosító száma;

d)[3] a kiállító neve (elnevezése), lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint - ha rendelkezik ilyennel - adóazonosító jele, adószáma, ha a kiállító nem azonos a magánszeméllyel;

e) a kiállítás időpontja;

f) a gazdasági esemény leírása, megjelölése (így különösen a bevétel vagy a kiadás összege, megszerzésének, illetve teljesítésének jogcíme);

g) a nyilvántartásban való rögzítés időpontja;

h) több gazdasági eseményt összesítő bizonylat esetén az összesítés alapjául szolgáló bizonylatok körének, valamint annak az időszaknak a megjelölése, amelyre az összesítés vonatkozik;

i) minden olyan adat, amely az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges.

(8) A bizonylatot és a nyilvántartást az adó megállapításához való jog elévüléséig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

(9) Az e törvény szerinti nyilvántartások vezetése a magánszemélyt nem mentesíti a más jogszabályban meghatározott kötelezettség teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges nyilvántartás vezetése alól.

---

1 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 2.

3 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 2.

(10)[1] A kifizető a mezőgazdasági őstermelő részére kifizetett összeget bejegyzi a mezőgazdasági őstermelő értékesítési betétlapjára. Nem köteles a kifizető a bejegyzést elvégezni, ha az őstermelő a kifizető által kiállított bizonylat kifizetőnél maradó másolatán aláírásával jelzi azt a szándékát, hogy a kifizetett összeget saját maga írja be az értékesítési betétlapra, vagy, hogy nyilvántartási kötelezettségének az értékesítési betétlaptól eltérő alapnyilvántartás vezetésével tesz eleget. A kifizető minden esetben adatot szolgáltat a kifizetésről az állami adó- és vámhatóságnak az őstermelő adóazonosító jelének és az őstermelői nyilvántartási számának feltüntetésével az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott formában és előírt határidőre a kötelezettséget eredményező kifizetésekről, juttatásokról teljesítendő bevallásában.

V. Fejezet[2]

AZ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSÁRA, BEVALLÁSÁRA ÉS MEGFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK[3]

Az adó megállapítása[4]

11. §[5] (1)[6] A magánszemély az adóját – ha az adót nem a kifizető állapítja meg – önadózással állapítja meg, a megállapított adóról bevallási kötelezettségét a (2) bekezdés rendelkezése szerint adóévenként teljesíti. A magánszemély jogosult az összevont adóalapja adójának külön törvény szerint meghatározott részéről rendelkező nyilatkozatot adni.

(2)[7] A magánszemély

a) az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást nyújt be az állami adó- és vámhatósághoz vagy

b) az adóbevallási tervezet adatait javítja, kiegészíti, vagy az adóbevallási tervezetben feltüntetett adatokkal egyetért

azzal, hogy a *b)* pont alkalmazásában az adóbevallási tervezetben szereplő adatokkal való egyetértésnek kell tekinteni azt is, ha az adóbevallási tervezet a 12/C. § szerint a magánszemély bevallásának minősül.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a magánszemély az adóévben egyáltalán nem szerzett bevételt, vagy kizárólag olyan bevételt szerzett, amelyet nem kell bevallania. Nem kell bevallani azt a bevételt,

a)[8] amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, kivéve a 7. § (1) bekezdés *m)* pontja szerinti jövedelmet akkor, ha a magánszemély más okból is köteles a személyi jövedelemadó-bevallási kötelezettség teljesítésére;

b)[9] amely ingó vagyontárgy átruházásából származik, és az éves összege nem haladja meg a 600 ezer forintot, vagy az abból megállapított összes jövedelem nem haladja meg a 200 ezer forintot;

c) amely ingatlan átruházásából, a vagyoni értékű jog gyakorlásának átengedéséből, e jogról való lemondásból származik, ha abból jövedelem nem keletkezik;

---

1 Beiktatta: 2020. évi CXXIII. törvény 28. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
2 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 6. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
6 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 42. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
7 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 42. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
8 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 6. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
9 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 6.

d) amely után a személyi jövedelemadó megfizetésére a kifizető kötelezett;
e) amely kamatjövedelemnek minősül, és abból a kifizető az adót levonta;
f) amely pénzbeli nyereménynek [76. § (2) bekezdés] minősül;
g)[1] amely nemzetközi szerződés vagy viszonosság alapján Magyarországon nem adóztatható;
h) amelyet külön törvény rendelkezése szerint nem kell bevallani.

(4)[2] A magánszemély a külön adózó jövedelmei közül annak a jövedelemnek az adóját, amely nem kifizetőtől származik vagy egyébként, amely jövedelem adójának megállapítására maga köteles – ha az nem tartozik az adóelőleg megállapítására irányadó rendelkezések hatálya alá – az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásában vagy az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezet kiegészítésével az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban, negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként vallja be.

11/A. §[3] (1) Ha a vállalkozási tevékenységet nem folytató és általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett magánszemélynek a személyi jövedelemadó-bevallás elkészítéséhez, az adóbevallási tervezet adatainak felülvizsgálatához szükséges iratok, igazolások önhibáján kívül nem állnak rendelkezésére és ezért bevallását előreláthatóan nem tudja határidőben benyújtani, az adóbevallási tervezetet nem tudja határidőben felülvizsgálni, a bevallási késedelemről a bevallás benyújtására előírt határidőn belül bejelentést tesz az állami adóhatósághoz. A magánszemély a bejelentéshez kapcsolódó adóbevallást és a bevallási késedelmet kimentő igazolási kérelmet együtt nyújtja be. Az igazolási kérelem nem utasítható el, ha a magánszemély külföldről származó jövedelemmel is rendelkezik és a határidő mulasztását azzal menti ki, hogy az adókötelezettségének megállapításához nemzetközi egyezmény, viszonosság, vagy külföldi adójog vizsgálata szükséges.

(2) Ha a magánszemély a személyi jövedelemadó bevallás késedelmes benyújtására vonatkozó bejelentést tesz, a bevallási késedelem miatt mulasztási bírság a bevallás naptári éve november 20. napjáig nem szabható ki, kivéve, ha az adózó bevallását november 20-a előtt nyújtja be és késedelmét igazoltan nem menti ki.

11/B. §[4]

12. §[5]

12/A. §[6]

Adóbevallási tervezettel összefüggő eljárás[7]

12/B. §[8] A magánszemély részére az állami adó- és vámhatóság az adóévet követő év február hónapjának utolsó napjáig beérkezett kifizetői adatszolgáltatások alapján a nyilvántartásaiban szereplő adatokból összeállított adóbevallási tervezetet készít.[9]

12/C. §[10] (1) A magánszemély részére az állami adó- és vámhatóság elkészíti és az adóévet követő év március 15. napjától az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) szerinti elektronikus azonosítási szolgáltatás alkalmazásával egy erre a célra létrehozott elektronikus felületen elérhetővé teszi az adóbevallási tervezetet.

---

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 6.
2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 42. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 43. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2015. évi CLXXXVII. törvény 75. § a). Hatálytalan: 2016. I. 1-től.
5 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2015. évi CLXXXVII. törvény 75. § b). Hatálytalan: 2016. I. 1-től.
6 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2016. évi CXXV. törvény 14. § (1) 1. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 68. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
8 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 3. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
9 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 1. § (4).
10 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 45. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

(2) Az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel nem rendelkező magánszemély, amennyiben bevallási kötelezettségének még nem tett eleget, az adóévet követő év március 15-éig postai úton, telekommunikációs eszközön keresztül küldött rövid szöveges üzenetben, vagy elektronikus úton kérheti, hogy az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti adóbevallási tervezetet papíralapon, postai úton továbbítsa részére. A kérelemnek tartalmaznia kell a magánszemély születési időpontját és adóazonosító jelét is. Az elektronikus úton, vagy rövid szöveges üzenetben benyújtott kérelem nyilvántartásba vételéről az állami adó- és vámhatóság a magánszemély által a kérelem benyújtására választott kapcsolattartási formában tájékoztatja a magánszemélyt. A magánszemély elérhetőségére vonatkozó adatok kizárólag az adóbevallási tervezetek igényléséhez kapcsolódóan kezelhetőek.

(3) Az adóbevallási tervezet tartalmazza az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő, a magánszemély által az adóévben megszerzett,

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó jövedelmet és annak adóját,

b) az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény hatálya alá tartozó jövedelmet és annak adóját,

c) az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szerinti jogviszonyból származó, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mentesített keretösszeget meghaladó jövedelmet,

d) [1]

e) [2] a szociális hozzájárulási adóról szóló törvény szerint a szociális hozzájárulási adó alapját képező jövedelmet és az utána fizetendő szociális hozzájárulási adót.

(4) Ha a magánszemély az adóbevallási tervezetben feltüntetett adatokkal, illetve az annak alapjául szolgáló, az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő adatokkal nem ért egyet, az adóbevallási tervezet adatait az adóévet követő év május 20-ig az erre a célra kialakított elektronikus felületen javíthatja, kiegészítheti, vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bevallást nyújthat be. A postai úton megküldött adóbevallási tervezet adatainak kiegészítésére, javítására az Eüsztv. szerinti elektronikus azonosítási szolgáltatás alkalmazásával elérhető elektronikus felületen vagy az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallás benyújtásával van lehetőség.

(5) A külföldi illetőségű magánszemély az adóévet követő év április 30-ig nyilatkozhat arról, hogy őt külföldi illetőségére tekintettel a jövedelemszerzés adóévében Magyarországon adókötelezettség nem terhelte.

(6) Ha a magánszemély az adóbevallási tervezet adatait az adóévet követő év május 20. napjáig nem javítja, nem egészíti ki, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesíti, akkor – ide nem értve az (5) bekezdés és a 11/A. § (2) bekezdés szerinti esetet – úgy kell tekinteni, hogy az adóbevallási tervezetben foglaltakkal egyetért, és az adóbevallási tervezet a magánszemély által benyújtott bevallásnak minősül.

(7) [3] A (6) bekezdéstől eltérően az adóköteles bevételt szerzett mezőgazdasági őstermelő, az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemély és az egyéni vállalkozó adóbevallási kötelezettségét akkor teljesíti, ha az adóbevallási tervezet felhasználásával vagy adóhatósági közreműködés nélkül bevallást nyújt be.

(8) Ha a magánszemély az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezetet a (4) bekezdés szerint javította, kiegészítette, vagy bevallási kötelezettségét más módon teljesítette, a javított, a kiegészített, vagy az magánszemély által adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallás válik a magánszemély személyi jövedelemadó bevallásává. Ha a magánszemély által a bevallási határidőt követően benyújtott bevallással együtt előterjesztett igazolási kérelmet az állami adó- és vámhatóság elfogadja, az így benyújtott bevallás minősül a magánszemély adóbevallásának.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXVIII. törvény 6. § b). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi LII. törvény 37. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 4. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(9) Ha a magánszemély több bevallást is benyújt, akkor az elsőként megtett bevallás minősül a magánszemély bevallásának.

(10) A magánszemély az adó megfizetésére az adóbevallás benyújtására előírt határidőig köteles. Az állami adó- és vámhatóságnak a visszatérítendő adót a visszaigényléshez szükséges adatok beérkezésétől számított 30 napon belül kell kiutalnia. A visszaigénylésre vonatkozó adatok állami adó- és vámhatósághoz történő beérkezése az adóigazgatási jogszabályok alkalmazásában költségvetési támogatás kiutalása iránti igény beérkezésének minősül. Az állami adó- és vámhatóságot a kiutalás időpontjában fennálló, általa nyilvántartott köztartozás tekintetében megilleti a visszatartási jog. Amennyiben a magánszemély a visszaigénylésre vonatkozó adatokat a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig nem nyújtja be az állami adó- és vámhatósághoz, a visszaigényelhető adó nem kerül kiutalásra, azt a magánszemély külön kiutalási kérelem benyújtásával kérheti.

(11) Az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel rendelkező magánszemély részére, akinek visszatérítendő vagy befizetendő adója keletkezett, azonban az adóbevallási tervezetet az adóévet követő év április 30-áig nem javítja, nem egészíti ki, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesíti, az állami adó- és vámhatóság elektronikus úton értesítést küld a visszatérítendő vagy befizetendő adó összegéről, valamint a róla nyilvántartott adatok esetleges ellentmondásairól.

(12) Az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel nem rendelkező magánszemély részére, akinek visszatérítendő vagy befizetendő adója keletkezett, és a (2) bekezdés szerinti határidőben nem kért papíralapú bevallási tervezetet, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesítette, az állami adó- és vámhatóság az adóévet követő év április 30-áig postai úton küld értesítést a visszatérítendő vagy befizetendő adó összegéről, valamint a róla nyilvántartott adatok esetleges ellentmondásairól.

(13) A magánszemély a bevallásnak minősülő adóbevallási tervezetet vagy az adóbevallási tervezet alapján elkészített bevallást az erre a célra kialakított elektronikus felületen önellenőrzéssel helyesbítheti, vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyújthatja be önellenőrzését.

12/D. §[1] A magánszemély – ide nem értve a 13. § *b)* pont szerint esetet – az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezet javításával, kiegészítésével teljesítheti bevallási kötelezettségét, ha az adóévben

a) mezőgazdasági őstermelő volt, és e tevékenységéből adóköteles bevétele származott, kivéve, ha e bevételből nem kellett jövedelmet megállapítani s ezért ezzel összefüggésben bevallási kötelezettség nem terheli;

b) fizető-vendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

c) a megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) csereügyletből származó jövedelmet szerzett;

e) az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint különbözeti-bírság fizetésére köteles;

f) nem kifizetőtől származó vagy egyébként olyan bevételt szerzett, amellyel összefüggésben az adó vagy az adóelőleg megállapítására maga köteles;

g) a kifizető által megállapított adó módosítására az adóbevallásában jogosult;

h) olyan adóköteles bevétele volt, amely alapján a jövedelem külföldön (is) adóztatható vagy amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott;

i) nem belföldi illetőségű magánszemély és nem tett a 12/C. § (5) bekezdése szerinti nyilatkozatot;

j) ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelmet szerzett, ha a jövedelmet nem vagy nem kizárólag kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató igazolása alapján állapítja meg;

1 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 45. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

k) a jóváhagyott osztalék adójával szemben az adóévet megelőzően felvett osztalékelőlegből levont adót számol el;
l) valamely bevételével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szabályai szerint különadót köteles fizetni, vagy a kifizetőt és az őt terhelő egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás megállapítását, bevallását és megfizetését a kifizetőtől átvállalta;
m)[1] valamely bevételével összefüggésben szociális hozzájárulási adóra előlegfizetési kötelezettsége keletkezett;
n) adóját e törvény külön rendelkezése szerint adóbevallásában kell (lehet) megállapítani;
o)[2] egyéni vállalkozó volt, kivéve, ha vállalkozói tevékenységét az adóév egészében szüneteltette és ezért ezzel összefüggésben bevallási kötelezettség nem terheli.

Bevallás adóhatósági közreműködés nélkül[3]

13. §[4] A magánszemély adóbevallási kötelezettségét adóhatósági közreműködés nélkül teljesíti, amennyiben
a)[5]
b) az adóévben csak olyan bevallási kötelezettség alá eső bevételt szerzett, amellyel összefüggésben kifizetőt adatszolgáltatási kötelezettség nem terhel, vagy
c) az adóbevallási tervezet elfogadása, kijavítása, kiegészítése helyett adóbevallást nyújt be.

Munkáltatói adómegállapítás[6]

14. §[7]

Adófizetés[8]

15. §[9] (1)[10] A magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót - az adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó beszámításával megfizeti.
(2)[11] Ha a magánszemély adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó összege meghaladja a magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót, a különbözetet az állami adó- és vámhatóság az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint visszatéríti.
(3)[12] Ha a kifizető az adót, adóelőleget levonta, az állami adó- és vámhatóság a továbbiakban azt csak a kifizetőtől követelheti.

---

1 Módosította: 2018. évi LII. törvény 37. § (2) 2.
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 5. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. A 2008. évi adókötelezettség teljesítésénél is alkalmazni kell. Lásd: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (2).
4 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 46. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 3. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. A 2008. évi adókötelezettség teljesítésénél is alkalmazni kell. Lásd: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (2).
7 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi CLIX. törvény 53. § 1. Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
9 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
10 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 53. § 2.
11 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
12 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

(4) Ha a magánszemély egyes külön adózó jövedelmeiből az adót a kifizető állapítja meg és az adó levonására nincs lehetősége, a kifizetőnek és a magánszemélynek az adóelőlegre irányadó szabályok szerint kell eljárnia.

(5) Ha a befektetési szolgáltató olyan megbízást teljesít, amelynek alapján az egyik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számláról másik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számlára értékpapír áthelyezésére kapott megbízást, és az ügyletben a részt vevő személyekre (felekre) vonatkozó adatokból megállapítható, hogy azok egyike vagy mindegyike magánszemély, olyan igazolást ad ki, amely tartalmazza az ügylet szereplőinek azonosító adatait, adóazonosító jelét/adószámát, az áthelyezett értékpapír fajtáját, névértékét, valamint - ha a megbízást adó fél igazolja, vagy arról nyilatkozik - az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevételt, továbbá amelyben felhívja a figyelmet arra, hogy az értékpapír átruházásából származó és/vagy értékpapír formájában megszerzett jövedelem után az adókötelezettséget a jövedelem szerzési jogcíme szerinti rendelkezéseknek megfelelően kell teljesíteni. A befektetési szolgáltató ezen kötelezettsége nem érinti az ügyletben félként részt vevő kifizető adókötelezettségét.

A kifizető, a munkáltató által megállapított adó, adóelőleg módosítása[1]

15/A. §[2] Ha a munkáltató az összesített igazolás kiállítását követően, a kifizető a kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a magánszemély adóelőlegét, adóját nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adó- és vámhatóságához és a magánszemélyt értesíti, kivéve, ha a magánszemély értesítési címét nem ismeri. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, a munkáltató (kifizető) az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott adó, adóelőleg után önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg. A munkáltató (kifizető) a bejelentési, az önellenőrzési pótlék megállapítási és bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató (kifizető) bejelentése alapján az adókülönbözetet az állami adó- és vámhatóság határozattal írja elő a magánszemély terhére vagy javára.

15/B. §[3] Ha a magánszemély a munkáltató (kifizető) jogutód nélküli megszűnését követően tárja fel, hogy a munkáltató (kifizető) az adóelőlegét, adóját nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, és a hiba a törvényben meghatározottnál magasabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, erről a tényről az adóazonosító szám – kamattal összefüggő különbözet esetén (ha a magánszemély adóazonosító számmal nem rendelkezik) a természetes azonosító adatainak és lakcímének – feltüntetésével bejelentést tehet az állami adó- és vámhatósághoz. A bejelentés alapján az adókülönbözetet az állami adó- és vámhatóság határozattal írja elő a magánszemély javára, amennyiben az állami adó- és vámhatóság nyilvántartása szerint a munkáltató (kifizető) a magánszemélytől a törvényben meghatározottnál magasabb összegű adót, adóelőleget vont le, vallott be és fizetett meg.

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ÉS ANNAK ADÓJA

1 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 47. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 47. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 47. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

VI. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP

Az önálló tevékenységből származó jövedelem

16. §[1] (1)[2] Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut, és amely e törvény szerint nem tartozik a nem önálló tevékenység körébe. Ide tartozik különösen az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő, a bérbeadó, a választott könyvvizsgáló tevékenysége, az európai parlamenti, valamint a helyi önkormányzati képviselői tevékenység.

(2) Az önálló tevékenységből származó bevételből - kivéve, ha törvény másként rendelkezik - a 17-23. § rendelkezéseinek figyelembevételével számított rész a jövedelem.

(3)[3] Önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Önálló tevékenységből származó bevételnek számít az a bevétel is,[4]

a) amelynek adózására e törvény választási lehetőséget ad, és a magánszemély e fejezet rendelkezéseinek alkalmazását választja;

b)[5] amely - ha e törvény másként nem rendelkezik - ingatlant, ingó vagyontárgyat hasznosító tevékenységből származik, ideértve a lábon álló termésnek a föld tulajdonosváltozása nélkül történő értékesítéséből származó bevételt is.

(4)[6] A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül az egyéni vállalkozói tevékenység során személyes munkavégzés címén vállalkozói költségként elszámolt vállalkozói kivét, amellyel szemben költség, költséghányad vagy más levonás nem érvényesíthető.

(5)–(9)[7]

17. § (1) Az önálló tevékenységből származó bevételt a 2. és a 4. számú melléklet rendelkezései szerint kell figyelembe venni.

(2) Az önálló tevékenység bevételének része az ezzel összefüggésben költségtérítés címén kapott összeg.

(3)[8] Az önálló tevékenységből származó bevételből a jövedelmet tevékenységenként külön-külön kell megállapítani. A bevétellel szemben a jövedelem megállapításához elszámolható

a) az e törvényben meghatározott kivételekkel, legfeljebb az adott tevékenység bevételének mértékéig az e tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint – elismert költség (tételes költségelszámolás), igazolás nélkül elismert költség, valamint

---

1 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 7. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi XVIII. törvény 1. §. Hatályos: 2014. V. 16-tól.
3 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 8. §. Hatályos: 2001. I. 1-től.
4 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 14. § (1). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (1) 2.
6 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 7. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 7. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
8 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 8. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

aa) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében a 11. számú melléklet szerint a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközök, nem anyagi javak beruházási költségének értékcsökkenési leírása,

ab)[1] az ingatlan-bérbeadási tevékenységből származó bevétel, a kereskedelemről szóló törvény szerinti magánszálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevétel esetében a 11. számú melléklet szerint a kizárólag bérbeadásra hasznosított tárgyi eszköz értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha a tárgyi eszköz beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása), a nem kizárólag bérbeadásra hasznosított épület időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség időarányos, illetve terület-arányos értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának, illetve a hasznosított ingatlan-rész felújítási költsége értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha az épület beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása),

ac) az *aa)–ab)* alpontokban nem említett esetben a tárgyi eszközök beruházási költségének átalány-értékcsökkenése,

ad) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében az elhatárolt veszteség,

vagy

b) az önálló tevékenység bevételének 10 százaléka (10 százalék költséghányad).

(3a)[2] Ingatlan bérbeadása esetén nem minősül bevételnek az ingatlan használatához kapcsolódó, más személy által nyújtott, e személytől vásárolt szolgáltatásnak (így különösen a közüzemi szolgáltatásnak) a bérbeadó által a bérbevevőre – az igénybevétellel arányosan – áthárított díja.

(4)[3] A 16. § (1) bekezdése, valamint e § (3) bekezdése rendelkezésétől eltérően a magánszemély termőföld-bérbeadásból származó bevételének – ha az nem adómentes – egésze külön adózó jövedelem, amelynek bevallására és a jövedelmet terhelő adó megfizetésére a 73. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5)[4] Lakás bérbeadása esetén a bérbeadó magánszemély a bérbeadásból származó bevételéből levonhatja a más településen általa bérbevett lakás ugyanazon évben igazoltan megfizetett bérleti díját, feltéve, hogy a bérbeadás, illetve a bérbevétel időtartama a 90 napot meghaladja és a bérbevett lakással összefüggésben a magánszemély más tevékenységéből származó bevételével szemben költséget nem számol el, vagy az igazoltan megfizetett bérleti díjat számára még részben sem térítették meg.

18. §[5] (1)[6] A 17. § (3) bekezdése *aa)* és *ab)* alpontjának rendelkezésében említett magánszemély a rendelkezés szerinti tevékenységének megkezdése (újrakezdése) előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb e tevékenység végzésének időszakában felhasználható anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolását megkezdheti. Ezt a rendelkezést az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó, illetve a kereskedelemről szóló törvény szerinti magánszálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy épület, épületrész esetében – a korábban bármely tevékenység bevételével szemben még el nem számolt mértékig – értékcsökkenést akkor is elszámolhat, ha azt három évnél régebben szerezte meg, vagy a használatbavételi engedélyt három évnél régebben szerezte meg.

---

1 Módosította: 2019. évi C. törvény 5. § b), 2020. évi XCVI. törvény 1. § b).
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 6. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 48. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 4. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
5 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 9. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
6 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 6., 2019. évi C. törvény 5. § c), 2020. évi XCVI. törvény 1. § c).

(2) A magánszemélynek a 17. § (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontja szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére – az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve – azonosan kell alkalmaznia.

(3) A 10 százalék költséghányad alkalmazásának időszakában vagy azokban a naptári években, amelyekben a magánszemély a személyi jövedelemadó-kötelezettségének átalányadózás, tételes átalányadózás szerint tett eleget, vagy ha adókötelezettségét külön törvény szerint bevétele alapján teljesítette, a jövedelemszerző tevékenységéhez használt tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsit), nem anyagi javak erre az időszakra jutó értékcsökkenési leírását elszámoltnak kell tekinteni. Az említett időszakban minden évben a megelőző évekből fennmaradt összes elhatárolt veszteségből 20–20 százalékot szintén elszámoltnak kell tekinteni.

19. §[1] (1) Ha a magánszemély önálló tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján költségei fedezetére vagy fejlesztési célra vissza nem térítendő támogatást kap, akkor a támogatásból származó bevétele tekintetében a (2)-(3) bekezdés rendelkezései szerint állapítja meg a jövedelemszerzés időpontját.

(2) A támogatásnak az a része minősül az adóévben megszerzett bevételnek, amely egyenlő a támogatás felhasználásával teljesített kiadás alapján az adóévben e törvény rendelkezései szerint elszámolt költség(ek) - ideértve az értékcsökkenési leírást is - összegével. Ha a támogatás a folyósítása alapjául szolgáló jogszabály, illetve nemzetközi szerződés rendelkezése alapján e törvény szerint költségnek nem számító kiadás fedezetére (is) felhasználható, akkor a támogatásból az adóévben teljesített ilyen kiadásnak megfelelő részt is az adóévben megszerzett bevételnek kell tekinteni.

(3) Ha a magánszemély a támogatást köteles egészben, vagy részben visszafizetni, akkor a visszafizetett összeg nem minősül megszerzett bevételnek, de a visszafizetés miatt késedelmi kamat, késedelmi pótlék vagy más hasonló jogkövetkezmény címén teljesített kiadását sem számolhatja el költségként. A magánszemély a visszafizetett összegből a (2) bekezdés alapján már elszámolt bevétel tekintetében az önellenőrzésre irányadó rendelkezések szerint járhat el.

(4)[2] Amennyiben a magánszemély a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra előre folyósított támogatás összegét annak jogszabályban meghatározott célja szerint a megadott határidőig nem használta fel, a támogatás fel nem használt része annak az évnek az utolsó napján minősül bevételnek, amikor a felhasználásra jogszabály szerint nyitva álló határidő lejár, ilyen határidő hiányában a folyósítás évét követő negyedik adóév utolsó napján.

20. §[3] (1) Az erdőfelújítási kötelezettséget keletkeztető fakitermelésből vagy lábon álló faállomány értékesítéséből származó bevétel csökkenthető az erdő felújítása költségei fedezésére nyitott, elkülönített számlára befizetett összeggel.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezése szerint befizetett összeg terhére visszautalt összegből akác és lágy lombos célállomány esetében az erdőfelújítás kezdő évét követő ötödik év végéig, egyéb fafajtáknál a nyolcadik év végéig költségként az igazolt kiadások számolhatók el, valamint az erdőfelújításra kapott támogatás mértékéig terjedő összeg igazolás nélkül vonható le. A fennmaradó – az előzőekben említett határidőn túl visszautalt – összeg teljes egészében bevételnek számít.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása esetén az ott említett bevételekre az átalányadózás nem alkalmazható.

21. §[4] (1)[5] A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az e tevékenységéből származó bevételét csökkentheti:

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 15. §. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd még: ugyane törvény 208. § (7).

2 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 5. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

3 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

4 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 12. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.

5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 16. §. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

a)[1] a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképzési munkaszerződés alapján duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatás esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 24 százalékával.

b)[2]

(2)[3] A szakmai vizsga megszerzését követően az (1) bekezdés szerinti tanulót, illetve képzésben részt vevő magánszemélyt folyamatosan tovább foglalkoztató, valamint a korábban munkanélküli személyt, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személyt, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személyt alkalmazottként foglalkoztató mezőgazdasági őstermelő (e § alkalmazásában: munkáltató), ha nem alkalmaz átalányadózást, az ezen tevékenységéből származó bevételét csökkentheti e személy után a foglalkoztatása ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át befizetett szociális hozzájárulási adó összegével, függetlenül attól, hogy tételes költségelszámolás esetén egyébként költségként is elszámolhatja azt.

(3) A munkáltató a korábban munkanélküli személy esetében akkor járhat el a (2) bekezdésben foglalt rendelkezés szerint, ha a korábban munkanélküli személy alkalmazása óta, illetőleg azt megelőző hat hónapon belül azonos munkakörben foglalkoztatott más alkalmazott munkaviszonyát rendes felmondással nem szüntette meg, és a korábban munkanélküli személy az alkalmazását megelőző hat hónapon belül vele nem állt munkaviszonyban.

22. §[4] (1)[5] A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az adóköteles jövedelmének megállapításakor az e tevékenységével kapcsolatban felmerült költséget az adóévben az e tevékenységéből származó - a 21. § rendelkezéseinek figyelembevételével csökkentett - bevétele összegéig elszámolhatja, azzal, hogy az adóévben elszámolt elhatárolt veszteség legfeljebb az elhatárolt veszteség nélkül számított őstermelésből származó jövedelem 50 százalékáig érvényesíthető, az ezt meghaladó költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség) elhatárolhatja. Az elhatárolt veszteség a (2)-(5) bekezdésben foglaltak szerint számolható el.

(2)[6] Az elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő a következő öt adóév (de legkésőbb az őstermelői tevékenység megszüntetésének adóéve) őstermelői tevékenységéből származó jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben, döntése szerinti megosztásban számolhatja el.

(3)[7] Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóévről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni. Az őstermelők családi gazdasága tagjaként folytatott őstermelői tevékenység esetében az e tevékenység megkezdésének adóévét megelőzően elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő – a családi őstermelői tevékenységből származó, rá jutó jövedelmével szemben – egyénileg számolja el.

(4)[8] Az (1) bekezdés akkor alkalmazható, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

---

1 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) b), 2019. évi CXII. törvény 15. § 1.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 4. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 11., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 7., 2019. évi CXII. törvény 15. § 2.
4 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 13. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
5 A második mondat szövegét megállapította: 2003. évi XCI. törvény 17. § (1). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 7.
6 Megállapította: 2005. évi XXVI. törvény 1. § (1). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 29. § 3., 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 2.
7 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 30. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
8 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 6. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (10).

(5)[1] A mezőgazdasági őstermelő az adóévben elhatárolt veszteségét - a (2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül - az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, őstermelői tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékával. E rendelkezést a mezőgazdasági őstermelő döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni. Ha ezzel nem él, vagy ha elhatárolt veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre a (2)-(3) bekezdés rendelkezései alkalmazhatók.

(6)[2]

(6a)[3] A tételes költségelszámolást alkalmazó, szociális hozzájárulási adó előleg fizetésére kötelezett mezőgazdasági őstermelő tárgyévi elismert költségként veszi figyelembe a tárgyévre megállapított és megfizetett adóelőlegeket (ideértve a negyedik negyedévre megállapított és határidőig megfizetett adóelőleget is). A szociális hozzájárulási adó előleg fizetésére nem kötelezett, tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség megfizetett összegét a befizetés évében számolhatja el költségként. A tárgyévi összevont adóalapba tartozó jövedelemnek a tárgyévre megállapított és megfizetett szociális hozzájárulási adó előlegalapok összegét meghaladó része (e rendelkezés alkalmazásában: kötelezettségkülönbözet) után fizetendő szociális hozzájárulási adó a befizetés évében számolható el költségként. Amennyiben a tárgyévben szociális hozzájárulási adó előleg fizetésére nem kötelezett, tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő a bevallás évében már nem minősül tételes költségelszámolást alkalmazó őstermelőnek, jövedelemként a megállapított jövedelem 29. § szerinti százalékát veszi figyelembe. Amennyiben a tárgyévben szociális hozzájárulási adó előleg fizetésére kötelezett, tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő a bevallás évében már nem minősül tételes költségelszámolást alkalmazó őstermelőnek, az összevont adóalapnak a kötelezettségkülönbözettel egyenlő része tekintetében jövedelemként a kötelezettségkülönbözet 29. § szerinti százalékát veszi figyelembe.

(7)[4] Ha a mezőgazdasági őstermelő e tevékenysége mellett egyéni vállalkozói tevékenységet is folytat,

a) őstermelői bevételként kell figyelembe vennie az őstermelői tevékenység során előállított azon termékek szokásos piaci értékét, amelyeket egyéni vállalkozóként értékesít, azzal, hogy vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazása esetén ez az érték az egyéni vállalkozói tevékenység elismert költségének minősül;

b) egyéni vállalkozói tevékenységből származó bevételként kell figyelembe vennie az *a)* pontban említett termékek értékesítéséből származó ellenértéket is;

c)[5] az egyes tevékenységek folytatása érdekében felmerült költségeket elkülönítve kell nyilvántartania, ha tételes költségelszámolást, illetőleg vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmaz;

d)[6] ha e törvény másként nem rendelkezik, a tevékenységek közös költségeit a bevételek arányában kell megosztani, azzal, hogy

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 17. § (4). Az első mondat szövegét megállapította: 2005. évi XXVI. törvény 1. § (3). Az első mondat szövegét módosította és a második mondatot beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) cs). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 7.

2 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § c). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.

3 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 4. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.

4 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 10. § (3). Hatályos: 2001. I. 1-től.

5 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 13. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 13. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

az *a)-d)* pont rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni, ha a magánszemély az őstermelők családi gazdasága tagjaként folytatott őstermelői tevékenységből származó bevétele mellett önálló tevékenységből származó bevételt is szerez.[1]

23. §[2] A mezőgazdasági őstermelőnek az őstermelői tevékenységéből származó bevételéből nem kell jövedelmet megállapítania, ha az e tevékenységéből származó bevétele az adóévben nem haladja meg az éves minimálbér felét. Ha a bevétel az éves minimálbér felét meghaladja, a mezőgazdasági őstermelő a teljes bevételt figyelembe véve köteles a jövedelmét meghatározni.

A nem önálló tevékenységből származó jövedelem

24. § (1)[3] Nem önálló tevékenység

a) a munkaviszonyban folytatott tevékenység,

b) a közfoglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység,

c) a társas vállalkozás magánszemély tagjának személyes közreműködése,

d) a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének tevékenysége,

e) a jogszabály alapján választott vagy kijelölt tisztségviselő (ideértve a felügyelőbizottság tagját és a Polgári Törvénykönyv szerinti küldöttgyűlés tagját, de ide nem értve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége, ha ezt a tevékenységet nem egyéni vállalkozóként végzi,

f)[4]

g) nemzetközi szerződés hatályában a nem önálló munka, ennek hiányában az adott állam joga szerinti munkaviszony,

h) a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység,

i)[5] az országgyűlési képviselői tevékenység,

j)[6] a nemzetiségi szószólói tevékenység, valamint

k)[7] az állami projektértékelői jogviszony.

(2)[8] A nem önálló tevékenységből származó jövedelmet az e tevékenységből származó bevételből a 25-27. § rendelkezései szerint kell kiszámítani.

(3)[9] Ha a munkavállaló magyarországi foglalkoztatására munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor, a kölcsönbeadó külföldi vállalkozás és a járulékkötelezettségeket a belföldön bejegyzett kölcsönvevő teljesíti, az e foglalkoztatással összefüggésben a kölcsönvevő az általa juttatott bevétel tekintetében munkáltatóként járhat el.

1 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 13. Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § b).
2 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 31. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Megállapította: 2014. évi XVIII. törvény 2. §. Hatályos: 2014. V. 16-tól.
4 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 1. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
5 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 2. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
6 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 2. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
7 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 2. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
8 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 8.
9 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 7. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

25. §[1] (1)[2] Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben, vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel munkabér, közfoglalkoztatási bér, tiszteletdíj, illetmény, jutalom, üzemanyag-megtakarítás címén fizetett összeg, költségtérítés, a más személy által fizetett adóköteles biztosítási díj címén kapott bevétel (feltéve, hogy az adóköteles biztosítási díj utáni adó nem a kifizetőt terheli), a társas vállalkozásban személyesen közreműködő magánszemély tag (a továbbiakban: személyes közreműködő) által személyes közreműködése ellenében kapott juttatás, ha azt a társas vállalkozás költségei között számolják el (a továbbiakban: személyes közreműködői díj). Figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire is, a nem önálló tevékenységből származó bevétel egésze jövedelem, kivéve a nem önálló tevékenységre tekintettel költségtérítés címén kapott bevételt, melyből levonható – legfeljebb a költségtérítés címén kapott bevétel mértékéig – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint elismert költség.

(2)[3] A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni azt a bevételt, amelyet – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is – a munkáltatótól a munkába járásról szóló kormányrendelet szerinti munkába járás esetén

a) az utazási bérlettel, az utazási jeggyel történő, az említett kormányrendelet által előírt elszámolás ellenében, legfeljebb a bérlet, a jegy árát meg nem haladó értékben (ideértve azt az esetet is, ha a juttatás a munkáltató nevére szóló számla ellenében történő térítés formájában valósul meg), vagy

b) költségtérítés címén (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is)[4]

ba) a munkában töltött napokra a munkahely és a lakó- vagy tartózkodási hely között és/vagy

bb)[5] hazautazásra a munkahely és a lakóhely között

közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként 15 forint értékben kap a magánszemély.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott összeget meghaladó költségtérítés – ha a törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély (1) bekezdés szerinti jövedelme.

(4) A magánszemély a munkahelye és a lakóhelye közötti útvonalra gépjárművel történő munkába járás címén költséget nem számolhat el.

(5)–(8)[6]

26. § (1)[7] Ha a munkaviszonyból származó, előző naptári évre vonatkozó bevételt, a munkáltató által kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást a következő év január 10-éig fizetik ki, azt az előző naptári év utolsó napján megszerzett jövedelemnek kell tekinteni.

(2)–(4)[8]

27. §[9] (1) A nem önálló tevékenységből származó bevételt az adóalap megállapítása előtt csökkenti

---

1 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 8. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Megállapította: 2011. évi CVI. törvény 32. §. Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 8.
3 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 5.
4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 16/2023. (I. 27.) Korm. rendelet 1. §
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 9.
6 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 9. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
7 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 6.
8 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 10. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
9 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 9. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

a) a munkavállalói érdekképviseletet ellátó szervezet részére az adóévben levont (befizetett) tagdíj összege, ideértve az önálló tevékenység hiányában költségként el nem számolható kamarai tagdíj címén befizetett összeget is;

b) figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezésére, a munkáltató által az alkalmazottja számára, a társas vállalkozás által a tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára – a munkaköre (tevékenysége) szerint a munkáltató, a társas vállalkozás által üzemeltetett gépjármű vezetőjeként teljesített kilométer-futásteljesítménye alapulvételével – üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeg, de legfeljebb havi 100 ezer forint.

(2)[1] Üzemanyag-megtakarításnak minősül az az összeg, amely nem több, mint az (1) bekezdés *b)* pontjában említett, útnyilvántartással (menetlevéllel, fuvarlevéllel) igazolt kilométer-futásteljesítmény alapján a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerinti – korrekciós tényezőkkel módosított – alapnorma, és az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár figyelembevételével kiszámított összegnek a munkáltató által, a társas vállalkozás által számla (számlák) alapján elszámolt üzemanyag-mennyiség és az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár figyelembevételével meghatározott összeget meghaladó része, ideértve azt az esetet is, amikor a munkáltató, a társas vállalkozás a saját kezelésében lévő töltőállomáson biztosítja az alkalmazottjának, a tagjának az üzemanyag felvételét és az üzemanyag felhasználása során megtakarítás mutatkozik az előzőek szerint meghatározott normához képest.

Egyéb jövedelem

28. § (1)[2] Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy - a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve - a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás. Egyéb jövedelem különösen[3]

a)[4]

b)[5]

c) a magánnyugdíjpénztár tagja egyéni számláján jóváírt tagdíj-kiegészítésnek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett összege,

d)[6] az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a tag részére teljesített, e törvény szerint adómentesnek nem minősülő nyugdíjszolgáltatás,

e)[7] a *d)* pontban nem említett önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által nyújtott szolgáltatás (kifizetés, juttatás), kivéve, ha az törvényben meghatározott szolgáltatási körében és feltételekkel jogszerűen nyújtott, e törvény szerint adómentes szolgáltatás,

f) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, igazolt összeg, kivéve

fa) a magánszemély saját befizetését,

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 4.
2 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 5. § (1). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) e).
4 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 11. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 7. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
6 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 5. § (1). Hatályos: 2007. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 5. § (1). Hatályos: 2007. VI. 1-től.

fb)[1] azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeget más jövedelemként kell figyelembe venni (ideértve különösen a munkáltatói hozzájárulást és a tag javára utalt támogatói adományt), vagy a jövedelem megállapításánál bevételként nem kell figyelembe venni,

fc) a fedezeti alapból történő befektetések hozamát,

fd) az értékelési különbözetet,

g) a törvény eltérő rendelkezésének hiányában a társas vállalkozás tagja által az e jogviszonyára tekintettel megszerzett vagyoni érték, azzal, hogy a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt, szabályszerűen igazolt kiadás.

(2)[2] Ha a biztosítás más személy által fizetett díja a befizetés időpontjában hatályos 1. számú melléklet 6. pont 6.9. alpontja alapján vagy a kockázati biztosításnak nem minősülő, határozatlan idejű, kizárólag halál esetére szóló életbiztosítás más személy által 2013. január 1-jét megelőzően fizetett díja az 1. számú mellékletnek a befizetés időpontjában hatályos 6. pont 6.3. alpontja alapján részben vagy egészben adómentes volt, akkor – függetlenül a biztosítási szerződés esetleges módosításától – a biztosító teljesítéséből (kivéve, ha a biztosító teljesítése a 1. számú melléklet 6. pont 6.6. alpontja alapján haláleseti, betegségbiztosítási vagy baleset-biztosítási szolgáltatásként adómentes) a kifizetőnek nem minősülő magánszemély által fizetett biztosítási díj, valamint az adóköteles biztosítási díj együttes összegét meghaladó rész egyéb jövedelemnek minősül. A biztosítói teljesítést megelőzően bevételcsökkentő tételként már figyelembe vett díjrészeket figyelmen kívül kell hagyni az egyéb jövedelem biztosítói teljesítés időpontjában történő további megállapítása során.

(3)–(4)[3]

(5)[4] Egyéb jövedelemnek minősül a vásárolt (engedményezett) követelésből származó bevételnek a követelés vásárlási (engedményezési) ellenértékét meghaladó része, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.

(6)[5] Egyéb jövedelemnek minősül az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog átruházásából származó bevételnek a korábban értékcsökkenési leírás címén költségként el nem számolt szerzési értéket és a megfizetett illetéket meghaladó része (e § alkalmazásában: számított összeg), ha az átruházás a megszerzés évében vagy az azt követő évben történik. Ha az átruházás a praxisjog megszerzését követő második évben vagy azt követően történik, a jövedelem a számított összeg

1. 90 százaléka a megszerzés évét követő második évben,
2. 60 százaléka a megszerzés évét követő harmadik évben,
3. 30 százaléka a megszerzés évét követő negyedik évben,
4. 0 százaléka a megszerzés évét követő ötödik és az azt követő években.

(7)[6] Egyéb jövedelem - ha e törvény másként nem rendelkezik -

a) a jog alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog, illetőleg az említett jogosultságok megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes szerzés esetében ideértve a megszerzéskor adóköteles bevételt is) a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része;

---

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 4. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 8. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 7. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 3. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
5 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 3. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
6 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 6. § (1). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

b) vételi vagy más hasonló jog gyakorlása esetén a jogosultnál a joggyakorlás tárgyának a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a megszerzésért adott ellenértéket meghaladó rész (a vételi jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadással, azzal, hogy utóbb a joggyakorlás tárgyának átruházása esetén a megszerzésére fordított összegnek minősül

ba) az e pont szerint megállapított jövedelem is, valamint

bb) a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része is, amely a vételi jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja;

c) eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén a jogosult által megszerzett bevételből a joggyakorlás tárgyának az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét meghaladó rész (az eladási jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

ca) az említett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet a joggyakorlás tárgyának átruházására vonatkozó szabályok szerint a *cb)* alpont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

cb) a *ca)* alpont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely az eladási jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja;

d) a jogutódlás révén megszerzett szerzői jog, találmányból és szabadalmi oltalomból eredő jog gyakorlása esetében a bevételnek a jog gyakorlása érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része.

Bármely esetben az e bekezdés szerint meghatározott jövedelem adókötelezettségére a szerzés jogcíme szerinti rendelkezéseket kell irányadónak tekinteni, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni, ha a jövedelem megszerzésének e törvény szerinti jogcíme a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével megállapítható.

(8)[1] Ha az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár tagja részére a nyugdíjpénztár a kötelező várakozási idő leteltét követően nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetést teljesít (vagyoni értéket juttat), az adóköteles jövedelmet a következők szerint kell megállapítani: a kötelező várakozási időszak letelte évében és az azt követő első évben kifizetett (juttatott) bevételt, kivéve a fedezeti alapból történő befektetések hozama vagy értékelési különbözet címén az egyéni számlán jóváírt összegből teljesített kifizetést, juttatást (e rendelkezés alkalmazásában a továbbiakban: bevétel) teljes egészében, míg a kötelező várakozási időszak letelte évét követő[2]

- második évben kifizetett (juttatott) bevétel 90 százalékát,
- harmadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 80 százalékát,
- negyedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 70 százalékát,
- ötödik évben kifizetett (juttatott) bevétel 60 százalékát,
- hatodik évben kifizetett (juttatott) bevétel 50 százalékát,
- hetedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 40 százalékát,

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 19. § (4). Az utolsó mondatot beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 6. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 5. § (4). Hatályos: 2004. XI. 15-től. Alkalmazni kell: 2004. I. 1-től.

- nyolcadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 30 százalékát,
- kilencedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 20 százalékát,
- tizedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 10 százalékát

kell jövedelemnek tekinteni. A kötelező várakozási időszak leteltét követő tizedik évet követően kifizetett (juttatott) bevételt a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni.

A nyugdíjpénztár tagja egyéni számláján a 2007. december 31-ét követően jóváírt tétel nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetése esetén

a) a bevétel teljes egészében egyéb jövedelem arra az összegre vonatkozóan, amelynél a jóváírás és a kifizetés (juttatás) időpontja között tíz év még nem telt el;

b) a jövedelem megállapításának e bekezdésben foglalt szabálya szempontjából a kötelező várakozási időszak letelte évének - a jóváírást követő évet első évnek tekintve - az adott összeg(ek) jóváírásának naptári évét követő tizedik évet kell tekinteni, azzal, hogy, elsőként a legrégebben jóváírt összegek kifizetését (juttatását) kell vélelmezni.

(9) [1]

(10)–(11) [2]

(12) [3] Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet által vagy az ilyen jogi személy, egyéb szervezet megbízása alapján fizetett kamat és osztalék, valamint az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani. Ugyancsak egyéb jövedelem az olyan államban belföldi illetőséggel bíró személy által fizetett kamat, amely állammal Magyarországnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén.

(13) [4] Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet jogutód nélküli megszűnése, jegyzett tőkéjének tőkekivonás útján történő leszállítása következtében a magánszemély által – tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya alapján – a jogi személy, egyéb szervezet vagyonából megszerzett bevételnek a jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Ugyancsak egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet vagyonából a magánszemély által – tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya megszűnése (ide nem értve a részvény, az üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog átruházását) következtében – megszerzett bevételnek a jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír (a jog) megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó, a jövedelemszerzés időpontját a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

(14) [5] Értékpapír vagy más vagyoni érték átruházása esetén egyéb jövedelem az átruházás ellenében megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az ellenértékre a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értéket, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 11. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 3. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Megállapította: 2016. évi CLXXI. törvény 1. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Megállapította: 2016. évi CLXXI. törvény 1. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 19. § (6). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(15)[1] Egyéb jövedelem a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott bennfentes kereskedelem vagy tisztességtelen árfolyam-befolyásolás révén megszerzett bevételnek a vele összefüggésben felmerült, igazolt kiadásokat meghaladó része.

(16)[2] Ha az ingatlan fekvése szerinti állammal Magyarországnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, akkor az ingatlan vagy a vagyoni értékű jog átruházásának (59. §) ellenértékéből az a rész, amely meghaladja az ingatlan, illetve a vagyoni értékű jog megszerzésére fordított összeget [62. § (2)-(3) bek.], egyéb jövedelemnek minősül.

(17)[3] A nyugdíj-előtakarékossági számláról adómentes nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás), átutalás, átvezetés (a továbbiakban együtt: adóköteles kifizetés) esetén egyéb jövedelem (kivéve, ha külön rendelkezés szerint nem kell megállapítani) a nyugdíj-előtakarékossági számlán lévő, e szolgáltatás értékének levonása nélkül, szokásos piaci értéken számított követelés (a továbbiakban: számított követelés) azon része, amely meghaladja a számlatulajdonos által (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén annak nyilvántartásba vételét követően) teljesített befizetések, osztalékból származó jövedelemként jóváírt, nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt összegek, valamint a már nyilvántartott adózott követelésállomány együttes összegét, azzal, hogy

a)[4] e jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a számlatulajdonos adóköteles kifizetésről rendelkezik;

b) e jövedelem után adóelőleget nem kell fizetni, az adót a számlatulajdonos magánszemély az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg;

c) e jövedelem megszerzéséről a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemélynek igazolást ad;

d)[5] adózott követelésállomány alatt a számított követelésből az adóköteles kifizetéssel csökkentett értékrészt kell érteni, amelyet a számlavezetőnek a továbbiakban ekként kell nyilvántartania és minden újabb adóköteles kifizetés alkalmával újra meg kell állapítania.

(18)[6]

(19)[7] A családi pótlék címén megszerzett bevételből nem kell jövedelmet megállapítani.

a)–e)[8]

(20)–(22)[9]

Az összevont adóalap megállapítása

1 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 80. § (2). Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 80. § (2). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 8.
3 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 5. § (2). Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 5., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 9.
4 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 9.
5 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 9.
6 Megsemmisítette: 127/2009. (XII. 17.) AB határozat 1. Hatálytalan: 2009. IX. 1-től.
7 Beiktatta: 2009. évi XXXV. törvény 14. §. Hatályos: 2009. IX. 1-től. A „(18) bekezdés rendelkezésétől eltérően a (...), ha az a családok támogatásáról szóló törvény szerint” szövegrészt megsemmisítette: 127/2009. (XII. 17.) AB határozat 1.
8 Megsemmisítette: 127/2009. (XII. 17.) AB határozat 1. Hatálytalan: 2009. IX. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi CLXXI. törvény 3. § (1) 2. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.

29. §[1] Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági őstermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem. Ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették), a megállapított jövedelem 87 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni.[2]

Családi kedvezmény[3]

29/A. §[4] (1)[5] A családi kedvezményt érvényesítő magánszemély az összevont adóalapját [29. §] a családi kedvezménnyel csökkenti.

(2)[6] A családi kedvezmény – az eltartottak lélekszámától függően – kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónaponként[7]

a) egy eltartott esetén 66 670 forint,

b) kettő eltartott esetén

ba) 2016-ban 83 330 forint,

bb) 2017-ben 100 000 forint,

bc) 2018-ban 116 670 forint,

bd) 2019-ben és az azt követő években 133 330 forint,

c) három és minden további eltartott esetén 220 000 forint.

(3)[8] A családi kedvezmény érvényesítésére jogosult

a)[9] az a magánszemély, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint gyermekre tekintettel családi pótlékra jogosult, továbbá a jogosulttal közös háztartásban élő, családi pótlékra nem jogosult házastársa, azonban nem minősül jogosultnak az a magánszemély, aki a családi pótlékot

aa) gyermekotthon vezetőjeként a gyermekotthonban nevelt gyermekre (személyre) tekintettel,

ab) szociális intézmény vezetőjeként a szociális intézményben elhelyezett gyermekre (személyre) tekintettel,

ac) javítóintézet igazgatójaként, illetve büntetés-végrehajtási intézet parancsnokaként a javítóintézetben nevelt vagy büntetés-végrehajtási intézetben lévő, és gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló gyermekre (személyre) tekintettel kapja;

b) a várandós nő és a vele közös háztartásban élő házastársa;

c) a családi pótlékra saját jogán jogosult gyermek (személy);

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély

a *c)–d)* pont szerinti esetben azzal, hogy az ott említett jogosult és a vele közös háztartásban élő hozzátartozói (ideértve a gyermek szüleinek hozzátartozóit is) közül egy – a döntésük szerinti – minősül jogosultnak.[10]

(4) Kedvezményezett eltartott

a)[11] az, akire tekintettel a magánszemély a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékra jogosult,

---

1 Megállapította: 2017. évi CLVI. törvény 1. §. Módosítva: 2018. évi LII. törvény 37. § (2) 3. alapján. Módosította: 2019. évi XLVIII. törvény 1. § a), 2020. évi XLVI. törvény 1. § a), 2020. évi CXXIII. törvény 39. § c).

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 21. § (1).

3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 11. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

4 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 11. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

5 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 10.

6 Megállapította: 2015. évi LXXXI. törvény 3. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.

7 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 597/2022. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. § (1).

8 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 8. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.

9 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 9. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.

10 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 2.

11 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 8. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.

b) a magzat a várandósság időszakában (fogantatásának 91. napjától megszületéséig),
c) az, aki a családi pótlékra saját jogán jogosult,
d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély.
(5) Eltartott
a) a kedvezményezett eltartott,
b)[1] az, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint a családi pótlék összegének megállapítása szempontjából figyelembe vehető vagy figyelembe vehető lenne, akkor is, ha a kedvezményezett eltartott után nem családi pótlékot állapítanak meg, családi pótlékot nem állapítanak meg, vagy a családi pótlék összegét a gyermekek száma nem befolyásolja.
(6) E § alkalmazásában jogosultsági hónap az a hónap,
a)[2] amelyre tekintettel a családi pótlékra való jogosultság fennáll,
b) amelyre tekintettel a rokkantsági járadékot folyósítják,
c) amelyben a várandósság orvosi igazolása alapján a jogosultság legalább egy napig fennáll, kivéve azt a hónapot, amikor a megszületett gyermek után a családi pótlékra való jogosultság megnyílik.
29/B. §[3] (1)[4] A családi kedvezmény ugyanazon kedvezményezett eltartott után egyszeresen vehető igénybe.
(1a)[5] A családi kedvezményt a jogosult arra a hónapra tekintettel veheti igénybe, mely számára jogosultsági hónapnak minősül. Több jogosult esetén az adott jogosultsági hónap után járó családi kedvezményt a jogosultak közösen is igénybe vehetik.
(1b)[6] Ha az adott jogosultsági hónap után járó családi kedvezményre egy magánszemély jogosult, az őt megillető családi kedvezményt adóbevallásban megoszthatja a vele közös háztartásban élő, jogosultnak nem minősülő házastársával, élettársával, ideértve azt az esetet is, ha a családi kedvezményt a jogosult egyáltalán nem tudja érvényesíteni. Azon jogosultsági hónapokra eső családi kedvezményre, amelyre vonatkozóan a jogosult vagy házastársa, élettársa a gyermeket nevelő egyedülálló családi pótlékát igénybe veszi, a megosztás nem alkalmazható, ide nem értve, ha a jogosult a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 12. § (3) bekezdése alapján minősül egyedülállónak.
(1c)[7] A családi kedvezmény közös igénybevétele, megosztása az adóbevallásban a 29/A. § (3) bekezdés *c)–d)* pontjában nem említett jogosultak esetében független attól, hogy az adóelőleg megállapításánál mely jogosultnál történt annak figyelembevétele.
(1d)[8] Több jogosult vagy a kedvezmény megosztása esetén az igénybevétel feltétele az érintett magánszemélyek adóbevallásban közösen tett, egymás adóazonosító jelét is feltüntető – nyilatkozata, amely tartalmazza, hogy a kedvezményt melyikük veszi igénybe, továbbá a kedvezmény összegének – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak számának felosztásával történő – közös igénybevételére, megosztására vonatkozó döntésüket.

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 3. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 8. § (4). Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 11. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 10. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 10. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 5. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 10. § (2). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 5.
8 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 10. § (2). Módosítva: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 4. § alapján.

(1e)[1] Ha jogerős bírósági döntés, egyezség, közös nyilatkozat alapján a szülők egyenlő időszakokban felváltva gondozzák gyermeküket, és ezért a családi pótlékra 50–50 százalékos arányban mindkét szülő jogosult, a gyermek mindkét szülő – valamint a szülő házastársa – vonatkozásában kedvezményezett eltartottnak minősül. A felváltva gondozott gyermek után a szülő (házastársa) a családi kedvezmény 29/A. § (2) bekezdés szerint meghatározott összege 50 százalékának érvényesítésére jogosult. A gyermeket felváltva gondozó szülők a családi kedvezmény közös érvényesítésére egymás között nem jogosultak.

(2)[2] A családi kedvezmény érvényesítésének feltétele a magánszemély adóbevalláshoz tett írásbeli nyilatkozata[3]

a) a jogosultság 29/A. § (3) bekezdés szerinti jogcíméről, és

b) a családi kedvezmény megosztása, közös érvényesítése esetén erről a tényről,

amelyen fel kell tüntetnie – a magzat kivételével – minden eltartott (kedvezményezett eltartott) adóazonosító jelét, továbbá azt, hogy e személyek – ideértve a magzatot is – az adóév mely hónapjaiban minősültek eltartottnak, kedvezményezett eltartottnak. A családi kedvezmény megosztása, közös érvényesítése esetén a másik fél adóazonosító jelét is fel kell tüntetni.

(2a)[4] A családi kedvezmény

a) több jogosulttal való közös érvényesítése, vagy

b) adóévre vonatkozó közös érvényesítése mellett a kedvezmény megosztása

esetén az adóbevallásban – a másik jogosult vagy a megosztással érintett házastárs, élettárs adóazonosító jelének közlésével – fel kell tüntetni, hogy hány jogosultsági hónap tekintetében érvényesítik közösen a kedvezményt, vagy a kedvezmény megosztásával érintett házastársak, élettársak hány jogosultsági hónap tekintetében osztják meg a kedvezményt. A jogosultnak nem minősülő házastárssal, élettárssal történő megosztás nem alkalmazható azokra a hónapokra, amelyekre a családi kedvezményt a jogosultak közösen érvényesítették.[5]

(3) Ha a magzat (ikermagzat) felismerése az adóévi adó megállapítását követően történik, a várandósság időszakának a bevallott jövedelem adóévére eső jogosultsági hónapjai alapján járó családi kedvezmény az elévülési időn belül önellenőrzéssel érvényesíthető.

(4)[6] Az állami adó- és vámhatóság az ellenőrzés során kérheti a várandósság tényéről kiadott orvosi igazolást.

(5)[7] E törvénynek a családi kedvezményre vonatkozó szabályait – figyelemmel az 1/A. § rendelkezéseire is – megfelelően alkalmazni kell bármely külföldi állam jogszabálya alapján családi pótlékra, rokkantsági járadékra, vagy más hasonló ellátásra jogosult magánszemély (jogosult, eltartott) esetében is azzal, hogy

a) kedvezményezett eltartottként az a magánszemély (gyermek) vehető figyelembe, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény megfelelő alkalmazásával a kedvezményt érvényesítő magánszemély családi pótlékra való jogosultsága megállapítható lenne;

b) eltartottként az a magánszemély (gyermek) vehető figyelembe, akit a családok támogatásáról szóló törvény megfelelő alkalmazásával más magánszemély (gyermek) után járó családi pótlék megállapításánál figyelembe lehetne venni.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 7. § (1). Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 3.
2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 10. § (2). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 6.
3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 597/2022. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. § (2).
4 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 7. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 7.
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
7 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 10. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.

(6)[1] Ha a családi kedvezményre jogosult magánszemély vagy a kedvezményre szintén jogosult más magánszemély a családi járulékkedvezmény havi vagy negyedéves összegét a Tbj. 79. §-a vagy 80. §-a szerint érvényesítette, akkor a személyi jövedelemadóról szóló bevallásban a jogosult(ak) által, vagy a kedvezmény megosztásával érintett házastársak, élettársak által együttesen érvényesíthető családi kedvezmény összegét csökkenti az általuk együttesen igénybe vett családi járulékkedvezmény összegének az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti mértékkel elosztott része (667 százaléka).

Az első házasok kedvezménye[2]

29/C. §[3] (1) Az első házasok kedvezményét érvényesítő magánszemély az összevont adóalapját [29. §] az első házasok kedvezményével csökkenti. A kedvezmény a családi kedvezményt megelőző sorrendben érvényesíthető.

(2) Az első házasok kedvezményét az a házaspár érvényesítheti, amely esetében legalább az egyik házastárs első házasságát köti.

(3)[4] A házastársak által együttesen érvényesíthető kedvezmény jogosultsági hónaponként 33 335 forint.

(4)[5] Jogosultsági hónapként a házassági életközösség fennállása alatt a házasságkötést követő hónaptól (azt első jogosultsági hónapnak tekintve) legfeljebb 24 hónap vehető figyelembe.

(5)[6] A kedvezményt a házastársak – döntésük szerint – az összeg megosztásával közösen érvényesítik, ideértve azt az esetet is, ha a kedvezményt kizárólag egyikük veszi igénybe. A kedvezmény közös igénybevétele az adóbevallásban független attól, hogy az adóelőleg megállapításánál mely házastársnál történt annak figyelembevétele.

(6)[7] Az igénybevétel feltétele a házastársak – adóbevallásban közösen tett, egymás adóazonosító jelét is feltüntető – nyilatkozata, amely tartalmazza, hogy a kedvezményt melyikük veszi igénybe, vagy a kedvezmény összegének megosztására vonatkozó döntésüket.

A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye[8]

29/D. §[9] (1) A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét érvényesítő magánszemély az összevont adóalapját [29. §] – minden más kedvezményt megelőzően – a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményével csökkenti.

(2) A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye a kedvezményre jogosult által a jogosultsági időszakban megszerzett (munkaviszonyból származó jövedelem esetében a jogosultsági időszakra elszámolt), összevont adóalapba tartozó

a) e törvény szerint bérnek minősülő jövedelme [3. § 21. pont],

b) az *a)* pontban nem említett nem önálló tevékenységből származó jövedelmeinek összege, ide nem értve a munkaviszony megszüntetésére tekintettel kapott végkielégítés törvényben előírt mértéket meghaladó összegét,

c) önálló tevékenységből származó jövedelmei közül

ca) a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói kivétje, átalányadózás esetén az átalányban megállapított jövedelme;

cb) a mezőgazdasági őstermelő e tevékenységéből származó jövedelme;

---

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 7. § (3). Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § a), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 8., 2019. évi CXXII. törvény 121. § 5.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 11. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 11. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Megállapította: 2015. évi LXXXI. törvény 4. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
5 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 4. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 9.
7 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 9.
8 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 5. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 5. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

cc) az európai parlamenti képviselő e tevékenységéből származó jövedelme;
cd) a helyi önkormányzati képviselő e tevékenységéből származó jövedelme;
ce) a választott könyvvizsgáló e tevékenységéből származó jövedelme;
cf) a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként kötött, díjazás ellenében történő munkavégzésre irányuló más szerződés alapján folytatott tevékenységéből származó jövedelme.

(3) Négy vagy több gyermeket nevelő anyának minősül az a nő, aki vér szerinti vagy örökbefogadó szülőként az általa nevelt gyermekre tekintettel
a) családi pótlékra jogosult, vagy
b) családi pótlékra már nem jogosult, de jogosultsága legalább 12 éven keresztül fennállt,
és az *a)* és *b)* pont szerinti gyermekek száma a négy főt eléri, azzal, hogy a *b)* pont szerinti gyermekkel esik egy tekintet alá az a gyermek is, aki után a családi pótlékra való jogosultság a gyermek elhunyta miatt szűnt meg.

(4) A kedvezményre való jogosultság annak a hónapnak az első napján nyílik meg, amely hónap bármely napján a magánszemély négy vagy több gyermeket nevelő anyának minősül, és megszűnik annak a hónapnak az utolsó napján, amelynek egészében már nem minősül ilyennek.

(5) Amennyiben a négy vagy több gyermeket nevelő anyának minősülő magánszemély kedvezményre való jogosultsága az adóév egészében nem áll fenn, és a jogosultság időszakában megszerzett, összevont adóalapba tartozó önálló tevékenységből származó jövedelme másként nem állapítható meg, azt az ilyen címen megszerzett adóévi jövedelmének a jogosultsági időszak hónapjaival arányos részeként kell figyelembe venni.

(6) A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye érvényesítésének feltétele az anya adóbevalláshoz tett nyilatkozata, amelyen fel kell tüntetni a (3) bekezdés szerinti gyermekek nevét, adóazonosító jelét (ha az adóhatóság adóazonosító jelet nem állapított meg, a természetes személyazonosító adatait), valamint – ha a kedvezményre való jogosultság nem állt fenn az adóév egészében – a jogosultság megnyíltának vagy megszűntének napját és a (2) bekezdés szerinti összeget.

Személyi kedvezmény[1]

29/E. §[2] (1) A súlyosan fogyatékos magánszemély az összevont adóalapját [29. §] személyi kedvezménnyel csökkenti. A kedvezmény az első házasok kedvezményét és a családi kedvezményt megelőző sorrendben érvényesíthető.

(2) Súlyosan fogyatékos magánszemélynek azt kell tekinteni, aki az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevétele szempontjából súlyos fogyatékosságnak minősülő betegségekről szóló kormányrendeletben említett betegségben szenved, továbbá, aki rokkantsági járadékban vagy fogyatékossági támogatásban részesül.

(3) A kedvezmény jogosultsági hónaponként a minimálbér egyharmada száz forintra kerekítve.

(4) Jogosultsági hónapként azok a hónapok vehetők figyelembe, amelyekben a fogyatékos állapot az erről szóló igazolás, határozat alapján legalább egy napig fennáll.

VII. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁNAK MEGHATÁROZÁSA

1 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 1. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 1. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

30. § [1]

Az összevont adóalap adója [2]

31. § [3] Az összevont adóalap adóját az adó mértékével megállapított számított adóból (a továbbiakban: *számított adó)* a 32–33. § rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni.

A külföldön megfizetett adó beszámítása

32. § [4] (1) Ha az adóévi összevont adóalapnak olyan jövedelem is részét képezi, amely után a magánszemély külföldön jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, – ha nemzetközi szerződésből más nem következik – a számított adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb e jövedelem adóalapjára az adó mértékével megállapított adó. Nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett.

33. § [5]

33/A. § [6]

34. § [7]

VIII. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁT CSÖKKENTŐ KEDVEZMÉNYEK, RENDELKEZÉS AZ ADÓRÓL

35. § [8] (1) Az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.

(2) [9]

36–38. § [10]

Tevékenységi kedvezmények [11]

1 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 13. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2009. évi XXXV. törvény 15. §. Hatályos: 2009. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 12. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 13. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2011. évi CLVI. törvény 29. § 4. Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
6 A korábbi címmel együtt hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
7 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 14. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
8 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 15. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVI. törvény 27. § (1) 2. Hatálytalan: 2016. VI. 16-tól.
10 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 8. Hatálytalan: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 206. § (7)-(10).
11 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 25. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.

39. §[1] (1)[2] Az összevont adóalap adóját csökkenti a tételes költségelszámolást, vagy a 10 százalék költséghányadot alkalmazó mezőgazdasági őstermelő e tevékenységből származó éves jövedelme adójának, valamint, ha tételes költségelszámolást alkalmaz, a könyvelői díjkedvezménynek az együttes összege, de legfeljebb 100 ezer forint (őstermelői adókedvezmény). Könyvelői díjkedvezmény címén a könyvelőnek fizetett, számlával igazolt díj vehető figyelembe, de csak olyan arányban, amilyen arányt a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelem az összevont adóalapon belül képvisel. Az őstermelői tevékenységből származó jövedelem adóját úgy kell kiszámítani, hogy meg kell határozni az összevont adóalap adóját e jövedelemmel együtt és nélküle is, és meg kell állapítani a két adóösszeg különbözetét. Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a magánszemély adóbevallásában feltüntesse a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény alapján vezetett Egységes Mezőgazdasági Ügyfél-nyilvántartási Rendszerben kérelemre nyilvántartásba vett ügyfél ügyfél-azonosítóját. Az e bekezdés alapján érvényesített kedvezmény az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatásnak vagy halászati csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül.

(2)[3]

(3)-(4)[4]

40. §[5]

41. §[6]

42. §[7]

43. §[8]

44. §[9]

Rendelkezés az adóról[10]

44/A. §[11] (1)[12] Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár magánszemély tagja az adóbevallásában tett nyilatkozat alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből a következők szerint meghatározott összegek átutalásáról (a továbbiakban: önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat):

a)[13] az önkéntes kölcsönös pénztár(ak)ba az adóévben az általa a tagi jogviszonyára tekintettel befizetett összeg, továbbá a tag javára más személy által átutalt vagy más módon befizetett összeg, valamint a tag egyéni számláján jóváírt, az adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 20 százaléka,

---

1 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 25. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 32. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi LXI. törvény 223. § (6). Hatálytalan: 2007. I. 1-től. Rendelkezéseit 2006. évre még alkalmazni kell.
4 Hatályon kívül helyezte: 1999. évi XCIX. törvény 205. § (3). Hatálytalan: 2000. I. 1-től.
5 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXVIII. törvény 6. § c). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 16. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
7 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 17. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 18. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
9 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 19. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 13. §. Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
11 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 13. §. Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
12 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 8. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 10.
13 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 6. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

b)[1] az önkéntes kölcsönös egészségpénztár, önsegélyező pénztár, egészség- és önsegélyező pénztár tagjaként – az *a)* pontban foglaltaktól függetlenül –

ba) az egyéni számláján fennálló számlakövetelésből a rendelkezése alapján elkülönített és az adóévben a lekötéstől számítva legalább 24 hónapra lekötött – az adóév utolsó napján lekötött számlakövetelésként kimutatott – összeg 10 százaléka a lekötés adóévében,

bb) az egyéni számláján fennálló számlakövetelésből megbízása alapján a külön törvényben meghatározott prevenciós szolgáltatás ellenértékeként az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által az adóévben kifizetett összeg 10 százaléka,

de legfeljebb az adóévben – az *a)–b)* pontok vonatkozásában együttesen – 150 ezer forint.

(2)[2] Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az állami adó- és vámhatóság - ha a magánszemélynek nincs az állami adó- és vámhatóságnál ezer forintot meghaladó nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás vagy az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a (6) bekezdésben említett esetet kivéve, a magánszemély által megjelölt olyan, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár pénzforgalmi számlájára teljesíti, amelynél (jogelődjénél) a pénztár igazolása szerint történt az adóévben a rendelkezési jogosultságot megalapozó befizetés, jóváírás, lekötés, illetve rendelkezési jogosultságot megalapozó szolgáltatás igénybevétele. Több ilyen pénztár esetén is csak egy jelölhető meg. A pénztár végelszámolása, felszámolása, tevékenységének felfüggesztésének esetén, az előbbi rendelkezésektől eltérően, az állami adó- és vámhatóság értesítése alapján a magánszemély a teljesítést kérheti – nyilatkozata szerint – ha van más önkéntes kölcsönös pénztárban fennálló tagsága, ezen pénztár pénzforgalmi számlájára, ennek hiányában a saját pénzforgalmi számlájára (lakcímére). Amennyiben a megjelölt pénztárnak a magánszemély a teljesítéskor már nem tagja, a befolyt összeget a pénztár a magánszemély[3]

a) más pénztárba történő átlépése esetén a befogadó pénztárhoz továbbutalja;

b) tagsági jogviszonyának nyugdíjszolgáltatás miatti megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a magánszemélynek kiutalja;

c) halála esetén minden további rendelkezés nélkül a kedvezményezett(ek) részére kiutalja, illetőleg kedvezményezett vagy örökös hiányában - azzal, hogy az összeg a pénztárra száll - az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény szabályai szerint a tagok egyéni számlái javára felosztja;

d)[4] az *a)-c)* pontban nem említett esetben az állami adó- és vámhatóságnál erre a célra nyitott beszedési számlára visszautalja, azzal, hogy a visszautalt összegre a magánszemély az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kérelme alapján akkor tarthat igényt, ha igazolja, hogy tagsági jogviszonya neki fel nem róható okból szűnt meg.

---

1 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 4.

2 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 8. § (1). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 9., 431. § b), 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 7., 2009. évi LXXXV. törvény 90. §, 2016. évi LXVI. törvény 26. § 6.

3 Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 9., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2., 5.

4 Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 9., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 6., 11.

(3)[1] Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot a magánszemély az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által - az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint - kiadott igazolás alapján teheti meg, amely - jogcímek szerint megbontva - tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget (ideértve az egyéb jövedelemnek minősülő adóköteles jóváírások összegét is) és a jogosultsági összeg meghatározásához alkalmazható százalékos mértéket, valamint a (2) bekezdésben említett megjelölt pénztár nevét és pénzforgalmi számlaszámát is. Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a kiadott igazolásról, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár az (1) bekezdés *ca)* pontjában említett lekötött összegnek a lekötéstől számított 24 hónap eltelte előtti feltöréséről - az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig - adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak.

(4)[2] Az (1) bekezdés *ba)* alpontjának rendelkezése alapján átutalt összeget húsz százalékkal növelten kell az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni, ha a magánszemély az említett időtartamon belül a lekötést az adóévben akár csak részben megszüntette (feltörte);

(5)[3] Az (1)-(4) bekezdés szerint jogosult - feltéve, hogy annak egyéb törvényi feltételei fennállnak - az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak) által kiadott igazolás alapján nyilatkozat megtételére az a magánszemély is, aki e jog gyakorlásának időpontjában önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak a nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt már nem tagja. Az e nyilatkozat szerinti összeget az állami adó- és vámhatóság - ha a magánszemélynek nincs az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette - az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a magánszemély által megjelölt címre (számlára) utalja.

(6)[4] Az (5) bekezdésben említett eset kivételével nem tehet önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot az a magánszemély, aki a nyilatkozattétel időpontjában önkéntes pénztárnak nem tagja.

44/B. §[5] (1)[6] A nyugdíj-előtakarékossági számla-tulajdonos magánszemély az adóbevallásában tett nyilatkozat alapján rendelkezhet - akkor is, ha a nyugdíj-előtakarékossági számlát a nyilatkozattétel időpontját megelőzően nyugdíjszolgáltatásra jogosultsága miatt megszüntette, de a rendelkezést megalapozó befizetés évének utolsó napján az adott nyugdíj-előtakarékossági számláját még nem mondta fel - az adóévben általa nyugdíj-előtakarékossági számlára Magyarország törvényes fizetőeszközében befizetett összeg 20 százalékának, de legfeljebb az adóévben 100 ezer forintnak (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forintnak) az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből történő átutalásáról (nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat).

---

1 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 8. § (1). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 10., 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 7., 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 10.. Módosítva: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 11. alapján. Módosította: 2009. évi LXXXV. törvény 90. §, 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.

2 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 5.

3 Beiktatta: 2006. évi LXI. törvény 8. § (2). Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 7., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1., 5.

4 Beiktatta: 2006. évi LXI. törvény 8. § (2). Hatályos: 2007. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

5 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 13. §. Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (2), 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 8., 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 11., 2011. évi CLVI. törvény 28. § 10.

(2)[1] A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban meghatározott összeg átutalását az állami adó- és vámhatóság - ha a magánszemélynek nincs az állami adó- és vámhatóságnál ezer forintot meghaladó nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás vagy az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számláját vezető számlavezetőhöz, vagy ha az adott nyugdíj-előtakarékossági számla nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt a nyilatkozattétel időpontjára már megszűnt, a nyilatkozatban megjelölt címre (számlára), illetve ha a magánszemély nyilatkozattételének időpontja után a kiutalás teljesülésének időpontjáig szűnt meg, a számlavezető által az állami adó- és vámhatóságnál erre a célra nyitott beszedési számlára történt visszautalást követően, kérelemre az abban megjelölt címre (számlára) utalja azzal, hogy ez a kiutalás más (újonnan nyitott) nyugdíj-előtakarékossági számlára nem teljesíthető.

(3)[2] A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője által - az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint - kiadott igazolás alapján teheti meg, amely tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget.

(4)[3] Ha az adóévben a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számlája terhére nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezett (ide nem értve az adóköteles nyugdíjszolgáltatásról való rendelkezést),

a) az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában nem teheti meg az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot, valamint

b) nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat(ok) alapján már átutalt (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén a nyilvántartásba vételt követően átutalt) összege(ke)t – a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője által kiadott igazolás alapján – köteles húsz százalékkal növelten az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(5)[4] A (4) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését a nyugdíj-előtakarékossági számla megszüntetésével hiánytalanul a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint, tartós befektetési szerződés alapján lekötött pénzösszeggé alakítja át (ha annak egyéb feltételei fennállnak), és lekötési nyilvántartásba helyezi, azonban – az e § rendelkezéseiben foglaltaktól függetlenül –

a) az átalakítás évében a számlára befizetett összeg alapján nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem tehet, és

b) rendelkező nyilatkozata(i) szerint az átalakítás évében, valamint a megelőző évben átutalt jóváírás(ok)nak megfelelő összeget 20 százalékkal növelten köteles az átalakítás évére vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni (kivéve, ha azt a (4) bekezdés *b)* pontja alapján korábban már megfizette),

azzal, hogy

---

1 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 9. § (1). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 11., 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 8. Utóbbi módosításra lásd: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (3). Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 7., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1., 5., 7.

2 A korábbi második mondatot hatályon kívül helyezte: 2006. évi LXI. törvény 223. § (2). Hatálytalan: 2006. IX. 1-től.

3 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 8. §. Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 7.

4 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 8. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

1. a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában lekötött pénzösszegnek minősül a követelés értéke az átalakítás napján irányadó szokásos piaci értéken, továbbá a befizetés naptári évének az átalakítás napjának éve minősül;

2. a pénzügyi eszköz szerzési értékeként az áthelyezés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított érték közül a nagyobb vehető figyelembe;

3. ha a tartós befektetési szerződést megkötő befektetési szolgáltató vagy hitelintézet nem a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője, a (7) bekezdés *a)* pontjában foglaltak figyelembevételével kell eljárni.

(6)[1] Nem kell a (4) bekezdés rendelkezését alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését – a (7) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve –

a) a nyugdíj-előtakarékossági számla megszüntetésével hiánytalanul más számlavezetőnél vezetett nyugdíj-előtakarékossági számlájára,

b) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírja eladására adott megbízásának teljesítése céljából – ha a számlavezető nem jogosult az értékpapír forgalmazására – a forgalmazásra, az ügyletben való közreműködésre jogosult befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára,[2]

c)[3] a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírt átalakítás vagy a kibocsátó átalakulása, egyesülése, szétválása miatt az átalakításban, az átalakulásban, egyesülésben, szétválásban közreműködő befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára[4]

helyezi át.

(6a)[5] Az állami adó- és vámhatóság a magánszemély kérelmére az általa megjelölt lakcímre vagy bankszámlára utalja ki az (1) bekezdés szerinti összeget, ha a számlavezető felszámolása miatt annak nyugdíj-előtakarékossági számlára történő utalása nem lehetséges.

(7)[6] A (6) bekezdés alkalmazása során

a) a bekezdés *a)* pontja szerinti áthelyezés feltétele, hogy a megszüntetett számla vezetője a nyilvántartása alapján jogcím szerinti bontásban igazolja a másik számlavezető számára

aa) az adózott követelésállomány (amennyiben az a nyilvántartásában szerepel),

ab) a magánszemély által teljesített befizetések,

ac) az osztalék jóváírások,

ad) a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt jóváírások

halmozott összegét, külön is feltüntetve az adóévben teljesített befizetéseket, azzal, hogy adózott követelésállomány feltüntetése esetén csak annak nyilvántartásba vételét követően jóváírt tételeket kell szerepeltetni az *ab)–ad)* pont szerinti halmozott összegekben;[7]

---

1 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 8. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

2 Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (8).

3 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 5.

4 Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (8).

5 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 3. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

6 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 8. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

7 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 3.

b) a bekezdés *b)* pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az áthelyezést követő 30 napon belül, vagy az átruházásra vonatkozó ügyletben jogszabály alapján meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági pénzszámlájára az értékpapír eladására adott megbízás teljesítés-igazolása szerinti összeget az ügyletben közreműködő befektetési szolgáltató átutalta, vagy ennek hiányában a magánszemély az értékpapír áthelyezés napján irányadó szokásos piaci értékének megfelelő összeget befizette, azzal, hogy az átutalt/befizetett összeg nem minősül nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat adására jogosító befizetésnek; [1]

c) [2] a bekezdés *c)* pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az átalakításban, átalakulásban, egyesülésben, szétválásban közreműködő befektetési szolgáltató a kicserélt értékpapírt az ügyletben meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlájára áthelyezte. [3]

(8) [4] A számlavezető az adóévet követő év január 31-éig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak [5]

adó- és vámhatóságnak*a)* a magánszemély "NYESZ-R" megkülönböztető jelzésre vonatkozó nyilatkozatáról a nyilatkozat keltének feltüntetésével;

b) a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozathoz a (3) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról;

c) nem-nyugdíj szolgáltatás esetén annak tényéről, a magánszemély számára igazolt megállapított egyéb jövedelemről és a (4) bekezdés *b)* pontja szerinti fizetési kötelezettségről;

d) [6] az (5)–(6) bekezdés szerint megszüntetett számláról és a (7) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról.

(9) [7] A számlavezetőnek a nyugdíj-előtakarékossági számlára vonatkozóan olyan nyilvántartási rendszert kell kialakítania és működtetnie, hogy abból az e §-ban foglalt rendelkezések végrehajtásához, valamint nem-nyugdíj szolgáltatás esetén az egyéb jövedelem megállapításához szükséges adatok rendelkezésre álljanak.

(10) [8] Ha a magánszemély egyidejűleg több érvényes megállapodással is rendelkezik nyugdíj-előtakarékossági számlák vezetésére, e törvény alkalmazásában csak egy - az elsőként adott - nyilatkozat alapján jelzett nyugdíj-előtakarékossági számlák minősülnek nyugdíj-előtakarékossági számlának mindaddig, amíg az így jelzett számla vezetésére kötött megállapodás fennáll. Az azonos keltezéssel adott több nyilatkozat esetében egyik sem érvényes.

(11) [9] Ha a "NYESZ-R" jelzéssel ellátott számláról az állami adó- és vámhatóság a (8) bekezdés *a)* pontja szerinti adatszolgáltatás, valamint a (9) bekezdés alapján megállapítja a jelzés jogtalan használatát, az emiatt mutatkozó adóhiányt és annak késedelmi pótlékát a magánszemélynek az állami adó- és vámhatóság határozata alapján kell megfizetnie.

---

1 Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (8).
2 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 6.
3 Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (8).
4 Beiktatta: 2006. évi LXI. törvény 9. § (2). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 11., 2016. évi CXXV. törvény 13. § 7., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 8.
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
6 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 7.
7 Beiktatta: 2006. évi LXI. törvény 9. § (2). Hatályos: 2006. IX. 1-től. Alkalmazására lásd: ugyane törvény 223. § (10) a)-d).
8 Beiktatta: 2006. évi LXI. törvény 9. § (2). Hatályos: 2006. IX. 1-től. Alkalmazására lásd: ugyane törvény 223. § (10) a)-d).
9 Beiktatta: 2006. évi LXI. törvény 9. § (2). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2.

44/C. §[1] (1)[2] A nyugdíjbiztosítási szerződés szerződője – figyelemmel a (11) bekezdésben foglalt rendelkezésre – az adóbevallásában tett nyugdíjbiztosítási nyilatkozat alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből a következők szerint meghatározott összegek átutalásáról (a továbbiakban: *nyugdíjbiztosítási nyilatkozat):* a Magyarországon vagy – figyelemmel a (10) bekezdés rendelkezéseire is – más EGT-államban letelepedett biztosítóval kötött nyugdíjbiztosítási szerződés(ek)re az adóévben az általa szerződőként befizetett összeg (ideértve a szerződésen az adóévben jóváírt olyan összeget is, amely korábban nem jogosított e § szerint adóról való rendelkezésre, valamint ideértve a kifizetőnek nem minősülő más személy által fizetett adómentes bevételnek minősülő, továbbá az összevont adóalapba tartozó jövedelemként adóköteles díjat is) 20 százaléka, de legfeljebb az adóévben 130 ezer forint, azzal, hogy a nyugdíjbiztosításhoz mint alapbiztosításhoz kötött kiegészítő biztosítás(ok)ra befizetett összeg alapján nyugdíjbiztosítási nyilatkozat nem tehető, továbbá azzal, hogy amennyiben az alapbiztosítás kockázati biztosítási díjrésze meghaladja az alapbiztosítás díjának 10 százalékát, akkor az alapbiztosítás kockázati biztosítási díjrésze alapján nyugdíjbiztosítási nyilatkozat nem tehető.

(2) Az adóról való rendelkezés alapjául szolgáló összeg meghatározásakor a nem forintban fizetett díjat az adóév utolsó napján érvényes MNB hivatalos devizaárfolyamon, olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett euróban megadott árfolyamon kell forintra átszámítani.

(3) A nyugdíjbiztosítás szerződője a biztosító első nyugdíjszolgáltatásnak minősülő teljesítéséig, részteljesítéséig – ide nem értve az egészségkárosodás miatti részteljesítést –, de legkésőbb az öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig befizetett díj alapján rendelkezhet az adójáról.

(4)[3] Jogosult – feltéve, hogy annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – a biztosító(k) által kiadott igazolás alapján nyilatkozat megtételére az a magánszemély is, aki e jog gyakorlásának időpontjában nyugdíjbiztosítási szerződéssel az *a)–c)* pontokban felsorolt esetek miatt már nem rendelkezik:

a) a szerződő magánszemély helyébe egy másik személy lép, feltéve, hogy a nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény nem történt;

b) a nyugdíjbiztosítási szerződés nyugdíjszolgáltatás miatt megszűnt;

c) a nyugdíjbiztosítási szerződés a magánszemélynek fel nem róható okból (így különösen a biztosító felszámolása következtében) szűnt meg.

(5)[4] A nyugdíjbiztosítási nyilatkozatot a magánszemély a biztosító által – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint – kiadott igazolás alapján teheti meg, amely tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget, valamint a biztosító nevét, pénzforgalmi számlaszámát és a nyugdíjbiztosítási szerződés egyedi azonosító számát (szerződésszámát), továbbá a magánszemély adóazonosító jelét. A biztosító a kiadott igazolásról az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak. Ha az adóévben a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történik, akkor az adóévre a biztosító adókedvezményre jogosító igazolást nem állíthat ki.

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 12. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 4. § (1). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 11.
3 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 4. § (2). Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.

(6)[1] A (4) bekezdésben említett esetek kivételével nem tehet nyugdíjbiztosítási nyilatkozatot az a magánszemély, aki a nyilatkozattétel időpontjában nyugdíjbiztosítási szerződéssel már nem rendelkezik, vagy az említett időpontig a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történik. E törvény alkalmazásában az a magánszemély rendelkezik nyugdíjbiztosítási szerződéssel, aki az adott időpontban e törvény szerint nyugdíjbiztosításnak minősülő biztosítási szerződés szerződője.

(7)[2] A nyugdíjbiztosítási nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg átutalását az állami adó- és vámhatóság (ha a magánszemélynek nincs az állami adó- és vámhatóságnál ezer forintot meghaladó nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás vagy az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül) szerződésenként a szerződésszám, a magánszemély adóazonosító jele feltüntetésével a biztosító (vagy jogutódja) pénzforgalmi számlájára teljesíti, azzal, hogy a magánszemély által meghatározott összeget – a 44/D. § (2) bekezdésében foglaltakra is tekintettel – az állami adó- és vámhatóság a rendelkezési jogosultságot megalapozó nyugdíjbiztosítási szerződésekre történő befizetésekkel arányosan teljesíti, ha a rendelkezési jogosultságot több nyugdíjbiztosításra befizetett összeg alapozza meg. Az állami adó- és vámhatóság által átutalt összeget a biztosító – kivéve, ha a rendelkezés évében a szerződésen történő jóváírás időpontját megelőzően a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történt – a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírja. Amennyiben a magánszemély a teljesítéskor már nem rendelkezik azzal a nyugdíjbiztosítási szerződéssel, amelyre a befizetett díj a rendelkezési jogosultságot megalapozta, akkor a következők szerint kell eljárni:[3]

a) ha a szerződő magánszemély helyébe egy másik személy lép és a nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény nem történt, akkor az állami adó- és vámhatóság által teljesített összeget a biztosító a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírja;

b) a nyugdíjbiztosítási szerződés nyugdíjszolgáltatás miatti megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a biztosító a biztosított magánszemélynek (a biztosított halála esetén a kedvezményezettnek) kiutalja.

(7a)[4] Minden, a (7) bekezdésben meghatározottól eltérő esetben (ideértve azt is, ha a rendelkezés évében a szerződésen történő jóváírás időpontját megelőzően a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történt) a biztosító – az állami adó- és vámhatóság által átutalt összeget – az állami adó- és vámhatóságnál erre a célra nyitott beszedési számlára visszautalja, azzal, hogy a visszautalt összegre a magánszemély az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kérelme alapján akkor tarthat igényt, ha igazolja, hogy nyugdíjbiztosítási szerződése neki fel nem róható okból (így különösen a biztosító felszámolása következtében) szűnt meg. Amennyiben a magánszemély a visszautalt összegre jogosult, úgy az állami adó- és vámhatóság, ha a magánszemélynek van más nyugdíjbiztosítási szerződése, akkor a magánszemély nyilatkozata alapján e szerződésre, ennek hiányában a magánszemély saját pénzforgalmi számlájára (lakcímére) teljesíti.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 4. § (3). Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 4. § (3). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 5., 2018. évi XLI. törvény 17. § 4.
4 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 4. § (3). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2., 6., 11.

(8)[1] Az (1) bekezdés alapján átutalt és a biztosítási szerződésen jóváírt teljes összeget (ideértve a korábbi szerződők rendelkezése alapján átutalt összeget is, de ide nem értve az állami adó- és vámhatóságnak ebből az összegből korábban már visszafizetett összeget) – figyelemmel a (9) bekezdésre is – a magánszemélynek (a szerződőnek vagy – ha a szerződő és a biztosított személye eltér egymástól és a szerződő kifizető vagy külföldi illetőségű személy, akkor – a biztosítottnak) húsz százalékkal növelten kell visszafizetnie, ha a nyugdíjbiztosítás nyugdíjbiztosítási szolgáltatás nélkül megszűnik (ideértve különösen a szerződés visszavásárlását) vagy nyugdíjbiztosítás alapján nyugdíjbiztosítási szolgáltatásnak nem minősülő vagyoni érték kivonására kerül sor (ideértve különösen a szerződés részvisszavásárlását, a kötvénykölcsön törlesztőrészletének nyugdíjcélú megtakarítással szembeni elszámolását, valamint, ha díjfizetéssel részben vagy egészben nem fedezett időszakban a nyugdíjcélú megtakarítással szemben több, mint hathavi kockázati biztosítási díjrész (kivéve az alapbiztosítás legalacsonyabb összegű kötelező kockázati biztosítási díjrészét) elszámolására kerül sor, továbbá ideértve a törvényi rendelkezésnek meg nem felelő járadékszolgáltatást is, de ide nem értve az elvárt díjon felüli díj elvárt díjra történő átvezetését), vagy a szerződés úgy módosul (ideértve a biztosított személyének cseréjére irányuló szerződésmódosítást is), hogy az a szerződésmódosítást követően e törvény rendelkezései szerint már nem minősül nyugdíjbiztosításnak. Nem terheli visszafizetési kötelezettség a magánszemélyt, ha az adómentes nyugdíjszolgáltatás feltételei maradéktalanul teljesültek. Nem váltja ki a visszafizetési kötelezettséget az sem, ha a szerződés a biztosító felszámolása miatt szűnik meg. A magánszemély visszafizetési kötelezettségét a biztosító megállapítja, a magánszemély részére kifizetendő összegből – ha van ilyen – levonja, a visszafizetési kötelezettséget kiváltó eseményt követő hónap 12. napjáig az állami adó- és vámhatósághoz személyi jövedelemadóként befizeti. A biztosító a magánszemély visszafizetési kötelezettségét és az abból levont összeget az adózás rendjéről szóló törvény szerinti havi adó- és járulékbevallásban külön jogcímen bevallja, és arról a magánszemély számára igazolást állít ki. Amennyiben az említett kötelezettség levonására részben vagy egészben bármely oknál fogva nincs lehetőség, akkor a biztosító az igazoláson feltünteti a részben vagy egészben le nem vont összeget, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy a le nem vont részt a magánszemély köteles megfizetni. A magánszemély a biztosító által kiadott igazolás alapján adóbevallásában vallja be a visszafizetési kötelezettség biztosító által le nem vont összegét, és azt a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(9) A (8) bekezdésben foglaltak alkalmazása során a vagyoni érték kivonásának időpontja az a nap, amikor a biztosító pénzforgalmi számláját a biztosító teljesítésének összegével megterhelik, vagy az a nap, amikor a (8) bekezdés szerinti tényállások valamelyike megvalósul.

(10) A más EGT-államban letelepedett biztosítóval (a nyugdíjbiztosítási nyilatkozattal összefüggő rendelkezések alkalmazásában: külföldi biztosító) kötött nyugdíjbiztosítási szerződés esetén e § rendelkezései abban az esetben alkalmazhatóak, ha a magánszemély az adóévre rendelkezik a külföldi biztosító olyan – az állami adó- és vámhatóság által közzétett formában kiállított – igazolásával, amelyben a külföldi biztosító az (5) bekezdésben említett adatokon túlmenően[2]

a)[3] feltünteti nevét (megnevezését), címét (székhelyét), a letelepedése szerinti állam állami adó- és vámhatósága (vagy annak megfelelő pénzügyi hatósága) által megállapított azonosító jelét,

b) megjelöli, hogy mely államban rendelkezik illetőséggel, valamint

c) igazolja, hogy a magánszeméllyel kötött biztosítási szerződés e törvény rendelkezése szerint nyugdíjbiztosításnak minősül, továbbá

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 4. § (3). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 12., (2) 9., 11., 2018. évi XLI. törvény 17. § 5.

2 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 14.

d) kötelezettséget vállal arra, hogy az e § szerint kiutalt összeget a magánszemély nyugdíjbiztosítási szerződésén írja jóvá, továbbá

e) nyilatkozik arról, hogy olyan szerződéses jogviszonyban áll a magánszeméllyel, amely alapján képes az e törvényben foglalt, a kifizetőnek minősülő biztosítóra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére és e kötelezettség teljesítését vállalja.

(11)[1] Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, ha a magánszemély külföldi biztosítóval megkötött nyugdíjbiztosítási szerződés alapján jogosult adóról való rendelkezésre, az adóbevallásában – a rendelkezési jogosultság alapja, összege megállapításához szükséges adatokon túlmenően – feltünteti a külföldi biztosító nevét (megnevezését), címét (székhelyét), továbbá azt az államot, amelyben a biztosító belföldi illetőségűnek minősül. A magánszemély, ha adó feletti rendelkezési jogosultságát külföldi biztosítóval megkötött nyugdíjbiztosítási szerződés alapján gyakorolta, az adóbevallásában vallja be a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettség összegét és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig fizeti azt meg.

44/D. §[2] (1)[3] Ha a magánszemély az adója meghatározott részének átutalásáról önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban, nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban és nyugdíjbiztosítási nyilatkozatban is rendelkezik, az állami adó- és vámhatóság által átutalt összeg (együttesen) nem haladhatja meg a 280 ezer forintot.

(2)[4] Ha a magánszemély adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó része a nyilatkozatokban megjelölt együttes összeg teljes átutalását nem teszi lehetővé, vagy a nyilatkozatokban megjelölt együttes összeg a 280 ezer forintot meghaladja, az állami adó- és vámhatóság az átutalásnál a nyilatkozatokban jogszerűen megjelölt összegek arányát veszi figyelembe azzal, hogy az egyes átutalások jogcím szerinti összege ebben az esetben sem haladhatja meg az adott rendelkezési jogcímre irányadó összeghatárt.

(3)[5] Utólag nem befolyásolja az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat, a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat, illetve a nyugdíjbiztosítási nyilatkozat szerint utalandó összeg nagyságát, ha a magánszemély önellenőrzése, vagy az állami adó- és vámhatóság utólagos adómegállapítása a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét megváltoztatja. Ha azonban az önellenőrzés vagy az utólagos adómegállapítás a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét olyan mértékben lecsökkenti, hogy az már nem éri el az átutalt összeget, az így mutatkozó különbözetet az állami adó- és vámhatóság személyi jövedelemadó kötelezettségként írja elő.

(4)[6] A (3) bekezdésben említett különbözetről az állami adó- és vámhatóság nem hoz határozatot, ha az ötezer forintot az nem haladja meg.

(5) Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárnak, a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetőjének, valamint a biztosítónak a magánszemély számára kiadott igazoláson saját pénzforgalmi számlaszámát is fel kell tüntetnie.

44/E. §[7] (1)[8] A magánnyugdíjpénztár tagja társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése esetén a visszalépés évének adóbevallásában vagy önellenőrzésében tett nyilatkozattal, a pénztár igazolása alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények, valamint a 44/A–44/D. § rendelkezései szerinti átutalási összeg(ek) levonása után fennmaradó részéből a magánnyugdíjpénztár által önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárba az adóévben átutalt visszalépő tagi kifizetések 20 százalékának megfelelő, de legfeljebb 300 000 forint adó visszatérítéséről.

---

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 7. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 9. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
4 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
5 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2.
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
7 Beiktatta: 2015. évi LXXXI. törvény 5. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
8 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 53. § 3.

(2)[1] Az állami adó- és vámhatóság – egyebekben a 44/A. § rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával – az adó-visszatérítés kiutalását annak az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak a pénzforgalmi számlájára teljesíti, amelyhez az (1) bekezdés szerinti összeg átutalása történt.

44/F. §[2] Az adóbevallási tervezettel összefüggő eljárásban a magánszemély adó feletti rendelkezésének minősül az állami adó- és vámhatóság által elkészített és az adóbevallási tervezetben feltüntetett 44/A–44/E. § szerinti nyilatkozat is, ha a magánszemély az adóbevallási tervezetet az adóévet követő év május 20-ig nem egészíti ki, nem javítja, bevallási kötelezettségét más módon nem teljesíti.

45. §[3] A magánszemély külön törvényben rögzített mértékben, megjelölt kedvezményezett(ek) javára és eljárás szerint nyilatkozatban rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények, továbbá az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat, a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat és a nyugdíjbiztosítási nyilatkozat szerinti átutalás(ok) levonása (a külön törvény alkalmazásában kedvezmények levonása) után fennmaradó része (befizetett adó) meghatározott részéről, amelynek átutalásáról az állami adó- és vámhatóság a külön törvényben meghatározott szabályok szerint gondoskodik.

IX. Fejezet[4]

AZ ADÓELŐLEG MEGÁLLAPÍTÁSA, BEVALLÁSA ÉS MEGFIZETÉSE[5]

Az adóelőleg-fizetési kötelezettség[6]

46. §[7] (1)[8] Eltérő rendelkezés hiányában az összevont adóalap adóját, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadót – az adóbevallásban történő utólagos elszámolással – adóelőlegként kell megfizetni.

(2) Nem terheli adóelőleg:

a)–b)[9]

c) a nyugdíj-előtakarékossági számla terhére teljesített nem-nyugdíj szolgáltatás esetében megállapított adóalapot,

d)[10] az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár

da) által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összeget, ha az egyéb jövedelemnek minősül,

db) egyéb jövedelemnek minősülő célzott szolgáltatását,

e)[11] a jövedelemszerzés helye szerint olyan államból származó jövedelmet, amellyel nincs Magyarországnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye

azzal, hogy az *a)–e)* pontokban említett jövedelmek adóját a magánszemély az adóbevallásban állapítja meg és az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
2 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 5. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
3 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 13. §. A korábbi címet hatályon kívül helyezte: ugyane törvény 178. § (2). Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2013. évi CC. törvény 19. § 8., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
4 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 23. §. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 23. §. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 9. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
7 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
8 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 13.
9 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 20. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
10 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 7. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
11 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 11.

(3) Ha az a bevétel, amelyből az összevont adóalapba tartozó jövedelmet kell megállapítani, kifizetőtől származik – a (4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóelőleget a kifizető állapítja meg (a továbbiakban: *adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető*).

(4)[1] A kifizetőnek nem kell adóelőleget megállapítania

a)[2] az őstermelői tevékenységből származó bevételből, ha a magánszemély legkésőbb a kifizetéskor (a juttatáskor) e jogállását igazolja; a kifizető az ilyen kifizetéseket is feltünteti az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott formában és előírt határidőre a kötelezettséget eredményező kifizetésekről, juttatásokról teljesítendő bevallásában;

b) a vállalkozói bevételből, ha az egyéni vállalkozó az e bevételéről kiállított bizonylatán feltünteti az egyéni vállalkozói jogállását bizonyító közokirat számát;

c)[3] lakás bérbeadásából származó bevételből, ha a magánszemély nyilatkozik arról, hogy a 17. § (5) bekezdését alkalmazza.

(5)[4] Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a levont adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét, családi kedvezményt, első házasok kedvezményét, valamint az érvényesített személyi kedvezményt.

(6) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető

a) az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is megállapítja, ha annak a bevételből történő levonására bármely okból nincs lehetőség;

b) az *a)* pontban említett esetben – ha

ba) a magánszemély vele munkaviszonyban áll –

bb) a magánszemély részére bért (is) fizet –

bc)[5] társas vállalkozás és a magánszemély a tevékenységében személyesen közreműködő tag –

(az adóelőleg-fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában: *adóelőleget megállapító munkáltató*) a rendszeresen ismétlődő bevételszerzést (különösen havi/heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) eredményező jogviszonyban álló magánszemély helyett a megállapított adóelőleget megfizeti, és a magánszeméllyel szembeni követelésként nyilvántartásba veszi;

c) a *b)* pont szerinti követelését beszámíthatja a magánszeméllyel szemben fennálló bármely kötelezettségébe azzal, hogy a magánszemélyt megillető munkaviszonyból származó rendszeres bevétel esetében a beszámítást követően kifizetendő összeg nem lehet kevesebb a minimálbér havi összegének 50 százalékánál;

d) a *b)* és *c)* pont rendelkezései helyett az ott említett magánszemély esetében is a (7) bekezdés szerint jár el, ha a magánszeméllyel szemben nincs – valamint az adóévben a körülményekből következően várhatóan nem is keletkezik – olyan pénzben teljesítendő kötelezettsége, amelyből a le nem vont, de befizetett adóelőleget levonhatná.

(7)[6] A (6) bekezdés *b)* pontjában nem említett magánszemély esetében – amennyiben a bevételt terhelő adóelőleg levonására nincs lehetőség – valamint *d)* pontja rendelkezésének alkalmazása esetén az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg összegét is, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleg le nem vont részét köteles megfizetni. A kifizető az adóelőleg le nem vont részéről az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére.

---

1 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 9. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 33. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 8. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 6. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 9.
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

(8) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek – kivéve, ha a (7) bekezdés szerint az adóelőleg megfizetésére a magánszemély köteles – a megállapított adóelőleget a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig kell megfizetnie, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezése szerint kell bevallania azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt terhelő adóelőleg vehető figyelembe. Az államháztartásról szóló törvényben meghatározott kincstári körbe tartozó, adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőnek e kötelezettségeit az államháztartásról szóló törvény és annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabály rendelkezéseinek figyelembevételével kell teljesítenie.

(9) Ha a bevétel nem kifizetőtől származik, vagy adóelőleg-levonásra nem kötelezett kifizetőtől származik, valamint a (4) bekezdésben említett bevétel esetében – ide értve a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget is – az adóelőleg megállapítására, megfizetésére, továbbá a (7) bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén megfizetésére a magánszemély köteles (a továbbiakban: adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély) a negyedévet követő hónap 12. napjáig, azonban nem kell adóelőleget fizetnie, mindaddig, amíg az adóév elejétől összesítve, vagy egyébként amely negyedévben a fizetendő összeg nem haladta meg a 10 ezer forintot. A tételes költségelszámolást vagy 10 százalék költséghányadot alkalmazó mezőgazdasági őstermelőnek az őstermelői bevételeiből számított adóelőleg-alap után az adóév elejétől megállapított adóelőlegnek az őstermelői adókedvezménynek megfelelő részét nem kell megfizetnie.

(10) A magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában negyedéves bontásban – a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként – vallja be azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (9) bekezdés rendelkezése szerint a negyedévben maga köteles.

Az adóelőleg alapja [1]

47. § [2] (1) [3] Az adóelőleg alapját az adóalap meghatározására irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani, a (2)–(3) bekezdés szerinti eltérésekkel, figyelemmel az (5)–(9) bekezdés rendelkezésére is. Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap.

(2) Az adóelőleg alapja [4]

a) feltéve, hogy nem a *b)–c)* pont rendelkezését kell alkalmazni,

aa) [5] – ha a bevétel adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik – a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti, a bevétel 50 százalékát meg nem haladó mértékű, igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad levonásával meghatározott rész, az előbbiek hiányában, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege (önálló tevékenység esetében a bevétel 90 százaléka);

---

1 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.

2 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Az utolsó mondatot beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 18. § (1). Az első mondat szövegét módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 12., 2011. évi CLVI. törvény 28. § 12.

4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 21. § (2).

5 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 10. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.

ab)[1] – ha a bevétel nem adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik – a magánszemély döntése szerinti költség, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő esetében – ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz – legfeljebb az átalány-költség levonásával meghatározott rész, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege;

b)[2] nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve

ba) a kifizető által a munkavállalói érdekképviseleti tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy – ha a kifizető a tagdíj levonásában nem működik közre – a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal,

bb) az üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeggel, de legfeljebb havi 100 ezer forinttal;

c) költségtérítés esetében

ca)[3] ha a költségtérítés adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőtől származik, a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti költség levonásával, erre vonatkozó nyilatkozat hiányában legfeljebb az e törvény rendelkezése szerint igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad levonásával megállapított rész, az említett nyilatkozat és rendelkezés hiányában a bevétel teljes összege (önálló tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítésnél a bevétel 90 százaléka),

cb)[4] a *ca)* pontban nem említett költségtérítés esetében a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elszámolható igazolt vagy igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad, vagy a magánszemély a döntése szerinti költség, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő esetében – ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz – az átalány-költség levonásával meghatározott rész

(az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem).[5]

(3)[6] A magánszemélynek az adóelőleg-alap meghatározásánál a 17. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pont szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére – az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve – azonosan kell alkalmaznia. Ha azonban az adóelőleg-alapok meghatározása 10 százalék költséghányad levonásával történt, a magánszemély az adóbevallásában az adóalap meghatározásához alkalmazhatja a tételes költségelszámolást, feltéve, hogy a 10 százalék költséghányad levonását az említett bevételek egyikénél sem érvényesíti.

(4)[7] Nem kell adóelőleg-alapot megállapítani az őstermelői tevékenységből származó bevétel esetén,

a) amíg annak összege az adóév elejétől összesítve az adóévben nem haladja meg az éves minimálbér felét, ha azonban meghaladta, akkor az adóelőleg-alapot az adóévben megszerzett összes őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján kell megállapítani;

b) amíg az átalányadózó őstermelő őstermelői bevétele alapján megállapított adóelőleg alapja az adóév elejétől összesítve az adóévben az éves minimálbér felét nem haladja meg, ha azonban meghaladta, adóelőleget csak az említett összeget meghaladó adóelőleg alap után kell fizetni;

---

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 12., 2020. évi CXXIII. törvény 39. § d).
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 18. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 10. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 12., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 12., 2020. évi CXXIII. törvény 39. § d).
5 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (1) 3.
6 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 18. § (3). Hatályos: 2011. I. 1-től.
7 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 34. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

c) ha bevétel méhészeti termékek (1. számú melléklet 4.45. alpont) előállításából származik és az őstermelő e bevétel alapján megállapított adóelőleg alapja (ha e tevékenység adóelőleg-alapja másként nem állapítható meg, az adóév elejétől összesített őstermelésből származó bevétel alapján megállapított adóelőleg alapnak a méhészeti termékek előállításából származó bevétellel arányos része) az adóév elejétől összesítve az adóévben az éves minimálbér felét nem haladja meg, ha azonban meghaladta, adóelőleget – e tevékenység adóelőleg alapja után – csak az említett összeget meghaladó adóelőleg alap után kell fizetni;

d) az átalányadózó őstermelőnek, ha őstermelői bevétele méhészeti termékek (1. számú melléklet 4.45. alpont), vagy részben méhészeti termékek előállításából származik és

da) a méhészeti termékek (1. számú melléklet 4.45. alpont) előállításából származó bevétel nélküli őstermelői bevételei alapján megállapított adóelőleg alapja az adóév elejétől összesítve az adóévben az éves minimálbér felét nem haladja meg, és

db) a *da)* pont szerinti adóelőleg alapja és a méhészeti termékek (1. számú melléklet 4.45. alpont) előállításából származó őstermelői bevétele alapján megállapított adóelőleg alapja az adóév elejétől összesítve az adóévben az éves minimálbért nem haladja meg,

ha azonban a *da)* pont esetén az adóelőleg-alap az ott meghatározott értékhatárt meghaladta, az adóelőleget a *b)* pont szerint kell fizetni.

(5)[1] A (2) bekezdés alkalmazásában az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelemnek a bevételből a bekezdés rendelkezése szerint megállapított rész 87 százaléka minősül, ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették).[2]

(6)–(9)[3]

Az adóelőleg-nyilatkozat[4]

48. §[5] (1)[6] Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a bevételt terhelő adóelőleget a magánszemély által írásban adott vagy a magánszemély által az Eüsztv. szerinti elektronikus azonosítási szolgáltatás alkalmazásával az erre a célra létrehozott elektronikus felületen az adóhatóság felé megtett és az állami adó- és vámhatóság által a kifizető részére elektronikus úton továbbított nyilatkozat (a továbbiakban: adóelőleg-nyilatkozat) figyelembevételével állapítja meg, ha az adóelőleg-nyilatkozatot felszólítására vagy önként a magánszemély a kifizetést megelőzően rendelkezésére bocsátja. Ha a kifizető az államháztartásról szóló törvény szerint a kincstári számfejtési körbe tartozik, az adóelőleg-nyilatkozatot az állami adó- és vámhatóság a Magyar Államkincstárnak is továbbítja. Adóelőleg-nyilatkozat érvényesen esetenként vagy az adóéven belül visszavonásig adható azzal, hogy a korábbi adóelőleg-nyilatkozat visszavonásának minősül az is, ha a magánszemély újabb adóelőleg-nyilatkozatot tesz. Ha a magánszemély írásban és elektronikus felületen is tett adóelőleg-nyilatkozatot, a kifizetőnek az írásban átadott adóelőleg-nyilatkozatot kell figyelembe vennie. Az adóelőleg-nyilatkozat tartalmát érintő bármely változás esetén a magánszemély köteles haladéktalanul új adóelőleg-nyilatkozatot tenni. Nem kell új adóelőleg-nyilatkozatot tenni, ha a magánszemély a családi kedvezményt már a magzatra tekintettel is érvényesítette.

---

1 Megállapította: 2017. évi CLVI. törvény 2. §. Módosította: 2018. évi LII. törvény 37. § (2) 4., 2019. évi XLVIII. törvény 1. § b), 2020. évi XLVI. törvény 1. § b).

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 21. § (2).

3 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (2) 2. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.

4 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.

5 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 2. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

(2) [1] Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

a) a bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről, költséghányadról,

b) [2] az első házasok kedvezményének érvényesítéséről,

c) [3] a családi kedvezmény érvényesítéséről, közös érvényesítéséről,

d) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállásának időtartamáról azzal, hogy a végleges fogyatékos állapotról ugyanazon kifizetőnek elegendő egyszer nyilatkozni,

e) [4] a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye érvényesítéséről.

(3) [5] A magánszemély családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató, a magánszemély részére az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt (különösen havi, heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) juttató kifizető számára adhat. A családi kedvezmény közös igénybevétele esetén a jogosultakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató, a rendszeres bevételt juttató kifizető – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával – a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza: [6]

a) a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét;

b) minden eltartott (kedvezményezett eltartott) nevét és adóazonosító jelét, magzat (ikermagzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;

c) a családi kedvezmény közös érvényesítése esetén az erre vonatkozó döntést, a másik fél nevét és adóazonosító jelét;

d) a nyilatkozó magánszemély adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát;

e) a családi kedvezmény közös érvényesítése esetén a másik fél adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát.

(3a) [7] A magánszemély az első házasok kedvezményének érvényesítésére vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató, a magánszemély részére az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt (különösen havi, heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) juttató kifizető számára adhat. A jogosult házastársakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató, a rendszeres bevételt juttató kifizető a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét;

b) a kedvezmény közös érvényesítésére vonatkozó döntést, a házastárs nevét és adóazonosító jelét;

c) az adott munkáltatónál, kifizetőnél érvényesítendő kedvezmény összegét;

d) a nyilatkozó magánszemély adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát;

e) az első házasok kedvezményének közös érvényesítése esetén a házastárs adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát.

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 19. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 13. § (1). Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 10.
4 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 7. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.
5 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 8. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.
6 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 597/2022. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. § (3).
7 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 8. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.

(3b)[1] A magánszemély a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye érvényesítése érdekében az összevont adóalapba tartozó bevételt juttató kifizető, munkáltató részére nyilatkozatot adhat. Az adóelőleg-nyilatkozat tartalmazza a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét, a nyilatkozó magánszemély részére bevételt juttató kifizető, munkáltató nevét (elnevezését) és adószámát, valamint a 29/D. § (3) bekezdése szerinti gyermekek nevét és adóazonosító jelét, vagy – ha az adóhatóság adóazonosító jelet nem állapított meg – természetes személyazonosító adatait.

(3c)[2] A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét érvényesítő magánszemély 29/D. § (2) bekezdése szerinti – kedvezményre jogosító – jövedelmének adóelőleg-alapját más kedvezménnyel a kifizető, a munkáltató nem csökkenti, azonban a magánszemély a családi kedvezményről adóelőleg-nyilatkozatot tehet a munkáltató, az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt juttató kifizető részére. A családi kedvezményről tett adóelőleg-nyilatkozat szerinti családi kedvezmény adóelőleg-alap terhére nem érvényesíthető értékének az adó mértékével [8. §] meghatározott összege a Tbj. szerinti szabályok alkalmazásával családi járulékkedvezményként vehető igénybe.

(4)[3] Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában

a) tételes igazolással elszámolható költség levonását kérte, és a nyilatkozat alapján levont költség meghaladja az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelkezései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a költség-különbözet 39 százalékát;

b)[4] a nyilatkozattételkor fennálló körülmények ellenére négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye, családi kedvezmény, első házasok kedvezménye, tevékenységi kedvezmény, személyi kedvezmény érvényesítését jogalap nélkül kérte, aminek következtében utóbb befizetési különbözet mutatkozik, valamint az *a)* pont szerinti esetben is, a befizetési különbözet 12 százalékát

különbözeti-bírságként az adóévre vonatkozó bevallásban külön kötelezettségként kell feltüntetnie, és a személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettség szerint kell megfizetnie. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a költség-különbözet az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékát, a befizetési különbözet a 10 ezer forintot nem haladja meg.

(5) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető a kifizetést megelőzően tájékoztatja a magánszemélyt az adóelőleg-nyilatkozat lehetőségéről és az adott vagy nem adott nyilatkozat következményeiről.

A fizetendő adóelőleg[5]

49. §[6] (1)[7] Az adóelőleg a 47. § szerint megállapított adóelőleg-alap – a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét, a személyi kedvezményt, az első házasok kedvezményét, a családi kedvezményt érvényesítő magánszemély esetében az adóévben az adóelőleg megállapításánál általa vagy más jogosult által korábban még nem érvényesített kedvezménnyel csökkentett adóelőleg-alap – összege után az adó mértékével [8. §] számított összeg, figyelemmel a (2)–(4) bekezdésben foglalt rendelkezésekre is.

---

1 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 19. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 7. § (3). Hatályos: 2020. I. 1-től.
5 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
6 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 20. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
7 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 8. § (1). Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § d).

(1a)[1] A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét érvényesítő magánszemély a 29/D. § (2) bekezdése szerinti – kedvezményre jogosító – jövedelmének adóelőleg-alapja más kedvezménnyel nem csökkenthető. A családi kedvezmény adóelőleg-alap terhére nem érvényesíthető értékének az adó mértékével [8. §] meghatározott összege a Tbj. szerinti szabályok alkalmazásával családi járulékkedvezményként vehető igénybe.

(2)[2] Az (1) bekezdés szerint kiszámított összeget – figyelemmel az (1a) bekezdésben foglaltakra is – legfeljebb annak mértékéig csökkenti – az adóelőleget megállapító munkáltatótól származó bevétel esetében a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján – a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás, határozat alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezmény.

(3)[3] Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető (ideértve az adóelőleget megállapító munkáltatót is) az állami adó- és vámhatósághoz bejelentett módszerrel állapítja meg az adóelőleget, ha ez által az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözet mérsékelhető. Nem kell bejelentést tenni olyan módszer választása esetén, amelyet a számítástechnikai program kidolgozója az állami adó- és vámhatósághoz bejelentett.

(4) Az egyéni vállalkozó által negyedévenként fizetendő adóelőleg

a)[4] a negyedévben elszámolt vállalkozói kivét után az (1) bekezdés szerint megállapított összeg, amelyet a személyi kedvezmény csökkent;

b) a vállalkozói adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

ba) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

bb) az egyéni vállalkozót – az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján – a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleg az adóelőleg-alap 9 százaléka.[5]

(5)[6] Ha a magánszemély saját maga köteles az adóelőleg megállapítására és megfizetésére, az (1) bekezdés szerint megállapított összeget csökkenti a személyi kedvezmény.

(6)[7] Ha az egyéni vállalkozó családi járulékkedvezményt kíván igénybe venni, akkor – saját döntése alapján, az e fejezetben előírtaktól eltérően – a vállalkozói kivét vagy az átalányban megállapított jövedelem adóelőlegét havonta állapítja meg és vallja be.

(7)[8] Amennyiben a négy vagy több gyermeket nevelő anyának minősülő magánszemély kedvezményre való jogosultsága az adott negyedév egészében nem áll fenn, és az adott negyedévi, jogosultsági időszakban megszerzett, összevont adóalapba tartozó önálló tevékenységből származó jövedelmének adóelőleg-alapja másként nem állapítható meg, azt az adott negyedévi önálló tevékenységből származó jövedelem adóelőleg-alapjának a jogosultsági időszak hónapjával (hónapjaival) arányos részeként kell figyelembe venni.

HARMADIK RÉSZ

EGYES KÜLÖN ADÓZÓ JÖVEDELMEK

1 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 8. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 8. § (3). Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 13.
4 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 12. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
5 Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 8. § 6.
6 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 12. § (3). Hatályos: 2012. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 10. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 8. § (4). Hatályos: 2020. I. 1-től.

X. Fejezet

A VÁLLALKOZÓI SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ, AZ ÁTALÁNYADÓZÁS ÉS A TÉTELES ÁTALÁNYADÓZÁS [1]

Az egyéni vállalkozó adózása [2]

49/A. §[3] (1)[4] Az egyéni vállalkozó a 49/B. § rendelkezései szerint megállapított vállalkozói adóalapja után vállalkozói személyi jövedelemadót, vállalkozói osztalékalapja után az e törvény szerint előírt adót fizet (a továbbiakban: vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó), vagy az e törvényben meghatározott feltételekkel átalányadózást választhat.

(2)[5] Egyéni cég alapítása esetén, tevékenysége megszűnésére tekintettel az egyéni vállalkozó a cégbejegyző határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző napra vonatkozóan

a) leltárt készít, valamint nyilvántartásai alapján tételes kimutatást állít össze a követelésekről, nettó értéken a tárgyi eszközökről, nem anyagi javakról – megjelölve az egyéni cég tulajdonába nem pénzbeli hozzájárulásként kerülőket azon az értéken is, amely értéket az egyéni cég alapító okiratában rögzít;

b) – a (3)–(4) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – megállapítja az adókötelezettségét.

(3)[6] Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén

a) a fejlesztési tartalékra, a foglalkoztatási kedvezményre, a nyilvántartott adókülönbözetre vonatkozó szabályok szempontjából, az előírt nyilvántartási kötelezettség betartása mellett – az egyéni vállalkozó döntése szerint –,

b) az egyéni cég tulajdonába adott eszköz esetében érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, a kisvállalkozások adókedvezményére vonatkozó szabályok szempontjából

nem kell a magánszemély egyéni vállalkozói jogállását megszűntnek tekinteni.

(4)[7] Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén a vállalkozói bevételek és költségek megszűnéssel összefüggő elszámolására irányadó rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a leltárban, illetve a tételes kimutatásban feltüntetett, nem pénzbeli hozzájárulásként az egyéni cég tulajdonába adott eszköz

aa) alapító okiratban meghatározott értéke vállalkozói bevételnek,

ab) értékcsökkenési leírásként a tulajdonba adásig még el nem számolt, a tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása szerinti nettó értéke vállalkozói költségnek minősül;

---

1 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 31. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
2 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 31. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
3 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 31. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
4 Módosította: 2002. évi XLII. törvény 302. § (3) n), 2003. évi XCI. törvény 208. § (2), 2009. évi CXVI. törvény 134. § 4., 2018. évi XLI. törvény 18. § 4.
5 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 10. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (9).
6 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 10. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (9).
7 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 10. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (9).

b) a megszűnés adóévéről szóló adóbevallásában a magánszemélynek az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését követően a megszűnés adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig az egyéni cég tulajdonába nem adott követelésre tekintettel befolyt ellenértéket (bevételt) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételként kell figyelembe vennie;

c)[1] a volt egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggésben felmerült kiadásoknak az egyéni cég által történő megtérítése a volt egyéni vállalkozó számára nem keletkeztet bevételt, ha ezen kiadások közvetlenül szolgálják az egyéni cég tevékenységét (ideértve különösen a szállítói követelések megtérítését).

(5)[2] A magánszemély az adóévről szóló adóbevallásában

a) a (2)–(4) bekezdés szerint megállapított jövedelmet, valamint az annak megfelelő vállalkozói személyi jövedelemadó- és vállalkozói osztalékalap utáni adó-kötelezettségét bevallja

vagy választhatja, hogy

b) a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseinek és a megszűnés szabályainak figyelmen kívül hagyásával is megállapítja a jövedelmét, valamint az annak megfelelő adókötelezettséget, és

c) az *a)* pont szerinti adókötelezettségnek a *b)* pont szerinti adókötelezettséget meghaladó részét – ha az a 10 ezer forintot meghaladja – három egyenlő részletben,

ca) az elsőt a *b)* pont szerinti adókötelezettséggel együtt az adóévi,

cb) a további két részletet a következő két adóévi

kötelezettségként vallja be,

a megszűnés adóévéről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és az adót e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(5a)[3] A (2)–(5) bekezdésben foglaltak az egyéni vállalkozói tevékenységnek az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 19/C. §-a szerinti korlátolt felelősségű társaság alapításával történő megszűnése esetén is alkalmazandók.

(6)[4] Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja, a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan az egyéni vállalkozói tevékenységét megszünteti azzal, hogy

a) a foglalkoztatási kedvezménnyel, a nyilvántartott adókülönbözettel, a kisvállalkozások adókedvezményével összefüggő, a megszüntetésre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmaznia;

b) adómegfizetési kötelezettség esetén késedelmi pótlék nélkül

ba) a kisvállalkozói kedvezménnyel összefüggésben, az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, az érvényesítés évében hatályos adómérték felét,

bb) a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékkal összefüggésben – vállalkozói osztalékalap utáni adó-fizetés nélkül – az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, a nyilvántartásba vétel évében hatályos adómértéket

kell figyelembe venni;

c) az *a)–b)* pont szerinti kötelezettségek, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadó és a vállalkozói osztalékalap utáni adó együttes összegét csökkenti az elhatárolt veszteség után az adó mértékével számított összeg;

d) a *b)* pont szerinti kötelezettségek esetében – ha együttes összegük a 10 ezer forintot meghaladja – a magánszemély választhatja, hogy három egyenlő részletben,

da) az elsőt a vállalkozói személyi jövedelemadóval és a vállalkozói osztalékalap utáni adókötelezettséggel együtt az adóévi,

db) a további két részletet a következő két adóévi

---

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 13. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 10. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (9).
3 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 9. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 21. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

kötelezettségként vallja be, a megszüntetés adóévéről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és azt e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(7)[1] Nem kell a tevékenység megszűnésére irányadó rendelkezéseket alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor - az egyéni vállalkozó tevékenységét folyamatosnak tekintve - úgy kell eljárni, hogy az adóévben az elhunyt egyéni vállalkozó által megszerzett vállalkozói bevétel, elszámolt vállalkozói költség, igénybe vett kedvezmény, elhatárolt veszteség kizárólag az özvegyet, az örököst illeti, feltéve, hogy az özvegy, illetve az örökös a tevékenység folytatásának szándékát 90 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak. Az elhunyt egyéni vállalkozó által az adóévben költségként elszámolt vállalkozói kivétet azonban ilyenkor is kizárólag az elhunyt által megszerzett önálló tevékenységből származó jövedelemnek kell tekinteni, de annak összegét - e törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával - az özvegy, illetve az örökös figyelembe veszi a vállalkozói adóalap és vállalkozói osztalékalap, valamint az e jövedelmeket terhelő adó összegének megállapításánál.

(8)[2] A (7) bekezdés rendelkezésétől eltérően, ha az özvegy vagy az örökös egyébként már egyéni vállalkozó, és az elhunyt tőle eltérő adózási mód szerint adózott, az előbbi - amennyiben a törvényi feltételeknek megfelel - a (7) bekezdésben említett határidőn belül választhat, hogy melyik módszer szerint folytatja az egyesített tevékenységet. Ebben az esetben a nem választott adózási móddal folytatott tevékenységre az egyéni vállalkozó az elhalálozás napjára vonatkozóan e törvény rendelkezései szerint, de a tevékenység megszüntetésére irányadó előírások figyelmen kívül hagyásával megállapítja a vállalkozói adóalapot, a vállalkozói osztalékalapot, a vállalkozói személyi jövedelemadót, a vállalkozói osztalékalap utáni adót, vagy az átalányadó alapját, annak adóját és azokat az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallja, az adót a bevallásra nyitva álló határidőig megfizeti. Az egyesített tevékenységre értelemszerűen irányadóak az alkalmazott adózási módról a választott adózási módra történő áttérés esetére és az adózási mód alkalmazási feltételeire vonatkozó rendelkezések.

(9)[3] Az egyéni vállalkozói tevékenység (7)-(8) bekezdés szerinti folytatását a cselekvőképességét elvesztett, illetve elhunyt magánszemély kifizetői, munkáltatói minőségében keletkezett adókötelezettségének teljesítésére is érteni kell.

A vállalkozói személyi jövedelemadó[4]

49/B. §[5] (1) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó az e tevékenységéből származó vállalkozói bevételét a 4. és a 10. számú melléklet rendelkezései szerint, a vállalkozói jövedelmét a vállalkozói bevételből - legfeljebb annak mértékéig, figyelembe véve a (2)-(7) bekezdés rendelkezéseit is - a vállalkozói költség levonásával határozza meg. Vállalkozói költségként a vállalkozói kivét és a vállalkozói bevétel elérése érdekében felmerült kiadás a 4. és 11. számú melléklet rendelkezései szerint számolható el.

1 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 14. § (5). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 8.

2 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 14. § (5). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 14. § (5). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 32. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.

5 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 32. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.

(2)[1] Többféle vállalkozói tevékenység esetén azok bevételeit együttesen kell egyéni vállalkozói bevételnek tekinteni, valamint az elérésük érdekében felmerült, e törvényben elismert összes költséget is együttesen kell elszámolni. Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését (ide nem értve az egyéni cég alapítása miatti megszűnést) követően a megszűnés adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) az egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel befolyt ellenérték (bevétel) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő igazoltan felmerült kiadás a megszűnés adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet a magánszemély a megszűnés adóévéről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A megszűnés adóévéről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Jogszabály vagy államközi megállapodás alapján a tevékenységhez nyújtott vissza nem térítendő támogatás elszámolására és nyilvántartására az önálló tevékenységet folytató magánszemélyre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4)[2] Az átalányadózást követően a vállalkozói jövedelem szerinti adózásra áttérő egyéni vállalkozónál az áttérés adóévében a vállalkozói bevétel része az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított.

(4a)[3] Vállalkozói bevételnek minősül az egyéni vállalkozó

a) mint vagyonrendelő által létrehozott bizalmi vagyonkezelési szerződés keretében a vagyonkezelő tulajdonába,

b) által az alapítvány tulajdonába

adott készletek szokásos piaci értéke.

(5)[4] Vállalkozói bevételnek minősül - figyelemmel a (19) bekezdés rendelkezésére - az egyéni vállalkozó által foglalkoztatottak adóévet megelőző adóévi átlagos állományi létszámának az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték és a megelőző adóév első napján érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeg 1,2-szerese, de legfeljebb a korábban érvényesített összes foglalkoztatási kedvezmény összegének 1,2-szerese, azzal, hogy

a) a bevételnek minősülő összeget csökkenti a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának csökkentését megelőző negyedik adóévben vagy azt megelőzően foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg;

b) szülési szabadság, gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, betegség miatti keresőképtelenség, katonai szolgálat teljesítése, büntetés-végrehajtás vagy a foglalkoztatott halála esetén az esemény bekövetkezésének évében és az azt követő évben az előzőek szerint kiszámított összeg nem minősül bevételnek, ha az nem haladja meg az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét;

c) - ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) - a foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg 1,2-szeresének azon része, amelyet - az *a)-b)* pontban említettek kivételével - az átlagos állományi létszámcsökkenés miatt bevételként még nem vett figyelembe.

(6) A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel - legfeljebb annak mértékéig - csökkenthető:

---

1 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 11. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

2 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 15. § (1). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 10. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.

4 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 14. § (1). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

a)[1] a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképzési munkaszerződés alapján duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatás esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 24 százalékával;

b)[2] a szakmai vizsga megszerzését követően a tanuló, illetve a képzésben részt vevő magánszemély, a korábban munkanélküli személy, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személy, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy után, alkalmazottkénti foglalkoztatása ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át befizetett szociális hozzájárulási adó összegével; az egyéni vállalkozó a korábban munkanélküli személy esetében akkor járhat el az e pontban foglalt rendelkezés szerint, ha a korábban munkanélküli személy alkalmazása óta, illetőleg azt megelőző hat hónapon belül, azonos munkakörben foglalkoztatott más alkalmazott munkaviszonyát rendes felmondással nem szüntette meg, és a korábban munkanélküli személy az alkalmazását megelőző hat hónapon belül vele nem állt munkaviszonyban;

c)[3] az egyéni vállalkozó saját tevékenységi körében végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés folytatása érdekében felmerült kiadásból - ide nem értve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy más egyéni vállalkozótól közvetve vagy közvetlenül igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján felmerült kiadást - az adóévben költségként elszámolt összeggel, vagy - az egyéni vállalkozó választása szerint, ha a kiadást az adóévben beruházási költségként számolta el - a kísérleti fejlesztésre fordított - alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költség-nyilvántartásában rögzített - beruházási költség alapján állományba vett nem anyagi jószágra az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírás összegével, bármely esetben, feltéve, hogy

ca) a szolgáltatást nyújtó nyilatkozik arról, hogy a szolgáltatást nem belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól megrendelt kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás igénybevételével teljesítette,

cb) az elszámolás nem támogatásból származó bevétellel szemben történt;

a felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, továbbá bármelyikük által vagy közösen alapított kutatóintézet, kutatóhely (ideértve az Európai Unió tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államnak a megfelelő szervezetét is) és az egyéni vállalkozó által írásban kötött szerződés alapján az egyéni vállalkozó tevékenységi körében közösen végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés esetén az egyéni vállalkozó az előző rendelkezés alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát veheti (de legfeljebb 50 millió forintot vehet) figyelembe, amelynek a (9)-(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül;[4]

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 25. § (1). Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) b), 2019. évi CXII. törvény 15. § 3., 16. § (1) 1.

2 Megállapította: 1996. évi CXXIV. törvény 89. § (1). Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 26., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 14., 2019. évi CXII. törvény 15. § 4.

3 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 14. § (2). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 12.

4 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 15. § (1). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 12., 2019. évi LXVIII. törvény 11. §.

d)[1] a 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál legfeljebb a (12) bekezdésben meghatározott összeggel (a továbbiakban: kisvállalkozói kedvezmény), azzal, hogy az egyéni vállalkozó által az adóévben érvényesített kisvállalkozói kedvezmény és a (9)–(10) bekezdésben meghatározott adókulcs szorzata az állami támogatásokra irányadó rendelkezések alkalmazásában az egyéni vállalkozó választása szerint

da) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak vagy mezőgazdasági csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál,

db) halászati csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül, ha a beruházás a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1379/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységet szolgál,

dc) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak, az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, ha a beruházás mezőgazdasági termék feldolgozását vagy forgalmazását szolgálja,

dd) minden más esetben az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül;

e)[2]

f)[3] az adóbevallásban tájékoztató adatként feltüntetett, fejlesztési célra - a (16) bekezdés alapján történő elszámolási kötelezettség mellett, a bevallás benyújtásának évét kezdő évnek tekintve nyilvántartásba vett - legfeljebb az adóévben megszerzett vállalkozói bevétel(ek) összegéből az adóévben elszámolt vállalkozói költségek összegét meghaladó rész, de legfeljebb adóévenként 500 millió forint (fejlesztési tartalék);

g)[4] az adóév első napján, illetőleg a tevékenysége megkezdésének napján 5 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál a (19) bekezdés rendelkezését is figyelembe véve az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának az előző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték (tevékenységét megkezdő vállalkozó esetében az adóévi átlagos állományi létszám) és az adóév első napján (a tevékenységét megkezdő egyéni vállalkozó esetében a tevékenység megkezdésének napján) érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeggel (foglalkoztatási kedvezmény), feltéve, hogy az adózónak az adóév végén nincs az állami adó- és vámhatóságnál vagy az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása; az e rendelkezés szerint érvényesített csökkentés (9)-(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül;

h)[5]

(7) Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség - figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is - a következők szerint számolható el:

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 15. § (1). Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 10.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 12. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 6. § (1). Módosította: 2020. évi LXXVI. törvény 30. § 2.
4 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 14. § (3). Módosította: 2005. évi XXVI. törvény 54. § (2) b), 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) h), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 15.
5 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 12. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.

a)[1] Az elhatárolt veszteséget az egyéni vállalkozó a következő öt adóév (de legkésőbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének adóéve) vállalkozói jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben - döntése szerinti megosztásban - elszámolhatja, azzal, hogy az adóévben elszámolt elhatárolt veszteség legfeljebb az elhatárolt veszteség nélkül számított vállalkozói adóalap 50 százalékáig érvényesíthető. Az egyéni vállalkozó tevékenységének időszaka alatt elhatárolt veszteséget özvegye vagy örököse az egyéni vállalkozóra irányadó rendelkezések szerint számolhatja el, ha az elhunyt magánszemély tevékenységét folytatja, feltéve, hogy a tevékenység folytatásának szándékát három hónapon belül bejelentette az állami adó- és vámhatóságnak.

b)[2]

c)[3] Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni.

d)[4] E bekezdés rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

e)[5] A mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó az adóévben elhatárolt veszteségét - az a) pontban foglaltaktól függetlenül - az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékával. Ha ezzel nem él, vagy ha elhatárolt veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre az *a)-d)* pont rendelkezései alkalmazhatók.

f) Ha az egyéni vállalkozónak mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmén kívül más tevékenységéből is van egyéni vállalkozói jövedelme, akkor az összes egyéni vállalkozói jövedelméből csak a mezőgazdasági tevékenység arányában megállapított részre alkalmazhatja az *e)* pont rendelkezéseit. A mezőgazdasági tevékenység arányát az ebből származó vállalkozói bevételnek az összes vállalkozói bevétellel való elosztásával kell megállapítani.

g)[6] E bekezdés alkalmazásában mezőgazdasági tevékenység a 6. számú mellékletben felsorolt tevékenység, továbbá más növénytermesztés akkor, ha ezeket a tevékenységeket egyéni vállalkozóként végzi a magánszemély.

h)[7] A 2003. december 31-éig keletkezett, a vállalkozói jövedelemmel szemben még nem érvényesített elhatárolt veszteség a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint számolható el.

i)[8] Az *e)-h)* pont rendelkezéseit az egyéni vállalkozó döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni.

(7a)[9] A reklámadóról szóló törvény alapján a 2014. adóév adóalapjának megállapítása során a reklámadó-alap csökkentő tételként figyelembe vett összeg a személyi jövedelemadókötelezettség megállapítása során elszámolt elhatárolt veszteségnek minősül.

---

1 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 16. § (1). Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 13., 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 6., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.

2 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.

3 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 25. § (2). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 11. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (10).

5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 25. § (4). Az első mondat szövegét megállapította: 2005. évi XXVI. törvény 2. § (2). Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (2), 2011. évi CLVI. törvény 28. § 13.

6 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 9.

7 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 14. § (4). Hatályos: 2004. XI. 15-től. Lásd még: ugyane törvény 300. § (10).

8 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 16. § (2). Hatályos: 2006. I. 1-től. Ha a magánszemély számára összességében előnyösebb - 2005. január 1-jétől alkalmazható.

9 Beiktatta: 2014. évi XXXIV. törvény 10. §. Hatályos: 2014. VIII. 15-től.

(8)[1] A vállalkozói adóalap

a) az (1)-(7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, azzal, hogy

b)[2] ha az (1)-(5) bekezdés rendelkezései szerint megállapított bevételnek a 4. és 11. számú melléklet szerint elszámolt költséget nem haladja meg, vagy a meghaladó része nem éri el az adóévben a jövedelem-(nyereség-)minimumot, az egyéni vállalkozó választása szerint

ba)[3] adóbevallásában az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített nyomtatványon – a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősülő – bevallást kiegészítő nyilatkozatot tesz, vagy

bb) a (23) bekezdésben foglaltak alkalmazásával a jövedelem-(nyereség-)minimumot tekinti vállalkozói adóalapnak.[4]

Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor az *a)* pont és a *bb)* alpont szerinti vállalkozói adóalapot - figyelemmel a (15) bekezdés rendelkezésére - úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

(9)[5] A vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 9 százaléka. Ezt az adót legfeljebb annak összegéig csökkenti[6]

a) nemzetközi szerződés vagy viszonosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb erre az adóalapra az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó szerint kiszámított adó; az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó az e rendelkezés alkalmazása nélkül, a *b)* pontban foglaltak figyelembevételével megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó osztva a vállalkozói adóalappal; e hányadost két tizedesre kerekítve kell meghatározni; nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár;

b)[7] továbbá - azzal a korlátozással, hogy a csökkentés mértéke nem lehet több az *a)* pont alkalmazása nélkül megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó 70 százalékánál - a 13. számú melléklet rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezmény, azzal, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény - ideértve a kisvállalkozói kedvezményt is - esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egyet érvényesíthet; a kisvállalkozói kedvezmény és a 13. számú melléklet szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető.

(10)[8] A (9) bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények alapján a csekély összegű *(de minimis)* támogatás adóévi összege az adóévben érvényesített összes kedvezmény 9 százaléka.

---

1 Megállapította: 2007. évi XXXIX. törvény 2. § (1). Hatályos: 2007. VII. 1-től. Lásd még: ugyane törvény 9. § (3).
2 Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 14.
3 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 10. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Lásd: 2007. évi XXXIX. törvény 9. § (8)-(9).
5 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 3. § (1). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 12. Az első mondat szövegét megállapította: 2010. évi XC. törvény 18. § (1). Hatályos: 2010. VIII. 16-tól.
6 Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 8. § 7.
7 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 15. § (4). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
8 Megállapította: 2010. évi XC. törvény 18. § (2). Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 8. § 8.

(11)[1] Amennyiben a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évét követő negyedik adóév utolsó napjáig a (14) bekezdés rendelkezéseiben említett esetek bármelyike bekövetkezik (kivéve, ha annak oka a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belüli visszaadás), az ott meghatározott összeg kétszeresének a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében hatályos (9) bekezdésben meghatározott adókulcs szerinti százalékát adóként kell megfizetni.

(12)[2] A kisvállalkozói kedvezmény nem lehet több a vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget meghaladó részénél. A kisvállalkozói kedvezmény legfeljebb a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, korábban üzembe nem helyezett, kizárólag üzemi célú egyes tárgyi eszközök, nem anyagi javak adóévi együttes beruházási költsége (ideértve az ilyen eszköz beszerzésére, előállítására fordított, az adóévben költségként elszámolt kiadást is), továbbá a vállalkozói tevékenységet közvetlenül szolgáló ingatlan adóévben felmerült, az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadásként elszámolt felújítási költsége. E rendelkezés alkalmazásakor a tárgyi eszközök közül az ingatlan, valamint a leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai szerinti gép, berendezés, felszerelés, jármű, míg a nem anyagi javak közül a szoftvertermék felhasználási joga, a szellemi termék vehető figyelembe. E rendelkezés alkalmazásakor a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, szellemi termék - ha a cserére visszaadott tárgyi eszközre, szellemi termékre az egyéni vállalkozó a kisvállalkozási kedvezményt érvényesítette -, valamint az üzemkörön kívüli ingatlan és az ültetvény alapján beruházási költség nem vehető figyelembe.

(13)[3] A kisvállalkozói kedvezményre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a (12) bekezdésben említett

a) üzemkörön kívüli ingatlannak minősül az az ingatlan, amely nincs az adózó vállalkozási tevékenységével közvetlen összefüggésben; ilyennek minősül különösen az üzemen belüli lakóépület, valamint az elsődlegesen jóléti célt szolgáló épület, építmény;

b) a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, kizárólag üzemi célú tárgyi eszköznek minősül a korábban még használatba nem vett személygépkocsi is,

1.[4] feltéve, hogy a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítése esetén az egyéni vállalkozó az adott személygépkocsi után az érvényesítést követő négy adóévben - legfeljebb azonban a (14) bekezdés *a)*, *d)* és *e)* pontjában szabályozott esetek bármelyikének bekövetkeztéig -, cégautó adót fizet,

2.[5] ha a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozó tevékenységének tárgyát, illetve eszközét képezi, azt más célra részben sem használja, és ezt üzleti nyilvántartásai egyértelműen alátámasztják.

(14)[6] A (11) bekezdés rendelkezését a tárgyi eszköz, a szoftvertermék felhasználási joga, a szellemi termék beruházási költségéből (ideértve az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadást, valamint az eszköz beszerzésére, előállítására fordított, a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében költségként elszámolt kiadást is) a kisvállalkozói kedvezmény megállapításánál figyelembe vett részre kell alkalmazni, a következők szerint:

a)[7] ha az eszköz üzembe helyezése, használatbavétele nem történt meg (kivéve, ha az elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás miatt maradt el), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt a kedvezmény érvényesítését követő negyedik adóévre vonatkozó,

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 25. § (6). Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 9.
2 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 25. § (7). Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 27., 2013. évi CC. törvény 19. § 11.
3 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 25. § (5). Hatályos: 2001. I. 1-től.
4 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 2.
5 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 2.
6 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 15. § (4). Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 11.
7 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2).

b) ha az eszköz az üzembe helyezéskor, használatbavételkor nem felelt meg a (12) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételeknek, a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt az üzembe helyezés, használatbavétel évére vonatkozó,

c) ha az üzembe helyezett, használatba vett eszközt az egyéni vállalkozó a (12) bekezdésben nem említett eszközként használja (átsorolja), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt - kivéve, ha az eszköz átsorolása elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következménye - az átsorolás évére vonatkozó,

d)[1] ha az eszközt az egyéni vállalkozó - akár üzembe helyezése, használatbavétele előtt, akár utána - elidegenítette (ideértve az ellenszolgáltatás nélküli átadást, valamint a pénzügyi lízing keretében, részletfizetéssel, halasztott fizetéssel átvett eszköznek a szerződés szerinti feltételek teljesülésének meghiúsulása miatti visszaadását), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt az elidegenítés évére vonatkozó,

e)[2] ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a kisvállalkozói kedvezmény egészét, illetőleg - az *a)-d)* pont rendelkezéseit is figyelembe véve - a fennmaradó részt a jogállás megszűnésének napjára előírt adókötelezettség megállapításakor kell figyelembe venni. A (13) bekezdés *b)* 1. pontjában említett személygépkocsi esetében a *b)* és *c)* pontok rendelkezését nem kell alkalmazni.

(15)[3] Ha az adóévi vállalkozói bevétel valamely része külföldi telephelynek tudható be, akkor - ha nemzetközi szerződésből vagy viszonosságból más nem következik - a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot ezen bevételből

a) a telephely bevételének megszerzése érdekében bárhol felmerült költségek levonásával és/vagy a (2)-(7) bekezdésben említett bárhol felmerült, növelő, csökkentő tételek figyelembevételével,

b) a más telephely(ek)nek betudható bevételrész(ek) megszerzése érdekében is (bárhol) felmerült költségeknek (ideértve a vállalkozói kivétet is) és/vagy a (2)-(7) bekezdésben említett bárhol felmerült növelő, csökkentő tételek külföldi telephelynek betudható bevétellel arányos része levonásával, illetőleg figyelembevételével kell megállapítani.

(16)[4] A fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeg annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében - alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített - beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (22) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza] teljesít, kivéve, ha megállapítja

a)[5] a kivezetett rész után a (9) bekezdésnek a nyilvántartásba vétel adóévében hatályos rendelkezései szerinti mértékkel a vállalkozói személyi jövedelemadót [49/B. § (9) bekezdés], valamint

b)[6] a kivezetett résznek az *a)* pont szerinti vállalkozói személyi jövedelemadót meghaladó része után a vállalkozói osztalékalap utáni adót [8. §], továbbá

---

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 22.

2 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 14. § (6). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 14. § (7). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 6. § (3). Hatályos: 2009. I. 1-től. Lásd még: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (9), 2009. évi LXXVII. törvény 206. § (12).

5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 13.

6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 13.

az *a)-b)* pontban említett adókat késedelmi pótlékkal növelten a kivezetést követő 30 napon belül megfizeti. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék nyilvántartásba vétele évét követő harmadik adóév végéig nyilvántartásban maradt része után az *a)-b)* pont szerinti adókat a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és azokat késedelmi pótlékkal növelten megfizeti. A késedelmi pótlékot a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékot tájékoztató adatként tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő kivezetés napjáig, illetve a nyilvántartásba vétel évét követő negyedik adóév első napjáig kell felszámítani és az említett napot követő első adóbevallásban kell bevallani. Az előző rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) azzal, hogy ilyenkor az említett adókat a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a fejlesztésitartalék-nyilvántartást úgy vezeti, hogy abból megállapítható(ak) legyen(ek) a kivezetett összeg(ek), valamint a kivezetés(ek) alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja(i) és összege(i), illetve a kivezetés(ek) miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.

(17)[1] A kisvállalkozói kedvezmény és a kis- és középvállalkozások adókedvezménye szempontjából a foglalkoztatottak létszámát az egyes foglalkoztatottak munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt naptári napok összegzésével, majd ezen összeg 365-tel történő elosztásával, tört hányados esetén lefelé kerekítve kell meghatározni.

(18)[2] Az egyéni vállalkozó adózás utáni jövedelme egyenlő a (8) bekezdés a) pontjában említett (1)-(7) bekezdés szerint - a bekezdés további rendelkezése alapján a külföldi telephelynek betudható rész nélkül - megállapított vállalkozói adóalap és a kisvállalkozói kedvezmény együttes összegével, csökkentve[3]

a) a (9)-(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adóval,

b) nemzetközi szerződés vagy viszonosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adóval, azzal, hogy nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(19)[4] Az (5)-(6) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában

a)[5] az adóévi átlagos állományi létszámot a munkavállalók által az adóévben munkaviszonyban töltött naptári napok összegével, majd ezen összegnek az adóév napjainak (a tevékenységet megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak számával történő elosztásával két tizedesre kerekítve kell meghatározni azzal, hogy a számításnál figyelmen kívül kell hagyni

aa) azt a munkavállalót, aki az egyéni vállalkozónál történő alkalmazását megelőzően az egyéni vállalkozóval a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő más személynél munkaviszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban, továbbá személyesen közreműködő tagsági jogviszonyban végzett munkát,

---

1 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 25. § (5). Hatályos: 2001. I. 1-től.

2 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 14. § (8). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 3. § (2). Hatályos: 2007. I. 1-től. A 2007. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 14. § (8). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

5 Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 148. § (1) h), 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 15.

ab)[1] a szülési szabadság, a gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, a betegség miatti 30 napon túli keresőképtelenség, a büntetés-végrehajtás naptári napjainak számát;

b) a havi minimálbér évesített összege:

ba) a havi minimálbér tizenkétszerese,

bb) a tevékenységét megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében a *ba)* szerinti összeg 365-öd része és az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak szorzata.

(20)[2] Nem kell a (8) bekezdés *b)* pontját alkalmazni a vállalkozói adóalap megállapítására

a) a tevékenység megkezdése (újrakezdése) évében és az azt követő évben, ha az azt megelőző 36 hónapban a magánszemély egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott (ideértve azt az esetet is, ha ebben az időszakban nem volt bevétele) vagy

b) ha az egyéni vállalkozót az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.

(21)–(22)[3]

(23)[4] A (8) bekezdés alkalmazásában jövedelem-(nyereség-) minimum a vállalkozói bevétel 2 százaléka.

(24)[5] A (20) bekezdés *b)* pontjában említett kár az elemi csapás okozta olyan elemi kár (több ilyen kár esetén azok együttes összege), amely a bekövetkezése évét megelőző adóévi vállalkozói bevételnek (a tevékenységét az elemi kár bekövetkezését megelőző adóévben kezdő egyéni vállalkozó esetében a kezdő év egy napjára eső átlagos napi bevétel 365 napra számított összegének) legalább a 15 százaléka. Ennek megállapítása - ha az egyéni vállalkozó nem rendelkezik tőle független szervezet által kiadott okmánnyal - az elemi kár (károk) tényét és mértékét tartalmazó, általa kiállított olyan jegyzőkönyv(ek) alapján történhet, amelye(ke)t a káreseményt követő 15 napon belül megküldött az illetékes állami adó- és vámhatóság részére. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem nem terjeszthető elő.

(25)[6]

A vállalkozói osztalékalap[7]

49/C. §[8] (1)[9] A vállalkozói osztalékalapot az adózás utáni vállalkozói jövedelemből a (2)–(6) bekezdés rendelkezése szerint - figyelemmel az átmeneti rendelkezésekre is - kell megállapítani.

(2) Az adózás utáni vállalkozói jövedelmet növeli:

a)[10] a tárgyi eszköz ellenszolgáltatás nélküli átruházása esetén - kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást -, az említett tárgyi eszköz beszerzésével összefüggő adózás utáni vállalkozói jövedelem csökkentésének évétől számítva a (6) bekezdés *a)* pontjában említett összegnek

aa) a tárgyi eszköz egy éven belüli átruházásakor a 100 százaléka,

ab) a tárgyi eszköz egy éven túli, de két éven belüli átruházásakor a 66 százaléka,

ac) a tárgyi eszköz két éven túli, de három éven belüli átruházásakor a 33 százaléka,

---

1 Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 170. § (1) c).
2 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 6. § (4). Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi XC. törvény 21. §. Hatálytalan: 2010. VIII. 16-tól.
4 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 15. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.
5 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 15. § (7). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
6 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi XC. törvény 21. §. Hatálytalan: 2010. VIII. 16-tól.
7 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 33. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
8 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 33. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
9 A korábbi második mondatot hatályon kívül helyezte: 2000. évi CXIII. törvény 267. § (2). Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 10.
10 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 14.

ad) a tárgyi eszköz három éven túli átruházásakor nulla;

b)[1] az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésekor az *aa)-ad)* pont szerint előírt összeg, ha a megszüntetés az ott előírt időhatáron belül történt;

c)[2] a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdésének évében a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozó ezt az évet megelőző években a vállalkozói osztalékalapját csökkentette;

d)[3] a *c)* pontban nem említett esetben: a vállalkozói osztalékalapnak a beruházási költséget képező kiadással első ízben történő csökkentése évét követő negyedik évben (ültetvény esetében annak elidegenítésekor, de legkésőbb a termőre fordulás évében) a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozó ezt az évet megelőző években a vállalkozói osztalékalapját csökkentette, illetve ennél előbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésekor.

(3)-(5)[4]

(6) Az adózás utáni vállalkozói jövedelem és a (2) bekezdésben említett tételek együttes összege, legfeljebb annak mértékéig csökkenthető[5]

a)[6] a tárgyi eszköz, a nem anyagi dolog értékéből az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírást meghaladó összeggel, ha az értékcsökkenési leírást az egyéni vállalkozó az adóévben kezdte el;

b) az olyan, adórövidítéssel, egyéb jogszabály megsértésével összefüggő bírság, késedelmi pótlék stb. összegével, amelyet az egyéni vállalkozói tevékenység gazdasági, pénzügyi ellenőrzése során feltárt szabálytalanságok következményeként kellett megfizetni;

c)[7]

d)[8] az erre vonatkozó nyilvántartás szerint, az adóévben felmerült beruházási költséget képező kiadás összegével, feltéve, hogy az azzal összefüggő tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdése nem történt meg.

(7)[9] A vállalkozói osztalékalap után az adót a magánszemély bevallásában megállapítja, bevallja, valamint a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(8)[10] A (6) bekezdés *a)* és *d)* pontjában foglaltak a kizárólag üzemi célú tárgyi eszköz (ideértve azt a személygépkocsit is, amely után a magánszemély kisvállalkozói kedvezményt vett igénybe) és nem anyagi javak esetében alkalmazhatók.

Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő átalányadózása[11]

50. §[12] (1)[13] Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett adóévenként az adóév egészére a 8. számú melléklet rendelkezései szerint átalányadózást választhat a (4)-(7) bekezdésben foglalt rendelkezéseket is figyelembe véve akkor, ha

---

1 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2).
2 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 19. § (1). Hatályos: 1999. I. 1-től. Lásd: 1998. évi LXV. törvény 29. § (4)-(5).
3 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 19. § (1). Hatályos: 1999. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
5 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3).
6 Az 1996. évi LXXXIII. törvény 63. § (4) bekezdés 2. pontja szerint az 1997. adóévre a bekezdésben foglaltak helyett más szabályokat kell alkalmazni annak az egyéni vállalkozónak, aki 1997. I. 1-jétől áttér tevékenységének megszüntetése nélkül a társasági adóról a személyi jövedelemadóra. Az átalányadózást választókra ettől is eltérő szabályok vonatkoznak. Lásd: 1996. évi LXXXIII. törvény 63. § (5).
7 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
8 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 19. § (2). Hatályos: 1999. I. 1-től. Lásd: 1998. évi LXV. törvény 29. § (4)-(5).
9 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 19. §.Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 14.
10 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 16. § (2). Hatályos: 2002. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
11 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 35. § (1). Hatályos: 2021. I. 1-től.
12 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 85. §. Hatályos: 2000. I. 1-től.
13 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 14.

a)[1] az átalányadózás megkezdését közvetlenül megelőző adóévben az egyéni vállalkozói bevétele a 15 millió forintot nem haladta meg, és

b)[2]

c)[3] az egyéni vállalkozói bevétele az adóévben nem haladja meg a 15 millió forintot.

(2)[4] A mezőgazdasági őstermelő az átalányadózást akkor alkalmazza, ha az e tevékenységéből származó bevétele az adóévben az éves minimálbér tízszeresét nem haladja meg. Az őstermelő az átalányadózás alkalmazása helyett – választása szerint – adóévenként az adóév egészében a Második rész rendelkezései alapján állapíthatja meg a jövedelmét.

(3)[5] Az átalányadózás kizárólag az egyéni vállalkozói, illetőleg mezőgazdasági őstermelői tevékenység egészére választható.

(4)[6] Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően az az egyéni vállalkozó, akinek az egyéni vállalkozói tevékenysége az adóév egészében kizárólag a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet szerinti kiskereskedelmi tevékenység, átalányadózást választhat, ha az átalányadózást közvetlenül megelőző adóévben vállalkozói bevétele a 100 millió forintot nem haladta meg.

(5)[7] Az a magánszemély, aki egyéni vállalkozóként is és mezőgazdasági őstermelőként is jogosult az átalányadózás választására, külön-külön és egyidejűleg is alkalmazhatja a kétféle tevékenységre elkülönülten az átalányadózást.

(6)[8] A tevékenységét az adóévben kezdő egyéni vállalkozó, illetőleg mezőgazdasági őstermelő az átalányadózást a tevékenységének megkezdésétől választhatja az (1)-(5) bekezdések rendelkezései szerint.

(7)[9] Az az egyéni vállalkozó, aki az átalányadózását megszünteti vagy arra való jogosultsága megszűnik, ismételten átalányadózást – feltéve, hogy annak egyéb feltételei fennállnak – csak akkor választhat, ha a megszűnés (megszüntetés) évét követően legalább 4 adóév eltelt. Ha a jogosultsága a bevételi értékhatár túllépése miatt szűnt meg, az előbbi rendelkezéstől eltérően az átalányadózás – ha annak egyéb feltételei fennállnak – attól az adóévtől kezdődően újra választható, amely adóévben az e törvényben előírt bevételi értékhatár növekedett.

(8)[10] A tevékenységét év közben kezdő, megszüntető vagy szüneteltető egyéni vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott bevételi értékhatárt a tevékenység folytatásának napjaival időarányosan veheti figyelembe.

(9)[11] E § alkalmazásában egyéni vállalkozói bevételnek az adóévben e törvény rendelkezései szerint megszerzett vállalkozói bevétel minősül.

---

1 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 12.
2 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (2) 3. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 26. § (1). Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (3), 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 12.
4 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 35. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
5 Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § c).
6 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 26. § (2). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 16., 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 12. Módosítva: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 14. alapján. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 15., 2013. évi XXXVII. törvény 63. §.
7 Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § e).
8 Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § d).
9 Megállapította: 2009. évi XXXV. törvény 18. §. Hatályos: 2009. VII. 1-től. A 2009. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és annak adókötelezettségére kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi XXXV. törvény 61. § (2).
10 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 4. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
11 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

51. §[1] (1)[2] Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó a bevételeit a 10. számú melléklet szerint - figyelemmel a 4. számú melléklet rendelkezéseire is - veszi figyelembe. Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozónál nem minősül vállalkozói bevételnek a vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez költségei fedezetére vagy fejlesztési célra jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatás. A magánszemély az e bevételével összefüggő adókötelezettségeit az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint teljesíti.

(2) Ha az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a tevékenységét megszüntette, akkor

a)[3] az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályokat kell értelemszerűen alkalmaznia, valamint az átalányban megállapított jövedelmét növeli az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított;

b) a megszüntetést követően ezen tevékenységére tekintettel érkező bevételre, felmerülő költségre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, ideértve azt is, hogy az adóévben felmerült költség csak az adóévben megszerzett bevétel mértékéig számolható el.

(3) Az átalányadót választó egyéni vállalkozó, amennyiben az áfa-levonási jogát nem érvényesíti, a pénztárkönyv (naplófőkönyv) bevételi adatait vezeti, továbbá a vállalkozásával kapcsolatban felmerült összes költségének bizonylatait és egyéb dokumentumait az e törvényben foglalt általános szabályok szerint köteles megőrizni. Az átalányadózás nem mentesíti az egyéni vállalkozót a kifizetői minőségében, illetőleg más jogszabály előírása szerint reá vonatkozó nyilvántartási, bizonylat-kiállítási, valamint adatszolgáltatási, továbbá a számla-, illetőleg nyugtaadási kötelezettség alól.

(4)[4] Átalányadózás választása esetén az egyéni vállalkozónak az áttérést megelőző év december 31-ét alapul véve, meg kell állapítania az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint a meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét, amelyet a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként kell nyilvántartania, amíg átalányadózást alkalmaz.

(5)[5] Az (1)-(3) bekezdés rendelkezései szerint kell eljárnia az átalányadózás szerint adózó mezőgazdasági őstermelőnek is, azzal, hogy a bevételeit a 2. számú melléklet szerint kell figyelembe vennie.

52. §[6] (1) Az átalányadózás szabályai addig alkalmazhatók, amíg az adóévben

a)[7] az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói bevétele a 15 millió forintot, az 50. § (4) bekezdésében említett egyéni vállalkozó esetében a 100 millió forintot nem haladja meg.

b)[8]

---

1 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 35. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
2 A második és harmadik mondat szövegét megállapította: 2003. évi XCI. törvény 26. §. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Módosította: 2002. évi XLII. törvény 302. § (3) p), 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 15.
4 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (2).
5 Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § f).
6 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 86. §. Hatályos: 2000. I. 1-től.
7 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 12., 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (1) 4.
8 Hatályon kívül helyezte: 2001. évi LXXIV. törvény 161. § (2). Hatálytalan: 2002. I. 1-től.

(2)[1] Az (1) bekezdés *a)* pontjában említett bármelyik feltétel hiányában az átalányadózásra való jogosultság megszűnik. Ekkor, valamint ha az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó a tevékenységének megszüntetését követően az adóévben azt újrakezdi, az egyéni vállalkozónak az adóév egészére nézve át kell térnie a vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazására. Ekkor át kell térnie a pénztárkönyv teljes és az egyébként szükséges részletező nyilvántartások vezetésére, azzal, hogy a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges a pénztárkönyvben az abban foglalt részletezettség szerint, de tételenként egyösszegben feltüntetnie.

(3)[2] Ha az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő átalányadózásra való jogosultsága megszűnik, akkor a Második rész rendelkezései szerint kell eljárnia, azzal, hogy nyilvántartásaiban a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges egyösszegben feltüntetnie.

53. §[3] (1)[4] A jövedelmet a bevételből a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel

a) az egyéni vállalkozó 40 százalék,

b) az adóév egészében kizárólag a (3) bekezdésben, vagy kizárólag a (3) és (4) bekezdésben felsorolt tevékenységből bevételt szerző egyéni vállalkozó 80 százalék,

c) az adóév egészében kizárólag a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján kiskereskedelmi tevékenységből bevételt szerző egyéni vállalkozó 87 százalék,

d) a *c)* pontban említett egyéni vállalkozó – feltéve, hogy külön-külön vagy együttesen az adóév egészében kizárólag a (4) bekezdésben felsorolt üzlet(ek) működtetéséből szerez bevételt – 93 százalék,

e)[5] a mezőgazdasági őstermelő 90 százalék

költséghányad levonásával állapítja meg (átalányban megállapított jövedelem).

(2)[6] Az (1) bekezdésben említett százalékos mérték

a)[7] az *a)* pontban meghatározott helyett 25,

b) a *b)* pontban meghatározott helyett 75,

c) a *c)* pontban meghatározott helyett 83,

d) a *d)* pontban meghatározott helyett 91,

akkor, ha az egyéni vállalkozó a Tbj. szerint kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül.

(3)[8] Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tevékenységek a következők:

a)[9] mezőgazdasági, erdőgazdálkodási (TESZOR 01, 02), bányászati (TESZOR 05-től 09-ig) és feldolgozóipari (TESZOR 10-től 32-ig) termék-előállítás, építőipari kivitelezés (TESZOR 41, 42);

b) mezőgazdasági, betakarítást követő szolgáltatás (TESZOR 01.6), vadgazdálkodáshoz kapcsolódó szolgáltatás (TESZOR 01.70.10), erdészeti szolgáltatás (TESZOR 02.40.10) és zöldterület-kezelés (TESZOR 81.30.10);

c) halászati szolgáltatás (TESZOR 03.00.71), halgazdálkodási szolgáltatás (TESZOR 03.00.72);

d) feldolgozóipari szolgáltatás (TESZOR 10-től 32-ig),

kivéve:

– valamennyi bérmunkában végzett szolgáltatás,

– egyéb sokszorosítás (TESZOR 18.20);

e) építőipari szolgáltatás (TESZOR 43);

---

1 Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 32.
2 Módosította: 2001. évi LXXIV. törvény 161. § (2), 2020. évi CXXIII. törvény 39. § d).
3 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 87. §. Hatályos: 2000. I. 1-től.
4 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 15. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 36. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
6 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 121. § 6.
7 Módosította: 2000. évi CXIII. törvény 267. § (3).
8 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 13. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.
9 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 7.

f) ipari gép, berendezés, eszköz javítása (TESZOR 33.1), gépjárműjavítás (TESZOR 45.20), személyi, háztartási cikk javítása (TESZOR 95.2), épületgépészeti berendezések javítása (TESZOR 43.21, 43.22, 43.29);

g) a taxis személyszállítás (TESZOR 49.32.11) személygépjármű kölcsönzése vezetővel (TESZOR 49.32.12), egyéb máshová nem sorolt szárazföldi személyszállítás (TESZOR 49.39.39), közúti áruszállítás (TESZOR 49.41.1);

h) számítógép, kommunikációs eszköz javítása (TESZOR 95.1);

i) fényképészet (TESZOR 74.20);

j) textil, szőrme mosása, tisztítása (TESZOR 96.01), fodrászat, szépségápolás (TESZOR 96.02), hobbiállat-gondozás (TESZOR 96.09.11);

k) a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján folytatott vendéglátó tevékenység (TESZOR 56), kiskereskedelmi tevékenység (TEÁOR 47, kivéve a (4) bekezdésben felsorolt üzleteket).

(4)[1] Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett üzletek a következők:

a) élelmiszer jellegű bolti vegyes kiskereskedelem (TEÁOR 47.11);

b) iparcikk jellegű bolti vegyes kiskereskedelem (TEÁOR 47.19);

c) zöldség, gyümölcs kiskereskedelme (TEÁOR 47.21);

d) hús, húsáru kiskereskedelme (TEÁOR 47.22);

e) hal kiskereskedelme (TEÁOR 47.23);

f) kenyér-, pékáru-kiskereskedelem (TEÁOR 47.24-ből);

g) egyéb élelmiszer-kiskereskedelemből a gyógytea és étrend-kiegészítő termékek kiskereskedelme (TEÁOR 47.29-ből);

h) vasáru-, festék-, üveg-kiskereskedelem (TEÁOR 47.52);

i) gyógyszer-kiskereskedelemből a vitaminok kiskereskedelme (TEÁOR 47.73-ból);

j) gyógyászati termékek kiskereskedelme (TEÁOR 47.74).

(5)[2] Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó tevékenysége év közben oly módon változik, hogy a korábban alkalmazott költséghányad már nem illeti meg, a változás időpontjában az év első napjára visszamenőlegesen át kell térnie a tevékenységének megfelelő alacsonyabb költséghányad alkalmazására. Amely adóévben az egyéni vállalkozó az adóév egy részében kiegészítő tevékenységet folytatónak is minősül, az adóévi összes bevételére az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmaznia.

(6)[3] Ha az adóévre átalányadózást választó egyéni vállalkozó elhunyt és a tevékenységét folytató özvegye vagy örököse, vagy egyesített tevékenység esetén az özvegye vagy az örököse ugyancsak átalányadózást választott, akkor az elhunyt esetében az elhalálozás napjáig elért bevétel alapján átalányban megállapított jövedelmet – az időarányos bevételi értékhatár figyelmen kívül hagyásával – az elhunyt által megszerzett jövedelemnek kell tekinteni azzal, hogy az elhunyt által elért bevétel beleszámít az özvegy vagy az örökös esetében az átalányadó alkalmazásának feltételéül megjelölt bevételi értékhatárba.

53/A. §[4]

54. §[5] (1) Az átalányadózás évében felmerült összes költséget elszámoltnak kell tekinteni, beleértve a korábban és az átalányadózás időszakában beszerzett tárgyi eszközök beszerzési és előállítási értékének az átalányadózás időszakára jutó értékcsökkenési leírását is a 11. számú melléklet II. fejezete szerint. Az átalányadózást megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az átalányadózás időszakának minden évében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.

---

1 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 13. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.

2 A második mondatot beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 267. § (3). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 16.

3 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 13. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.

4 Hatályon kívül helyezte: 1999. évi XCIX. törvény 205. § (3). Hatálytalan: 2000. I. 1-től.

5 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 6. §. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni azzal, hogy a magánszemély (szükség esetén az önellenőrzésre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával) 2004. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (2).

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését nem kell alkalmazni azon költségekre, fejlesztési kiadásokra, amelyek fedezetére jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján vissza nem térítendő támogatás folyósítása történt.

(3)[1] Az átalányadózás választását megelőzően érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékra, foglalkoztatási kedvezményre, nyilvántartott adókülönbözetre, valamint a kisvállalkozások adókedvezményére a 49/B. §, illetve a 13. számú melléklet rendelkezéseit az átalányadózás időszakában is alkalmazni kell.

55. §[2] Az átalányadózásra való jogosultság a határozat véglegessé válásának napjával megszűnik, ha az egyéni vállalkozó terhére az adó- vagy vámhatóság számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért véglegesen mulasztási bírságot állapított meg.

56. §[3] (1)[4] Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő a bevétel megszerzése érdekében felmerült kiadásairól szóló számlákat és más bizonylatokat az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőrzi.

(2)[5] Amennyiben az átalányadózást választó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő az 53. § szerint számított jövedelem és/vagy átalányadó számítására vonatkozó rendelkezéseket nem az 50-55. § rendelkezései szerint alkalmazta, illetőleg nem a tényleges bevételét vette számításba, de az átalányadózás alkalmazására egyébként jogosult, a fizetendő adót az említett §-ok rendelkezései szerint kell megállapítania. Az átalányadózásra való jogosultság hiánya, vagy a jogosultság elvesztése miatt a vállalkozói jövedelem szerinti adózásról szóló rendelkezések, illetőleg a Második rész rendelkezései szerint kell az adót megállapítani.

Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése[6]

57. §[7] (1) Az egyéni vállalkozónak a (2)–(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével kell az adókötelezettségeit teljesítenie, ha a jogállását szabályozó külön törvény szerint az egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(2) Az egyéni vállalkozó magánszemély – a tevékenysége szünetelésének bejelentése alapján – egyéni vállalkozói tevékenységre vonatkozó adóbevallásra nem kötelezett, ha e tevékenységét az adóév minden napján szüneteltette (ideértve azt is, hogy a szünetelés bejelentését megelőzően vállalt kötelezettség alapján sem folytat egyéni vállalkozói tevékenységet), azonban e rendelkezéstől függetlenül a szünetelés időszakában is be kell vallania az adóévben

a) kisvállalkozói kedvezménnyel,
b) fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeggel,
c) foglalkoztatási kedvezménnyel,
d) nyilvántartott adókülönbözettel,
e) kisvállalkozások adókedvezményével

kapcsolatban keletkezett adófizetési kötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozó, ha az adóév utolsó napján a tevékenységét szünetelteti, bevallásában kisvállalkozói kedvezmény, fejlesztési tartalék, foglalkoztatási kedvezmény címen jövedelmét nem csökkentheti, nem tüntethet fel nyilvántartott adókülönbözetet, nem érvényesítheti a kisvállalkozások adókedvezményét.

---

1 Beiktatta: 2009. évi CXVI. törvény 12. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).
2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 17. §. Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 6.
3 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 39. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
4 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 7. §. Hatályos: 2009. II. 1-től. A 2009. január 31-ét követően teljesített kiadásokkal összefüggésben kell alkalmazni. Lásd: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (15).
5 Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § d).
6 Beiktatta: 2009. évi CXVI. törvény 14. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
7 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 14. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

(4) Az egyéni vállalkozó
a) szünetelés időszakában költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) – az (5) bekezdésben említett kivétellel – nem számolhat el;
b) a szünetelést – a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg – az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal, hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.
(5) A szünetelés kezdő napjától az addig végzett egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel a szünetelés megkezdésének adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig
a) befolyt ellenérték (bevétel) a szünetelés megkezdése adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,
b) igazoltan felmerült kiadás a szünetelés megkezdése adóévében elszámolható vállalkozói költségnek
minősül, amelyet az egyéni vállalkozó a szünetelés megkezdése évéről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A szünetelés megkezdése adóévéről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra minden olyan adóévben, amelyben a tevékenység az adóév minden napján szünetelt, az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély tételes átalányadózása[1]

57/A. §[2] (1)[3] Fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély az, aki – nem egyéni vállalkozóként – a kereskedelemről szóló törvény szerinti magánszálláshely-szolgáltatási tevékenység keretében – nyújt szálláshelyet ugyanannak a személynek adóévenként 90 napot meg nem haladó időtartamra.
(2)[4] A fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély adóévenként az adóév egészére – a 8. számú melléklet rendelkezései szerint – az e tevékenységéből származó bevételére tételes átalányadózást választhat, feltéve, hogy e tevékenységét a tulajdonában, haszonélvezetében lévő, legfeljebb három – nem szálláshely-szolgáltatás rendeltetésű – lakásban vagy üdülőben folytatja.
(3) Tételes átalányadózás esetén a tevékenységgel kapcsolatos valamennyi bizonylatot az e törvényben foglalt szabályok szerint kell megőrizni. A tételes átalányadózás választása a magánszemélyt nem mentesíti az őt más jogszabály előírása szerint terhelő kötelezettségek (így különösen a számlaadási és a nyugtaadási kötelezettség) teljesítése alól.
(4)[5] A tételes átalányadó évi összege szobánként 38 ezer 400 forint. A tételes átalányadót egyenlő részletekben, a 8. számú melléklet rendelkezései szerint – a tevékenység megszüntetése esetén a megszüntetés negyedévét követő 15 napon belül – kell megfizetni.
(5) Ha a magánszemély a tételes átalányadózást jogszerűen választotta, de a választást követően bekövetkezett változás miatt már nem felel meg a választás bármely feltételének, akkor a fizetővendéglátó tevékenysége révén a változás bekövetkezésének negyedévének első napjától kezdődően megszerzett bevételének adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ilyenkor a magánszemély a (4) bekezdés szerinti összegnek az adóév megelőző negyedévére (negyedéveire) jutó arányos részét fizeti meg tételes átalányadóként.

1 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 17. § (1). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 17. § (2). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 15. §. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 16., 2011. évi XXXI. törvény 5. § (1), 2019. évi C. törvény 5. § d), 2020. évi XCVI. törvény 1. § d).
4 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 15. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 2., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 14.
5 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 6. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 14.

(6) Ha a magánszemély a tételes átalányadózást nem választhatta volna jogszerűen, akkor a fizetővendéglátó tevékenysége révén az adóévben megszerzett bevételének adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(7) Ha a magánszemély fizetővendéglátó tevékenységét megszüntette, a megszüntetést követően e tevékenységére tekintettel érkező bevételét és felmerülő költségét a megszüntetés időpontját megelőzően megszerzett bevételnek, illetve felmerült költségnek kell tekinteni.

(8) [1]

57/B. § [2]

57/C. § [3]

XI. Fejezet

A VAGYONÁTRUHÁZÁS

Ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem

58. § (1) Az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet azon a napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor az erről szóló szerződés kelt. Szerződés hiányában a jövedelem megszerzésének időpontjára az általános szabályokat kell alkalmazni.

(2) [4] Ingó vagyontárgy átruházásából származó bevétel minden olyan bevétel – ide nem értve, ha a bevételt a magánszemély egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként szerzi meg, valamint ha a (10) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni –, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingó vagyontárgy gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén a vagyontárgynak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke.

(3) Az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet úgy kell megállapítani, hogy a bevételből le kell vonni az átruházó magánszemélyt terhelő következő igazolt költségeket (kivéve azokat, amelyeket valamely tevékenységéből származó bevételével szemben költségként már elszámolt):

a) a megszerzésre fordított összeget, és az ezzel összefüggő más kiadásokat;

b) az értéknövelő beruházásokat;

c) az átruházással kapcsolatos kiadásokat.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (2). Hatálytalan: 2006. I. 1-től.

2 Hatályon kívül helyezte: 2002. évi XLII. törvény 302. § (2). Hatálytalan: 2003. I. 1-től.

3 Hatályon kívül helyezte: 2002. évi XLII. törvény 302. § (2). Hatálytalan: 2003. I. 1-től.

4 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 14. § (1). Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 15.

(4)[1] Megszerzésre fordított összeg a vásárlásról szóló szerződés, számla, nyugta, elismervény vagy más bizonylat szerinti érték, cserében kapott ingó vagyontárgy esetében a csereszerződésben meghatározott érték. Külföldről behozott ingó vagyontárgy esetében megszerzésre fordított összegnek a vámkiszabás alapjául szolgáló értéket, vagy ha nem történt vámkiszabás, a forintra átszámított számla szerinti értéket kell figyelembe venni. Öröklés esetén az ingó vagyontárgy megszerzésére fordított összeg a hagyatéki eljárásban megállapított érték, ingyenes szerzés esetén az illeték kiszabás alapjául szolgáló érték, ennek hiányában az ingó vagyontárgy megszerzéskori szokásos piaci értéke és – vagy egyébként – ha az ingó vagyontárgy megszerzésekor adóköteles jövedelemre tekintettel adófizetés történt, ez a jövedelem is a szerzési érték része. Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség ajándékozással történő szerzése esetén, ha az állami adó- és vámhatóság nem szab ki illetéket, a magánszemély döntése alapján az átruházásból származó bevétel 75 százaléka vagy az az igazolt összeg tekinthető megszerzésre fordított összegnek, amelyet az ajándékozó magánszemély megszerzésre fordított összegnek tekinthetne.

(5)[2] Ha a megszerzésre fordított összeg a (4) bekezdés rendelkezései szerint nem állapítható meg, akkor a bevétel 25 százaléka számít jövedelemnek.

(6)[3] Az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem után az adót a magánszemélynek adóbevallásában kell megállapítania és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig kell megfizetnie.

(7)[4] Nem kell megfizetni az ingó vagyontárgyak átruházásából az év során együttesen származó jövedelem adójának a 30 ezer forintot meg nem haladó részét.

(8)[5] Ha az ingó vagyontárgy átruházása – kivéve, ha a magánszemély a bevételt egyéni vállalkozói tevékenysége keretében szerzi meg – gazdasági tevékenység [3. § 46. pont] keretében történik, az (1)–(5) bekezdés rendelkezései szerint megállapított jövedelem önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül.

(9)[6] Az (1)–(8) bekezdésben foglalt rendelkezésektől függetlenül nem kell a jövedelmet megállapítani az ingó vagyontárgyak átruházására tekintettel megszerzett bevételből – ide nem értve, ha a bevételt a magánszemély egyéni vállalkozóként szerzi meg –, ha a bevétel az adóév elejétől összesítve nem haladja meg a 600 ezer forintot.

(9a)[7] Az (1)–(9) bekezdésben foglalt rendelkezésektől függetlenül nem kell jövedelmet megállapítani az ingó vagyontárgyak átruházására tekintettel megszerzett bevétel után, ha azt az adózó – a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényben szabályozott bíróságon kívüli adósságrendezési megállapodás, bírósági adósságrendezési egyezség vagy adósságtörlesztési határozat alapján – teljes egészében a tartozásai megfizetésére fordítja. Abban az esetben, ha a bevételt a magánszemély csak részben fordítja a tartozásai megfizetésére, akkor azt a jövedelemrészt kell megállapítani, amely a tartozások megfizetésére fordított bevétel és a teljes bevétel különbözete alapján meghatározható.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 6. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
2 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 44. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
3 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 44. §. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 23.
4 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 44. §. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 17., 2015. évi CLXXXVII. törvény 74. §.
5 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 14. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
6 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 14. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2015. évi CV. törvény 111. § (1). Hatályos: 2015. IX. 1-től.

(10)[1] A magánszemély kifizetőtől – nem egyéni vállalkozóként – fémkereskedelmi engedélyköteles anyag (fémhulladék) átruházására tekintettel szerzett bevételéből 25 százalék számít jövedelemnek. Az adót a kifizetéskor a kifizető állapítja meg és vonja le, továbbá a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre – a magánszemélyhez nem köthető kötelezettségként – vallja be és fizeti meg. E jövedelemmel összefüggésben a kifizetőt, illetve a magánszemélyt egyéb, közteherrel összefüggő kötelezettség nem terheli.

(10a)[2] A vadon gyűjtött termék, termény (gyógy- és fűszernövények, vadon termő gyümölcsök és gombák, valamint éti csiga) magánszemély által – nem egyéni vállalkozóként vagy nem mezőgazdasági őstermelőként – felvásárlónak történő értékesítéséből származó bevétel 25 százaléka számít jövedelemnek. Az adót kifizetéskor a felvásárló állapítja meg és vonja le, továbbá a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre – a magánszemélyhez nem köthető kötelezettségként – vallja be és fizeti meg. Az ügyletről a felvásárló két példányban vételi jegyet állít ki – feltüntetve azon a magánszemély nevét, adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes személyazonosító adatait és lakcímét), a felvásárolt termék, termény megnevezését, mennyiségét, ellenértékét, a levont adót – amelynek egy példányát átadja a magánszemélynek, másik példányát az adózással összefüggő iratok megőrzésére előírt határidőig megőrzi. E jövedelemmel összefüggésben a felvásárlót, illetve a magánszemélyt egyéb, közteherrel összefüggő kötelezettség nem terheli.

(11)[3] Ha az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet az (1)–(5) bekezdés rendelkezései szerint kell megállapítani, a bevételnek az ingó vagyontárgy szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét meghaladó részére a 28. § (14) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni.

Ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem

59. §[4] Az ingatlan átruházásából, a vagyoni értékű jog visszterhes alapításából, átruházásából (végleges átengedéséből), megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból (a továbbiakban: a vagyoni értékű jog átruházása) származó jövedelmet azon a napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor az erről szóló érvényes szerződést (okiratot, bírósági, hatósági határozatot) az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kötelezett vagyoni értékű jog átruházása esetén a jövedelemszerzés időpontja az a nap, amikor az erre vonatkozó szerződés kelt.

60. §[5] (1)[6] Az ingatlan (ingatlanrész), továbbá az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kötelezett vagyoni értékű jog megszerzése időpontjának azt a napot kell tekinteni, amikor az erről szóló érvényes szerződést (okiratot, bírósági, hatósági határozatot) az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kötelezett vagyoni értékű jog szerzési időpontjának az erről szóló szerződés szerinti időpontot kell tekinteni. Öröklés esetén az örökség megnyíltának napját kell a szerzés időpontjának tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a földrendezés vagy kisajátítás során kapott csereingatlan szerzési időpontjának az eredeti ingatlan szerzési időpontját kell tekinteni.

---

1 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 14. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 69. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 14. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 22. §. Módosította: 2006. évi CIX. törvény 73. § (1) n).
5 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 17. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 18., 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 2., 2020. évi CXVIII. törvény 6. § d).

(3) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően, az ingatlan tulajdonban (birtokban) tartásának időszakában a 2007. december 31-ét követően az ingatlanon létesített épített-ingatlan (épület, épületrész, építmény, építményrész) esetében - ideértve a megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan helyett létesített (újjáépített, leválasztott, megosztott) épített-ingatlan esetét is -, valamint a megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan helyiségei hasznos alapterületének hat négyzetmétert meghaladó növelése esetében a szerzést [1]

a) [2] az utolsó használatbavételi (fennmaradási) engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének időpontjával, a használatbavétel tudomásulvételének időpontjával, illetve az egyszerű bejelentés alapján épített épület esetében a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításának időpontjával

vagy a bevételnek a ráépítés, létesítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összegével arányos megosztásával választható, hogy

b) [3] a földterület (telek), valamint az ingatlan tulajdonjogának megszerzésekor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan bevétel-része tekintetében az (1)-(2) bekezdés szerinti szerzési időponttal és – esetenként külön-külön – a ráépítés, létesítés, alapterület-növelés bevétel-része tekintetében az *a)* pont szerinti időponttal

kell azonosnak tekinteni. [4]

(4) [5] Az olyan, használatbavételi (fennmaradási) engedéllyel még nem rendelkező épített-ingatlan, illetőleg alapterület-bővítés esetében, amelynek létesítése az ingatlanra kiadott legutolsó használatbavételi (fennmaradási) engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének keltét, a használatbavétel tudomásulvételének időpontját, illetve az egyszerű bejelentés alapján épített épület esetében a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításának időpontját követően, illetőleg ettől függetlenül is a tulajdonban (birtokban) tartás időszakában történt, a (3) bekezdés rendelkezését az említett épített-ingatlan, alapterület-bővítés tekintetében azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a hitelt érdemlően bizonyított tényleges használatbavétel évét vagy, ha a tényleges használatbavétel éve hitelt érdemlően nem állapítható meg, illetve nem történt meg, az átruházás évét kell a megszerzés évének tekinteni. [6]

61. § (1) [7] Ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén annak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke.

(2) [8] A bevételnek nem része a kapott ellenértékből az egyéb jövedelemnek minősülő, az ingatlannak, a vagyoni értékű jognak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét meghaladó összeg.

---

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 18.
2 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 18., 32. § 24., 2016. évi LXVI. törvény 26. § 11.
3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 18.
4 Lásd: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (8).
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 18., 2016. évi LXVI. törvény 26. § 12.
6 Lásd még: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (8).
7 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 20. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
8 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 20. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(3)[1] Az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni a külföldi illetőségű magánszemélynek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedése ellenérték fejében történő átruházása, kölcsönbe adása vagy ilyen társaságból történő kivonása révén megszerzett bevételre azzal, hogy a jövedelem megállapítására a 62. § rendelkezései helyett az értékpapír-kölcsönzésből, az árfolyamnyereségből származó jövedelemre, illetve a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4)[2] A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló törvényben meghatározott birtokösszevonási célú földcsere e törvény alkalmazásában nem minősül átruházásnak (értékesítésnek). Amennyiben a cseréhez kapcsolódóan értékkiegyenlítés is történik, az e címen kapott pénzösszeg vagy más vagyoni érték az azt szerző magánszemély egyéb jövedelmének számít.

62. § (1)[3] Az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételből (a szerzés időpontja szerint megosztott bevételből) le kell vonni az átruházó magánszemélyt terhelő következő igazolt költségeket, kivéve azokat, amelyeket valamely tevékenységéből származó bevételével szemben költségként elszámolt:[4]

a) a megszerzésre fordított összeget, és az ezzel összefüggő más kiadásokat;

b) az értéknövelő beruházásokat;

c)[5] a szerzési időponthoz tartozó bevételrész arányában az átruházással kapcsolatos kiadásokat, ideértve az adott ingatlannal kapcsolatban az állammal szemben vállalt kötelezettség alapján igazoltan megfizetett összeget is.

(2)[6] A megszerzésre fordított összeg

a) az átruházásról szóló szerződés (okirat, bírósági, hatósági határozat) szerinti érték;

b) a cserébe kapott ingatlan, illetve vagyoni értékű jog esetében a csereszerződésben rögzített érték;

c)[7] a kárpótlásról szóló törvényekben szabályozott vételi jog gyakorlása során szerzett termőföld esetében a vételi jog gyakorlása során vételárként szereplő összeg;

d) helyi önkormányzattól vásárolt lakás estében a szerződésben szereplő tényleges vételár;

e)[8] a 60. § (3) bekezdése szerinti ráépítés, létesítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összeg a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének napjáig, a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig, a használatbavétel tudomásulvételének, illetve az egyszerű bejelentés alapján épített épület esetében a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításának napjáig, a 60. § (4) bekezdése szerinti esetben a tényleges használatbavételig, ennek hiányában az átruházásig kibocsátott, az építő (építtető) magánszemély vagy házastársa nevére kiállított számla szerinti érték, de legalább a beépített anyag-érték;

f) az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték, ha

fa) a szerzési érték az *a)–d)* pont szerinti esetben nem állapítható meg,

fb) az ingatlan, ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kötelezett vagyoni értékű jog szerzése örökléssel, ajándékozással történt

---

1 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 20. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Módosította: 2013. évi CCXII. törvény 130. § c).
3 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 25. § (1). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 431. § e).
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 19.
5 Megállapította: 2001. évi L. törvény 69. §. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 19.
6 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 23. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
7 Módosította: 2013. évi CC. törvény 20. § 6., 7.
8 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 13.

azzal, hogy amennyiben az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett, vagy a hagyatéki eljárás során az ingatlan értékeként feltüntetett egyéb értéket, egyébként az átruházásból származó bevétel 50 százalékát kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani;

g) ha az *fb)* pontban említett esetben az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket,

ga) [1] örökléssel szerzett ingatlan, vagyoni értékű jog esetében a hagyatéki leltárban feltüntetett, vagy a hagyatéki eljárás során az ingatlan értékeként feltüntetett egyéb érték;

gb) [2] ajándékozással szerzett ingatlan, vagyoni értékű jog esetében

1. az átruházásból származó bevétel 75 százaléka, azzal, hogy más kiadás költségként nem vonható le a bevételből, figyelembe véve, hogy az ajándékozást követő ráépítés, létesítés, alapterület-növelés esetében – az előbbi szerzési érték levonása után fennmaradó összeg egésze az utolsó szerzési időponthoz tartozó számított összegnek minősül,

vagy

2. az ajándékozást követő ráépítés, létesítés, alapterület-növelés esetén választható az átruházásból származó bevételből az *e)* pont szerinti érték, továbbá a ráépítéssel, létesítéssel, alapterület-növeléssel összefüggő egyéb kiadások és az átruházással kapcsolatos kiadások levonása, ha azok együttes összege meghaladja az átruházásból származó bevétel 75 százalékát azzal, hogy az így kapott teljes számított összegből (a bevétel fennmaradó részéből) a ráépítésre, a létesítésre, az alapterület-növelésre vonatkozó szerzési időpont(ok)hoz, valamint az ajándékozási-szerzési időponthoz tartozó számított összegeket az említett szerzési időpont(ok) szerinti szerzési érték(ek) arányában kell meghatározni úgy, hogy az ajándékozási-szerzési időponthoz tartozó szerzési értéknek az illetékekről szóló törvényben meghatározott forgalmi érték minősül;

h) [3] az adófizetés alapjául szolgáló érték, ha az ingatlan megszerzésekor adóköteles jövedelemre tekintettel adófizetés történt.

(3) [4] Ha a megszerzésre fordított összeg a (2) bekezdés rendelkezései szerint nem állapítható meg, akkor a bevételt annak 75 százalékával kell csökkenteni. E szabály alkalmazása esetén más kiadás költségként nem vonható le a bevételből.

(3a) [5] Ha az ingatlan értékesítése – kivéve, ha a magánszemély a bevételt egyéni vállalkozói tevékenysége keretében szerzi meg – gazdasági tevékenység [3. § 46. pont] keretében történik, az (1)–(3) bekezdés rendelkezései szerint megállapított jövedelem önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül.

(4) [6] Az ingatlan, ingatlanra vonatkozó vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem, ha az átruházás a megszerzés évében vagy az azt követő öt évben történik, az (1)–(3) bekezdés szerint kiszámított összeg (e § alkalmazásában: számított összeg)

1. 100 százaléka a megszerzés évében és az azt követő évben,
2. 90 százaléka a megszerzés évét követő második évben,
3. 60 százaléka a megszerzés évét követő harmadik évben,
4. 30 százaléka a megszerzés évét követő negyedik évben,
5. 0 százaléka a megszerzés évét követő ötödik és további évben.

(5) [7]

(6) [8]

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 7.
2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 7.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 11. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 23. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
6 Megállapította: 2016. évi CLXXXII. törvény 7. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 20. § 7. Hatálytalan: 2014. I. 1-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi CLXXXII. törvény 9. §. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.

(7) [1]

(8) [2] Nem kell jövedelmet megállapítani az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházására tekintettel megszerzett bevétel után, ha azt a bevételt az adózó a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényben szabályozott bíróságon kívüli adósságrendezési megállapodás, bírósági adósságrendezési egyezség vagy adósságtörlesztési határozat alapján teljes egészében a tartozásai megfizetésére fordítja. Abban az esetben, ha a bevételt a magánszemély csak részben fordítja a tartozásai megfizetésére, akkor azt a jövedelemrészt kell megállapítani, amely a tartozások megfizetésére fordított bevétel és a teljes bevétel különbözete alapján meghatározható.

62/A. § [3] (1) Ha a termőföldből átminősített ingatlan átruházásából származó bevételnek a bevételből – a 62. § (1) bekezdése szerint – levonható költségeket meghaladó része (e meghaladó rész a továbbiakban: hozam) nagyobb, mint az ingatlan tulajdonban tartásának időszakára kiszámított szokásos hozam, akkor is, ha az értékesítés gazdasági tevékenység [3. § 46. pont] keretében történik, az adó alapja

a) a szokásos hozam, és

b) a hozam *a)* pont szerinti összeget meghaladó részének a háromszorosa,

azzal, hogy az átruházásból származó jövedelem megállapításához a 62. § (4) bekezdése nem alkalmazható. [4]

(2) Ha a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti termőföldből átminősített ingatlant tulajdonában tartó társaságban részesedéssel rendelkező magánszemély tag részesedését ellenérték fejében átruházza, illetve azt a társaságból kivonja, az árfolyamnyereséget, illetve a vállalkozásból kivont jövedelmet növeli a részesedés tulajdonban tartásának időszakára kiszámított szokásos hozamot meghaladó árfolyamnyereség, vállalkozásból kivont jövedelem kétszerese.

(3) E § alkalmazásában

a) szokásos hozamnak

aa) termőföldből átminősített ingatlan átruházása esetében a levonható költségek 0,3 százalékának a tulajdonban tartás naptári napjaival megszorzott összegét,

ab) részesedés átruházása, kivonása esetén a részesedés megszerzésére fordított érték (ideértve a részesedéssel kapcsolatos járulékos költségeket is) 0,3 százalékának a tulajdonban tartás naptári napjaival megszorzott összegét

kell tekinteni, azzal, hogy a tulajdonban tartás naptári napjainak számítása során a megszerzésről, illetve az átruházásáról szóló okirat keltének napját kell – e napokat is beszámítva – irányadónak tekinteni, továbbá azzal, hogy részesedés átruházása (kivonása) esetén a régebben szerzett részesedés átruházását kell feltételezni;

b) [5] termőföld az a termőföldnek minősülő földrészlet, amely külterületen található;

c) termőföldből átminősített ingatlan a művelési ág változás ingatlan-nyilvántartási átvezetéséről szóló döntés meghozatalának a napjától számított öt éven keresztül az az ingatlan, amely a művelési ág változás átvezetése eredményeként az ingatlan-nyilvántartásban termőföldből művelés alól kivett területté vált (ideértve az ingatlan alrészletében bekövetkező ilyen változást is), kivéve, ha a termőföld tulajdonjogának megszerzésére a termőföld végleges más célú hasznosításának engedélyezéséről szóló ingatlanügyi hatósági döntés jogerőre emelkedése napját legalább öt évvel megelőzően került sor.

(4) E § rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha a magánszemély a termőföldből átminősített ingatlant örökléssel szerezte és erről a bevallásában nyilatkozik.

63. § [6] (1) [7] Az ingatlan és vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem után az adót a magánszemélynek adóbevallásában kell megállapítania és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig kell megfizetnie.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi CXXV. törvény 14. § (1) 2. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
2 Megállapította: 2015. évi CV. törvény 111. § (2). Hatályos: 2015. IX. 1-től.
3 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 16. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 8. § 9.
5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 13.
6 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 47. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
7 Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 28., 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 23.

(2)[1] Ha a jövedelem bevallására nyitva álló határidőt megelőzően az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelmet (vagy annak egy részét) bármely EGT-államban a magánszemély saját maga, közeli hozzátartozója, élettársa részére idősek otthonában, fogyatékos személyek lakóotthonában vagy más hasonló (pl. ápolási) intézményben férőhely – visszavásárlási és továbbértékesítési jog nélküli – megszerzésére használja fel (ideértve azt az esetet is, ha a férőhely biztosítása egyösszegű térítési díj előre történő megfizetésével történik), és ezt a tényt adóbevallásában feltünteti, az (1) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és bevallott adóból azt a részt nem kell megfizetnie, amely megegyezik a felhasznált jövedelem adójával.

(3)[2] Ha az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem (2) bekezdés szerinti felhasználása a bevallás benyújtását követően történt, a magánszemély a megfizetett adóból a felhasznált jövedelem adójával megegyező összeget – a felhasználás igazolásával egyidejűleg – az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházását követő második adóév végéig visszaigényelheti.

(4)–(5)[3]

(6)[4] A (2) bekezdés szerinti célra történő felhasználás igazolására a férőhely megszerzése alapjául szolgáló okirat, az összeg felhasználását igazoló okirat, a rokonsági fokot bizonyító közokirat, valamint az élettársi kapcsolatra vonatkozó teljes bizonyító erejű magánokirat szolgál, amelyre az adózás rendjéről szóló törvénynek az elévülésre, illetőleg a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.

(7)[5] Az állami adó- és vámhatóság az adó fizetésére kötelezett magánszemély kérelmére jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire, valamint az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem felhasználási körülményeire figyelemmel (különös tekintettel, ha a felhasználás saját maga, közeli hozzátartozója, a vele egy háztartásban élő élettársa, volt házastársa lakhatását biztosító célra történik), az (1) bekezdés szerinti adót mérsékelheti, vagy elengedheti.

(8)[6] A 60. § (1) bekezdését és a 61. § (1)–(2) bekezdését az olyan ingatlanlízing-ügylet esetében, ahol az ingatlan tulajdonjoga a futamidő végén vételi jog gyakorlása útján száll át a magánszemélyre, a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a 60. § (1) bekezdés alkalmazása szempontjából az ügyleti szerződés megkötésének időpontját kell szerzési időpontnak tekinteni,

b) a 62. § (1) bekezdés *a)* pontjában említett más kiadásnak minősül a lízingelt ingatlan futamidő letelte előtti megvásárlása esetén fizetett előtörlesztési díj,

c) a 62. § (2) bekezdés alkalmazásában megszerzésre fordított összegnek minősül

ca) a lízingbe vevő által a futamidő végén a vételi jog gyakorlása során megfizetett ellenérték,

cb) a lízingbe vevő által megfizetett lízingdíjak tőkerészének az a része, amely nem haladja meg ingatlannak az ügyleti szerződés megkötésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a *ca)* pont szerinti összeg levonásával megállapított összeget,

cc) a lízingbe vevői pozíció átvételéért fizetett összeg,

cd) a futamidő végén a vételi jog gyakorlása fejében a lízingbevevőnek fizetett összeg.

---

1 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 5. §. Hatályos: 2017. VII. 19-től.
2 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 5. §. Hatályos: 2017. VII. 19-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi LXXVII. törvény 11. § 1. Hatálytalan: 2017. VI. 20-tól.
4 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 19. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd még: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (9).
5 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 19. §. Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 14., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
6 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 17. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

(9)[1] E § rendelkezései irányadók a nem egyéni vállalkozó magánszemély ingatlanlízing-ügylet (ideértve a futamidő végén automatikus tulajdonátszállást jelentő vagy az ingatlan megszerzésére lehetőséget biztosító ügyletet) meghiúsulásából, valamint engedményezéséből származó jövedelmére is.

(10)[2] A (9) bekezdésben említett jövedelmet az ügyleti szerződésben foglaltak alapján a magánszemélyt a meghiúsulás miatt megillető (kifizetett, jóváírt) bevételből, valamint a magánszemélyt az engedményezésről szóló szerződés alapján megillető (kifizetett, jóváírt) bevételből a 62. § (4) bekezdésének rendelkezései szerint kell értelemszerűen megállapítani (figyelemmel a 63. § (8) bekezdésében foglaltakra is) azzal, hogy az említett rendelkezések alkalmazásában számított összegnek a bevétel, megszerzés évének az ügyleti szerződés megkötésének éve minősül.

63/A. §[3]

64. § (1)[4]

(2)[5] Ha a kárpótlásról szóló törvények alapján eredeti jogosult (a kárpótlási jegyet kárpótoltként megszerző) magánszemély a vételi jogának gyakorlása során szerzett termőföldjének - ideértve, ha azt mezőgazdasági vállalkozási támogatás címén kapott utalvány felhasználásával (is) vásárolta - átruházásából származó, az e cím alatti rendelkezések szerint megállapított jövedelme egészét az átruházás napjától számított egy éven belül belföldön - a 2003. évi uniós csatlakozási szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától az Európai Unió tagállamában - termőföld tulajdonának megszerzésére fordítja, akkor az ezen jövedelemre jutó adó visszajár (vagy nem kell azt megfizetni). Ezt a kedvezményt a magánszemély az igazolt tulajdonjogszerzés állami adó- és vámhatóságnak történő bejelentésével egyidejűleg adóvisszaigényléssel, vagy ha a tulajdonjogszerzés az adó megfizetése előtt történt, akkor annak előzetes igazolása alapján az adóbevallásában érvényesíti.

(3)[6] A (2) bekezdés rendelkezése alkalmazható a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló törvény szerint részarány-földtulajdonosnak minősülő magánszemély azon termőföldjének átruházása esetén, amelyet a hivatkozott törvény rendelkezései szerint tulajdonjogának bejegyzése mellett önálló ingatlanként részére kiadtak.

(4)[7] A (2) és a (3) bekezdésben említett tulajdonjog megszerzésének igazolására az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott iktatott szerződés szolgál.

Tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződésből származó jövedelem[8]

64/A. §[9] (1)[10] Ingó vagyontárgynak, ingatlannak, vagyoni értékű jognak tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés keretében történő átruházásából származó adóköteles jövedelem megállapítására az 58-62. § rendelkezéseit a (2)-(5) bekezdésben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

---

1 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 17. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 17. §. Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 8. § 10.
3 A 2003. évi XCI. törvény 30. §-ával beiktatott Szja tv. 63/A. §-át 2004. I. 1-től hatályon kívül helyezte a 2004. évi CI. törvény 300. § (8). Ha a magánszemély számára az Szja tv. 63/A. §-ának előírásai kedvezőbbek, akkor a 2004. évi adókötelezettsége megállapítása során rendelkezéseit még alkalmazhatja.
4 Hatályon kívül helyezte: 2005. évi LXXXII. törvény 39. § (2). Hatálytalan: 2005. VII. 8-tól. A hatályon kívül helyezett rendelkezések 2005. március 11-től már nem alkalmazhatók az ezt megelőző azon termőföld átruházások esetében sem, amelyek alapján a magánszemélynek a rendelkezésekben említett bevétele bevallására előírt határidő az említett időpontban még nyitva állt. A hatályon kívül helyezett rendelkezés alapján utólagos adómegállapítás nem tehető.
5 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 48. §. Módosította: 2001. évi LXXIV. törvény 161. § (3) k), 2005. évi LXXXII. törvény 39. § (2), 2011. évi CLVI. törvény 28. § 14., 2013. évi CC. törvény 20. § 8., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.
6 Módosította: 2013. évi CC. törvény 20. § 8.
7 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 73. § (1) n).
8 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 49. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
9 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 49. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
10 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 20.

(2)[1] Az öröklési szerződésből származó jövedelem megszerzési időpontjának ingatlan és vagyoni értékű jog átruházása esetén az elidegenítési és terhelési tilalom ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kérelem benyújtásának időpontját, ingó dolog átruházása esetén a szerződés megkötésének időpontját kell tekinteni.

(3) A jövedelem megállapítása a következők szerint történik:

a) bevételnek a szerződésben foglalt átruházási értéket kell tekinteni, ennek hiányában

b)[2] az állami adó- és vámhatóság értékelése szerint megállapított forgalmi érték számít bevételnek

vagy

c) jövedelemként az ingó vagyontárgy, az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházására vonatkozó rendelkezések szerinti igazolt költségek egyharmad részét kell figyelembe venni.

(4)[3] Az adót a szerződő felek közül a tartást, a járadékfolyósítást vállaló fél fizeti meg az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizető által levont jövedelemadó befizetésére vonatkozó rendelkezései szerint, a jövedelem keletkezési időpontját követően.

(5)[4] Az adó fizetésére kötelezett a vonatkozó szerződésben megállapodhat a magánszeméllyel, hogy ezt az adót a magánszemély fizeti meg oly módon, hogy az adó összegét az adó fizetésére kötelezett rendelkezésére bocsátja, amelyet az továbbít az állami adó- és vámhatóságnak. Amennyiben a magánszemély a vállalt kötelezettségének az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig nem tesz eleget, az ebből eredő jogvitától függetlenül a kifizetőnek kell az adót megfizetnie.

(6) Az (1)-(5) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazása helyett pénzben folyósított életjáradékról szóló szerződés esetében - a szerződéskötés időpontjában - választható, hogy

a) az életjáradékból származó bevétel egésze jövedelem,

b) az *a)* pontban említett jövedelem megszerzésének időpontját az általános szabályok szerint kell figyelembe venni,

c)[5]

d)[6] az adót a jövedelemből a járadékfolyósítást vállaló fél vonja le és fizeti be az állami adó- és vámhatóságnak azzal, hogy ekkor a magánszemélynek ezt a jövedelmet és annak adóját nem kell bevallania.

(7)[7] Ellenszolgáltatás (ellenérték) nélkül vállalt tartási szerződés alapján nem pénzben juttatott vagyoni érték esetében a kifizető havonta köteles az adókötelezettség teljesítésére a juttatás értékének (szokásos piaci értékének) 1,18-szorosa után.

XII. Fejezet

TŐKEJÖVEDELMEK

Kamatjövedelem[8]

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 73. § (1) n).
2 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 25.
4 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.
5 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 25. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.
7 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 24. §. Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § c).
8 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 14. §. Hatályos: 2006. IX. 1-től. Alkalmazására lásd: ugyane törvény 223. § (12)-(13).

65. §[1] (1) Kamatjövedelemnek minősülnek - figyelemmel a (3)–(3b) és az (5)–(6a) bekezdés rendelkezéseire is - a következők:[2]

a)[3] bármely hitelintézeti betét (takarékbetét), fizetési számla követelés-egyenlege esetében a magánszemély és a pénzforgalmi szolgáltató között fennálló szerződés (ideértve az üzletszabályzatot, kamatfeltételeket is) alapján jóváírt és/vagy tőkésített kamat összegéből a szokásos piaci értéket meg nem haladó rész;[4]

b)[5] a nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott, a tőkepiacról szóló törvényben ilyenként meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, kollektív befektetési értékpapír esetében - figyelemmel a (6) bekezdés rendelkezéseire is -

ba) a kamatra és/vagy hozamra való jogosultság megszerzése szempontjából meghatározott időpontban történő tulajdonban tartás alapján a magánszemélynek kamat és/vagy hozam címén kifizetett (jóváírt) bevétel,

bb) a beváltáskor, a visszaváltáskor, valamint az átruházáskor [ide nem értve a kollektív befektetési értékpapírnak a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén történő átruházását] a magánszemélyt megillető bevételből - függetlenül attól, hogy az miként oszlik meg nettó árfolyamérték és felhalmozott kamat vagy hozam címén elszámolt tételekre - az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések szerint megállapított rész;

c)[6] az *a)-b)* pont rendelkezéseitől eltérően, ha az *a)-b)* pont szerint megállapított kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyereménybetétre kisorsolt tárgynyeremény, az értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, adó alapja a vagyoni érték szokásos piaci értékének (a nyereményalapnak) 1,18-szorosa;

d)[7] a biztosítói teljesítésből – kivéve, ha a biztosító teljesítése az 1. számú melléklet 6. pont 6.6. alpontja szerint adómentes vagy e törvény más rendelkezése alapján minősül adóköteles jövedelemnek – a befizetett díjat (ideértve a nyugdíjbiztosítási nyilatkozat alapján a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírt összeget is) meghaladó összeg azzal, hogy nem minősül befizetett díjnak a kockázati biztosítás díja;

---

1 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 14. §. Hatályos: 2006. IX. 1-től. Alkalmazására lásd: ugyane törvény 223. § (12)-(13), 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (15), (17), 2010. évi CLIII. törvény 82-83/B. §.

2 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 5. § (1). Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 16. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 205/2023. (V. 31.) Korm. rendelet 1. § (1), 3. §.

3 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 8. § (1). Módosította: 2009. évi LXXXV. törvény 90. §.

4 Lásd: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (12).

5 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 20. § (1). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 21., 2013. évi CC. törvény 19. § 15., 2015. évi LXXXI. törvény 9. § d), 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 3.

7 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 16. § (1). Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 16.

e)[1] a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény alapján átalakult szövetkezet, illetőleg az ilyen szövetkezet csoportos kiválása útján létrejött szövetkezet, valamint az 1993. december 31-éig az 1992. évi I. törvény hatálya alatt megalakult szövetkezet, továbbá az előzőekben felsorolt szövetkezetek közül a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 106. §-a alapján az alapszabálya módosításával tovább működő szövetkezet tagja által a szövetkezetének nyújtott tagi kölcsön kamatának (ideértve a szövetkezeti célrészjegy után a szövetkezet által fizetett kamatot is) azon része, amely a felszámítás időszakában érvényes jegybanki alapkamatot legfeljebb 5 százalékponttal haladja meg, feltéve, hogy a szövetkezet tagjainak a jogszabályban előírt célokon kívül és mértékeket meghaladóan hitelt nem nyújt, a tagjainak hitelfelvételéhez pénzintézetnél fedezetet nem képez, kezességet nem vállal, pénzt elszámolásra - a szokásos üzletvitelhez (pl. anyagbeszerzés, üzemanyag-elszámolás) szükséges mértéken felül - nem ad, azzal, hogy az ebben a pontban foglaltakat az itt felsorolt szövetkezetekből átalakulás, részleges átalakulás útján létrejött jogutód korlátolt felelősségű társaságok magánszemély tagjai által szövetkezeti tagként nyújtott kölcsönre is alkalmazni kell;

f)[2] a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény tagját (kedvezményezettjét, örökösét) a tag munkaviszonyának a feltételes jogszerzési időtartam lejárta előtti megszűnése miatt megillető összegből a tag által befizetett hozzájárulás-kiegészítés összegét meghaladó rész,

azzal, hogy az *e)* pontban említett esetben az ott meghatározott kamatmértéket meghaladóan, vagy az ott előírt feltételektől eltérően juttatott, kamatként megszerzett bevétel a magánszemély egyéb jövedelme; egyebekben az *a)-d)* és *f)* pontban nem említett, vagy az abban foglalt feltételektől eltérően kamatként megszerzett bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a kamatjövedelmet juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni.[3]

(2)[4] A kamatjövedelem után az adót - amennyiben a kamatjövedelem[5]

a) kifizetőtől [e § alkalmazásában az (1) bekezdés *a)-c)* pontja szerinti esetben ideértve a kifizető helyett a kamatjövedelmet kifizető/juttató hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is] származik - a megszerzés időpontjára a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be, azzal, hogy az (1) bekezdés *bb)* pontjában említett esetben a magánszemély bevallásában vagy önellenőrzéssel érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe[6]

aa) a kifizető által kiadott olyan igazolás alapján, amelyen a kifizető a magánszemély kérelmére feltünteti, hogy azt az említett célból adta ki,

ab) feltéve, hogy a magánszemély a kamatjövedelmet és a levont adót az *aa)* pont szerinti igazolás alapján bevallja (bevallotta),

b)[7] nem kifizetőtől származik - a magánszemély bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg,

---

1 Beiktatta: 2006. évi CXXXI. törvény 5. § (2). Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 17.
2 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 20. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 20. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 8. § (2). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 26.
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
6 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 5.
7 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 5.

a (3)–(9) bekezdés, a 7. számú melléklet, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit figyelembe véve, azzal az eltéréssel, hogy a kifizető az *aa)* pontban említett igazolás tartalmáról az adóévet követő év január 31-éig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére.[1]

(3)[2] Nem kell figyelembe venni

a)[3] jövedelemként

aa) azt – a nyereményalapot meg nem haladó – összeget, amelyet a kifizető a nyereménybetét-számlán jóváírt nyeremény megváltásaként a magánszemélynek jóváír, kifizet;

ab)[4] a magyar állam által kibocsátott, a lakosság mint befektetői célpiac részére forgalomba hozott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból származó kamatjövedelmet;

ac)[5] az egyszeri díjas biztosításokból származó, az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti kamatjövedelmet, ha a biztosítói teljesítés a szerződés létrejöttét követő 5. év elteltével vagy az után következik be, továbbá a rendszeres díjas biztosításokból származó, az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti kamatjövedelmet, ha a biztosítói teljesítés a szerződés létrejöttét követő 10. év elteltével vagy az után következik be;

ad)[6] az egyszeri díjas biztosításokból származó, az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti kamatjövedelem 50 százalékát, ha a biztosítói teljesítés a szerződés létrejöttét követő 3. év elteltével vagy az után, de az 5. év elteltét megelőzően következik be, továbbá a rendszeres díjas biztosításokból származó, az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti kamatjövedelem 50 százalékát, ha a biztosítói teljesítés a szerződés létrejöttét követő 6. év elteltével vagy az után, de a 10. év elteltét megelőzően következik be;

b) kamatjövedelemként

ba) a tevékenységét nem szüneteltető egyéni vállalkozó ilyenként bejelentett pénzforgalmi bankszámláján jóváírt és/vagy tőkésített, egyébként az (1) bekezdés *a)* pontjában említett, egyéni vállalkozói bevételként elszámolt kamatot;

bb) az (1) bekezdés szerinti jövedelmet, ha e törvény külön rendelkezései szerint tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani.

(3a)[7] A (3) bekezdés *a)* pont *ac)* és *ad)* alpontja alkalmazásában nem minősül sem egyszeri díjas biztosításnak, sem rendszeres díjas biztosításnak a biztosítás, ha

a)[8] a biztosítási szerződésre a biztosítás teljes tartama alatt a szerződés szerint elvárt díjon felül díjfizetés (ideértve különösen az eseti, a rendkívüli, a soron kívüli díjat) történt, kivéve, ha a szerződés szerint elvárt díjon felüli díjfizetést a hozzá tartozó biztosítástechnikai tartalékkal vagy díjtartalékkal együtt elkülönítetten (vagy a tartalék befizetett díjhoz való egyértelmű hozzárendelésével) tartja nyilván a biztosító; az így elkülönített összegeket – az elvárt díjon felüli díjfizetés időpontját tekintve a szerződés létrejötte időpontjának – az adókötelezettség megállapításakor úgy kell tekinteni, mint önálló biztosítási szerződés szerinti díjat, biztosítástechnikai tartalékot, díjtartalékot,

---

1 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 17., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 15., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

2 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 16. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

3 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 16. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.

4 Megállapította: 2019. évi XXVI. törvény 1. §. Hatályos: 2019. VI. 1-től.

5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 17.

6 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 17.

7 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 16. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.

8 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 17.

b)[1] a rendszeres díjak (díjelőírások) előző biztosítási évhez viszonyított növekedésének (ideértve az indexálást is) mértéke meghaladja a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett, a díjnövekedés évét megelőző második évre vonatkozó éves fogyasztói áremelkedés 30 százalékponttal növelt értékét (fogyasztói árcsökkenés esetén a 30 százalékpontot) azzal, hogy a rendszeres díjak növekedése mértékének meghatározásakor a kockázati biztosítás díját figyelmen kívül kell hagyni, továbbá azzal, hogy a biztosítási szerződési feltételekben rögzített események bekövetkezése miatt átmeneti időre lehetővé tett díj-nemfizetés (szüneteltetés, díjmentesítés) időszakára is figyelembe vehető az ezen időszakot megelőző utolsó rendszeres díj alapulvételével a díj-nemfizetési időszak hosszával arányos biztosítási díj.

(3b)[2] A (3a) bekezdés szerinti, sem egyszeri díjas biztosításnak, sem rendszeres díjas biztosításnak nem minősülő biztosításra és az erre a biztosításra történő díjfizetésre a biztosítás teljes tartama alatt – kivéve, ha az utolsó elvárt díjon felüli díjfizetés, vagy az utolsó, a törvényi követelményeket ki nem elégítő díjnövekedés időpontjától a (3) bekezdés *a)* pont *ac)* és *ad)* alpontjában meghatározott idő már eltelt – nem alkalmazhatók a (3) bekezdés szerinti jövedelemcsökkentő rendelkezések.

(4) A kamatjövedelem megszerzésének időpontja:

a) az (1) bekezdés *a)* pontjában említett kamat esetében az a nap, amikor a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés szerint vállalt feltételek teljesülése alapján a jóváírás és/vagy a tőkésítés megtörtént,

b) nyereménybetét esetében a nyereménybetét-számlán történő jóváírás napja,

c) az *a)*-*b)* pont alá nem tartozó esetben az átutalás vagy a postára adás vagy a magánszemély számára, javára történő birtokba adás napja.

(5)[3]

(6)[4] Az (1) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontjában említett bevételből – ha az az értékpapír megszerzését követően elsőként megszerzett kamat, hozam – levonható az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként az értékpapír vételárában az értékpapír szerzéséig megfizetett, az értékpapír feltételei szerint meghatározott, kiszámított felhalmozódott kamat, hozam azzal, hogy az így levont összeg az (1) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontjában említett esetben az értékpapír átruházásakor, beváltásakor, visszaváltásakor az értékpapír megszerzésére fordított értékként nem vehető figyelembe. Nem kell kamatjövedelmet megállapítani a kollektív befektetési forma átalakulása vagy beolvadása következtében a jogelőd kollektív befektetési értékpapírjának a jogutód kollektív befektetési értékpapírjára történő átváltása esetében, azzal, hogy ilyen esetben a jogutód értékpapírjának megszerzésére fordított értékként a jogelőd értékpapírjának megszerzésére fordított értéket kell figyelembe venni. Nem kell továbbá kamatjövedelmet megállapítani a kollektív befektetési forma részalapja által kibocsátott kollektív befektetési értékpapírnak ugyanezen kollektív befektetési forma másik részalapja által kibocsátott kollektív befektetési értékpapírra történő átváltása esetében, azzal, hogy ilyen esetben a megszerzett részalap értékpapírjának megszerzésére fordított értékként a visszaváltott részalap értékpapírjának megszerzésére fordított értéket kell figyelembe venni.

---

1 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 11. § (1). Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 15.
2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 16. § (3). Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 17.
3 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXIII. törvény 3. §. Hatálytalan: 2014. I. 1-től.
4 Megállapította: 2014. évi XXXIII. törvény 1. §. Hatályos: 2014. VII. 15-től.

(6a)[1] Az (1) bekezdés *d)* pontjának alkalmazása során kockázati biztosítási díjnak kell tekinteni a számviteli jogszabályok szerint elkülönítve kimutatott kockázati biztosítási díjat (ideértve a szerződéses feltételek szerint rögzített módon meghatározott, utólag levonással érvényesített díjat is), vagy – ha a kockázati biztosítás díja nem elkülönített, akkor is, ha az több kockázatra terjed ki – rendszeres díjfizetésű biztosítási szerződés esetében a díj 10 százalékát, egyszeri díjas biztosítás esetében a díj 1 százalékát. Ha a biztosítói teljesítéssel a biztosítási szerződés nem szűnik meg, a befizetett díjak és az azt csökkenteni rendelt tételek olyan arányban vehetők figyelembe, mint ahogyan a biztosítói teljesítés összege aránylik a biztosítási szerződés – a biztosítói teljesítés időpontjában történő – megszűnése esetén járó biztosítói teljesítés összegéhez. A biztosítói teljesítést megelőzően bevételcsökkentő tételként már figyelembe vett díjrészeket, valamint a befizetett díjat csökkentő tételként már figyelembe vett kockázati biztosítási díjat figyelmen kívül kell hagyni a kamatjövedelem biztosítói teljesítés időpontjában történő további megállapítása során.

(7) Az értékpapír-átruházás, -beváltás, -visszaváltás, valamint a kamat és/vagy hozamfizetés, -jóváírás, -tőkésítés nyilvántartási rendszerét úgy kell kialakítani és működtetni, hogy abból a (6) bekezdés rendelkezésének végrehajtásához szükséges minden adat - a dematerializált értékpapír kifizetők közötti áthelyezése esetében kötelezően közlendő adatként - rendelkezésre álljon.

(8) Ha a (7) bekezdés szerint kialakított és működtetett rendszerbe nem tartozó kifizetőnél rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg és a magánszemély sem igazolja, hogy az értékpapír megszerzését követően

a) kamat és/vagy hozam címén bevételt nem szerzett, vagy

b) az elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam címén szerzett bevételéből a (6) bekezdés szerint milyen összegű levonás történt,

a kifizető a kamatjövedelem megállapításához az értékpapír megszerzésre fordított értékeként annak névértékét veszi figyelembe.

(9)[2]

Értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem[3]

65/A. §[4] (1) A tőkepiacról szóló törvényben meghatározott értékpapír-kölcsönzés díjaként a magánszemély által megszerzett összeg egésze a magánszemély jövedelmének minősül.

(2)[5]

(3)[6] A kifizető az adót a kifizetés időpontjában megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint bevallja és megfizeti.

Csereügyletből származó jövedelem[7]

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 16. § (4). Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 17.
2 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 26. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
3 A címet beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 90. §. Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 90. §. Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2010. évi CLIII. törvény 82. §.
5 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 27. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
6 Módosította: 2002. évi XLII. törvény 302. § (3) q).
7 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 21. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

65/B. §[1] (1) Csereügyletből származó jövedelemnek minősül a számvitelről szóló törvény szerinti deviza-, tőke- és kamatcsere (swap) ügylet alapján a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételnek (csereügyleti bevétel) - a kizárólag az adott ügylettel közvetlenül összefüggő - a magánszemélyt az adóévben terhelő igazolt kiadás(oka)t (csereügyleti kiadás) meghaladó része (a továbbiakban: csereügyleti jövedelem). A csereügyleti kiadásnak a csereügyleti bevételt meghaladó összege csereügyleti veszteségnek minősül.

(2)[2]

(3) A csereügyleti jövedelmet és/vagy a csereügyleti veszteséget

a)[3] a kifizető az adóév végén ügyletenként állapítja meg, a magánszemélynek az adóévet követő év január 31-éig ügyletenként részletezett igazolást állít ki, és arról az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint a rá vonatkozó rendben adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatósághoz;[4]

b) kifizető hiányában a magánszemély ügyletenként nyilvántartja.

(4)[5]

(5)[6] Az (1) bekezdés szerint megállapított jövedelem jogcímét és az adófizetési kötelezettség mértékét a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell meghatározni, ha megállapítható, hogy az ügylet célja a magánszemély olyan jövedelemszerzése, amelyet - valós kockázat nélkül - a felek által a piaci ár, árfolyam, kamatláb, díj és egyéb tényezők alakulásától eltérő feltételek kikötésével ért el.

(6) Az e § szerinti jövedelemmel összefüggésben a kifizetőt adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli. A csereügyleti jövedelmet és annak adóját a jövedelmet szerző magánszemély az adóév végét követően ügyletenként állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(7) Ha a csereügylet időtartama túlnyúlik az adóéven, és annak időtartamára (is) eső valamely adóévben a magánszemély az adott csereügylet alapján csereügyleti veszteséget ér el - az (5) bekezdés alkalmazásának esetében is -, és azt a veszteség évéről szóló adóbevallásában ügyletenként feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (8)-(9) bekezdés rendelkezései szerint.

(8) Az adókiegyenlítést ügyletenként, az adott ügylet időtartama alatt évente göngyölítve, folyamatosan vezetett elszámolási nyilvántartás alapján kell megállapítani. A nyilvántartás olyan bizonylatnak minősül, amelyre az ügylet lezárultát követően az adózás rendjéről szóló törvénynek az elévülésre, illetőleg a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.

(9) Az adókiegyenlítés elszámolási nyilvántartását a következők szerint kell vezetni:

a) az ügylet keletkezésének évéhez fel kell tüntetni a keletkezés évéről szóló bevallásban bevallott

aa) csereügyleti jövedelem bevallott adóját (a továbbiakban: adókiegyenlítési keret), vagy

ab)[7] csereügyleti veszteségnek az akkor hatályos adókulccsal számított szorzatát (a továbbiakban: adókiegyenlítésre jogosító összeg);

b) minden további évben

ba) az adókiegyenlítési keretet növeli az ügylet adott évi csereügyleti jövedelmének bevallott adója,

---

1 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 21. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2010. évi CLIII. törvény 82. §.
2 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 28. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 12.
4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
5 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 5. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
6 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 9.
7 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 10.

bb)[1] az adókiegyenlítésre jogosító összeget növeli az ügylet adott évre bevallott csereügyleti veszteségének az akkor hatályos adókulccsal számított szorzata;

c) az adókiegyenlítési keretet és az adókiegyenlítésre jogosító összeget csökkenti az adott évben csereügyleti veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítés, amely egyenlő az *ab)* és a *bb)* pont szerint megállapított (göngyölített) adókiegyenlítésre jogosító összegnek az *aa)* és a *ba)* pont szerint megállapított (göngyölített) adókiegyenlítési keretet meg nem haladó részével.

(10)[2]

Az osztalékból származó jövedelem[3]

66. §[4] (1)[5] A magánszemély osztalékból, osztalékelőlegből származó bevételének egésze jövedelem. E törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az *a)–b)* pontban említett jogcímen szerzett bevétel, ha azt a törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni)[6]

a) osztalék

aa)[7] a számviteli szabályok szerint osztalékként meghatározott jövedelem;

ab) a kamatozó részvény kamata;

ac) a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő jövedelem;

ad)[8] az alternatív befektetési alap által kibocsátott befektetési jegy hozama;

ae)[9] a bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján a kezelt vagyon hozamainak terhére a vagyonkezelő által a kedvezményezett vagy a vagyonrendelő magánszemély részére juttatott vagyoni érték;

af)[10] a kisadózó vállalkozás kisadózóként be nem jelentett tagja részére a társaság nyereségéből való részesedésként kifizetett összeg;

ag)[11] a közhasznúnak nem minősülő alapítvány által az alapítványi vagyon hozamainak terhére a kedvezményezett magánszemély részére juttatott vagyoni érték;

b) osztalékelőleg az adóévi várható osztalékra tekintettel az adóévben kapott bevétel.

(2)[12]

(3)[13] Az adót a kifizető -

a) e § alkalmazásában ideértve a belföldi illetőségű hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is, ha a magánszemély nála vezetett értékpapír (értékpapír-letéti) számláján elhelyezett értékpapírra tekintettel külföldről származó osztalékot (osztalékelőleget) fizet ki (ír jóvá),

b)[14] figyelemmel a 15. § (4) bekezdés és a 7. számú melléklet rendelkezéseire is

---

1 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 10.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 5. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Lásd: 2006. évi LXI. törvény 223. § (17)-(18).
4 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 9. §. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd még: 2008. évi LXXXI. törvény 257. § (19)-(20), 2010. évi CLIII. törvény 82. §.
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 29.
6 Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 19.
7 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 6. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
8 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 7. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2014. évi XV. törvény 56. § (4). Hatályos: 2014. III. 15-től.
10 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 18. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
11 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 11. § (1). Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
12 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 29. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
13 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 18.
14 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 16.

- a kifizetés időpontjában állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Kifizető hiányában az adót a magánszemély bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg. Az osztalékelőleget és annak adóját a kifizetés évéről szóló adóbevallásban tájékoztató adatként kell feltüntetni, a jóváhagyott kifizetett osztalékot, a levont, megfizetett adót az osztalékot megállapító beszámoló elfogadásának évéről szóló adóbevallásban - az osztalékelőlegből levont, megfizetett adót levont adóként figyelembe véve - kell bevallani. [1]

(4) [2] Nem alkalmazható az (1) bekezdés *a)* pont *ae)* és *ag)* alpontja, ha a kedvezményezett magánszemély e jogállását valamely tevékenység, dolog átruházása vagy szolgáltatás nyújtása ellenértékeként, vagy azzal összefüggésben szerezte.

(5) [3] Az (1) bekezdés *a)* pont *ae)* és *ag)* alpontjának alkalmazása során azt kell feltételezni, hogy a kedvezményezett először a hozamot szerzi meg. Ha a kifizető – kifizető hiányában a kedvezményezett magánszemély – nyilvántartása alapján a hozamok nem különíthetőek el a kezelt vagy az alapítványi vagyontól, a magánszemély által megszerzett vagyoni érték egészét osztaléknak kell tekinteni. Nem kell jövedelemként figyelembe venni az (1) bekezdés *a)* pont *ae)* és *ag)* alpontja szerinti osztalékból azt a részt, amelynek forrása a 67/B. § (14) bekezdés szerinti tartós befektetési szerződésből származó hozam. A jövedelemként figyelembe nem veendő osztalék forrásáról a vagyonkezelő és az alapítvány nyilvántartást vezet.

Árfolyamnyereségből származó jövedelem [4]

67. § [5] (1) [6] Árfolyamnyereségből származó jövedelem az értékpapír átruházása (ide nem értve a kölcsönbe adást) ellenében megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Nem minősül árfolyamnyereségből származó jövedelemnek az említett különbözetből az a rész, amelyet e törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni.

(2) [7]

(3) A bevételből a jövedelmet az értékpapír átruházásáról szóló szerződés keltének napjára kell megállapítani. Ha a magánszemély az átruházott értékpapír tulajdonjogát értékpapír kölcsönbe vétele útján szerezte meg, akkor a jövedelmet

a) az értékpapír visszaadásának (visszaszolgáltatásának),

b) ha a szerződés az értékpapír visszaadása (visszaszolgáltatása) nélkül szűnt meg (ideértve az elévülést is), a szerződés megszűnésének

a napjára kell megállapítani.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezése szerint megállapított jövedelem után az adókötelezettség a bevétel megszerzésének napján keletkezik. Ha a bevétel megszerzése több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a magánszemély a jövedelmet a részletnek a teljes várható bevételhez viszonyított arányában szerzi meg.

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 6.
2 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 11. § (2). Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
3 Megállapította: 2019. évi C. törvény 1. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 52. §. Hatályos: 1997. I. 1-től.
5 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 16. §. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2010. évi CLIII. törvény 82. §.
6 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 23. § (1). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
7 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 30. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

(5)[1] A kifizető az (1)-(4) bekezdés alapján a bevételből a jövedelmet, a jövedelem jogcíme szerinti adót, adóelőleget a kifizetés időpontjában a rendelkezésére álló vagy általa megállapítható, illetőleg a magánszemély által igazolt szerzési érték- és járulékos költség-adatok figyelembevételével állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, a magánszemély az (1)-(4) bekezdés előírásai szerint az adót bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6)[2] A magánszemély az adóbevallásában az összes adóévi árfolyamnyereségből származó jövedelme megállapításánál, vagy adóbevallása önellenőrzésével érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe.

(7)[3]

(8) Ha az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevétel a szerződés keltének napjára nem határozható meg, mert az később teljesülő feltétel(ek)től függő tétel(ek) figyelembevételével változó összeg, az (1)-(4) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása során a feltétel(ek) bekövetkezése teljesülésének tényállását kell vélelmezni. Amennyiben utóbb emiatt adókülönbözet mutatkozik a magánszemély javára, az önellenőrzéssel igényelhető vissza, míg egyéb esetben az adókötelezettség teljesítésére az (5)-(6) bekezdés rendelkezése szerint kell eljárni. Ha a később teljesülő feltétel(ek) bekövetkeztével a bevételt módosító összeg(ek)et a felek tételesen nem határozzák meg, az (1) bekezdés szerinti jövedelmet a feltétel(ek)hez nem kötött bevételből kell megállapítani, azzal, hogy amennyiben emiatt utóbb adókülönbözet mutatkozna a magánszemély javára, az önellenőrzéssel igényelhető vissza, míg egyéb esetben a bevételt növelő tétel teljes egészében a magánszemély egyéb jövedelme, és az adókötelezettség teljesítésére az (5)-(6) bekezdés rendelkezése szerint kell eljárni.

(9) Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:

aa)[4] ellenőrzött tőkepiaci ügylet révén megszerzett értékpapír esetén az ügylet szerinti, igazolt ellenérték,

ab)[5] ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek nem minősülő visszterhes szerződés révén megszerzett értékpapír esetében az ellenértékből az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész,

ac)[6] társas vállalkozás alapítása révén megszerzett értékpapír esetében az értékpapír alapján a társas vállalkozás részére az értékpapír átruházásáig igazoltan szolgáltatott vagyoni hozzájárulásnak a létesítő okiratban meghatározott értéke (e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is), feltéve, hogy a vagyoni hozzájárulás létesítő okiratban meghatározott értékét az értékpapír megszerzésekor e törvény előírásai szerint a bevétel meghatározásánál figyelembe kell venni,

ad) olyan értékpapír esetében, amelyet a magánszemély társas vállalkozásból kivont jövedelmének megállapításánál e törvény előírása szerint a bevétel meghatározásakor figyelembe kell venni, a bevétel meghatározásánál e törvény alapján irányadó érték (e rendelkezést kell különösen alkalmazni a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése, jegyzett tőkéjének tőkekivonás útján történő leszállítása révén megszerzett értékpapírra),

---

1 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 10. § (1). Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 7.
2 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 10. § (1). Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 7. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
4 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 12.
5 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 12.
6 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) h).

ae) csődeljárás, felszámolás vagy helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása keretében kötött egyezség révén a hitelező által megszerzett értékpapír esetében az egyezség szerinti érték,

af) olyan értékpapír esetében, amelynek alapján megállapított összeg az értékpapír megszerzésekor e törvény szerint jövedelemnek minősül, a jövedelem összege, növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,

ag) az MRP szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott, a résztvevő tulajdonába adott értékpapír esetében az átadásig a résztvevő által saját erő címén befizetett összegből az értékpapírra arányosan jutó rész,

ah) a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló törvény szerinti átalakulás során a magánszemélynek ellenérték nélkül juttatott szövetkezeti üzletrész, részjegy esetében az eredeti szerzőnél vagy - ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél az értékpapírnak az átalakulás befejezésekor lezárt névértéke,

ai) az 1992. december 31-e előtt kihirdetett jogszabály alapján a szövetkezet által ellenérték nélkül juttatott értékpapír esetében az eredeti szerzőnél vagy - ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél az értékpapírnak a juttatáskori névértéke,

aj) kárpótlási jegy esetében az eredeti jogosult magánszemélynél vagy - ha a kárpótlási jegy a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél a kárpótlási jegy kamattal növelt névértéke,

ak)[1] az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték, ha a szerzési érték az *aa)–aj)* alpont szerinti esetben nem állapítható meg, vagy az értékpapír szerzése örökléssel, ajándékozással történt azzal, hogy amennyiben

1. az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett értéket, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként feltüntetett egyéb értéket, ajándékozás esetén az értékpapírnak az átruházás napjára megállapított szokásos piaci értékét kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani,

2. az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett érték, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként feltüntetett egyéb érték, ajándékozás esetén az az igazolt szerzési érték, amelyet az ajándékozó figyelembe vehetett volna, ilyen igazolt érték hiányában nulla,

növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,

al)[2] az *aa)-ak)* alpontban nem említett jogcímen vagy módon megszerzett értékpapír esetében a megszerzés érdekében, az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész;

b)[3] *az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség:*

ba) az értékpapír megszerzésekor fizetett illeték,

bb)[4] az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggő, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadás (ideértve különösen az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggésben nyújtott, a külön törvény szerinti befektetési szolgáltatási tevékenység, a befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás vagy árutőzsdei szolgáltatási tevékenység ellenértékét is),

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 25. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 19. § (2). Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 19. § (2). Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 20.

bc) az értékpapír megszerzésének alapjául szolgáló vételi (jegyzési) jog és az értékpapír átruházásának alapjául szolgáló eladási jog ellenértékeként a magánszemélyt terhelő, igazolt (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) összeg,

bd) kölcsönbe vett értékpapír esetében a visszaadott (visszaszolgáltatott) értékpapír megszerzésére fordított érték, vagy - ha a kölcsönbe vevő az értékpapírt visszaszolgáltatni nem tudja - a fizetett kártérítésnek a tőkepiacról szóló törvény szerinti legkisebb összege;

c)[1] *a nyugdíj-előtakarékossági számla*

ca) adómentes nyugdíjszolgáltatás miatt történő megszűnése esetén a nyugdíj értékpapír/letéti számlán lévő pénzügyi eszköz szerzési értékeként a megszűnés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve az *a)* pont szerint megszerzésre fordított érték közül a nagyobb

cb) nem adómentes nyugdíj szolgáltatás miatt történő megszűnése esetén, ha a 28. § (17) bekezdés rendelkezése alkalmazásával egyéb jövedelem keletkezik, a nyugdíj értékpapír/letéti számlán lévő pénzügyi eszköz szerzési értékeként az eszköznek a megszűnés napján irányadó szokásos piaci értéke

cc) nem adómentes nyugdíj szolgáltatás miatt történő megszűnése esetén, ha a 28. § (17) bekezdés rendelkezése alkalmazásával egyéb jövedelem nem keletkezik, az *a)* pont szerint megszerzésre fordított érték

vehető figyelembe azzal, hogy e rendelkezést kell alkalmazni a nyugdíj-előtakarékossági számla nyugdíj értékpapír/letéti számlájáról kivont pénzügyi eszköz szerzési értéke tekintetében abban az esetben is, ha a számlatulajdonos a nyugdíj-előtakarékossági számla megszűntetése nélkül rendelkezik adóköteles kifizetésről.

(10)[2]

Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem[3]

67/A. §[4] (1)[5] Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemnek minősül a magánszemély által kötött ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek) alapján az adóévben elért pénzben elszámolt ügyleti nyereségek (ide nem értve, ha az kamatjövedelem, vagy ha az ügylet alapján tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani) együttes összegének *(összes ügyleti nyereség)* a magánszemélyt terhelő, az adóévben pénzben elszámolt ügyleti veszteségek és az ügyletkötésekhez kapcsolódó, a befektetési szolgáltató által felszámított díjak együttes összegét *(összes ügyleti veszteség)* meghaladó része. Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek minősül az összes ügyleti veszteségnek az összes ügyleti nyereséget meghaladó összege.

(2)[6]

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 17. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 30. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
3 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), 2010. évi CLIII. törvény 82. §.
5 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 27. § (2) 2.
6 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 31. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

(3) [1] E törvény alkalmazásában *ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek* minősül a befektetési szolgáltatóval, vagy befektetési szolgáltató közreműködésével a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerint meghatározott – csereügyletnek nem minősülő – pénzügyi eszközre (ide nem értve a zárt körben kibocsátott értékpapírt), árura kötött ügylet, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi szolgáltatás keretében, illetve a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás keretében devizára/valutára kötött, pénzügyi elszámolással lezáródó azonnali ügylet, bármely esetben akkor, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, ide nem értve az olyan ügyletet, amelynek teljesítése a befektetési szolgáltatót megbízó, és/vagy az általa képviselt felek (a magánszemély, és/vagy vele akár közvetve is érdekközösségben lévő bármely személy) által meghatározott – a szokásos piaci értéktől eltérő – ár alkalmazásával történik, és [2]

a) [3] amely a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó szerv (a továbbiakban: Felügyelet) által felügyelt tevékenység tárgyát képezi,

b) [4] amelyet bármely EGT-államban vagy egyébként olyan államban működő pénzpiacon tevékenységet folytató befektetési szolgáltatóval, vagy befektetési szolgáltató közreműködésével kötöttek, amely állammal Magyarországnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye, és

ba) az adott állam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága által felügyelt tevékenység tárgyát képezi, és

bb) [5] ha az adott állam nem EGT-állam, biztosított az említett felügyeleti hatóság és a Felügyelet közötti információcsere, és

bc) amelyre vonatkozóan a magánszemély rendelkezik az adókötelezettség megállapításához szükséges, az adóévben megkötött valamennyi ügylet minden adatát tartalmazó, a befektetési szolgáltató által a nevére kiállított igazolással.

(3a) [6] Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az adóévet követő február 15-ig ügyletenként részletezett igazolást állít ki a magánszemély részére az adóévben elszámolt ügylet eredményének (nyereség, veszteség) összegéről, a nem pénzügyi elszámolással lezárt pozíciók esetében az ügylet bevételéről, továbbá az üzletszabályzat vagy a magánszeméllyel kötött hasonló, az ügyletek elszámolási (párosítási) rendjét (ideértve különösen a pénzügyi eszköz megszerzésére fordított összeg figyelembevételének szabályait) szabályozó szerződés szerint figyelembe vett ügyleti ráfordításról. Az igazolás tartalmazza továbbá az adóévben felmerült, az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségek összegét is.

(3b) [7] Értékpapírügylet és más, nem pénzügyi elszámolással lezárt (lejárt) ügylet esetén az ügylet eredménye (nyereség, veszteség) megegyezik az eladási árfolyamérték járulékos költségekkel csökkentett összegének (ügylet bevétele) a vételi árfolyamérték annak járulékos költségeivel növelt összegével (ügyleti ráfordítás) csökkentett értékével.

(3c) [8] Pénzügyi elszámolással lezárt ügylet esetén az ügylet eredménye (nyereség, veszteség) megegyezik a lezárt pozíció eredményének az ügyletkötéshez közvetlenül kapcsolódó költséggel csökkentett értékével.

---

1 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 19.
2 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 22.
3 Módosította: 2013. évi CXLIII. törvény 11. § a).
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 22., 2011. évi CLVI. törvény 28. § 15.
5 Módosította: 2013. évi CXLIII. törvény 11. § b).
6 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (1). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.
7 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (1). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.
8 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (1). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.

(3d)[1] Az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségekként a beszerzéshez és az értékesítéshez illetve a pozíció nyitásához és zárásához közvetlenül nem kapcsolódó költségek vehetők figyelembe.

(4)[2] Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az adóévet követő év január 31-éig – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatósághoz a magánszemély adóévben megvalósult ügyleteiben megszerzett bevételek összegéről, az ügyletek – üzletszabályzat vagy a magánszeméllyel kötött hasonló, az ügyletek elszámolási rendjét (ideértve különösen a pénzügyi eszköz megszerzésére fordított összeg figyelembevételének szabályait) szabályozó szerződés szerint megállapított – összesített eredménye (nyereség, veszteség) összegéről és az adóévben felmerült, az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségek összegéről a (3b)–(3d) bekezdésekben foglaltaknak megfelelően. Az ellenőrzött tőkepiaci ügylettel összefüggésben a befektetési szolgáltatót adó (adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli.[3]

(5)[4] A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély

a) a (3a) bekezdés szerinti igazolás alapján, vagy

b) – ha a bevétel kifizetőnek nem minősülő befektetési szolgáltatótól származott, vagy ha a magánszemély az ügyleti ráfordítást saját nyilvántartása alapján állapítja meg – az ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások) vagy saját nyilvántartása alapján, az árfolyamnyereségre irányadó szabályokat is értelemszerűen figyelembe véve állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(5a)[5] Az állami adó- és vámhatóság a bevallási tervezetben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemként a (4) bekezdés szerinti adatszolgáltatások összesített eredményének (nyereség, veszteség) együttes összegét úgy tünteti fel, hogy a nyereség összegét csökkenti, a veszteség összegét növeli az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségek együttes összegével.

(6)[6] Ha a magánszemély az adóévben és/vagy az adóévet megelőző évben, és/vagy az adóévet megelőző két évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteséget ér(t) el és azt a veszteség keletkezésének évéről szóló adóbevallásában feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (7)–(8) bekezdés rendelkezései szerint.

(7)[7] A (6) bekezdésben említett adókiegyenlítés az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek és a bevalláskor hatályos adókulcsnak a szorzata, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel, de legfeljebb a (8) bekezdés szerint meghatározott összeg.

(8) A (7) bekezdésben említett összeg az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem adója, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel.

---

1 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (1). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.

2 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (2). Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 11., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 12.

3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).

4 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (2). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.

5 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (3). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

6 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (4). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.

7 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 8. § (4). Hatályos: 2016. VIII. 1-től. Végre nem hajtható módosítására lásd: 2016. évi LXVI. törvény 27. § (2) 2.

(9) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak ellenőrzött tőkepiaci ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének *b)* pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – *c)* pontja, továbbá *d)–e)* pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(10) E § rendelkezései helyett a kereskedelmi árut átruházó magánszemély által az ellenőrzött tőkepiaci ügylet révén pénzben megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha az ügylet a kereskedelmi áru tényleges átadásával szűnik meg.

Tartós befektetésből származó jövedelem[1]

67/B. §[2] (1)[3] E törvény külön rendelkezéseitől eltérően tartós befektetésből származó jövedelemnek minősül a (2)–(9) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételek és adókötelezettség mellett pénzösszeg befektetési szolgáltatóval, hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel történő lekötése révén, a magánszemélyt a lekötés megszűnésekor, megszakításakor megillető bevételnek – ide nem értve abból az árfolyamnyereségnek minősülő részt [67/A. § (9) bekezdés], de ideértve különösen a befektetésben lévő pénzügyi eszköznek, külföldi fizetési eszköznek a lekötés megszűnésekor, megszakításakor irányadó szokásos piaci értékét, valamint a szerződés megszűnése, megszakítása időpontjára megállapított betéti kamatkövetelést is – az említett rendelkezések szerint lekötött pénzösszeget meghaladó része (e § (4)–(5) bekezdésének alkalmazásában: lekötési hozam). A tartós befektetési szerződés arra vonatkozó külön megállapodás, hogy a felek az említett jövedelem tekintetében az e § szerinti adózási szabályokat alkalmazzák.

(2)[4] Lekötött pénzösszegnek minősül az (1) bekezdésben említett tartós befektetési szerződés alapján az adóévben egyösszegben vagy részletekben történő, első alkalommal legalább 25 ezer forint (vagy annak megfelelő külföldi fizetőeszköz) befizetés, amelyre vonatkozóan a magánszemély a tartós befektetési szerződésben arra vállal kötelezettséget, hogy a (3) bekezdés szerint történő befektetések hozamaival (kamat, árfolyamnyereség, ügyleti nyereség, osztalék stb.) együtt a befizetés naptári évét követő legalább három naptári évben (a továbbiakban: hároméves lekötési időszak), valamint a lekötés folytatólagos meghosszabbítása esetén további két naptári évben (a továbbiakban: kétéves lekötési időszak, a három- és kétéves időszak együtt a továbbiakban: ötéves lekötési időszak), a vállalt lekötési időszak utolsó napján is még a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által szerződésenként vezetett lekötési nyilvántartásban tart. A lekötött pénzösszeg az elhelyezés naptári évét követően a hároméves, illetve ötéves lekötési időszakban az említett hozamok jóváírásán kívül további befizetéssel nem növelhető és az egyes tartós befektetési szerződések alapján fennálló állományok között átcsoportosítás nem lehetséges. Egy naptári éven belül ugyanazon befektetési szolgáltatóval, hitelintézettel (3) bekezdés *a),* illetve *b)* pontjában említett célra egyaránt egy-egy tartós befektetési szerződés köthető, ide nem értve a tartós befektetési szerződésnek a (10) bekezdés *b)* pontja szerinti újrakötését. Más tekintetben a magánszemély ilyen szerződéseinek száma nem korlátozott.

(3) A lekötött pénzösszeg és a (4) bekezdésben meghatározott időpontig elért befektetési hozamok állománya terhére a magánszemély az általa külön-külön megkötött tartós befektetési szerződés alapján

---

1 Beiktatta: 2009. évi CXVI. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2009. évi CXVI. törvény 18. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), 2010. évi CLIII. törvény 82. §.

3 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 9. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.

4 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 9. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.

a)[1] ellenőrzött tőkepiaci ügyletben pénzügyi eszközre és olyan pénzügyi eszközre (pl. állampapír, befektetési jegy), amelynek a befektetési hozama egyébként kamatjövedelemnek minősülne,

vagy

b)[2] kamatozó bankbetétben (ideértve a fizetési számlán történő elkülönítést is), takarékbetétben történő elhelyezésre

vonatkozó korlátlan számú (vételi, eladási, betétlekötési, ismételt lekötési stb.) megbízást adhat. A befektetési szolgáltató, illetőleg hitelintézet a megbízást, a teljesítést, a magánszemély tulajdonába került, vagy általa átruházott *a)* pont szerinti pénzügyi eszközt, pénzeszközt, illetve a *b)* pont szerinti befektetést rögzíti az adott szerződéshez tartozó lekötési nyilvántartásban.

(4)[3] Lekötési hozamot

a) a lekötési időszak megszűnése esetén (az ötéves lekötési időszak utolsó napjára, vagy – ha a magánszemély a lekötési időszakot nem hosszabbítja meg – a hároméves lekötési időszak utolsó napjára);

b)[4] a lekötés megszakítása esetén (ha a magánszemély a lekötött pénzösszeget, és/vagy a befektetési hozamo(ka)t akár részben felveszi vagy a befektetésben lévő pénzügyi eszközt (eszközök bármelyikét) a lekötési nyilvántartásból kivonja)

az említett napra vonatkozó állapot szerint kell megállapítani. Amennyiben a lekötési időszak utolsó napja munkaszüneti nap, akkor a hitelintézet, befektetési szolgáltató a lekötési hozamot a lekötési időszak utolsó napját megelőző utolsó ismert árfolyam alapján állapítja meg. Ha a magánszemély a hároméves lekötési időszak utolsó napját megelőzően tett nyilatkozatával a hároméves lekötési időszakot a lekötési nyilvántartásban lévő pénzügyi eszköznek, pénzösszegnek csak egy részére – de legalább 25 ezer forintnak megfelelő összegben – hosszabbítja meg, a meghosszabbítással érintett rész tekintetében a lekötési időszak nem szakad meg. Nem kell a bevételből jövedelmet megállapítani a tartós befektetési szerződéssel rendelkező magánszemély halála esetén, ha az a lekötési időszak megszűnése előtt következett be.[5]

(4a)[6] Nem minősül a lekötési időszak megszakításának a lekötési nyilvántartásban szereplő értékpapír átalakítása (kicserélése), ha az átalakított (kicserélt) értékpapír vagy – ha a magánszemély az átalakított (kicserélt) értékpapír helyett az értékpapírt kibocsátó szervezettől az őt megillető vagyonhányadra tart igényt – az értékpapír helyett kapott pénzösszeg legkésőbb az értékpapír átalakítását, a pénzösszeg kifizetését követő 15 napon belül a lekötési nyilvántartásba kerül. Nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír zártkörűvé történő átalakítása (kicserélése) csak abban az esetben nem minősül a lekötési időszak megszakításának, ha a magánszemély az átalakított (kicserélt) értékpapír helyett az őt megillető vagyonhányadra tart igényt és arra pénzben jogosult, feltéve, hogy ez a pénzösszeg a kifizetését követő 15 napon belül a lekötési nyilvántartásba kerül. A 15 napos határidő elmulasztását a lekötési időszak megszakításának kell tekinteni.

(5) Az adó mértéke

a)[7] nulla százalék az ötéves lekötési időszak utolsó napjára,

b) 10 százalék, ha a magánszemély

ba)[8] a lekötést nem hosszabbítja meg, a hároméves lekötési időszak utolsó napjára,

bb)[9] a lekötést a lekötési nyilvántartásban lévő pénzügyi eszköznek, pénzösszegnek egy részére nem hosszabbítja meg, az e résszel arányos, a hároméves lekötési időszak utolsó napjára,

---

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 29. § 7.
2 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 29. § 7.
3 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 7. § (1). Hatályos: 2016. XI. 26-tól.
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 23., 2016. évi LXVI. törvény 26. § 16.
5 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 17.
6 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 12. § (1). Hatályos: 2014. I. 1-től.
7 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 23.
8 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 23.
9 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 23., 2016. évi LXVI. törvény 26. § 18.

bc)[1] a lekötést a kétéves lekötési időszakban szakítja meg, a megszakítás napjára,

c)[2] 15 százalék, ha a magánszemély a lekötést az elhelyezést követően a hároméves lekötési időszak vége előtt szakítja meg, a megszakítás napjára megállapított lekötési hozam után.

(6) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő hitelintézet, befektetési szolgáltató

a)[3] a tartós befektetésből származó jövedelemről, az első befizetés napjáról (a szerződés újrakötése esetén a befizetés napjának minősülő napról), valamint a lekötési időszak megszűnésének vagy megszakításának napjáról a jövedelem keletkezésének adóévét követő év január 31-éig igazolást ad a magánszemélynek,

b)[4] az igazolás tartalmáról – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak,[5]

c)[6] a lekötési nyilvántartásban rögzített osztalékra jogosító értékpapír esetében az osztalékfizetést megelőzően értesíti a kibocsátót, hogy e jövedelemmel összefüggésben adókötelezettség nem terheli.

(7) A tartós befektetésből származó jövedelmet a magánszemélynek nem kell bevallania, ha az adójának mértéke nulla százalék. Egyéb esetben az adót a magánszemély az adóbevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(8)[7] Ha a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet adatszolgáltatásra nem kötelezett, e § rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha a magánszemély a befektetési szolgáltatóval, illetőleg a hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel igazolhatóan a szerződéskötést, lekötési átutalás esetén e tényt – neve, adóazonosító jele, a befizetett pénzösszeg, az átutalt pénzügyi eszközök, pénzösszeg értékének feltüntetésével – az első befizetést, lekötési átutalás esetén a lekötési átutalást követő 30 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak, és rendelkezik a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által a (6) bekezdés szerinti tartalommal kiállított olyan igazolással, amelyből a tartós befektetésből származó jövedelem megállapítható.

(9)[8] A lekötési időszak megszűnését, a lekötés megszakítását követő időszakra tartós befektetésből származó jövedelem az adott szerződés alapján nem állapítható meg, a megszűnés, a megszakítás napját követően keletkező tőkejövedelemre – jogcíme szerint – a rávonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy

a) ha betéti kamatjövedelmet kell megállapítani, a lekötési hozam részeként figyelembe vett betéti kamatkövetelést figyelmen kívül kell hagyni,

b) ha a jövedelmet szerzési érték figyelembevételével kell megállapítani, a megszűnés, megszakítás napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobb vehető figyelembe,

c) adókiegyenlítés ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség esetén akkor érvényesíthető, ha az a megszűnés, a megszakítás napját követően kötött ügyletekből keletkezett.

(10)[9] A (2) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában befizetésnek minősül továbbá

---

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 23.
2 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 23., 2015. évi LXXXI. törvény 9. § e).
3 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 19., 2016. évi CXXV. törvény 13. § 12.
4 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
6 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 17.
7 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 9. § (2). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.
8 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 9. § (2). Hatályos: 2017. I. 1-től.
9 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 7. § (2). Hatályos: 2017. I. 1-től.

a) ha a magánszemély tartós befektetési szerződés alapján a nyugdíj-előtakarékossági számláját megszünteti, és a nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlán nyilvántartott pénzügyi eszköznek a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásba helyezésével a követelését lekötött pénzösszeggé alakítja át (azzal, hogy az átalakítás napjának a nyilvántartásba vétel napját kell tekinteni);

b) figyelemmel a (10a) bekezdésben foglaltakra, az ötéves lekötési időszak utolsó napján lekötési nyilvántartásban lévő pénzeszköznek, pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének napjáig újra megkötött tartós befektetési szerződés alapján a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásban tartása, azzal, hogy

ba) befizetett pénzösszegként kell figyelembe venni a lekötési időszak utolsó napjára megállapított betéti kamatkövetelést is;

bb) a pénzügyi eszköz tekintetében befizetett pénzösszegként a pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének utolsó napján irányadó szokásos piaci értéke vagy a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobbat;

bc) a befizetés naptári éveként az ötéves lekötési időszak utolsó évét

kell figyelembe venni.

(10a)[1] A tartós befektetési szerződés (10) bekezdés *b)* pont szerinti újrakötése esetén a magánszemély dönthet arról, hogy a befektetésének csak egy részét tartja a lekötési nyilvántartásban, feltéve, hogy a befizetésnek minősülő összeg a 25 ezer forintot eléri.

(11)[2] A magánszemély a tartós befektetési szerződés megszüntetésével a befektetési szolgáltató, illetve a hitelintézet által vezetett lekötési nyilvántartásban rögzített pénzösszegek, pénzügyi eszközök egészét – a megszűnt szerződéssel azonos, a (3) bekezdés *a)* vagy *b)* pontja szerinti célra – a lekötés megszakítása nélkül másik befektetési szolgáltatóhoz, illetve hitelintézethez utalhatja (transzferálhatja) át (lekötési átutalás). Amennyiben a magánszemély a lekötést átvevő befektetési szolgáltatónál, illetve hitelintézetnél a lekötési átutalással érintett állomány elhelyezési éve tekintetében már rendelkezik tartós befektetési szerződéssel, úgy a lekötést átvevő befektetési szolgáltató, illetve hitelintézet az általa az adott naptári év tekintetében vezetett lekötési nyilvántartásban rögzíti a lekötési átutalásban szereplő pénzösszegeket, pénzügyi eszközöket. Amennyiben a pénzügyi eszköz transzferálása nem lehetséges, valamint a (3) bekezdés *b)* pontja szerinti pénzlekötés esetén, a lekötési átutalást megelőzően a pénzügyi eszközt értékesíteni kell, valamint a betét lekötését meg kell szüntetni és mint pénzeszközt kell átutalni.

(12)[3] Lekötési átutalás esetén az átadó befektetési szolgáltató, illetve hitelintézet a lekötési átutalással érintett pénzösszegekre, pénzügyi eszközökre vonatkozó igazolást (lekötési igazolás) ad a magánszemélynek és a lekötési utalást fogadó befektetési szolgáltatónak, hitelintézetnek

a) az elhelyezés naptári évéről és az elhelyezés naptári évében a tartós befektetési szerződés alapján befizetett összegről (lekötött pénzösszegről),

b) az átutalt pénzösszegekről, pénzügyi eszközökről, az eltranszferált pénzügyi eszközök megszerzésére fordított összegekről és

c) az átutalás napjáról.

1 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 7. § (3). Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 12. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 12. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.

(13)[1] Ha a magánszemély a hároméves lekötési időszakot a lekötött pénzösszegnek csak egy részére hosszabbította meg, majd ezt követően rendelkezik a lekötési átutalásról, a lekötési igazoláson fel kell tüntetni a lekötés részben való megszakításakor a magánszemélynek juttatott bevétel és az azzal összefüggésben megállapított lekötési hozam összegét is, mely adatokat a lekötési utalást fogadó befektetési szolgáltató, hitelintézet a további adókötelezettség megállapítása során felhasznál. A lekötési átutalást követően, a lekötési hozamot a lekötési utalást fogadó befektetési szolgáltató úgy állapítja meg, hogy a magánszemély bevételét megnöveli az átadó befektetési szolgáltató, hitelintézet adatszolgáltatása alapján a hároméves lekötési időszak végén a magánszemélynek juttatott bevétellel, és csökkenti a lekötött pénzösszeggel és az átadó befektetési szolgáltató, hitelintézet adatszolgáltatása alapján a hároméves lekötési időszak végén a részkivét után már megállapított lekötési hozammal.

(14)[2] Tartós befektetési szerződést köthet az (1) bekezdésben említett magánszemélyen túlmenően:

a) a magánalapítvány magánszemély mint kedvezményezett javára történő vagyoni juttatás céljából;

b) a bizalmi vagyonkezelő – a magánszeméllyel mint vagyonrendelővel magánszemély mint kedvezményezett javára megkötött – bizalmi vagyonkezelési szerződés teljesítése céljából,

azzal, hogy a szerződés szerint keletkező hozam adókötelezettségére e § rendelkezéseit kell alkalmazni, a hozammal kapcsolatban keletkező adókötelezettséget az alapítványi vagyon, a kezelt vagyon terhére a szerződő alapítvány, vagyonkezelő teljesíti, az e § szerinti rendelkezést, bevallási kötelezettséget az alapítvány, a vagyonkezelő tesz, teljesít.

A vállalkozásból kivont jövedelem

68. §[3] (1)[4] A társas vállalkozás (kivéve az MRP szervezetet) jogutód nélküli megszűnése következtében a magánszemély tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) által e jogviszonyára tekintettel a társas vállalkozás vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a társas vállalkozás kötelezettségeiből a magánszemélyre jutó kötelezettségek együttes összegét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt és a magánszemélyre jutó kötelezettségek értékét a vagyonfelosztási javaslat (ennek hiányában az annak megfelelő megállapodás, vagy a vagyonfelosztási javaslat alapjául szolgáló záró számviteli beszámoló mérlege) szerint kell megállapítani. A kötelezettségek alapján teljesített kiadást a későbbiekben a jövedelem megállapításánál költségként nem lehet elszámolni. E rendelkezések irányadók a társas vállalkozás cégbejegyzése iránti kérelem elutasítása, valamint a társas vállalkozás cégbejegyzése iránti eljárás megszüntetése következtében a magánszemély tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) által e jogviszonyára tekintettel megszerzett jövedelemre is.

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 12. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 2. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2001. évi LXXIV. törvény 93. §. Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2010. évi CLIII. törvény 82. §.
4 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 20.

(2) A társas vállalkozás (kivéve az MRP szervezetet) jegyzett tőkéjének tőkekivonás útján történő leszállítása következtében a magánszemély tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) által e jogviszonyára tekintettel a társas vállalkozás vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított értéknek a jegyzett tőke leszállításával arányos részét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt a társas vállalkozásnak a számvitelről szóló törvény előírásai szerint vezetett nyilvántartásainak megfelelően kell megállapítani. Az értékpapír megszerzésére fordított értékből azt a részt, amelyet e jövedelem megállapításakor bevételt csökkentő tételként vettek figyelembe, a későbbiekben nem lehet elszámolni a magánszemély jövedelmének megállapításakor.

(3)[1] A társas vállalkozás (kivéve az MRP szervezetet) vagyonából a magánszemély által tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonyának megszűnése - ide nem értve a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnését, az értékpapír átruházását - következtében, arra tekintettel megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a társas vállalkozás kötelezettségeiből a magánszemély által - a jogviszony megszűnésével összefüggő elszámolás keretében - átvállalt kötelezettségek együttes összegét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt és a magánszemély által átvállalt kötelezettségek értékét a társas vállalkozásnak a számvitelről szóló törvény előírásai szerint vezetett nyilvántartásainak megfelelően kell megállapítani. Az átvállalt kötelezettségek alapján teljesített kiadást a későbbiekben a jövedelem megállapításánál költségként nem lehet elszámolni. E rendelkezések irányadók különösen a tagsági jogviszony kizárás, rendes felmondás vagy azonnali hatályú felmondás révén történő megszűnésére, valamint a társas vállalkozás átalakulása, egyesülése, szétválása esetén a jogutódban részt venni nem kívánó tag vonatkozásában.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben foglaltak alkalmazásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint kell meghatározni.

(5)[2] Az MRP szervezet megszűnése esetén a részt vevő magánszemély által a szervezet vagyonából megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja a magánszemély részére még járó, de a tulajdonába korábban nem került, a szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott értékpapírok (ide nem értve a visszavásárolt vagyonrésznek minősülő értékpapírokat) együttes könyv szerinti értékét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt és az értékpapírok könyv szerinti értékét a szervezet utolsó üzleti évéről elkészített beszámolót alátámasztó nyilvántartások szerint kell megállapítani. Az MRP szervezet az adózás rendjéről szóló törvényben az adóbevallás benyújtására előírt határidőig résztvevőnként adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére a jövedelem megállapításakor a bevétel csökkentéseként elszámolt értékpapírok együttes könyv szerinti értékéről.

1 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 13.
2 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

(6)[1] A javadalmazási politika keretében megszerezhető pénzügyi eszközök kezelését szolgáló MRP szervezet vagyonából a résztvevő által tagi részesedése bevonása következtében, arra tekintettel megszerzett bevétel a résztvevő jövedelmének minősül. Ha az MRP alapjául szolgáló javadalmazási politika arról rendelkezett, hogy a bevont tagi részesedéshez kapcsolódóan az MRP szervezet által vagyoni hozzájárulásként átvett pénzügyi eszközök ellenérték fejében illetik meg a résztvevőt, akkor a jövedelem megállapításánál (legfeljebb a bevétel összegéig) a résztvevő bevételét csökkentő tételként kell számításba venni az általa a pénzügyi eszköz ellenértékeként a tagi részesedése bevonásáig megfizetett összeget. Ha azonban a résztvevőt terhelő ellenérték teljesítése úgy történik, hogy az ellenértéket az MRP szervezet levonja a résztvevőt tagi részesedése bevonására tekintettel megillető igény összegéből, akkor az így levont összeget sem a résztvevő által megszerzett bevételként, sem az általa megfizetett ellenértékként nem lehet számításba venni. A résztvevő halála esetén örököse, vagy az általa a tagi részesedés kedvezményezettjeként megjelölt magánszemély a vállalkozásból kivont jövedelem megállapításakor a résztvevővel esik egy tekintet alá.

(7) Ha az (1)-(3) és (5) bekezdés rendelkezései szerint a bevétel megállapításánál irányadó érték nem éri el az alapjául szolgáló eszköznek a jövedelemszerzés időpontjára vonatkozó szokásos piaci értékét, a jövedelem meghatározásakor a szokásos piaci értéket kell bevételnek tekinteni.

(8) A vállalkozásból kivont jövedelem tekintetében a jövedelemszerzés időpontja:

a) a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése esetén az utolsó üzleti évéről készített mérleg, zárómérleg mérlegfordulónapja;

b) a cégbejegyzési kérelem elutasítása, valamint a cégeljárás megszüntetése esetén az előtársasági működés időszakáról készített beszámoló mérlegfordulónapja;

c) az *a)-b)* pontban nem említett esetben a kifizetés, a juttatás napja; ha a kifizetés, illetve a juttatás ugyanazon magánszemély részére több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a kifizető mindig a jövedelmet fizeti ki először a magánszemély számára.

(9)[2] A vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában társas vállalkozás az a külföldi székhelyű jogi személy és egyéb szervezet is, amely a székhelye szerinti államban - kivéve az alacsony adókulcsú államot - a társasági adónak megfelelő adó alanya.

(10)[3] A belföldi székhelyű társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése, cégbejegyzése iránti kérelem elutasítása és cégbejegyzése iránti eljárás megszüntetése esetén az adót a társas vállalkozás a jövedelemszerzés időpontjára megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint bevallja és - akkor is, ha a levonásra bármely okból nem kerülhet sor - megfizeti; a kifizető a magánszemély helyett megfizetett, bevallott adót beszámíthatja a magánszeméllyel szembeni kötelezettségébe. Egyébként az adót a kifizető a kifizetés időpontjában megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint bevallja és megfizeti.

XIII. Fejezet

EGYES JUTTATÁSOK ADÓZÁSÁNAK SZABÁLYAI[4]

1 Megállapította: 2015. évi CLXXXVII. törvény 70. §. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.
2 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 24. § (2). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 24. § (2). Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 26. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

A kifizetőt terhelő adó [1]

69. § [2] (1) Béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [70. §], valamint a béren kívüli juttatások [71. §] után az adó a kifizetőt terheli.

(2) [3] Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó juttatás esetében jövedelemnek minősül a juttatás értéke, ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás esetén annak szokásos piaci értéke vagy abból az a rész, amelyet a magánszemély nem köteles megfizetni. A kifizetőt terhelő adó alapja

a) béren kívüli juttatás esetében az előzőek szerinti jövedelem,

b) béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások esetében az előzőek szerinti jövedelem 1,18-szorosa.

(3) [4] Ha a juttatás utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül e § szerinti juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, továbbá ha az utalvány – a magánszemélynek ki nem osztott (nem juttatott) utalványok visszaváltása kivételével – nem visszaváltható, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek a 70–71. § rendelkezéseinek.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a juttatás

a) értékpapír, értékpapírra vonatkozó jog, bármire korlátozás nélkül felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;

b) természetes vagy tenyésztett gyöngy, drágakő, féldrágakő, nemesfém, nemesfémmel plattírozott fém és ezekből készült áru, valamint ékszerutánzat, érme, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

(5) [5] A közterheket a kifizetőnek – eltérő rendelkezés hiányában –

a) a juttatás hónapja kötelezettségeként;

b) [6] a 70. § (5) bekezdése szerint adókötelezettség alá eső érték után az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként;

c) [7] a 70. § (7) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti esetben az ott említett meghaladó rész után a juttatás hónapja kötelezettségeként;

d) [8] a 70. § (7) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben – a *c)* ponttól eltérően – ha a magánszemély béren kívüli juttatásra jogosító jogviszonya úgy szűnik meg, hogy a megszűnéskor a munkáltatótól az adóévben – az adott juttatásokra vonatkozóan meghatározott értékhatárokat meg nem haladóan – szerzett béren kívüli juttatások együttes értéke a 70. § (7) bekezdés *b)* pontja esetében az éves rekreációs keretösszeget meghaladja, a meghaladó rész után a jogviszony megszűnésekor, a megszűnés hónapja kötelezettségeként, a meghaladó rész után a (2) bekezdés szerinti közteheralap szerint már teljesített közteher beszámításával

kell megállapítania és a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania és megfizetnie.

(6) Ha a magánszemély a kifizetőt terhelő adó mellett nem pénzben juttatott vagyoni értéket elidegeníti, annak szerzési értéke az a jövedelem, amely után a kifizető az adót megfizette.

70. § [9] (1) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 26. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 26. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 12. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 13. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 10. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
6 Módosította: 2019. évi C. törvény 5. § e).
7 Módosította: 2019. évi C. törvény 5. § e).
8 Módosította: 2019. évi C. törvény 5. § e).
9 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 13. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

a) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó étkezés vagy más szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles jövedelem;

b) a kifizető tevékenységének ellátása érdekében biztosított helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás, mobiltelefon-szolgáltatás, továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel-szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás) magáncélú használata címén meghatározott adóköteles jövedelem.

(2) Egyes meghatározott juttatásnak minősül az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény előírásai szerint célzott szolgáltatásra – kivéve a kiegészítő önsegélyező szolgáltatásra – befizetett összeg.

(3)[1] Egyes meghatározott juttatásnak minősül a munkáltató által a szakképzési munkaszerződés alapján duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevő magánszemély, kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgató részére azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel.

(4) Egyes meghatározott juttatásnak minősül az adóévben reprezentáció és üzleti ajándékok juttatása alapján meghatározott jövedelem azzal, hogy a jövedelem meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes juttatásokat.

(5) Ha a kifizető egyesület, köztestület, egyházi jogi személy, alapítvány (ideértve a közalapítványt is), a (4) bekezdéstől eltérően mentes az adó alól az adóévben reprezentáció és a minimálbér 25 százalékának megfelelő egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok juttatása alapján meghatározott jövedelem azon része, amely a közhasznú, illetve cél szerinti tevékenysége érdekében felmerült, az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott összes ráfordítás 10 százalékát, de legfeljebb az adóévre elszámolt éves összes bevétele 10 százalékát nem haladja meg.

(6) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) az évi egy alkalommal – az erre vonatkozó nyilvántartás vezetése mellett – csekély értékű ajándék révén juttatott adóköteles jövedelem;

b) az olyan ingyenes vagy kedvezményes termék, szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel, amelynek igénybevételére egyidejűleg több magánszemély jogosult, és a kifizető – jóhiszemű eljárása ellenére – nem képes megállapítani az egyes magánszemélyek által megszerzett jövedelmet, továbbá az egyidejűleg több magánszemély (ideértve az üzleti partnereket is) számára szervezett, ingyenes vagy kedvezményes rendezvénnyel, eseménnyel összefüggésben (ha a rendezvény, esemény a juttatás körülményeiből megítélhetően döntő részben vendéglátásra, szabadidőprogramra irányul) a kifizető által viselt költség (beleértve az ilyen rendezvényen, eseményen a résztvevőknek adott ajándéktárgyra fordított kiadást is, feltéve, hogy az ajándéktárgy egyedi értéke személyenként nem haladja meg a minimálbér 25 százalékát);

c) a kifizető által törvény vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabály rendelkezése következtében a magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles jövedelem;

d) az olyan adómentesnek, üzleti ajándéknak nem tekinthető üzletpolitikai (reklám) célú juttatás, amely nem tartozik a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá,

azzal, hogy a kifizető rosszhiszemű vagy jogszerűtlen eljárása esetén a kiszabható mulasztási bírság az adóalap 50 százaléka.

(7) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) a 71. § (1) bekezdés szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része;

b) a 71. § (1) bekezdés szerint – az ott meghatározott értékhatárokat meg nem haladóan – az adóévben biztosított juttatások együttes értékének az éves rekreációs keretösszeget meghaladó része;

1 Módosította: 2019. évi CXII. törvény 15. § 5.

c) a 71. § (2) bekezdés *a)* pont szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része;

d) a 71. § (2) bekezdés *b)* pont szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része.

(8)[1] A (7) bekezdés *b)* pont alkalmazásában az éves rekreációs keretösszeg[2]

a) évi 450 ezer forint, ha a munkavállaló munkaviszonya egész évben fennáll;

b) a 450 ezer forintnak a munkavállaló által az adott munkáltatónál az adóévben a juttatás alapjául szolgáló jogviszonyban töltött napokkal arányos összege, ha a munkavállaló munkaviszonya csak az év egy részében áll fenn;

c) évi 450 ezer forint, ha a magánszemély munkaviszonya a magánszemély halála miatt szűnik meg.

(9) E § alkalmazásában

a) csekély értékű ajándék: a minimálbér 10 százalékát meg nem haladó értékű termék, szolgáltatás;

b) elszámolt éves összes bevétel: a kifizető által az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) összes bevétel;

c) telefonszolgáltatás magáncélú használata címén adóköteles jövedelem: a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásokból

ca) a forgalomarányos kiadások tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével meghatározott magáncélú használat értékének, vagy a kifizető választása szerint a kiadások 20 százalékának, illetve – ha magáncélú telefonhasználat elkülönítése nem lehetséges – a kiadások 20 százalékának,

cb) ha a kifizető a szolgáltatás nyújtója, a magáncélú használat szokásos piaci értékének vagy az összes használat szokásos piaci értéke 20 százalékának

a magánszemély által meg nem térített része.

Béren kívüli juttatások[3]

71. §[4] (1)[5] Béren kívüli juttatásnak minősül – ha a juttató a munkáltató – a munkavállalónak az adóévben a Széchenyi Pihenő Kártya[6]

a) szálláshely alszámlájára utalt, kormányrendeletben meghatározott szálláshely-szolgáltatásra felhasználható – több juttatótól származóan együttvéve – legfeljebb évi 225 ezer forint támogatás;

b) vendéglátás alszámlájára utalt, melegkonyhás vendéglátóhelyeken (ideértve a munkahelyi étkeztetést is) kormányrendeletben meghatározott étkezési szolgáltatásra felhasználható – több juttatótól származóan együttvéve – legfeljebb évi 150 ezer forint támogatás;[7]

c) szabadidő alszámlájára utalt, a szabadidő-eltöltést, a rekreációt, az egészségmegőrzést szolgáló, kormányrendeletben meghatározott szolgáltatásra felhasználható – több juttatótól származóan együttvéve – legfeljebb évi 75 ezer forint támogatás.

(2) Béren kívüli juttatásnak minősül

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 3. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 318/2021. (VI. 9.) Korm. rendelet 6. § (3), 2021. évi XCIX. törvény 130. § (2).

3 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 26. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

4 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 14. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.

5 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 14. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.

6 Lásd: 2019. évi LXXI. törvény 58. § (4), 2020. évi XC. törvény 61. § (4), 2021. évi XC. törvény 62. § (4), 2022. évi XXV. törvény 65. § (4), 2023. évi LV. törvény 62. § (4). A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 3. § (1), 318/2021. (VI. 9.) Korm. rendelet 6. § (2), 2021. évi XCIX. törvény 130. § (1), 593/2022. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. §, 237/2023. (VI. 19.) Korm. rendelet 1. § (1). Az egészségügyi válsághelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 2020. évi LVIII. törvény 40. § (1).

7 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 781/2021. (XII. 24.) Korm. rendelet 2. §.

a) a szakszervezet által a tagjának, a nyugdíjas tagjának, az említett magánszemélyek közeli hozzátartozójának, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott jövedelemből az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére a szövetkezet alapszabályában foglaltaknak megfelelően az adóévben nem pénzben juttatott – egyébként adóköteles – jövedelem együttes értékéből személyenként a minimálbér havi összegének 50 százalékát meg nem haladó rész.

(3) A kifizető az adókötelezettség megállapításához a béren kívüli juttatásra vonatkozó rendelkezésekben foglalt feltételek általa nem ismert fennállását a magánszemélynek az adott juttatásra vonatkozó nyilatkozata alapján veszi figyelembe.

(4)[1] Ha béren kívüli juttatásra vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság a feltételek fennállásának hiányát állapítja meg, a jogkövetkezményeket – ha nem rendelkezik a magánszemély nyilatkozatával – a kifizető viseli. Ha az adóhiány a magánszemély valótlan nyilatkozatának a következménye, illetve a magánszemély a nyilatkozat átadását nem tudja igazolni, akkor az adóhiányt és jogkövetkezményeit a magánszemélynek az állami adó- és vámhatóság határozata alapján kell viselnie.

(5)[2] E § és a 70. § (8) bekezdés alkalmazásában

a) munkáltatónak minősül a társas vállalkozás is;

b) munkavállalónak minősül a munka törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatónál másik munkáltató utasítása alapján a munkaszerződésében rögzített munkahelytől eltérő helyen munkát végző munkavállaló és a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagja is;

c) üdülőnek minősül a nem üzleti célú közösségi szabadidős szálláshely-szolgáltatásról szóló kormányrendelet szerint üdülőként nyilvántartásba vett szálláshely;

d) a Széchenyi Pihenő Kártya az arra jogosult intézmény által kibocsátott olyan fizetési eszköz, amellyel a munkavállalónak a munkáltató által utalt támogatás terhére – az arra felhatalmazott és a rendszerbe bevont szolgáltatóknál – szolgáltatások vásárolhatók.

(6)[3]

Kamatkedvezményből származó jövedelem

72. §[4] (1) Kamatkedvezményből származó jövedelem a kifizető magánszeméllyel szemben fennálló követelésére a jegybanki alapkamat 5 százalékponttal növelt összegével - ha a kifizető bizonyítja, hogy a szokásos piaci kamat ennél alacsonyabb, akkor a szokásos piaci kamattal - kiszámított kamatnak az a része, amely meghaladja az e követelés révén a kifizetőt megillető kamatot (kamatkedvezmény). A kamatkedvezményt a kifizető követelése révén a magánszemélyt terhelő kötelezettség összegére - ha a követelés értékpapír-kölcsönzésből származik, akkor az értékpapírnak a szerződés megkötésének napjára megállapított szokásos piaci értékére - vetítve kell kiszámítani.

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 14. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 8. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 34. §. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd még: ugyane törvény 208. § (16). Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (13).

(2)[1] A kamatkedvezményből származó jövedelem adóalapja a kamatkedvezmény 1,18-szorosa. Az adót a kifizető adóévenként, az adóév utolsó napjára - ha a követelés az adóévben megszűnt, akkor a megszűnés napjára - megállapítja, valamint a kifizető által levont jövedelemadó megfizetésére és bevallására irányadó rendelkezések szerint megfizeti, illetve bevallja. Az osztalékelőleg kifizetésének adóévére az osztalékadó-előleg alapján keletkező kamatkedvezményből származó jövedelmet a kifizető a beszámoló elfogadásának napján állapítja meg, egyebekben az előző rendelkezések szerint jár el.

(3)[2]

(4) A jövedelem megállapításánál - az (1)-(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül - nem kell figyelembe venni a következő jogcímeken és a következő feltételekkel fennálló követelések utáni kamatkedvezményt:

a)[3] követelések áruszállításból és szolgáltatásból (vevők), valamint az e követelésekkel összefüggésben szerződés vagy jogszabály alapján fizetendő kártérítés, kötbér és más hasonló kötelezettség;

b) jegyzett, de még be nem fizetett tőke;

c)[4] kizárólag a kifizető tevékenységével összefüggésben, a tevékenységet szolgáló eszköz megszerzése, szolgáltatás igénybevétele érdekében - 30 napot meg nem haladó időtartamra - adott előleg, elszámolásra kiadott összeg;

d) az osztalékelőlegnek az a része, amely a kifizetését követő első beszámoló elfogadásával osztalékká vált;

e)[5] az adó, az adóelőleg, a járulék, társadalombiztosítási és családtámogatási ellátás megállapításával (elszámolásával) összefüggésben, valamint a munkaviszonyból származó jövedelem elszámolása (számfejtése) során az elszámolás szokásszerű rendjéből adódóan keletkezett követelés; e rendelkezés nem alkalmazható a munkáltató, a bér kifizetője, a társas vállalkozás által megfizetett, de le nem vont adóelőleg miatt keletkezett követelésnek arra a részére, amelynek beszámítására az adóelőleg megfizetésének hónapját követő hatodik hónap elteltével nem került sor;

f)[6] a folyósítás évét megelőző négy évben lakáscélú hitelként folyósított összegekkel együtt a 10 millió forint összeget meg nem haladó összegű, ugyanazon magánszemélynek nyújtott hitel, ha azt a munkáltató munkavállalójának vagy helyi önkormányzat a magánszemélynek hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján, annak igazolása alapján saját lakás építéséhez, építtetéséhez, vásárlásához, bővítéséhez, korszerűsítéséhez, akadálymentesítéséhez, vagy bármely említett célra hitelintézettől vagy korábbi munkáltatótól felvett hitel visszafizetéséhez, törlesztéséhez nyújtotta;

g) olyan munkabérelőleg, amelynek folyósítása legfeljebb hat havi visszafizetési kötelezettség mellett, legfeljebb a folyósítás napján érvényes minimálbér havi összegének ötszörösét meg nem haladó értékben történik, azzal, hogy ha a munkáltató az általa az előzőek szerint folyósított munkabérelőleg visszafizetése előtt újabb munkabérelőleget folyósít, arra ez a rendelkezés nem alkalmazható;

---

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 24., 2015. évi LXXXI. törvény 9. § f).
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 15. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) l). A rendelkezés bármely 2005. november 15-ét megelőző időszakban is alkalmazható.
4 Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 148. § (3). 2007. II. 6-tól adott előlegre, elszámolásra kiadott összegre kell alkalmazni.
5 Megállapította: 2004. évi XXVII. törvény 25. §. Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 18.
6 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 9. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.

h)[1] a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományú tagja részére jogszabály alapján folyósított családalapítási támogatás, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogszabály alapján folyósított toborzópénz, szerződés-hosszabbítási díj, visszailleszkedési támogatás, a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény 74/A. §-a szerinti juttatás és családalapítási támogatás, feltéve, ha azt vissza kell fizetni;

i) az állami tulajdon megvásárlásához hitelintézet útján nyújtott hitel

j) olyan, a jogszabályban meghatározott feltételek mellett nyújtott hitel, kölcsön esetén, amelynél a felszámítható kamat mértékét jogszabály határozza meg (ideértve különösen a Diákhitel Központ által nyújtott hallgatói hitelt);

k) üzletpolitikai célból, nyilvánosan meghirdetett, mindenki által azonos feltételek mellett igénybe vehető áruvásárlási kölcsön;

l) pénzügyi szolgáltatás, kiegészítő pénzügyi szolgáltatás üzletszerű nyújtására jogosult kifizető e tevékenysége keretében nyilvánosan meghirdetett feltételek mellett nyújtott hitel (ide nem értve a belső hitelt) esetében;

m)[2] a Munka Törvénykönyve szerint a munkavállaló kártérítési felelőssége körébe tartozó hiánnyal összefüggésben fennálló követelés;

n)[3] a külföldi kiküldetésre, külszolgálatra tekintettel adott előleg, elszámolásra kiadott összeg, feltéve, hogy annak a kifizetővel való elszámolása a visszaérkezést követő 30 napon belül megtörténik;

o)[4] a pénzügyi intézmény által független félnek üzletszerű pénzügyi szolgáltatása keretében nyújtott olyan hitel vagy kölcsön, amellyel összefüggésben az adós fizetőképességének helyreállítását vagy megőrzését célzó intézkedések kerültek végrehajtásra.

(5)[5] A (4) bekezdés *f)* pont alkalmazásában

a) lakás vásárlása: a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszterhes szerződés keretében történő megszerzése (ideértve a lakás zártvégű lízingbe vételét is);

b) lakás bővítése: a lakás alapterületének legalább egy lakószobával történő bővítését eredményező növelése;

c) korszerűsítés: a lakás komfortfokozatának növelése céljából víz-, csatorna-, elektromos-, gázközmű bevezetése, belső hálózatának kiépítése, fürdőszoba létesítése olyan lakásban, ahol még ilyen helyiség nincs, megfelelő beltéri légállapoti és használati meleg vizet biztosító épülettechnikai rendszer kialakítása vagy cseréje, beleértve a megújuló energiaforrások (pl. napenergia) alkalmazását is, az épület szigetelése, beleértve a hő-, hang-, vízszigetelési munkálatokat, a külső nyílászárók energiatakarékos cseréje, tető cseréje, felújítása, szigetelése, a korszerűsítés része az ehhez közvetlenül kapcsolódó helyreállítási munka, a korszerűsítés közvetlen költségeinek 20 százalékáig;

d) akadálymentesítés: a mozgáskorlátozott személy fogyatékossága jellegéből fakadó, a lakáshasználattal összefüggő életvitel nehézségeit csökkentő, a rendeltetésszerű használatot biztosító műszaki akadálymentesítési munkák elvégzése új lakóépületen vagy új lakáson, meglévő lakóépületen vagy használt lakáson;

e) lakószoba: legalább egy 2 méter széles – ajtó és ablak nélküli – falfelülettel is rendelkező lakóhelyiség; e rendelkezés alkalmazásában nem minősül lakószobának az a lakóhelyiség, amelynek hasznos alapterülete nem haladja meg a 8 négyzetmétert; a 8 négyzetméternél nagyobb, de 12 négyzetmétert meg nem haladó lakóhelyiségek esetében két ilyen lakóhelyiség egy lakószobaként vehető figyelembe.

---

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 9. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2005. évi XXVI. törvény 4. § (2). Hatályos: 2005. V. 10-től. 2004. I. 1-jétől lehet alkalmazni.
3 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 27. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 14. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 9. § (3). Hatályos: 2019. I. 1-től.

72/A. § [1]

XIV. Fejezet

VEGYES JÖVEDELMEK

Termőföld bérbeadásából származó jövedelem [2]

73. § [3] (1) A termőföld bérbeadásából származó jövedelem (ideértve a földjáradékot is) adóztatása a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság feladata. Az ebből származó valamennyi bevétel az önkormányzat költségvetését illeti meg, és az az önkormányzattól nem vonható el.

(2) A termőföld bérbeadásából származó jövedelem adóját a magánszemély állapítja meg, a termőföld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóságnál vallja be és fizeti meg (önadózás). A jövedelem bevallását a magánszemély az erre a célra rendszeresített nyomtatványon a jövedelem megszerzésének évét követő év március 20-áig teljesíti. Amennyiben a magánszemély több önkormányzat illetékességi területén szerez bevételt, az adóbevallást és adófizetést önkormányzati adóhatóságonként külön-külön kell teljesíteni. A főváros esetében a termőföld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság alatt a fővárosi önkormányzat főjegyzőjét kell érteni.

(3) Ha a termőföld bérbeadásából származó bevétel kifizetőtől származik, az adót a kifizető állapítja meg, vonja le, vallja be, és fizeti meg. Nem terheli a kifizetőt haszonbérbe adás esetén az adómegállapítási kötelezettség, ha a magánszeméllyel az adómentesség feltételéül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződést.

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell adóbevallást tenni annak a magánszemélynek, akinek a termőföld bérbeadásból származó jövedelme kizárólag kifizetőtől származik és a kifizető az adót levonta, vagy a termőföld bérbeadásából származó jövedelme mentes az adó alól.

(5) Ha a magánszemélynek termőföld bérbeadásból olyan bevétele, jövedelme keletkezik, amely nem kifizetőtől származik, vagy a kifizető a jövedelem juttatásakor az adót levonni elmulasztotta, vagy a kifizető a bérleti díjat természetben fizette meg, a vagyoni érték után az adót a magánszemély a jövedelem megszerzésének negyedévét követő hó 12-éig fizeti meg.

(6) Ha az adómentesség feltételéül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződés ezen időtartam lejárta előtt adófizetési kötelezettséget keletkeztető módon megszűnik, az adót a magánszemély a (2) bekezdésben meghatározott szabályok szerint állapítja meg, vallja be, és fizeti meg.

(7) A kifizető a termőföld bérbeadásából származó jövedelemből levont adót a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz utalja át a kifizetést követő hó 12. napjáig. A levont adóról a kifizető adóbevallását a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz az adóévet követő év február 25-éig nyújtja be.

74. § [4]

Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó jövedelem [5]

---

1 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 33. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 49. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

3 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 49. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

4 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 35. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

5 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 18. §. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

74/A. §[1] (1) Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó bevételnek minősül az olyan lakás bérbeadásából származó bevétel, amely lakásra érvényes lakhatási engedély van és

a) a bérbevevő a lakás fekvése szerinti települési önkormányzat gazdálkodását végrehajtó szerv (önkormányzati hivatal),

b)[2] a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés határozott időtartamú és az időtartama a 36 hónapot (feltételül szabott időtartam) eléri vagy meghaladja (ideértve a feltételül szabott időtartam teljesülését közvetlenül követő időszakot is, ha a szerződés időtartamát meghosszabbítják),

c) az önkormányzat a lakást magánszemély(ek) lakhatásának biztosítására hasznosítja,

d) a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés tartalmazza a bérlőkijelölésére a rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeket (a feltételül szabott cél) megállapító önkormányzati rendelkezés számát.

(2) A lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 0 százalék.

(3) A lakás önkormányzatnak történő bérbeadása esetén

a) az ezen lakás bérbeadásából származó bevétel önálló tevékenységből származó bevételként vagy egyéni vállalkozói bevételként nem vehető figyelembe és az ezen lakás bérbeadásával összefüggő költség nem számolható el;

b) ha a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés a feltételül szabott időtartamon belül a bérbeadó érdekkörében felmerült okból megszűnik, a magánszemélyt a (4) bekezdés szerint meghatározott összegű adófizetési kötelezettség terheli arról az adóévről benyújtandó adóbevallásában, amely adóévben a megszűnés bekövetkezett;

c)[3] a *b)* pont szerinti esetben az önkormányzati hivatal - az adóévet követő január 31-éig - a bérbeadó személy adóazonosító számának feltüntetésével adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak a szerződés megszűnéséről.[4]

(4) A (3) bekezdés *b)* pontjában említett adófizetési kötelezettséget a következők szerint kell meghatározni:

a)[5] A magánszemély évenkénti bontásban meghatározza a (2) bekezdésben meghatározott jövedelem után az e törvény kifizetéskor hatályos 74. §-ának (1) bekezdése szerinti, a 2010. december 31-ét követő kifizetés esetén az adó mértéke szerinti adót, majd az egyes adóévekre vonatkozóan megállapított összeg után meghatározza az adózás rendjéről szóló törvény szabályainak megfelelő alkalmazásával az adott adóévet követő év május 21. napjától a szerződés megszűnése napjáig felszámított késedelmi pótlékot.

b)[6] Az adó és a késedelmi pótlék együttes összegét meg kell szorozni a szerződésből nem teljesült időtartam egész hónapjainak száma és a 36 hónap két tizedesjegyre kiszámított hányadosával.

(5) Ha a települési önkormányzat a szerződés tárgya szerinti lakást a bérleti szerződés időtartamán belül nem a feltételül szabott célra hasznosítja vagy nem hasznosítja

a)[7] 15 százalék adó fizetésére köteles, ha a bérleti szerződést magánszeméllyel kötötte, illetve

b) 8 százalék adó fizetésére köteles, ha a bérleti szerződést a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti társasági adóalannyal kötötte.

---

1 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 18. §. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 26.
3 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) m), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.
4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 25.
6 Módosította: 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 26.
7 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 25., 2015. évi LXXXI. törvény 9. § g).

Az *a)-b)* pont szerinti adót minden olyan hónap bérleti díja 1,18-szorosa után az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre vonatkozó szabályai szerint kell megfizetni, amely hónapban nem valósult meg a hasznosítás. Nem kell ezt a rendelkezést alkalmazni mindaddig, amíg a hasznosításon kívüli időszak az adóév elejétől számítva a 30 napot nem haladja meg.[1]

A társasház, a társasüdülő jövedelme[2]

75. §[3] (1)[4] A társasház, a társasüdülő tulajdonostársainak közössége (a továbbiakban együtt: társasház) által a közös név alatt megszerzett jövedelem után - függetlenül attól, hogy a tulajdonostársak nem kizárólag magánszemélyek - a társasházat a (2)-(8) bekezdések szerint terheli adókötelezettség.

(2)[5] A társasház e törvény XI-XIV. fejezetében - e § rendelkezésein kívül - említett bevételéből a jövedelmet és az adót - figyelemmel a (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseire is - úgy kell megállapítani és megfizetni, mintha azt magánszemély szerezte volna meg, azzal, hogy magánszemélynek a társasházat kell tekinteni. A fennmaradó összegből a magánszemély tulajdonostársak között felosztott jövedelmet további adókötelezettség nem terheli.

(3)[6] A közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész átruházása esetén a bevétel 25 százaléka minősül jövedelemnek, azzal, hogy a 62. § (4) és (6) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók.

(4) A (2) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész átruházásából származó jövedelem után a magánszemély tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk arányában megillető bevételre akkor, ha a társasház közgyűlésének határozata alapján egyénileg tesznek eleget az adókötelezettségüknek.

(5)[7] A (2) bekezdésben nem említett, a társasház által az adóévben megszerzett összes más bevételből (ideértve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt is) le kell vonni a tulajdonostársak közös költségre, illetőleg felújításra történt adóévi befizetéseit, a társasház által közvetített szolgáltatás tovább számlázott ellenértékét, valamint azokat az összegeket, amelyeket e törvény szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni (pl. jogszabály alapján kapott támogatás, felvett hitel). Az így fennmaradó bevételt teljes egészében jövedelemnek kell tekinteni.

(6)[8] A társasháznak kifizetett adóköteles összegből az adót a kifizető állapítja meg, azt levonja, befizeti és arról igazolást állít ki a társasház részére, valamint a kifizetőnek az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókötelezettséget eredményező, a magánszemélynek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő bevallási kötelezettség szabályai szerint bevallást tesz. Az olyan adóköteles bevétel után, amely nem kifizetőtől származik, az adót a társasháznak kell megállapítania és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőleg-fizetésre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie, valamint az e törvény 46. §-a (10) bekezdésének a magánszemélyre vonatkozó rendelkezése szerint kell bevallania.

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 25., 2015. évi LXXXI. törvény 9. § g).
2 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 30. §. Hatályos: 2001. I. 1-től.
3 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 30. §. Hatályos: 2001. I. 1-től.
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 26.
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 36.
6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 26.
7 Az első mondat szövegét módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) n). A második mondat szövegét módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 26.
8 Az első mondat szövegét módosította, a második mondat szövegét megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) o). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 26.

(7) A társasház a magánszemélyre vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti e §-ban előírt adókötelezettségeit, azzal az eltéréssel, hogy csak azt a bevételét kell bevallania, amelyre vonatkozóan adómegállapításra kötelezett. A társasház a kifizetéseit illetően kifizetőnek minősül, és e minőségére tekintettel is teljesíti adókötelezettségeit.

(8) [1]

Nyereményből származó jövedelem

76. § (1) [2] A nyeremény esetében – ha az nem tartozik a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá – a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Szjtv.) meghatározott engedélyhez kötött sorsolásos játékból, az ajándéksorsolásból, a fogadásból, valamint az Szjtv. 29/Q. §-a szerinti külföldi jackpot rendszerből származó nyeremény (a továbbiakban együtt: adóköteles nyeremény) címén kapott bevétel egészét jövedelemnek kell tekinteni.

(2) [3] Pénzbeli nyeremény esetén az adót a magánszemélyeknek kiosztandó teljes nyereményösszegből egy tételben kell a kifizetőnek levonnia, és befizetnie.

(3) [4] Ha a nyeremény nem pénz, hanem más vagyoni érték, a kifizetőt terhelő adó alapja a nyeremény szokásos piaci értékének 1,18-szorosa.

(4) [5] Nem számít jövedelemnek a jogszerűen szervezett, az Szjtv. 16. §-a alapján engedélyhez nem kötött sorsolásos játékból, a sorsjátékból, a játékkaszinóból, a bukmékeri rendszerű fogadásból, a lóversenyfogadásból, a bingójátékból, a kártyateremben szervezett kártyajátékból, a távszerencsejátékból valamint – az Szjtv. 29/Q. §-a szerinti külföldi jackpot rendszerből származó nyeremény kivételével – az online kaszinójátékból származó nyeremény.

(5) [6] A (3) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni a nyilvánosan, bárki számára azonos feltételekkel meghirdetett vetélkedő, verseny nem pénzben kapott díjára, ha az egyébként nem minősül az (1) bekezdésben említett nyereménynek.

A privatizációs lízingből származó jövedelem

77. § (1) [7] Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvényben meghatározott privatizációs lízingszerződés alapján szerzett tulajdonrészből származó bevétel egésze jövedelem.

(2) Az e § szerinti adókötelezettség részletes szabályait a *9. számú melléklet* tartalmazza.

XV. Fejezet [8]

AZ ÉRTÉKPAPÍR, AZ ÉRTÉKPAPÍRRA VONATKOZÓ JOG RÉVÉN MEGSZERZETT VAGYONI ÉRTÉK [9]

1 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 36. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2015. évi CXCII. törvény 32. §. Hatályos: 2016. I. 11-től.
3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 27.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 27. § (1). Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § h).
5 Megállapította: 2015. évi CXCII. törvény 32. § (2). Hatályos: 2016. I. 11-től.
6 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 27. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
7 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 28.
8 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 26. §. Hatályos: 2003. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 26. §. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

Értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték [1]

77/A. § (1)[2] A magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték esetében jövedelemnek minősül az értékpapírnak a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás (érték) és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. A bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és az értékpapírt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni.

(2)[3] Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély

a) az értékpapírt olyan jog gyakorlásával szerezte, amelyet bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben szerzett;

b)[4] az értékpapírt társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként

ba) legfeljebb névértéken történő - az (5) bekezdésben nem említett - átalakítása (kicserélése),

bb) a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;

c)[5] az értékpapírt átalakuló, egyesülő, szétváló társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként a társas vállalkozás jogutódjában szerezte;

d)[6] az értékpapírt dolgozói részvényként a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;

e) a névre szóló részvényt átváltoztatható kötvény átalakításával szerezte;

f)[7] a kárpótlási jegyet az állami tulajdon privatizációja során értékesítésre kerülő vagyontárgy, részvény, üzletrész megvásárlására használja fel; ilyenkor a kárpótlási jegy felhasználásával megszerzett eszköz megszerzésére fordított érték meghatározásánál az eredeti jogosult magánszemélynél vagy - ha a kárpótlási jegy a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél a kárpótlási jegy kamattal növelt értékét, míg más magánszemélynél a kárpótlási jegy megszerzésére fordított értéket is figyelembe kell venni;

---

1 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 26. §. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 30. § (1). A korábbi utolsó mondatot hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 37. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

3 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 35. § (1). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd még: ugyane törvény 208. § (6).

4 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 30. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. A 2007. I. 1-jétől megszerzett jövedelem adókötelezettségére is alkalmazni lehet. Lásd: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (1), (3) c).

5 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 14.

6 Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 431. § g).

7 Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 170. § (1) d).

g)[1] részvényét, üzletrészét házastársi közös vagyon (vagyonközösség) megosztása révén, adásvételi szerződésen kívüli jogcímen szerezte; az így megszerzett részvény, üzletrész megszerzésre fordított értékeként azt az értéket lehet figyelembe venni, amelyet a házastárs megszerzésre fordított értékként figyelembe vehetett volna (üzletrész esetében a megszerzett üzletrész névértékének a megosztást megelőző üzletrész névértékéhez viszonyított arányával számított részt);

h)[2] az értékpapírt visszterhes jogügylet keretében más magánszemélytől szerezte, feltéve, hogy az ellenérték összege (értéke) az értékpapír névértékét (névérték hiányában az értékpapír kibocsátójának jegyzett tőkéjéből az értékpapírra arányosan jutó rész összegét) eléri; e rendelkezés nem érinti e törvény adómentességet megállapító egyéb rendelkezéseinek alkalmazhatóságát;

i)[3] az értékpapírt a javadalmazási politika keretében megszerezhető pénzügyi eszközök kezelését szolgáló MRP szervezet résztvevőjeként szerezte; az MRP szervezet résztvevőnként, az adóévet követő év január 31-ig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére a résztvevőnek a tagi részesedése bevonása következtében, arra tekintettel átadott összes részvénynek az átadásuk napjára megállapított együttes szokásos piaci értékéről, valamint – ha az MRP alapjául szolgáló javadalmazási politika az átadott részvény ellenértékének megfizetéséről rendelkezett – a részvények ellenértékének a résztvevő által már megfizetett összegéről;[4]

j)[5] az értékpapírt a társaság által ki nem fizetett és a tagok törzsbetétjére az osztalékfizetés szabályai szerint elszámolt nyereségnek a még be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás (a jegyzett, de még be nem fizetett tőke feltöltése) teljesítéseként szerezte meg;

k)[6] a szövetkezeti formában működő szövetkezeti hitelintézet tagjaként a tulajdonában álló részjegynek – a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági tárgyú jogszabályok módosításáról szóló 2013. évi CXXXV. törvény rendelkezései alapján Holding Szövetkezetnek minősülő – szövetkezet részére történő átruházása ellenében részjegyet szerez a szövetkezetben.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában társas vállalkozás az a külföldi székhelyű jogi személy és egyéb szervezet is, amely a székhelye szerinti államban (kivéve az alacsony adókulcsú államot) a társasági adónak megfelelő adó alanya.

---

1 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 30. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 16. § (5). Hatályos: 2011. VII. 15-től.
3 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 71. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
5 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 15. § (1). Hatályos: 2016. VIII. 1-től.
6 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 12. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.

(4)[1] A belföldi székhelyű társas vállalkozás (átalakulása, egyesülése, szétválása esetén jogutódja) – az adóévet követő január 31-éig – jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelését, átalakulását, egyesülését, szétválását, az általa kibocsátott átváltoztatható kötvény átalakítását, vagy a tagok törzsbetétjére az osztalékfizetés szabályai szerint elszámolt nyereségnek a még be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljesítéseként történő elszámolását követően magánszemélyenként adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére az említett jogügylet révén juttatott (megemelt névértékű) összes értékpapírról, továbbá az így juttatott (megemelt névértékű) értékpapír átruházásáról, bevonásáról, átalakításáról és kicseréléséről. A magánszemély az említett jogügylet révén megszerzett (megemelt névértékű) összes értékpapírjáról elkülönített nyilvántartást vezet; az értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték – és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás – alapulvételével, annak megfelelően határozza meg.[2]

(5)[3] A 2006. július 1-je előtt dolgozói üzletrészként megszerzett üzletrész (a továbbiakban: dolgozói üzletrész), valamint a dolgozói részvény bevonása, átalakítása, visszavásárlása esetén - akkor is, ha erre átalakulás, egyesülés, szétválás, jogutód nélküli megszűnés keretében kerül sor - munkaviszonyból származó jövedelemnek (a munkavállaló örökösénél egyéb jövedelemnek) minősül a magánszemély által az említett jogügylet révén megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezmény révén megszerzett dolgozói üzletrész, dolgozói részvény esetében az említett különbözet a munkavállalónál és - ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül. Nem minősül bevételnek azonban az említett különbözet, amennyiben a bevont dolgozói üzletrész, dolgozói részvény helyett a magánszemély a társas vállalkozás átalakulása, egyesülése, szétválása révén újonnan kibocsátott azonos jogokat biztosító üzletrészt, dolgozói részvényt szerez; ilyenkor az új értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték - és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás - alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni.

(6)[4] Az (1) és (5) bekezdés alkalmazásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéket és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költséget az árfolyamnyereségből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani azzal az eltéréssel, hogy ha a dolgozói üzletrész, dolgozói részvény hagyaték tárgyát képezte, az eredeti szerző örökösénél a szerzési érték azonos az eredeti szerzőnél alkalmazható szerzési értékkel. Dolgozói üzletrész, dolgozói részvény bevonása, átalakítása esetén az eredeti szerzőnél és - amennyiben az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél az értékpapír megszerzésére fordított érték részét képezi a névérték azon részének 50 százaléka is, amely rész a jegyzett tőkének a saját tőke terhére történő felemeléséből származik, azzal, hogy ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az említett rész

a) az értékpapír megszerzésekor jövedelemnek minősült,

b) az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezményként illette meg a magánszemélyt,

és ezért egyébként e törvény szerint a szerzési érték része.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 15. § (2). Hatályos: 2016. VIII. 1-től. Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 15., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).

3 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 30. § (3). Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 16.

4 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 35. § (2). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(7)[1] Kedvezményezett részesedéscsere esetében a megszerzett társaság magánszemély tagjánál, részvényesénél a jogügylet alapján keletkező bevételből a jövedelmet az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint kell megállapítani. A jövedelemnek

a) az a része, amely nem haladja meg a jogügylet alapján megszerzett pénzösszeget, árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül; a külföldi pénznemben megszerzett pénzösszeget a bevétel forintra történő átszámítására vonatkozó rendelkezések alkalmazásával kell forintra átszámítani;

b) az *a)* pont alá nem tartozó része - a magánszemély választása alapján - az ügylet időpontjában adómentes, vagy szintén árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül.

(8) A magánszemély a (7) bekezdés *b)* pontja szerinti választásáról legkésőbb az átruházás időpontjában nyilatkozik a kifizetőnek, valamint e választását adóbevallásában bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak. Ha a (7) bekezdés *b)* pontja szerinti összeg a magánszemély választása alapján adómentes, akkor[2]

a)[3] a kifizető - az adóévet követő január 31-éig - magánszemélyenként adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére a kedvezményezett részesedéscsere révén a magánszemélynek juttatott összes értékpapírról; [4]

b)[5] a magánszemély a kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett összes értékpapírjáról elkülönített nyilvántartást vezet; ekkor az értékpapír megszerzésére fordított érték a kedvezményezett részesedéscsere keretében átruházott értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték és a (7) bekezdés *a)* pont szerinti összeg együttesen.

(9) Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a)[6] *kedvezményezett részesedéscsere:* az a jogügylet, amelynek alapján egy társaság (a megszerző társaság) részesedést szerez egy másik társaság (a megszerzett társaság) jegyzett tőkéjében annak ellenében, hogy a jegyzett tőkéjét képviselő értékpapír(oka)t bocsát ki, és az(oka)t, valamint - szükség esetén - legfeljebb az átadott összes értékpapír együttes névértékének (névérték hiányában arányos könyv szerinti értékének) a 10 százalékát meg nem haladó pénzeszközt ad a megszerzett társaság tagja(i)nak, részvényese(i)nek, feltéve, hogy a megszerző társaság a jogügylet révén megszerzi a szavazati jogok többségét vagy, ha a jogügylet előtt a szavazati jogok többségével már rendelkezett, azt tovább növeli a megszerzett társaságban;

b)[7] *társaság:* a gazdasági társaság, az egyesülés, a szövetkezet, továbbá a 2003. évi uniós csatlakozási szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától az Európai Unió tagállamának adóra vonatkozó jogszabályai szerint ott belföldi illetőséggel bíró olyan társaság, amely[8]

ba) az Európai Unión kívüli állammal a jövedelem- és vagyonadók tárgyában kötött nemzetközi szerződés szerint nem bír belföldi illetőséggel az Európai Unión kívüli államban, valamint

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 35. § (2). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 A második mondat szövegét módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 9.

3 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) p), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.

4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).

5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 35. § (3). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) q).

7 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 17.

8 Módosította: 2006. évi IV. törvény 367. § 14.

bb) a különböző tagállamok társaságait érintő egyesülésekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre alkalmazandó közös adózási rendszerről szóló tanácsi irányelvben felsorolt jogi formában működik, és az említett irányelvekben meghatározott adó alanya anélkül, hogy ezzel kapcsolatban választási lehetőség vagy mentesség illetné meg.

Az értékpapírra vonatkozó jog révén megszerzett vagyoni érték [1]

77/B. § [2] (1) Értékpapírra vonatkozó vételi jegyzési, eladási vagy más hasonló jog (kivéve a más értékpapírban megtestesülő jogot) átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy az ilyen jogról való lemondás címén a magánszemély által megszerzett bevételből az az összeg minősül jövedelemnek, amely meghaladja a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást (értéket), valamint az ügylettel összefüggő igazolt járulékos költséget. A jövedelmet a bevétel megszerzésének időpontjára kell megállapítani.

(2) Értékpapírra vonatkozó vételi jog (vételi opció) engedésére, illetőleg vételi kötelezettség vállalására (eladási opció) kötött ügylet esetén a kötelezett magánszemélynél az (1) bekezdés szerint megállapított összegből

a) - ha az ügylet pénzbeli elszámolással szűnik meg - az elszámolás miatt a jogot engedő, illetőleg kötelezett magánszemélyt terhelő igazolt kiadást (értéket), vagy

b) - ha az ügylet a tárgyát képező értékpapír tényleges átadásával szűnik meg -

1. vételi jog engedése esetén az adott értékpapír megszerzésére fordított igazolt összegnek (értéknek), de legfeljebb az adott értékpapír teljesítéskori szokásos piaci értékének az ügyleti szerződés szerinti árat meghaladó részét;

2. vételi kötelezettség vállalása esetén az adott értékpapír ügyleti szerződés szerinti árának a teljesítéskori szokásos piaci értékét meghaladó részét

meghaladó rész a jövedelem, azzal, hogy a 2. alpont szerinti tétel az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként nem vehető figyelembe.

(3) A jövedelem megállapításának időpontja

a) a (2) bekezdés *a)* pontjában említett esetben az elszámolás napja (értéknapja);

b) a (2) bekezdés *b)* pontjában említett esetben a jogosult joggyakorlásának napja;

c) ha a jogosult a joggal nem élt, a jog gyakorlásának határnapja, illetve a jog gyakorlására nyitva álló időtartam utolsó napja,

de legkésőbb a kötelezettség vételi jog engedése, illetve a vételi kötelezettség vállalása kezdő időpontjának évét követő ötödik év utolsó napja.

(4) Értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír esetében a jogosult magánszemélynél az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ilyenkor a jövedelmet az értékpapír feletti rendelkezési jog megszerzésének napjára, vagy - ha ez a korábbi időpont - arra az időpontra kell megállapítani, amikor az értékpapírt a magánszemély (a magánszemély javára más személy) birtokba vette (ideértve különösen az értékpapírszámlán történő jóváírást).

(5) Értékpapírra vonatkozó eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett jövedelemnek minősül a jogosult magánszemélynél az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét (az említett jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

---

1 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 26. §. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 31. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

a) az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint a *b)* pont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

b) az *a)* pont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely a jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja. A jövedelmet az értékpapír átruházásának időpontjában kell megállapítani.

(6)[1] Az (1)-(4), valamint az (5) bekezdés szerint meghatározott - a bekezdés *a)* pontjában nem említett - jövedelem adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a jogot alapító személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni.

(7)[2] Az e § szerinti jövedelmet, adót (adóelőleget) a kifizető állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg, továbbá a magánszemélynek az adóévet követő év január 31-ig igazolást ad ki és arról adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak. Kifizető hiányában a magánszemély a jövedelmet és az adót az általa vezetett nyilvántartás alapján állapítja meg. Az igazolásnak, az adatszolgáltatásnak, illetőleg a nyilvántartásnak - figyelemmel e törvénynek az értékpapírokra, értékpapírra vonatkozó jogokra, járulékos költségekre előírt rendelkezéseire is, azok értelemszerű alkalmazásával - tartalmaznia kell különösen a megszerzett bevételeket, az igazolt járulékos költségeket, a jog, illetőleg az értékpapír megszerzésére fordított kiadást.[3]

(8) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély a kifizető által kiállított bizonylatok, igazolások, illetőleg az általa vezetett nyilvántartás alapján az adóévről benyújtandó bevallásában bevallja, valamint a kifizető által levont adó (adóelőleg) figyelembevételével az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(9)[4] A kifizető a jog alapítását követően - az adóévet követő január 31-éig - magánszemélyenként adatot szolgáltat az állami állami adó- és vámhatóság részére az általa alapított, értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jogról, továbbá a jog gyakorlásáról, megszüntetéséről és a jogról való lemondásról (az utóbbi esetben az adatszolgáltatás mind az eredeti jogosultat, mind a jogot gyakorló, megszüntető, illetve a jogról lemondó személyt tartalmazza).[5]

(10) Ha a jog alapítása, megszerzése, valamint gyakorlása bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben történt,

a)[6]

b) a (4) bekezdés rendelkezésétől eltérően a bekezdésben említett vagyoni értéket jövedelemként nem kell figyelembe venni;

c) az (5) bekezdés rendelkezésétől eltérően a bekezdésben említett jog gyakorlásából származó bevételrész megállapítása nélkül az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevétel egészére az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

---

1 A korábbi utolsó mondatot hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 38. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

2 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 8.

3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).

4 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1. Végre nem hajtható módosítására lásd: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).

6 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 38. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

(11) A jog, illetőleg az értékpapír megszerzésére fordított kiadást az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell meghatározni.

(12)[1]

(13)[2] E § rendelkezései helyett az ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a jövedelem megszerzése ellenőrzött tőkepiaci ügyletben történt.

A munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében szerzett jövedelem[3]

77/C. §[4] (1) Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha

a)[5] a magánszemély az értékpapírt munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében, a programban meghatározott feltételekkel szerezte, valamint

b)[6] a program szervezője vagy a kibocsátó az értékpapírt a közvetlen átadás (birtokba adás) helyett a munkavállalói értékpapír-juttatási program nyilvántartásában megjelölt, befektetési szolgáltatónál, vagy - ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet - bármely EGT-államban, illetve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagországában működő, a külföldi jog szerinti befektetési szolgáltatónál (a továbbiakban: külföldi befektetési szolgáltató) a magánszemély javára egyedi letétbe helyezte (dematerializált értékpapír esetében ideértve a program keretében a magánszemély javára juttatott értékpapírok külön, kizárólag ezen értékpapírok nyilvántartására szolgáló értékpapírszámlára helyezését is), vagy

c)[7] a magánszemély a program keretében kizárólag értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy más hasonló jogot szerez és e jog gyakorlására csak a jog alapításának évét követő második év letelte után jogosult.

(1a)[8] Munkavállalói értékpapír-juttatási programnak (a továbbiakban: program) minősül az olyan juttatási rendszer:

a) amelynek keretében kizárólag a gazdasági társaság vagy annak kapcsolt vállalkozása által kibocsátott értékpapírt lehet szerezni;

b) amelynek keretében kizárólag a gazdasági társaság munkavállalója vagy vezető tisztségviselője szerezhet értékpapírt;

c) amelyet a gazdasági társaság munkavállalói és vezető tisztségviselői között teljeskörűen írásban meghirdetnek;

d) amelyben a gazdasági társaság munkavállalói és vezető tisztségviselői közül a részvételre jogosultak körét nem a munkaköri feladattal kapcsolatos egyéni teljesítménytől függő ismérv határozza meg;

e) amelyben a juttatásra való jogosultság semmilyen módon nem kapcsolódik a munkavállaló, vezető tisztségviselő egyéni teljesítményéhez;

f) amelyben a program szervezője visszavonhatatlan kötelezettséget vállal a programban foglaltak teljesítésére azzal, hogy a juttatás a gazdasági társaság érdekkörébe tartozó, előre meghatározott, a program meghirdetését követően meg nem változtatható, objektív feltételhez köthető;

g) amelyben az adóéven belül részt vevő magánszemélyek legfeljebb 25 százaléka lehet vezető tisztségviselő;

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 9. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
2 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 13.
3 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 26. §. Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 19.
4 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 26. §. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
6 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 32. § (1). Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 10., 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
7 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 36. § (1). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
8 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 15. § (1). Hatályos: 2013. XII. 29-től.

h) amelynek keretében az adóéven belül a vezető tisztségviselők legfeljebb a megszerezhető összes értékpapír együttes névértékének 50 százalékát kitevő együttes névértékű értékpapírt szerezhetnek; és

i) amelynek keretében a gazdasági társaság és a kibocsátó számviteli vezetője, felügyelő-bizottsági tagja és e személyek közeli hozzátartozója a program keretében nem szerezhet értékpapírt.

(1b)[1] Programszervezőként az (1a) bekezdés szerint jár el a külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselete.

(1c)[2] A gazdasági társaság (ideértve a külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepét, kereskedelmi képviseletét) kapcsolt vállalkozása és annak munkavállalói, vezető tisztségviselői is részt vehetnek a programban. Ebben az esetben az (1a) bekezdésben foglalt feltételeknek a programban részt vevő kapcsolt vállalkozás és annak munkavállalói, vezető tisztségviselői tekintetében is teljesülniük kell.

(2)[3] Az értékpapírletét alapja a program szervezője és a letétkezelő közötti keretszerződés, valamint a program szervezője, a letétkezelő és a magánszemély közötti egyedi szerződés. A különböző napokon átvett értékpapír(ok)ról a felek külön-külön egyedi szerződést kötnek, ha az értékpapírok letétbe helyezése nem egy napon történik. A keretszerződés a program szervezőjének és a letétkezelőnek a cégnevét, adószámát és levelezési címét, míg az egyedi szerződés - az említett adatok mellett - a kedvezményezett magánszemély nevét, adóazonosító számát és levelezési címét, továbbá a letétbe helyezett értékpapír(ok) azonosításához szükséges adatokat, valamint a kötelező tartási időszak kezdő napját is tartalmazza. Az érintett köteles az említett adataiban bekövetkezett bármely változásról (ideértve a program szervezője, vagy a letétkezelő jogutódlásának esetét is) a változástól számított 15 napon belül tájékoztatni a többi szerződőt. A letétbe helyezett értékpapírral a program szervezője csak a magánszeméllyel együttesen, míg a magánszemély - a keretszerződés eltérő, minden részt vevő magánszemélyre azonos feltételek mellett megállapított rendelkezése hiányában - önállóan rendelkezhet.

(3)[4] A letétkezelő a magánszemély javára egyedi letétként történő őrzés megszűnését követő 15 napon belül - a program szervezője cégneve és adószáma, valamint a magánszemély neve és adóazonosító száma feltüntetése mellett - adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak az átadott összes értékpapírról. A letétkezelő az adatszolgáltatással egyidejűleg az állami adó- és vámhatóságnak bejelenti az új letétkezelő cégnevét és adószámát is, ha az értékpapírt a kedvezményezett magánszemély javára történő egyedi letétbe helyezés céljából más, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónak adja át.

(4)[5] A letétkezelő az átvevőt az átadással egyidejűleg tájékoztatja a program szervezője és saját cégnevéről, adószámáról és levelezési címéről, továbbá a kedvezményezett magánszemély nevéről, adóazonosító számáról és levelezési címéről, valamint a kötelező tartási időszak kezdő napjáról, ha az értékpapírt a kötelező tartási időszakban más, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónak a kedvezményezett magánszemély javára egyedi letétbe történő elhelyezés céljából adja át.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 15. § (1). Hatályos: 2013. XII. 29-től.
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 15. § (1). Hatályos: 2013. XII. 29-től.
3 A negyedik mondat szövegét módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 24. Módosította: 2013. évi CC. törvény 20. § 9.
4 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2013. évi CC. törvény 20. § 9., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 10.
5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 20. § 9.

(5)[1] Az új letétkezelő a letéti őrzés kezdetét követő 15 napon belül - a program szervezője cégneve és adószáma, valamint a magánszemély neve és adóazonosító száma feltüntetése mellett - adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak az átvett összes értékpapírról, ha az értékpapírt a (4) bekezdésben meghatározottak szerint vette át. Az új letétkezelő az adatszolgáltatással egyidejűleg az állami adó- és vámhatóságnak bejelenti a korábbi letétkezelő cégnevét és adószámát is. Az új letétkezelőre egyebekben a letétkezelőre vonatkozó rendelkezések az irányadók.

(6)[2] A letétkezelő haladéktalanul tájékoztatja a program szervezőjét, ha a nála letétbe helyezett értékpapírnak a magánszemély javára történő egyedi letéti őrzése a kötelező tartási időszakban bármely okból (kivéve a program szervezője rendelkezését) megszűnik.

(7)[3] Nem kell a (2)-(6) bekezdésben foglaltakat alkalmazni, ha a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató. Ilyenkor a program szervezője a magánszemély javára egyedi letétként történő őrzés megszűnését követő 15 napon belül - a magánszemély neve és adóazonosító száma feltüntetése mellett - adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak az összes olyan értékpapírról, amelynek letéti őrzése megszűnt. A program szervezője az adatszolgáltatással egyidejűleg az állami adó- és vámhatóságnak bejelenti az új letétkezelő cégnevét és adószámát (ennek hiányában székhelyét) is, ha a külföldi befektetési szolgáltató az értékpapírt a kedvezményezett magánszemély javára történő egyedi letétbe helyezés céljából más külföldi befektetési szolgáltatónak, vagy belföldi illetőségű befektetési szolgáltatónak adta át; az utóbbi esetben az átadástól kezdődően a (2)-(6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni. A program szervezője köteles úgy eljárni, hogy az e bekezdésben foglalt adatszolgáltatási és bejelentési kötelezettségét teljesíteni tudja.

(8) A magánszemély által megszerzett munkaviszonyból származó jövedelemnek (a kötelező tartási időszak kezdő napján a program szervezője vezető tisztségviselőjének minősülő magánszemély esetében munkaviszonyból származó jövedelemnek nem minősülő nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek), a magánszemély halála esetén az örököse által megszerzett egyéb jövedelemnek minősül:[4]

a)[5] a magánszemély és a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása közötti munkaviszony megszűnése esetén az értékpapírnak az utolsó munkában töltött napra megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha ezzel egyidejűleg a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása (jogutódja) és a magánszemély között vezető tisztségviselői jogviszony vagy új munkaviszony jön létre, vagy az egyébként fennálló vezető tisztségviselői jogviszony fennmarad, valamint kivéve, ha a jogviszony megszűnésének oka a magánszemély halála, nyugdíjba vonulása vagy csoportos létszámleépítés,

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2013. évi CC. törvény 20. § 9., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 10.
2 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
3 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 25., 2013. évi CC. törvény 20. § 9., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 10.
4 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 32. § (2). Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 36. § (2). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 26., 2011. évi CLVI. törvény 28. § 18.

b)[1] a magánszemély és a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása közötti vezető tisztségviselői jogviszony megszűnése esetén az értékpapírnak a jogviszony megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha ezzel egyidejűleg a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása (jogutódja) és a magánszemély között munkaviszony vagy új vezető tisztségviselői jogviszony jön létre, vagy az egyébként fennálló munkaviszony fennmarad, valamint kivéve, ha a jogviszony megszűnésének oka a magánszemély halála,

c) az értékpapír bevonása, átalakítása, kicserélése ellenében a magánszemély által megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét,

d) az értékpapír kölcsönbe adása esetén az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét,

e) az értékpapír *c)-d)* pontban nem említett visszterhes átruházása ellenében a magánszemély által megszerzett bevételnek - de (kivéve, ha a magánszemély a program szervezője tulajdonába adja az értékpapírt) legalább az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékének - az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét,

f) az értékpapír ingyenes átruházása esetén az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha a magánszemély a program szervezője tulajdonába adja az értékpapírt,

g) a kibocsátó megszűnése következtében a magánszemély által tagi (részvényesi) jogviszonyára tekintettel a kibocsátó (jogutódja) vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a kibocsátó kötelezettségeiből a magánszemélyre jutó kötelezettségek együttes összegét,

h) az értékpapír kibocsátója jegyzett tőkéjének tőkekivonás útján történő leszállítása következtében tagi (részvényesi) jogviszonyára tekintettel a kibocsátó vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított értéknek a jegyzett tőke leszállításával arányos részét,

i)[2] az értékpapírnak a magánszemély - halála esetén az örököse - javára egyedi letétként történő őrzése megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, ha az őrzés a *c)-h)* pontban nem említett okból szűnt meg, kivéve, ha a letétkezelő az értékpapírt a jogosult rendelkezése alapján más, befektetési szolgáltatónak vagy - ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet és a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató - külföldi befektetési szolgáltatónak a kedvezményezett magánszemély javára egyedi letétbe történő elhelyezés céljából adja át,

ha a jogviszony megszűnése, az átruházás, a kibocsátó megszűnése, jegyzett tőkéjének leszállítása, illetve a letéti őrzés más okból történő megszűnése a kötelező tartási időszakban történik.

(9) A magánszemély tájékoztatja a program szervezőjét a (8) bekezdés szerinti jövedelem megállapításához szükséges valamennyi rendelkezésére álló adatról:

a) a (8) bekezdés *a)-b)* pontja szerinti esetben a jogviszony megszűnésének időpontjáig,

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 36. § (2). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 26. Lásd még: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (11).

2 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 36. § (2). Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 10.

b) a (8) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben az értékpapír bevonásának, átalakításának, illetve kicserélésének a napjáig, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a bevonás, az átalakítás, illetve a kicserélés napját követő 15 napon belül,

c) a (8) bekezdés *d)-f)* pontja szerinti esetben az átadás napjáig (de legkésőbb az értékpapír felvételét követő 15 napon belül), ha az értékpapírt a program szervezőjének adja át, egyébként az értékpapír felvételét követő 15 napon belül,

d) a (8) bekezdés *g)* pontja szerinti esetben a kibocsátó megszűnéséig, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a kibocsátó megszűnésének a napját követő 15 napon belül,

e) a (8) bekezdés *h)* pontja szerinti esetben a jegyzett tőke leszállításának a napjáig, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a jegyzett tőke leszállításának a napját követő 15 napon belül,

f) a (8) bekezdés *i)* pontja szerinti esetben az egyedi letétként történő őrzés megszűnésének napját követő 15 napon belül,

e tájékoztatási kötelezettség elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetén az állami adó- és vámhatóság minden ebből eredő jogkövetkezményt a magánszemély terhére állapít meg.[1]

(10)[2] A magánszemély által megszerzett, a (8)-(9) bekezdés szerint meghatározott jövedelemmel összefüggő adókötelezettségeket a program szervezője a munkáltatóra irányadó rendelkezések szerint teljesíti, ha a jövedelem megszerzését követő napon a magánszeméllyel munkaviszonyban áll, egyéb esetben a kifizetőre (ide nem értve a bér kifizetőjét) irányadó rendelkezések szerint jár el.

(11) A (8) bekezdésben meghatározott jövedelem megszerzésének időpontja:

a)[3] a (8) bekezdés *a)-b)* pontja szerinti esetben az utolsó munkában töltött nap, illetve a jogviszony megszűnésének a napja;

b) a (8) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben a bevonás, az átalakítás, illetve a kicserélés napja, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

c) a (8) bekezdés *d)-e)* pontja szerinti esetben az átvétel napja (de legkésőbb az értékpapír felvételét követő 15. nap), ha az értékpapírt a program szervezője szerzi meg, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

d) a (8) bekezdés *f)* és *i)* pontja szerinti esetben a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

e) a (8) bekezdés *g)* pontja szerinti esetben a kibocsátó jogutód nélküli megszűnésének napja, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

f) a (8) bekezdés *h)* pontja szerinti esetben a jegyzett tőke leszállításának a napja, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja.

(12) A magánszemély - a (8) és (11) bekezdésben foglaltaktól eltérően - nem szerez jövedelmet, ha az értékpapírt felülbélyegzése, kicserélése, vagy kedvezményezett részesedéscsere keretében történő átruházása céljából, vagy a kibocsátó átalakulása, egyesülése, szétválása miatt veszi fel, feltéve, hogy[4]

a) az említett jogügylet révén kizárólag értékpapírt szerez,

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
2 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 36. § (3). Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 18.
4 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 17.

b) a letétkezelőt a felvétel időpontjában - ha a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató, a program szervezőjét a felvétel időpontjáig - tájékoztatja a felvétel céljáról (okáról), valamint arról, hogy a jogügylet révén kizárólag értékpapírt szerez, valamint

c) a jogügylet révén megszerzett értékpapírt rendelkezése alapján a kibocsátó (megbízottja) a felvételt követő 15 napon belül a javára egyedi letétbe helyezi az eredeti letétkezelőnél.

A letétkezelő (kivéve a külföldi befektetési szolgáltatót) haladéktalanul tájékoztatja a program szervezőjét, amennyiben az új értékpapír (a felülbélyegzett értékpapír) letétbe helyezése az említett határidőn belül nem történt meg.

(13) A (12) bekezdés *c)* pontja szerint letétbe helyezett értékpapír esetében a kötelező tartási idő kezdő napját az eredeti (a felvett) értékpapírnak megfelelően, az értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír megszerzésére fordított érték - és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás - alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni. Az új értékpapírra egyebekben az eredeti értékpapírra vonatkozó rendelkezések irányadók.

(14)[1]

(15) A kötelező tartási időszak leteltét követően, illetőleg az (1) bekezdés c) pontja szerint megszerzett értékpapír esetében a program keretében megszerzett értékpapír[2]

a)[3]

b) ingyenes átruházása esetén (kivéve, ha az átruházás a kibocsátó részére történt) az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az átruházásból származó bevételnek az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értéke minősül;

c) átalakítása, kicserélése révén megszerzett bevétel adókötelezettségére az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(16)[4] Az állami adó- és vámhatóság a program szervezőjét és a letétkezelőt 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja, ha az e §-ban meghatározott adatszolgáltatási vagy tájékoztatási kötelezettségét megszegi.

(17)[5] A magánszemély és befektetési szolgáltató elkülönített nyilvántartást köteles vezetni a program keretében megszerzett, illetve nála letétbe helyezett összes értékpapírról. A magánszemélyt e kötelezettség a kötelező tartási időszak letelte után is terheli.

(18)[6] Ha az adóévben a magánszemély által a program keretében összesen megszerzett[7]

a)[8] letétbe helyezett összes értékpapírnak a letétbe helyezés időpontjára és/vagy

b) az (1) bekezdés *c)* pontja szerint vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír(ok) esetében a jog gyakorlásának napjára

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 20. § 9. Hatálytalan: 2013. XII. 29-től.
2 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3), 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) k), 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
3 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi CXXXI. törvény 170. § (1) e). Hatálytalan: 2007. I. 1-től. Lásd még: ugyane törvény 190. § (8).
4 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
5 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 10., 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
6 Megállapította: 2006. évi LXI. törvény 18. §. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 14.
7 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 20., 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 9.
8 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 29. § 2.

megállapított - ha a magánszemély az értékpapírt nem ingyenesen szerezte, akkor az értékpapír megszerzésére fordított értékkel csökkentett - együttes szokásos piaci értéke meghaladja az 1 millió forintot, az adózó az (1)-(17) bekezdésben foglaltakat csak azokra az értékpapírokra alkalmazza, amelyeknek - a letétbe helyezés, illetőleg a joggyakorlás sorrendjében - összesített együttes (csökkentett) szokásos piaci értéke nem haladja meg az említett összeget. A magánszemély által program keretében megszerzett többi értékpapírra a 77/A. § rendelkezései az irányadók. Ha a magánszemély az adóévben több program keretében szerez értékpapírt, az említett összeghatár eléréséről haladéktalanul köteles tájékoztatni valamennyi program szervezőjét.[1]

(19)[2] A program szervezője a kötelező tartási időszak kezdő napját követő hónap 20. napjáig, az (1) bekezdés *a)* és *c)* pontja szerinti program esetén a program elindítását követő hónap 20. napjáig megküldi az állami adó- és vámhatóságnak a program meghirdetéséről a munkavállalók, vezető tisztségviselők részére kiadott tájékoztató vagy más hasonló irat másolati példányát.

(19a)[3]

(20)[4] Amennyiben a program szervezője és a programban érintett más vállalkozás között a kapcsolt vállalkozási viszony megszűnik, a kapcsolt vállalkozási viszony megszűnését követően az egyébként a programszervezőre irányadó, e paragrafus szerinti adókötelezettségeket – saját munkavállalói, vezető tisztségviselői vonatkozásában – a programban érintett más vállalkozás teljesíti. A programszervező a programban érintett más vállalkozás adókötelezettségei teljesítéséhez szükséges adatokat a kapcsolt vállalkozási viszony megszűnésekor a programban érintett más vállalkozás részére átadja. Az adókötelezettségek – felek közötti együttműködés hiánya miatti – megsértése esetén a jogkövetkezményekért a felek egyetemlegesen felelnek.

(21)–(23)[5]

(24) A munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében szerzett jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:[6]

a)[7]

b)[8] *értékpapír:* bármely EGT-államban, illetve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása - ha a program szervezője külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselete, akkor a külföldi vállalkozás, vagy kapcsolt vállalkozása - által forgalomba hozott (kibocsátott), tagsági jogokat megtestesítő, névre szóló értékpapír;

c)[9] *kötelező tartási időszak:* a kötelező tartási időszak kezdő napjától a kötelező tartási időszak kezdő napjának évét követő második naptári év utolsó napjáig, vagy - ha ez korábbra esik - addig a napig terjedő időszak, amelyen az értékpapír magánszemély javára történő letétben tartása - a tőkepiacról szóló törvény 76/D. §-ában szabályozott, az ajánlattevőt megillető vételi jog gyakorlása következtében - ellehetetlenül;

d)[10] *a kötelező tartási időszak kezdő napja:* a program keretében megszerzett értékpapír letétbe helyezésének napja, vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén, az (1) bekezdés c) pontjában nem említett esetben megszerzett értékpapír esetében az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a jog gyakorlására jogosult;

---

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 20. § 9.
2 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 16. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 8.
3 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 20. § 9. Hatálytalan: 2013. XII. 29-től.
4 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 22. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 20. § 9. Hatálytalan: 2013. XII. 29-től.
6 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
7 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 20. § 9. Hatálytalan: 2013. XII. 29-től.
8 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 32. § (6). Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 20.
9 Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 148. § (1) j). Lásd még: ugyane törvény 190. § (9).
10 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) m), 2013. évi CC. törvény 19. § 20.

e)[1] *a program szervezője:* az értékpapír magyarországi juttatását a program alapján megszervező gazdasági társaság, illetve a külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselete, a juttatást követően ideértve az előbbiek (gazdasági társaság, külföldi vállalkozás) jogutódját is;

f)[2]

g) számviteli vezető: a könyvviteli szolgáltatás körébe tartozó feladatok irányításával, vezetésével, a beszámoló elkészítésével megbízott vagy erre alkalmazott magánszemély;

h) vezető tisztségviselő: a jogi személy, az egyéb szervezet törvényes képviseletére jogosult magánszemély.

NEGYEDIK RÉSZ

VEGYES, ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

Statisztikai besorolási rend

78. §[3] E törvény alkalmazásában a Központi Statisztikai Hivatal termékek és szolgáltatások osztályozási rendszere (TESZOR), illetve a gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszere (TEÁOR) szerinti hivatkozással meghatározott termékek, szolgáltatások, tevékenységek esetében a 2011. december 31-én hatályos besorolási rendet kell irányadónak tekinteni.

Nyilatkozatok[4]

78/A. §[5]

Üzemanyagár[6]

78/B. §[7]

Felhatalmazások

79. § A Kormány - az ár- és jövedelmi viszonyok változására tekintettel - az adó következő évi mértékeire a központi költségvetésről szóló törvényjavaslattal együtt tesz javaslatot.

80. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza

a)[8]

b) egyes költségtérítések formáit és a jövedelemadó szempontjából igazolás nélkül elszámolható költségek mértékeit;[9]

c)[10] a közlekedési kedvezmények azon körét, amely adómentes juttatásnak minősül;[11]

---

1 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 15. § (2). Hatályos: 2013. XII. 29-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 20. § 9. Hatálytalan: 2013. XII. 29-től.
3 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 24. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Beiktatta: 1997. évi XVII. törvény 2. §. Hatályos: 1997. IV. 5-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § d). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
6 Beiktatta: 1997. évi XVII. törvény 3. §. Hatályos: 1997. IV. 5-től. Rendelkezését 1997. IV. 1. napjától kell alkalmazni.
7 Hatályon kívül helyezte: 1997. évi CV. törvény 40. § (1). Hatálytalan: 1998. I. 1-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi CXXV. törvény 14. § (1) 3. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
9 Lásd: 278/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet, 285/2011. (XII. 22.) Korm. rendelet, 437/2015. (XII. 28.) Korm. rendelet.
10 Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 431. § h), 2013. évi CC. törvény 20. § 10.
11 Lásd: 321/2009. (XII. 29.) Korm. rendelet, 498/2013. (XII. 29.) Korm. rendelet.

d)[1] a Széchenyi Pihenő Kártya kibocsátásának és felhasználásának részletes szabályait;[2]

e)–f)[3]

g)[4] azon betegségek körét, amelyekben szenvedő személyek a személyi kedvezmény érvényesítése szempontjából súlyosan fogyatékosnak minősülnek.[5]

81. § (1)[6] Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben meghatározza:

a) az e törvény végrehajtásához szükséges nyomtatvány kötelező alkalmazását;[7]

b)[8] a lakáscélú munkáltatói támogatás[9]

ba) igazolására szolgáló bizonylatokat,

bb) folyósításáról a hitelintézet, a kincstár által kiállított igazolás tartalmát, kiállításának feltételeit és rendjét,

bc) folyósításáról a hitelintézet, a kincstár, a munkáltató által teljesítendő adatszolgáltatás rendjét,

bd) adómentessége feltételeinek vizsgálatára köteles személyek körét és módját.

(2)[10] Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy rendeletben meghatározza a súlyos fogyatékosság minősítésének és igazolásának rendjét.[11]

(3)[12] Felhatalmazást kap a kultúráért felelős miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben határozzák meg a 3. számú melléklet 1.22. pontjában, továbbá a 11. számú melléklet 1.26. pontjában foglaltak alkalmazásának feltételeivel összefüggő részletes szabályokat.[13]

(4)[14]

(5)[15] Felhatalmazást kap a vendéglátásért felelős miniszter, hogy rendeletben meghatározza a felszolgálási díj alkalmazásának, kifizetésének és felhasználásának részletes szabályait.[16]

(6)[17]

81/A–81/C. §[18]

82. §[19] (1)[20] Az MNB a Magyar Közlönyben közzéteszi a hivatalos devizaárfolyam-lapján nem szereplő külföldi pénznemek euróban megadott árfolyamát.

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 28. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Lásd: 55/2011. (IV. 12.) Korm. rendelet, 76/2018. (IV. 20.) Korm. rendelet.
3 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § e). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 25. §. Hatályos: 2009. VII. 9-től.
5 Lásd: 335/2009. (XII. 29.) Korm. rendelet.
6 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 27. §. Módosította: 2006. évi CIX. törvény 170. § (1) u).
7 Lásd: 6/1997. (II. 21.) PM rendelet.
8 Megállapította: 2014. évi XVI. törvény 262. § (1). Hatályos: 2014. II. 25-től.
9 Lásd: 15/2014. (IV. 3.) NGM rendelet.
10 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 170. § (1) u).
11 Lásd: 49/2009. (XII. 29.) EüM rendelet.
12 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 38. §. Módosította: 2006. évi CIX. törvény 170. § (1) u).
13 Lásd: 39/1997. (XII. 29.) MKM-PM együttes rendelet.
14 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CIII. törvény 9. §. Hatálytalan: 2012. VII. 21-től.
15 Beiktatta: 2009. évi LVI. törvény 118. §. Hatályos: 2009. X. 1-től.
16 Lásd: 44/2024. (XII. 9.) NGM rendelet.
17 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi LXXVII. törvény 11. § 2. Hatálytalan: 2017. VI. 20-tól.
18 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § f). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
19 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 39. §. Hatályos: 1998. I. 1-től. A megállapított törvény 82. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti közzététel első ízben 1997. december 25-ig történik, azzal, hogy ebben az esetben az 1997. évben nagy forgalmat bonyolító három belföldi üzemanyag-forgalmazó cég által alkalmazott, december 1-jén érvényes üzemanyagár számtani átlagának literenként 1 forinttal növelt értékét kell megállapítani.
20 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 28. § (1). Hatályos: 2003. I. 1-től.

(2)[1] Az állami adó- és vámhatóság havonta, a tárgyhónapot megelőző hónap huszonötödik napjáig a Magyar Közlönyben közzéteszi a tárgyhónapban a fogyasztási norma szerinti üzemanyagköltség-elszámolással kapcsolatosan alkalmazható üzemanyagárat. Az üzemanyagárat három - az előző évben nagy forgalmat bonyolító - belföldi üzemanyag-forgalmazó cég által alkalmazott, a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes fogyasztói üzemanyagár számtani átlagának literenként egy forinttal növelt összegében, forintra kerekítve kell megállapítani. Ha a fogyasztói üzemanyagárat törvényben vagy kormányrendeletben előírt szabályok változásának következményeként növelik, az adott hónapra közzétett üzemanyagárat az említett szabályok változásával összefüggő fogyasztói áremelés időpontjától az adott hónap végéig a bejelentett áremelés mértékével növelten lehet alkalmazni.

(3)[2] Az állami adó- és vámhatóság az adott év november 30-áig honlapján közzéteszi a külföldi biztosítóval kötött nyugdíjbiztosítási szerződés alapján tehető nyugdíjbiztosítási nyilatkozat feltételeként meghatározott [44/C. § (10) bekezdés], a külföldi biztosító által kiállítandó igazolás formáját. Az igazoláson a kért adatokat magyar és angol nyelven kell szerepeltetni.

Hatálybaléptető és átmeneti rendelkezések

83. § (1) Ez a törvény 1996. január 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit - a (2)-(8) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel - az 1996. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2)[3]

(3)[4]

(4)[5]

(5)-(6)[6]

(7)[7]

(8) E törvény hatálybalépését követően kamat címén jóváírt, kifizetett jövedelmekre e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a kamat mely időszakra vonatkozik.

(9)[8] Az egyéni vállalkozó által igénybe vehető pénztartalék kezelése céljából az állami adó- és vámhatóság kincstári számlát nyit és ezzel összefüggésben olyan nyilvántartást vezet, amely alkalmas az egyéni vállalkozó által pénztartalék címén befizetett összegek és a számláról kivett pénzfelhasználások egyenlegezett éves átlagos állományának megállapítására, továbbá alkalmas a kamat meghatározására és jóváírására. Az állami adó- és vámhatóság által megnyitott kincstári számlánál a pénztartalékkal összefüggő nyilvántartás vezetése nem tartozik a pénzintézetekről és a pénzintézeti tevékenységekről szóló törvény[9] hatálya alá.

(10) Ahol jogszabály - jelöléssel vagy anélkül - a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvényt[10] említi, ott a személyi jövedelemadóról szóló törvényt kell érteni.

---

1 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 22. §. Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

2 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 16. §. Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 25., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

3 Hatályon kívül helyezte: 2007. évi LXXXII. törvény 2. § 226. Hatálytalan: 2007. VII. 1-től.

4 Hatályon kívül helyezte: 1996. évi LXXXIII. törvény 64. § (2). Hatálytalan: 1997. I. 1-től.

5 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 17. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.

6 Hatályon kívül helyezte: 1996. évi LXXXIII. törvény 64. § (2). Hatálytalan: 1997. I. 1-től.

7 Hatályon kívül helyezte: 2007. évi LXXXII. törvény 2. § 226. Hatálytalan: 2007. VII. 1-től.

8 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 62. § (2). Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 4.

9 Lásd: 1991. évi LXIX. törvény 1-2. §.

10 Lásd: 1987. évi VI. törvény, 1989. évi XLV. törvény, 1991. évi XC. törvény.

(11)[1] E törvénynek az ügyvédi irodára, az egyéni ügyvédre és az ügyvédi iroda tagjára vonatkozó rendelkezéseit a végrehajtói irodára, az önálló bírósági végrehajtóra, illetve a végrehajtói iroda tagjára, a szabadalmi ügyvivői irodára, a szabadalmi ügyvivőre, valamint a közjegyzői irodára, a közjegyzőre, illetve a közjegyző iroda tagjára is alkalmazni kell.

(12)[2] A magánszemély a tárgyi eszköz értékcsökkenési leírását - választása szerint - az üzembe helyezése időpontjában irányadó statisztikai besorolási rend vagy vámtarifaszám alapján is megállapíthatja.

(13)[3] A 2007. december 31-éig megvalósított értéknövelő beruházás esetén a magánszemély az e törvény 3. §-ának 2006. december 31-én hatályos 32. pontjának előírását is alkalmazhatja.

83/A. §[4]

84. §[5] (1) Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodással összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaihoz való közelítést célozza:

a) a Tanács 90/434/EGK irányelve a különböző tagállamok társaságait érintő egyesülésekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre alkalmazandó közös adózási rendszerről;

b)[6] a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2015. november 10-i 2015/2060. tanácsi irányelv;

c)[7] az Európai Közösségek Bizottsága 94/79/EGK ajánlása a magánszemély által nem az illetősége szerinti tagállamban szerzett egyes jövedelmek adóztatásáról.

(2)[8] Ez a törvény - az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatoknak megfelelően - a jövedelem- és vagyonadókra vonatkozó modellegyezmény figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz.

(3)[9] E törvény 3. § 41. pontja, 39. § (1) bekezdése, 49/B. § (6) bekezdés *d)* pont *da)* alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont *p)* pont *pa)* alpontja, 13. számú melléklet 12. pont *a)* alpontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a mezőgazdasági ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1408/2013/EU rendelet (HL L 352 2013.12.24. 9–17. o.) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

(4)[10] E törvény 3. § 50. pontja, 39. § (1) bekezdése, 49/B. § (6) bekezdés *d)* pont *db)* alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont *pb)* alpontja, 13. számú melléklet 12. pont *b)* alpontja a az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 190., 2014.06.28., 45–54. o.) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

---

1 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 29. §. Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 50., 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 29.
2 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 29. §. A korábbi második mondatot hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2007. évi CXXVI. törvény 33. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi LXXVII. törvény 11. § 3. Hatálytalan: 2017. VI. 20-tól.
5 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 30. §. Hatályos: 2003. I. 1-től.
6 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 23. §. Hatályos: 2016. IX. 1-től.
7 Jelölését módosította: 2004. évi XXVII. törvény 26. §.
8 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3), 2009. évi LXXVII. törvény 169. § 28., 2011. évi CLVI. törvény 28. § 19.
9 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 24. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
10 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 24. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

(5)[1] E törvény 3. § 39. pontja, 49/B. § (6) bekezdés *d)* pont *dc)* alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont *p)* pont *pc)* alpontja, 13. számú melléklet 12. pont *c)* alpontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1–78. o.) 1–14. és 17. cikkei hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

(6)[2] E törvény 3. § 40. pontja, 49/B. § (6) bekezdés *d)* pont *da)* és *dc)* alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont *p)* pont *pa)* és *pc)* alpontja, 13. számú melléklet 12. pont *a)* és *c)* alpontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdészeti ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló, 2014. június 25-i 702/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 193 2014.07.01. 1–75. o.) 1–14. és 17. cikkei hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

(7)[3] E törvény 49/B. § (6) bekezdés *d)* pont *dd)* alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont *p)* pont *pd)* alpontja, 13. számú melléklet 12. pont *d)* alpontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU rendelet (HL L 352 2013.12.24. 1–8. o.) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

84/A. §[4] (1) A 2010. évben a 49. § (16) bekezdése szerinti rendelkezés alapján a harmadik és negyedik negyedévben fizetendő adóelőleget – a már megfizetett adóelőleg figyelembevételével – az egyéni vállalkozó 10 százalékkal állapíthatja meg az év elejétől halmozott adóelőleg-alapnak

a) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakra eső naptári napjaival arányos összegéből az 50 millió forintot meg nem haladó részre, feltéve, hogy a 10 százalékos adókulcsra való jogosultságának egyéb feltételei erre az időszakra a (4) bekezdés szerint fennállnak;

b) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakra eső naptári napjaival arányos 250 millió forintot meg nem haladó részre,

de együttvéve legfeljebb 300 millió forintot meg nem haladó összegre.

(2) A 2010. évi adókötelezettség megállapításakor a vállalkozói személyi jövedelemadó a 2010. június 30-a utáni időszakra a 49/B. § (8) bekezdésének rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalapnak – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalapnak – az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára eső naptári napokkal arányos összegéből a 250 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, a meghaladó rész után 19 százalék.

(3) A 2010. évi adókötelezettség megállapításakor a vállalkozói személyi jövedelemadó a 2010. július 1-je előtti időszakra a 49/B. § (8) bekezdésének rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalapnak – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalapnak – az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakra eső naptári napjaival arányos összege után a 49/B. § 2010. június 30-án hatályos (9) bekezdése szerint megállapított összeg.

(4) A (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően a vállalkozói személyi jövedelemadó az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára eső naptári napokkal arányosan megállapított adóalapnak az 50 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, feltéve, hogy az egyéni vállalkozó e bekezdés rendelkezésének alkalmazását választja, és

---

1 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 24. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 24. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 24. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi XC. törvény 19. §. Hatályos: 2010. VIII. 16-tól.

a) a 49/B. § 2010. június 30-án hatályos (9) bekezdése *b)* pontjának rendelkezését nem alkalmazza, és

b) foglalkoztatottainak havi átlagos létszámadatok számtani átlaga alapján meghatározott átlagos állományi létszáma az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakában legalább fél fő, vagy választása szerint az adóév egészére számítva legalább egy fő, és

c) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára eső naptári napokkal arányosan megállapított vállalkozói adóalapja és a 2009. évi adóalapja (a tevékenység 2010-ben történt megkezdése esetén a 2010. évi adóalapja) legalább a jövedelem- (nyereség-) minimum összegével egyezik meg [kivéve, ha a 49/B. § (20) bekezdésének hatálya alá tartozik], és

d) vele szemben az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének megsértése miatt az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakában és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság vagy az egyenlő bánásmód követelményének ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi, vagy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben meghatározott bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírságot,

és

e) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakának minden naptári napjára vonatkozóan ténylegesen, vagy az adóévben az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára eső naptári napokkal arányosan

ea) legalább az átlagos állományi létszám és a minimálbér napi összegének szorzataként meghatározott járulékalap kétszeresére,

vagy

eb) – ha székhelye jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében van – legalább az átlagos állományi létszám és a minimálbér napi összegének szorzataként meghatározott járulékalapra

vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot, azzal, hogy e bekezdése rendelkezésének alkalmazása esetén egyebekben a 49/B. § 2010. június 30-án hatályos (10) bekezdésének *a)–e)* pontját követő egyéb rendelkezései – az utolsó mondata helyett az e § (5) bekezdésének rendelkezései – az irányadók, valamint a 49/B. § 2010. június 30-án hatályos (21), (22) és (25) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(5) E § alkalmazásában a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények alapján a csekély összegű *(de minimis)* támogatás adóévi összegét – az adóévben érvényesített összes kedvezmény az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakának és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakának naptári napjai szerint történő arányos megosztásával –

a) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára jutó összegből az 50 millió forintot

b) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára jutó összegből a 250 millió forintot

meg nem haladó rész után 10 százalék, az azt meghaladó rész után 19 százalék adómértékkel kell kiszámítani.

(6) Ha az egyéni vállalkozónak a 2010. évben érvényesített kisvállalkozói kedvezménnyel, illetve nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékkal összefüggésben adómegfizetési kötelezettsége keletkezik, az erre vonatkozó rendelkezésben az érvényesítés, illetve a nyilvántartásba vétel évében hatályos adómértéknek – a megfizetési kötelezettséget az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára eső naptári napokkal arányosan megosztva – az e § szerint az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára meghatározott adómérték minősül.

84/B. §[1] (1) A 6. § (4) bekezdésének, a 7. § (1) bekezdés *l)* pontjának és az *1. számú melléklet* 6.1. alpontjának az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló, 2010. évi XC. törvénnyel beiktatott rendelkezését 2010. január 1-jétől alkalmazni lehet.

(2) A 49/B. §-ában foglalt rendelkezés szerint 2010. június 30-án nyilvántartott adókülönbözetre alkalmazni kell a §-nak a nyilvántartásba vételkor hatályos (22) bekezdését.

84/C. §[2] (1) Az 1. számú melléklet 8.17. pontjának a sporttal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2010. évi LXXXIII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit a hatálybalépését megelőzően elnyert díjakra is lehet alkalmazni a 2010. adóév vonatkozásában.

(2) Az 1. számú melléklet 8.28. pontjának a sporttal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2010. évi LXXXIII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit a hatálybalépését követően megszerzett jövedelemre, juttatásra kell alkalmazni.

84/D. §[3] A 44/A. § (1) bekezdése *c)* pontjának az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel módosított rendelkezéseit a 2010. évi adóról való rendelkezésnél is figyelembe lehet venni.

84/E. §[4] A 49/A. § (6) bekezdésének és a 11. számú melléklet nyitó szövegének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel módosított rendelkezése a 2010. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazható, ha az a magánszemély számára kedvezőbb.

84/F. §[5] Az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás személyes közreműködő tagja 2010. évi adókötelezettségére az e törvény kivét-kiegészítésre, személyes közreműködői díj-kiegészítésre vonatkozó 2010. december 31-én hatályos rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

84/G. §[6] (1)[7] A 8. § rendelkezéseit a (2)–(5a) bekezdésben foglaltak figyelembevételével kell alkalmazni.

(2) A 2006. szeptember 1-je előtt megkötött betét-, folyószámla-, bankkártya- és takarékbetét-szerződések esetében

a) határozott időtartamú kamatperiódus esetén

aa) a 2006. szeptember 1-je előtt indult teljes kamatperiódusra 2010. december 31-ét követően jóváírt (kifizetett) kamat után az adó mértéke nulla százalék;

ab) a 2006. augusztus 31-ét követően indult (induló) teljes kamatperiódus(ok)ra 2010. december 31-ét követően jóváírt (kifizetett) kamat után az adót a 8. § szerint kell megállapítani;

b) határozott időtartamú kamatperiódus hiányában

ba) a 2011. január 1-je előtt megszolgált, ezen időpontot követően jóváírt (kifizetett) kamat után az adó mértéke nulla százalék;

bb) a 2010. december 31-ét követően megszolgált, jóváírt (kifizetett) kamat után az adót a 8. § szerint kell megállapítani.

(3) Az adó mértéke nulla százalék

a) a 65. § (1) bekezdés *bb)* alpontjában említett esetben, ha az értékpapír megszerzése,

b) a 65. § (1) bekezdés *d)* pontjában említett esetben, ha a biztosítási szerződés megkötése

---

1 Beiktatta: 2010. évi XC. törvény 19. §. Hatályos: 2010. VIII. 16-tól.
2 Beiktatta: 2010. évi LXXXIII. törvény 2. §. Hatályos: 2010. VIII. 18-tól.
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
7 Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § i).

2006. szeptember 1-jét megelőzően történt, figyelembe véve, hogy ezt a rendelkezést biztosítási szerződés esetében nem lehet alkalmazni a díjtartalék azon részének és azzal arányos hozamának kivonására, amely a szerződés szerint elvárt díjon felüli díj (így különösen az eseti, a rendkívüli, a soron kívül díj) 2010. december 31-ét követő befizetése révén keletkezett, azzal, hogy az utóbbi díjbefizetések tekintetében a szerződéskötés napjának a 2010. december 31-ét követő első befizetés napját kell tekinteni.

(4) A (2)–(3) bekezdésben nem említett esetekben – feltéve, hogy a kamatjövedelem keletkezésének alapjául szolgáló ügyletet, szerződést 2006. augusztus 31-éig megkötötték – az ügylet, szerződés alapján a 2006. augusztus 31-ét követően elsőként megszerzett bevételre az e törvény 65. §-ának a 2006. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A 67/A. § (5) bekezdésének rendelkezése alapján az árfolyamnyereségre irányadó szabályok alkalmazása során a magánszemély a 2006. augusztus 31-én tulajdonában lévő értékpapír átruházása esetén az értékpapír megszerzésére fordított érték meghatározására választhatja a 2006. augusztus hónap utolsó tőzsdenapjának az adott értékpapírra vonatkozó záró árfolyamát.

(5a)[1] Ha a kamatjövedelem juttatását megalapozó időszak 2016. január 1-je előtt kezdődött, de a jövedelem megszerzésének időpontja a 2016. január 1-jével kezdődő időszakra esik, úgy az e törvénynek az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXXI. törvénnyel megállapított 8. §-át a 2016. január 1-jétől megszolgált kamatjövedelemre lehet alkalmazni. A 2016. január 1-jétől megszolgált kamatjövedelmet – ha a kamat juttatójának nyilvántartásából más nem állapítható meg – a kamatjövedelem juttatását megalapozó időszak 2016. január 1-jét követő részének és az időszak teljes időtartamának napokban számolt aránya alapján kell megállapítani.

(6)[2] Az EGT-államban székhellyel rendelkező biztosítóval 2006. szeptember 1-jét megelőzően megkötött biztosítási szerződés alapján a biztosító által a magánszemély biztosított vagy kedvezményezett részére bármely jogcímen kifizetett, juttatott nem adómentes bevétel (jövedelem) után az adó mértéke – más törvényi rendelkezéstől, így különösen az e törvény 65. §-ában és e §-ának (3) bekezdésében foglaltaktól függetlenül – nulla százalék, feltéve, hogy a biztosítási szerződés keretében 2006. augusztus 31-ét követően díj fizetésére nem került sor. Az e feltételnek való megfelelést a magánszemély a biztosító által kiállított olyan igazolással is bizonyíthatja, amely tartalmazza a magánszemély családi és utónevét, születési helyét és idejét, anyja születési családi és utónevét, valamint a bevétel összegét és pénznemét, továbbá a biztosító arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a biztosítási szerződés keretében 2006. augusztus 31-ét követően díj fizetésére nem került sor.

84/H. §[3] A lakáscélú felhasználásra a munkáltató által nyújtott támogatás adómentessége 1. számú melléklet 2.7. pontja szerinti értékhatárának megállapításához a 2010. január 1-jét követően nyújtott támogatásokat kell figyelembe venni.

84/I. §[4] Az e törvényt módosító törvények átmeneti rendelkezései alapján igénybe vehető adókedvezményeket a magánszemély az említett átmeneti rendelkezések szerint, de legfeljebb a 2015. évi adójával szemben érvényesítheti azzal, hogy az adókedvezményekre vonatkozó jövedelemkorlátok számítása szempontjából éves összes jövedelemnek a 3. § 75. pontjának az átmeneti rendelkezés által hivatkozott időpontban irányadó szabályait kell alkalmazni.

---

1 Beiktatta: 2015. évi LXXXI. törvény 6. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 17. §. Hatályos: 2011. VII. 15-től.
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 23.

84/J. §[1] E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel megállapított, 2011. január 1-jétől hatályos 8. § (1) bekezdését az egyéni vállalkozó 2010. évi osztalékalapja után fizetendő adó megállapítására is alkalmazni kell.

84/K. §[2] E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel megállapított, 2011. január 1-jétől hatályos rendelkezéseit – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a hatálybalépés napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) a magánszemély – ha az ingatlan-bérbeadási vagy egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységéből származó bevételére a 3. §-nak a az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénnyel módosított 17. pontja alapján az önálló tevékenységből származó jövedelemre vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választotta – az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel módosított 17. § (3) bekezdésének és 18. § (1) bekezdésének rendelkezéseit,

b) az egyéni vállalkozó az 50. § (9) bekezdésének és a 11. számú melléklet nyitó szövegrésze harmadik bekezdésének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel módosított rendelkezéseit

a 2010. évi adókötelezettsége megállapításánál is alkalmazhatja.

84/L. §[3] A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a pénztártag társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe

a) 2010. november 3-át követően az Mpt. 123. § (6) bekezdése, illetve

b) az Mpt. 24. § (15) bekezdése,

c)[4] az Mpt. 83. § (7) bekezdése, valamint 84. § (4) bekezdése

szerint történt visszalépése esetén a magánnyugdíjpénztár által teljesített visszalépő tagi kifizetéseket.

84/M. §[5] (1) A magánnyugdíjpénztár tagja a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe

a) 2010. november 3-át követően az Mpt. 123. § (6) bekezdése szerint történt visszalépése esetén a 2011. év adóbevallásában tett (munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott) nyilatkozattal, illetve

b) az Mpt. 24. § (15) bekezdése szerint történt visszalépése esetén a 2012. év adóbevallásában tett (munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott) nyilatkozattal,

c)[6] az Mpt. 83. § (7) bekezdése, valamint 84. § (4) bekezdése szerint történő visszalépése esetén az adóbevallásában tett (munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott) nyilatkozattal

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től. A 2010. évi CLIII. törvény 67. § (3) szerinti szöveggel lép hatályba.
2 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 29. §. Hatályos: 2011. I. 1-től. A 2010. évi CLIII. törvény 67. § (3) szerinti szöveggel lép hatályba.
3 Megállapította: 2012. évi XVII. törvény 7. §. Hatályos: 2012. III. 31-től.
4 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 18. § (2). Hatályos: 2012. VIII. 1-től.
5 Megállapította: 2012. évi XVII. törvény 7. §. Hatályos: 2012. III. 31-től.
6 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 18. § (3). Hatályos: 2012. VIII. 1-től.

a pénztár igazolása alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények, valamint a 44/A–44/C. § rendelkezései szerinti átutalási összeg(ek) levonása után fennmaradó részéből a magánnyugdíjpénztár által önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárba az adóévben átutalt visszalépő tagi kifizetések 20 százalékának megfelelő, de legfeljebb 300 000 forint adó visszatérítéséről.

(2)[1] Az állami adó- és vámhatóság – egyebekben a 44/A. § rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával – az adó-visszatérítés kiutalását annak az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak a pénzforgalmi számlájára teljesíti, amelyhez az (1) bekezdés szerinti összeg átutalása történt.

84/N. §[2] Az 57/A. § (1) bekezdésének az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 2011. évi XXXI. törvénnyel módosított rendelkezését a magánszemély a fizetővendéglátó tevékenységére vonatkozó tételes átalányadózás 2011. évi választására is alkalmazhatja.

84/O. §[3] Az 1. számú melléklet 3.2. pontjának a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény módosításáról szóló 2011. évi LXIV. törvénnyel megállapított 3.2.6. alpontját a 2011. január 1-jét követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

84/P. §[4] Az 1. számú mellékletnek a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény módosításáról szóló 2011. évi LXIV. törvénnyel megállapított 4.5. pontját a hatálybalépését megelőzően, de 2011. január 1-jét követően megszerzett, pénzjutalomra is alkalmazni kell.

84/Q. §[5] A 2011. október 1-jét megelőzően üdülési csekk formájában megszerzett bevétel adókötelezettségére e törvénynek a bevétel megszerzése időpontjában hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

84/R. §[6] A 28. § (20)–(22) bekezdéseinek rendelkezéseit nem kell alkalmazni arra a jövedelemre, amelyre az adózó legkésőbb 2012. december 31-ig a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2010. évi CLIII. törvény 82. §-a szerinti szabályokat alkalmazza.

84/S. §[7] Az 1. számú mellékletnek az otthonvédelmi intézkedésekkel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXLVII. törvénnyel megállapított 7.20. pontjában foglalt rendelkezés az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXI. törvény hatálybalépésének napjától alkalmazható.

84/T. §[8] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezéseit a hatálybalépés napjától megszerzett jövedelmekre kell alkalmazni a (2)–(9) bekezdésben foglaltak figyelembevételével:

(2) A 62/A. § rendelkezését a hatálybalépést követően megszerzett jövedelemre, illetve a hatálybalépést követően értékesített (átruházott) vagy más módon a könyvekből kivezetett (kivont) részesedés adókötelezettségére kell alkalmazni.

(3)[9]

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
2 Beiktatta: 2011. évi XXXI. törvény 5. § (2). Hatályos: 2011. IV. 2-től.
3 Beiktatta: 2011. évi LXIV. törvény 1. § (1). Hatályos: 2011. VI. 18-tól.
4 Beiktatta: 2011. évi LXIV. törvény 1. § (2). Hatályos: 2011. VI. 18-tól.
5 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 18. §. Hatályos: 2011. X. 1-től.
6 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 19. §. Hatályos: 2011. VII. 15-től.
7 Beiktatta: 2011. évi CXLVII. törvény 26. §. Hatályos: 2011. XI. 15-től.
8 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 26. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 25. § (2) 4. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.

(4) A 70. §-nak az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított (2) bekezdése rendelkezését a naptári évtől eltérő üzleti év esetén a 2012. évben induló üzleti év első napjától kell alkalmazni.

(5) [1]

(6) A 77/C. § (22a) bekezdésének rendelkezését a kihirdetéskor még nyilvántartásban szereplő programokra is alkalmazni lehet.

(7) [2]

(8) Az 1. számú melléklet 4.22. alpontjának rendelkezését a hatálybalépését megelőzően megszerzett bevételre is alkalmazni lehet.

(9) A közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 206. §-nak az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel módosított (8) bekezdésében foglalt rendelkezéseket az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXI. törvény hatálybalépése napjától a végtörlesztés céljából felvett kötvénykölcsönök esetében is alkalmazni lehet.

84/U. § [3] (1) A 72. § (4) bekezdésének az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított *o)* pontját az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXI. törvény hatálybalépését követően, de legkésőbb 2011. december 31-ig folyósított, a munkáltató által végtörlesztéshez nyújtott kamatmentes kölcsön adókötelezettségének megállapítására lehet alkalmazni azzal, hogy a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCIII. törvény hatálybalépésének napjától az említett rendelkezés alkalmazásának feltétele, hogy a munkáltatói kölcsön biztosítása a következő évek javadalmazását nem érinti (előrehozott juttatást semmilyen formában nem valósít meg).

(2) Az *1. számú mellékletnek* az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított 2.8. pontjának rendelkezését az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXI. törvény hatálybalépésének napja és a 2011. december 31. közötti időszakban folyósított, a munkáltató által végtörlesztés céljából adott vissza nem térítendő támogatásra lehet alkalmazni azzal, hogy a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCIII. törvény hatálybalépésének napjától biztosított vissza nem térítendő támogatás a következő évek javadalmazását nem érintheti (előrehozott juttatást semmilyen formában nem valósíthat meg).

84/V. § [4] E törvénynek az adózást érintő egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi LXIX. törvénnyel módosított 1. számú melléklete 4.5. pontját a 2012. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre lehet alkalmazni.

84/W. § [5] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2012. évi CLXXVIII. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezéseit a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni a (2)–(8) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2012. évi CLXXVIII. törvénnyel

a) módosított 11/A. §-ának rendelkezését,

b) megállapított 11/B. §-ának rendelkezését

a 2012. adóévre vonatkozó adónyilatkozat megtétele esetében is alkalmazni kell.

(3) [6]

---

1 Nem lép hatályba a 2011. évi CXCIII. törvény 184. § alapján.
2 Nem lép hatályba a 2011. évi CXCIII. törvény 184. § alapján.
3 Beiktatta: 2011. évi CXCIII. törvény 182. §. Hatályos: 2011. XII. 29-től. Lásd: 2010. évi CXXX. törvény 7. § (1)–(2).
4 Beiktatta: 2012. évi LXIX. törvény 13. § (2). Hatályos: 2012. VI. 20-tól.
5 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 22. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVI. törvény 27. § (1) 5. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.

(4) E törvény
a) 1. számú melléklet 6. pont 6.3. alpontjának és 3. § 91. pontjának alkalmazása során a 2013. január 1. előtt adott engedményt (díjvisszatérítést, más vagyoni értéket);
b) 65. § (1) bekezdés *d)* pontjának alkalmazása során a kamatjövedelem számításakor a 2013. január 1. előtt fizetett kockázati biztosítási díjat;
c) 65. § (3a) bekezdés alkalmazása során az elvárt díjon felül, 2013. január 1. előtt teljesített díjfizetést
figyelmen kívül kell hagyni.
(5) Amennyiben a magánszemély 2013. január 1-jét megelőzően zárt körben kibocsátott értékpapírt szerzett ellenőrzött tőkepiaci ügylet keretében, az így megszerzett értékpapír 2012. december 31-ét követő átruházása esetén az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók, ha egyebekben az ügylet megfelel az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó előírásoknak. Amennyiben 2013. január 1-jét megelőzően a magánszemély tartós befektetési szerződése lekötési nyilvántartásában zárt körben kibocsátott értékpapír szerepel, az 2012. december 31-ét követően is az említett nyilvántartásban szerepeltethető azzal, hogy
a) az említett értékpapírra 2012. december 31-ét követően kifizetett (jóváírt) osztalékot, kamatot és más hasonló hozamot, valamint
b) az említett értékpapír – 2012. december 31-ét követő – ellenőrzött tőkepiaci ügylet keretében történő átruházása ellenében megszerzett bevételt
a magánszemély tartós befektetési szerződése lekötési nyilvántartásában kell feltüntetni.
(6) E törvénynek az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2012. évi CLXXVIII. törvénnyel megállapított 70. § (4) bekezdése a 2012. évre vonatkozó keretösszeg megállapítása során is alkalmazható.
(7) Az 1. számú melléklet az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2012. évi CLXXVIII. törvénnyel megállapított 3.2.6.1. alpontja, 4.25. alpontja, 7.19. alpontja, valamint 8.27. alpontja a 2012. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre is alkalmazható.
(8) Ha a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számláját 2013. január 1-jét megelőzően nyitotta meg, illetve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárban, a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményben tagi jogviszonya 2013. január 1-jét megelőzően keletkezett, a magánszemélyt megillető nyugdíjszolgáltatás adókötelezettségére az *1. számú melléklet* 2012. december 31-én hatályos 6.5. alpontját lehet alkalmazni.

84/X. §[1] (1) E törvénynek az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvénnyel megállapított 71. § (3a) bekezdését a munkáltató – döntése szerint – az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény hatálybalépését megelőzően az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény alapján célzott szolgáltatásra befizetett összegre is alkalmazhatja. A munkáltató ilyen döntése esetén a célzott szolgáltatásra befizetett összeg után a közterheket 2013. május hónapra vonatkozó kötelezettségként állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

1 Beiktatta: 2013. évi XXXVII. törvény 50. § (2). Hatályos: 2013. V. 19-től.

(2) Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár e törvénynek az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 6. pont 6.10. alpontját az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény hatálybalépését megelőzően az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény előírásai szerint célzott szolgáltatásra befizetett összeg terhére nyújtott szolgáltatásokra akkor alkalmazhatja, ha a munkáltató az önkéntes biztosító pénztárat teljes bizonyító erejű okiratba foglalt nyilatkozatában tájékoztatja arról, hogy adókötelezettségét az (1) bekezdés szerint kívánja megállapítani. A nyilatkozat megtétele esetén a munkáltató az (1) bekezdés előírásai szerint jár el. Az önkéntes biztosító pénztár a munkáltató nyilatkozatának birtokában az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény hatálybalépését megelőzően teljesített célzott szolgáltatások után felmerült adókötelezettségét önellenőrzéssel helyesbíti, és a magánszemély részére kiadott igazolást módosítja.

(3) E törvénynek az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 4. pont 4.7. *b)* alpontját, 4.12. *a)* alpontját, 4.13. alpontját és 4.18. alpontját, valamint 8. pont 8.6. *a)* alpontját 2012. január 1-jétől alkalmazni lehet.

(4) E törvénynek az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvénnyel módosított 1. számú melléklet 8. pont 8.15. alpontját 2012. július 1-jétől alkalmazni lehet.

84/Y. §[1] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezéseit a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni a (2)–(11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(2) E törvény

a) 28. § (2) bekezdése szerinti bevételt szerző magánszemély – a biztosító felhívására – írásban nyilatkozik arról, hogy a 2013. január 1-je előtt megkötött biztosítási szerződésre 2013. január 1-jét megelőzően más személy – nem szerződőként – milyen összegben fizetett az 1. számú melléklet 2013. január 1-jét megelőzően hatályos 6. pont 6.3. alpontja szerinti adómentes díjat, ennek hiányában a magánszemély 2013. január 1-jét megelőzően teljesített saját befizetésének összegével a bevételt nem lehet csökkenteni;

b) 65. § (3a) bekezdés *b)* pontjának alkalmazása során a díjnövekedés mértékét először a 2012. december 31-ét követően kezdődő biztosítási évre vonatkozóan kell vizsgálni;

c) 1. számú melléklete 6. pont 6.9. alpontjának alkalmazása során a díjnövekedés mértékét először a 2012. december 31-ét követően kezdődő biztosítási évre vonatkozóan kell vizsgálni, valamint az említett alpont díjfizetés gyakoriságára vonatkozó rendelkezését a 2012. december 31-ét követő első díjfizetéstől (díjelőírástól) kell megfelelően alkalmazni.

(3) A 67/A. § és 67/B. § alkalmazásában nyilvánosan forgalomba hozott értékpapírnak minősül annak a részvénytársaságnak a részvénye, amely 2014. március 14-én nyilvánosan működött, feltéve, hogy a részvénytársaság alapszabályát 2014. március 14-ét követően nem módosították.

1 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 17. §. Hatályos: 2013. XI. 30-tól.

(4)[1] A 77/C. §-nak az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezései hatálybalépését megelőzően hatályos rendelkezések alkalmazásában az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program (a továbbiakban: program) keretében értékpapírt szerző magánszemélynek kell tekinteni azt a magánszemélyt is, aki a program nyilvántartásba vételét kezdeményező eljárás megkezdésének időpontjáig a programban részvételi szándékát nem jelezte, azonban az értékpapírt a nyilvántartásba vett program feltételei vagy azzal azonos feltételek szerint szerezte, ideértve különösen a 77/C. §-nak az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezései hatálybalépését megelőzően hatályos (19) bekezdés *c)* és *f)–g)* pontjában foglalt feltételek teljesítését is.

(5) A 77/C. §-nak az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezései hatálybalépését megelőző napon az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programok nyilvántartásában szereplő munkáltatói értékpapír-juttatási programok keretében juttatott értékpapírok adókötelezettsége megállapítása során a 77/C. §-nak az említett módosítás hatálybalépését megelőző napon hatályos rendelkezéseit alkalmazni lehet.

(6) Az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 44/C. §-t kizárólag a 2013. december 31-ét követően megkötött nyugdíjbiztosítási szerződésre – ide nem értve a 2014. január 1-je előtt megkötött szerződés módosításával létrejövő nyugdíjbiztosítási szerződést – és annak díjára lehet alkalmazni.

(7) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 65. § (1) bekezdés *c)* pontját első alkalommal a 2013. december 31-ét követően megszolgált kamatjövedelem juttatására kell alkalmazni.

(8) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 67/B. § (11)–(13) bekezdését a korábban megkötött tartós befektetési szerződésekre is lehet alkalmazni.

(9)[2] E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 11/A. § (1) bekezdés *f)* pontja, 12. § *c)* pontja, 13. § (1) bekezdés *a)* alpontja, 28. § (2) bekezdése, 44/B. § (4) bekezdés, 65. § (3) bekezdés *a)* pont *ac)–ad)* alpontja, (3a) bekezdése, (6a) bekezdése, 1. számú melléklet 4. pont 4.27. alpontja, 7. pont 7.15. alpont *b)* alpontja, 7.25. alpontja, 8. pont 8.21. alpontja, 9. pont 9.5.1. alpont *a)–c)* alpontja a 2013. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre is alkalmazható.

(10) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel módosított 1. számú melléklet 8. pont 8.14. alpontja az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül alkalmazható.

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 25. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Módosította: 2014. évi XVI. törvény 262. § (3).

(11) E törvénynek az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CXXIX. törvénnyel megállapított és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló 2013. évi CXXXVII. törvénnyel módosított 1. számú melléklet 4. pont 4.13. alpontjában foglaltakat a 2013. január 1-jétől megszerzett pénzbeli juttatások tekintetében kell alkalmazni.

84/Z. §[1] (1) E törvénynek a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvénnyel és az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XXXIII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 2. pont 2.7. alpontja és 9. pont 9.3. alpontja – ha az a magánszemély számára kedvezőbb – a 2014. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre is alkalmazható.

(2) E törvénynek az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XXXIII. törvénnyel megállapított 11. számú melléklet IV. fejezet 13. pontja 2014. január 1-jétől alkalmazható.

84/ZS. §[2] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezéseit a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni a (2)–(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvénnyel megállapított 4. § (2a) bekezdés *b)* pontja a hatálybalépését megelőző bármely korábbi adóévben is alkalmazható.

(3) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvénnyel megállapított 7. § (1c) bekezdése, 44/C. § (2) bekezdése, valamint 1. számú melléklet 6. pont 6.9. alpontja a 2014. évre vonatkozó adókötelezettség megállapításánál is alkalmazható.

(4) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvénnyel megállapított 29/C. §-a a 2014. december 31-ét követően megkötött házasságok esetében alkalmazható.

(5)[3] E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvénnyel megállapított 29/B. § (2) bekezdését és 48. § (3) bekezdés *b)* pontjában az eltartott (kedvezményezett eltartott) adóazonosító jelének közlését előíró rendelkezést a 2017. január 1-jét megelőzően megtett nyilatkozatok esetében úgy kell alkalmazni, hogy az eltartott (kedvezményezett eltartott) adóazonosító jelének hiányában természetes személyazonosító adatait és lakcímét kell feltüntetni.

(6) A 2014-ben kezdődő adóév utolsó napjáig keletkezett, még nem érvényesített elhatárolt veszteség a 2014. december 31-én hatályos rendelkezések szerint írható le azzal, hogy az így elhatárolt veszteséget legkésőbb a 2025. adóévben lehet érvényesíteni.

85. §[4] (1) E törvénynek az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXXI. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezéseit a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

---

1 Megállapította: 2014. évi XXXIII. törvény 2. §. Hatályos: 2014. VII. 15-től.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 26. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2015. évi CXLI. törvény 1. §. Hatályos: 2015. IX. 8-tól.
4 Beiktatta: 2015. évi LXXXI. törvény 7. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.

(2) E törvénynek az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXXI. törvénnyel megállapított 7. § (1) bekezdés *j)* pont *jc)* alpontjának, 44/E. §-ának, 1. számú melléklet 4. pont 4.29 alpontjának és 6. számú melléklet II. Mezőgazdasági őstermelői termékek és tevékenységek pontjában szereplő táblázat 24. sorának rendelkezését a 2015. január 1-jét követően keletkezett bevételekre is lehet alkalmazni.

86. §[1] (1) A 2015. december 31-én hatályos 11/A. § szerinti adónyilatkozat és a 2015. december 31-én hatályos 12. § szerinti egyszerűsített bevallás utoljára a 2015. évre vonatkozóan nyújtható be.

(2) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvénnyel megállapított 12/A. § szerinti bevallási nyilatkozat első alkalommal a 2015. évben megszerzett jövedelmek vonatkozásában nyújtható be.

(3)[2] Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvénnyel megállapított 12/B. § szerinti adóbevallási tervezetet az állami adó- és vámhatóság első alkalommal a 2016. évi jövedelmekről készít.

87. §[3] E törvénynek az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló 2015. évi LXXXV. törvénnyel megállapított 7. § (1d) bekezdése a 2015. évi felszámolások esetén is alkalmazható.

88. §[4] E törvénynek az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 7. pont 7.21. alpontja a 2014. évre vonatkozó adókötelezettség megállapításától alkalmazható.

89. §[5] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 70. § (1a) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja és *b)* pont *bb)* alpontja, 70. § (3) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja, 71. § (2) bekezdés *a)* pontja, *b)* pontja, 1. számú melléklet 4. pont 4.12. alpont 4.12.1. alpont *b)* pontja, 4.25. alpontja a 2015. szeptember 1-jét követően keletkezett adókötelezettség megállapítására is alkalmazható.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított, 60. § (3) és (4) bekezdése, 62. § (2) bekezdése, 67/A. § (1), (3a)–(3d), (4)–(5), (5a), (6) és (7) bekezdése, 77/A. § (2) bekezdése, 1. számú melléklet 7. pont 7.17. alpontja, 11. számú melléklet I. fejezet 19. pontja, II. fejezet 1. pont *p)* alpontja a 2016. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(3) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 68. § (1) bekezdése és 1. számú melléklet 7. pont 7.32. alpontja a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyletek adókötelezettségének megállapítására is alkalmazható.

(4) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 2. pont 2.11. alpontja alkalmazásában a foglalkoztatás első hónapjának 2017. január 1-jét megelőzően megkezdődött foglalkoztatás esetén 2017. január hónapját kell tekinteni.

---

1 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 72. §. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.
2 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
3 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 72. §. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.
4 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 72. §. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.
5 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 24. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.

(5) A 2017. január 1-je előtt a magánszemélynek juttatott Erzsébet-utalvány 2016. december 31-ét követően a 2016. december 31-én hatályos 3. § 87. pontban meghatározott termék- és szolgáltatáskörben váltható be.

(6) [1]

(7) E törvények az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 13. számú melléklet 9. pontja a 2016. december 31-ét követően megkötött hitelszerződésekre alkalmazható.

(8) [2] Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. LXVI. törvénnyel megállapított 3. § 93. pontjának az 5000 forintot el nem érő járadékszolgáltatásra vonatkozó előírását először a 2016. december 31-ét követően létrejött nyugdíjbiztosítási szerződésekre kell alkalmazni.

90. § [3] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (2)–(7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépés napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított 1/B. § (1), (1a) és (2) bekezdése a 2017. január 1-jétől kezdődő jogviszonyból származó jövedelemre alkalmazható.

(3) A 2016. december 31-én hatályos 12/A. §-a szerinti bevallási nyilatkozat a 2016. évben megszerzett jövedelmek vonatkozásában nem nyújtható be.

(4) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított 29/C. § (4) bekezdése a 2014. december 31-ét követően megkötött házasságok esetében is alkalmazható.

(5) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított 70. § (1a) bekezdése és 1. számú melléklet 4. pont 4.25. alpontja a 2016. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(6) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított 3. § 10. és 11. pontja, 1. számú melléklet 9. pont 9.3. alpont 9.3.4. alpont *c)* és *d)* pontja a 2016. augusztus 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(7) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 4. pont 4.11. alpontja a 2016. szeptember 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

91. § [4] A magánszemély 2016-ra és az azt megelőző bármely adóévre választhatja, hogy adókötelezettségeit a közteherviselést és az állami szervek feladatellátását érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi CLXXI. törvénnyel módosított 7. § (2) bekezdése és 28. § (12)–(13) bekezdés szerint, a közteherviselést és az állami szervek feladatellátását érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi CLXXI. törvénnyel hatályon kívül helyezett 3. § 85. pontja és 28. § (20)–(22) bekezdése figyelmen kívül hagyásával teljesíti.

92. § [5] (1) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvénnyel megállapított 28. § (5) és (6) bekezdés, 50. § (8) bekezdés, 63. § (2) és (3) bekezdés, 66. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja, 70. § (4) bekezdés *c)* és *d)* pontja, 1. számú melléklet 2. pont 2.12. alpontja, 3. pont 3.3. alpontja, 4. pont 4.7. és 4.33–4.37. alpontja, 6. pont 6.1. alpont *a)* alpontja, 7.35. pontja a 2017. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 9. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 10. § (2). Hatályos: 2016. XI. 26-tól.
3 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 11. §. Hatályos: 2016. XI. 26-tól.
4 Beiktatta: 2016. évi CLXXI. törvény 2. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 8. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.

(2) A mobilitási célú lakhatási támogatásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a 2018. január 1-jén már fennálló határozott időtartamú munkaviszony esetén az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 2. pont 2.11. pont *a)–c)* alpont szerinti időtartam számítása során a munkaviszony létrejötte napjaként 2018. január 1-jét lehet figyelembe venni.

(3) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvénnyel megállapított 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 3. pontja és 7. pont *a)* alpontja a hatálybalépését követően megkezdett kiküldetések esetében alkalmazható.

93. §[1] E törvénynek az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi CXXXVI. törvénnyel módosított 7. § (1) bekezdés *o)* pontját 2017. október 1-jét követően átvállalt az ügyvédi kamara felé vagy az ügyvédi kamarai tagságra, nyilvántartásba vételére figyelemmel teljesített egyéb fizetési kötelezettségre is alkalmazni kell.

94. §[2] (1) A munkáltató a 2017. évre vonatkozóan munkáltatói adómegállapítást nem készít.

(2) Az állami adó- és vámhatóság a mezőgazdasági őstermelők, az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemélyek számára első alkalommal a 2017. évre vonatkozóan készít bevallási tervezetet.

95. §[3] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (2)–(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépés napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel megállapított 65. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja, 66. § (3) bekezdése, 67. § (5) bekezdése a hatálybalépését megelőzően megszerzett jövedelemre is alkalmazható.

(3) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel megállapított 3. § 2. pontja, 1. számú melléklet 3. pont 3.5. alpontja, 9. pont 9.8. alpontja és 9. pont 9.8. alpont 9.8.1. alpontja a 2018. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(4) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 7. pont 7.40. alpontja a 2018. július 1-jét követően teljesített kifizetésekre is alkalmazható.

(5)[4] A 2019. január 1-jét megelőzően nyújtott lakáscélú munkáltatói támogatás elszámolásával, felhasználásának igazolásával összefüggésben e törvény 2018. december 31-én hatályos szabályait kell alkalmazni.

(6)[5] E törvénynek az adóköteles díjú személybiztosításokra és a kockázati biztosításra vonatkozó, továbbá azzal összefüggő egyéb, 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit a 2018-ban kezdődő biztosítási évben – de legfeljebb 2019. december 31-éig – még alkalmazni kell, azzal, hogy amennyiben a biztosítási díj vagy annak egy része a díjfizetés időpontjában a 6.3. alpont szerint adómentes bevételnek minősült, úgy ezen biztosítás adómentes díjjal fedezett biztosítási időszakában bekövetkezett biztosítási esemény alapján nyújtott szolgáltatásra az 1. számú melléklet 2018. december 31-én hatályos 6.6. és 6.7. alpontját kell alkalmazni.

(7) Az állami adó- és vámhatóság az egyéni vállalkozók számára első alkalommal a 2018. évre vonatkozóan készít bevallási tervezetet.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXXXVI. törvény 38. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 50. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 15. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 10. §. Hatályos: 2018. XI. 24-től.
5 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 10. §. Hatályos: 2018. XI. 24-től.

96. §[1] (1) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel módosított 3. § 42. pontja a 2016. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.

(2) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi LXXXII. törvénnyel megállapított 72. § (4) bekezdés *f)* pontjában említett értékhatár megállapításához a 2019. január 1-jét követően nyújtott lakáscélú hiteleket kell figyelembe venni.

(3) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi LXXXII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 4. pont 4.12. alpont 4.12.1 pontja a hatálybalépést megelőzően keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

97. §[2] Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2019. évi XXVI. törvénnyel megállapított 65. § (3) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontját a hatálybalépésének napjától kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-sorozatok esetében kell alkalmazni.

98. §[3] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (2)–(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a rendelkezés hatálybalépésének napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított 29/D. §-a, 48. § (2) bekezdés *e)* pontja, (3b) és (3c) bekezdése, (4) bekezdés *b)* pontja, 49. § (1), (1a), (7) bekezdése – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – a 2019. december 31-ét követően megszerzett bevétel adókötelezettségére alkalmazható első alkalommal.

(3) Munkaviszonyból származó jövedelem esetében a (2) bekezdés szerinti rendelkezések

a) a 2019. december 31-ét követő időszakra elszámolt,

b) a 2019. évre vonatkozó, de 2020. január 10-ét követően kifizetett, vagy

c) a 2019. évet megelőző évre vonatkozó, de 2019. december 31-ét követően kifizetett

bevétel adókötelezettségére alkalmazhatóak első alkalommal.

(4) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 2. pont 2.1. alpont 2.1.1. pontja 2016. február 11-étől alkalmazható.

(5) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított 77/A. § (2) bekezdés *k)* pontja, 1. számú melléklet 9. pont 9.5. alpont 9.5.1. pont *d)* alpontja 2019. január 1-jétől alkalmazható.

(6) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított 22. § (6a) bekezdése 2019. január 1-jétől alkalmazható, azzal, hogy a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvény hatálybalépése előtt hatályos 22. §-a alapján megállapított és megfizetett szociális hozzájárulási adót

a) a szociális hozzájárulási adó előlegének fizetésére kötelezett őstermelő a 2019. évi szociális hozzájárulási adókötelezettség megállapításakor megfizetett szociális hozzájárulási adó előlegként,

b) a szociális hozzájárulási adó előlegének fizetésére nem kötelezett, tételes költségelszámolást alkalmazó őstermelő 2019-ben elszámolható költségként,

c) az *a)* és *b)* pontban nem említett őstermelő a 2019. évre fizetendő szociális hozzájárulási adót csökkentő tételként veszi figyelembe a személyijövedelemadó-bevallásban.

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 11. §. Hatályos: 2018. XI. 24-től.
2 Beiktatta: 2019. évi XXVI. törvény 2. §. Hatályos: 2019. VI. 1-től.
3 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 13. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.

99. § [1] (1) A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló 2019. évi C. törvénnyel megállapított 3. § 17. pont *a)* alpont *ab)* pontja, 17. § (3) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja, 18. § (1) bekezdése, 57/A. § (1) bekezdése a 2019. július 28-ától keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(2) A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló 2019. évi C. törvénnyel megállapított 69. § (5) bekezdés *b)*, *c)* és *d)* pontja, a 3. számú melléklet V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások fejezet 13. pontja a 2019. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(3) A Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló 2019. évi C. törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 6. pont 6.3. alpontja a hatálybalépését megelőzően keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(4) Az 1. számú melléklet 8. pont 2009. december 31-én hatályos 8.12. és 8.28. pontja a 2019. december 31-ét követően megszerzett jövedelmekre is alkalmazható, feltéve, hogy a magánszemély az adómentességre 2009. december 31-éig jogosultságot szerzett a 2009. december 31-ét megelőzően hatályos szabályok szerint.

100. § [2] A családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvénnyel megállapított 3. § 42. pontja 2019. január 1-jétől alkalmazható.

1. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez [3]

Az adómentes bevételekről

1. *A szociális és más ellátások közül adómentes:*

1.1. [4] az állami szociális vagy társadalombiztosítási rendszer keretében nyújtott jövedelempótlék (kivéve az ösztöndíjhoz kapcsolódó jövedelemkiegészítő pótlékot), árvaellátás, házastársi pótlék, házastárs után járó jövedelempótlék, a kárpótlási jegyek életjáradékra váltásáról szóló törvény alapján folyósított életjáradék, az özvegyi nyugdíjra való jogosultság megszűnésére tekintettel kapott végkielégítés, szociális támogatás, lakbér-hozzájárulás, az árvaellátásra jogosult gyermekre tekintettel kapott özvegyi nyugdíj;

1.2. [5] a nyugdíj, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető

a) baleseti járadék,

b) jövedelempótló kártérítési járadék, feltéve, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte;

1 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 3. §. Hatályos: 2019. XII. 13-tól.
2 Beiktatta: 2020. évi CXXIII. törvény 37. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 302/2024. (X. 22.) Korm. rendelet 1. §, 7/2026. (I. 26.) Korm. rendelet 9. § (5), 12/2026. (II. 3.) Korm. rendelet 10. §.
4 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 6. §, 1. melléklet 1. Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 30., 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 16., 2009. évi XXXV. törvény 51. § b), 2011. évi CXCI. törvény 76. § (2) b), 2018. évi XLI. törvény 18. § 10.
5 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 1. Hatályos: 2011. I. 1-től.

1.3. [1] az állami szociális rendszer keretében, illetőleg a helyi önkormányzat, továbbá az egyházi jogi személy által nyújtott szociális segély, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben meghatározott pénzbeli ellátások, a nevelési díj és a nevelőszülőt a nevelési díj mellett megillető külön ellátmány, valamint az utógondozói ellátás, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján nyújtott pénzbeli és természetbeni ellátások, ideértve a települési támogatást is, a vakok személyi járadéka, a rokkantsági járadék, a súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló jogszabály és a nagycsaládok személygépkocsi-szerzési támogatásáról szóló jogszabály alapján adható támogatás, a fogyatékossági támogatás, a hadigondozási pénzellátások, a nemzeti gondozásról szóló törvény alapján folyósított nemzeti gondozási díj, valamint a munkáltatótól, az érdekvédelmi szervezettől az elhunyt házastársa vagy egyeneságbeli rokona részére folyósított temetési segély, továbbá az önsegélyező feladatot is vállaló egyesület, önsegélyező egyesület által nyújtott szociális segély azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában önsegélyező feladat ellátásának minősül a Tbj.-ben felsorolt ellátásokat kiegészítő juttatások nyújtása;

1.4. az intézeti vagy állami nevelésbe vett kiskorú családban való gondozásáért, neveléséért, valamint a gyógyintézet által ápolásra kihelyezett beteg gondozásáért a gyógyintézettől kapott díj, illetve térítés;

1.5. [2]

1.6. [3] a fogvatartottnak a fogvatartás ideje alatt a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény szerint a büntetés-végrehajtási szerv által biztosított foglalkoztatásából származó bevétele, továbbá a büntetés-végrehajtási szerv által - szakfeladatai körében - a fogvatartott részére adott juttatás, valamint a szociálisan rászoruló szabadult részére nyújtott szociális segély;

1.7. [4] a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, anyasági támogatás és gyermeknevelési támogatás;

1.8. [5]

1.9. [6] a szociális gondozói díj évi 180 ezer forintot meg nem haladó része;

1.10. [7] a menedékjogról szóló törvény végrehajtásról szóló kormányrendeletben felsorolt támogatások: az étkezési hozzájárulás, a higiénés hozzájárulás, a szabad felhasználású költőpénz, az oktatási, nevelési költségek megtérítése, a beiskolázási támogatás, a letelepedéshez nyújtott egyszeri támogatás, a rendszeres létfenntartási támogatás, lakhatási támogatás, lakáscélú támogatás és az integrációs támogatás;

1.11. [8] a honvédek jogállásáról szóló törvényben meghatározott árvák kiegészítő támogatása, kiegészítő rokkantsági támogatás és kiegészítő hozzátartozói támogatás, a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvényben meghatározott árvák kiegészítő támogatása, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényben meghatározott árvák kiegészítő támogatása és kiegészítő hozzátartozói támogatás;

1.12. [9] a köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény szerinti özvegyi ellátás.

---

1 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 1. melléklet 1. Módosította: 2004. évi CV. törvény 209. § 8., 2011. évi XXIII. törvény 37. §, 2011. évi CLXXV. törvény 105. § a), 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § b), 2013. évi LXXV. törvény 16. §, 2014. évi XCIX. törvény 202. § 2., 2018. évi XLI. törvény 17. § 10., 2019. évi XXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 2., 2019. évi CXXII. törvény 121. § 7.

2 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVI. törvény 27. § 6. Hatálytalan: 2016. VI. 16-tól.

3 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 23. §, 1. számú melléklet 1. Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Megállapította: 2013. évi CCV. törvény 62. §. Módosította: 2015. évi CCXXIII. törvény 64. § b).

5 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 11. Hatálytalan: 2018. VII. 26-tól.

6 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 3. Hatályos: 2011. I. 1-től.

7 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 1. Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 21.

8 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § a), 1. melléklet 1. Hatályos: 2020. XI. 27-től.

9 Beiktatta: 2019. évi CIX. törvény 89. §, 3. melléklet. Hatályos: 2020. I. 1-től.

2. *A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:*

2.1. [1] a lakáscélú támogatás, ha az

2.1.1. [2] a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján nyújtott támogatás, ideértve a 2006. december 31-éig kihirdetett, az említett kormányrendelet szerint megalkotott helyi önkormányzati rendelet alapján nyújtott lakáscélú támogatást is, továbbá az új lakások építéséhez, vásárlásához kapcsolódó lakáscélú támogatásról szóló kormányrendelet, a használt lakás vásárlásához, bővítéséhez igényelhető családi otthonteremtési kedvezményről szóló kormányrendelet, a három- vagy többgyermekes családok lakáscélú jelzáloghitel-tartozásainak csökkentéséről szóló kormányrendelet, a fiatalok, valamint a többgyermekes családok lakáscélú kölcsöneinek állami támogatásáról szóló kormányrendelet, az otthonteremtési kamattámogatásról szóló kormányrendelet, valamint a gyermeket nevelő családok otthonfelújítási támogatásáról szóló kormányrendelet szerinti támogatás,

2.1.2. a lakáscélra nyújtott hitel törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott más jogszabály alapján elengedett része,

2.1.3. a települési önkormányzat által nyújtott lakáscélú támogatás, feltéve, hogy az önkormányzat a támogatást

a) - a rászorultság feltételeinek rendeletben történő megállapítása mellett - rászoruló családok részére, és

b) [3] a települési önkormányzatokat az állampolgárok lakáshoz jutásának támogatásához biztosított központi költségvetési hozzájárulásként megillető összeg - a központi költségvetésről szóló törvényben - jogszerű felhasználására meghatározott cél(ok)ra nyújtja;

2.2. a helyi önkormányzat, illetőleg az állam tulajdonában lévő lakás bérleti jogáról való lemondásért kapott térítés (ideértve a bérlakásból távozó bérlőtárs részére bírói határozat alapján a lakáshasználati jog ellenértékeként fizetett összeget is), továbbá a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvény szerinti kényszerbérlet megszüntetése esetén a más lakás biztosítása helyett a helyi önkormányzat által a bérlőnek fizetett térítés;

2.3. az állami és a helyi önkormányzati bérlakáson végzett, bérbeadót terhelő munkák házilagos kivitelezése ellenében megállapított visszatérítés;

2.4. [4]

2.5. [5] - eltérő rendelkezés hiányában - törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott, a lakosság széles körét érintő, az államháztartás valamely alrendszere költségvetése terhére juttatott támogatás (ideértve különösen a közműfejlesztési támogatást, valamint a gázár- és távhőtámogatást is);

2.6. [6] a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény szerint nyújtott állami támogatás és a támogatásra, valamint a lakástakarék-betétre fizetett (jóváírt) kamat;

2.7. [7]

2.8. [8] az az összeg, amelyet a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény rendelkezései szerint a pénzügyi intézmény a hiteladóssal szemben nem jogosult érvényesíteni;

---

1 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 6. §, 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2007. I. 1-től. A 2007. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § a), 1. melléklet 2. Hatályos: 2020. XI. 27-től.

3 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 20.

4 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 40. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

5 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 6. §, 1. számú melléklet 3. Hatályos: 2007. I. 1-től. Ezt megelőző bármely korábbi időszak adókötelezettségére is alkalmazni lehet.

6 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 23. §, 1. számú melléklet 3. Hatályos: 2006. I. 1-től. A 2006. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

7 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 12. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.

8 Megállapította: 2012. évi XVI. törvény 12. §. Hatályos: 2012. IV. 1-től.

2.9.[1] az az összeg, amelyet a közszférában dolgozó magánszemély a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény
a) felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott módon a gyűjtőszámlahitele ügyleti kamatának megfizetéséhez kamattámogatásként,
b) 13/A. § alapján egyszeri vissza nem térítendő támogatásként
kap;
2.10.[2] a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvény alapján a tag részére nyújtott valamennyi juttatás és azok hozama, valamint a tagot megillető állami támogatás összege;
2.11.[3]
2.12.[4] a hősi halottá nyilvánított katonák hozzátartozói (katonaözvegyek, túlélő élettársak és az elhunyt saját háztartásában eltartott, árván maradt gyermekek, hadiárvák) részére belső szabályzat szerint biztosított lakhatási támogatás, lakáscélra adott vissza nem térítendő támogatás.

3. *A közcélú juttatások körében adómentes:*[5]

3.1.[6] a közhasznú alapítványból, közalapítványból annak alapszabályban rögzített közhasznú céljával összhangban a magánszemély részére kifizetett azon összeg, amelyet az oktatási intézményekben folytatott tanulmányokra, kutatásra, külföldi tanulmányútra (ösztöndíj címén) folyósítanak, a szociálisan rászoruló részére szociális segély címén folyósítanak, a diák- és szabadidősport résztvevőjének alkalmanként legfeljebb az 500 forintot meg nem haladóan folyósítanak;
3.2. az az összeg, amelyet
3.2.1.[7] a magánszemély a sportról szóló törvény alapján olimpiai járadék címén kap;
3.2.2.[8] a sportról szóló törvény alapján Gerevich Aladár-sportösztöndíjként, a nyugdíjas olimpiai és világbajnoki érmes sportolók és özvegyeik, valamint a kiemelkedő sporteredmények elérésében közreműködő nyugdíjas sportszakemberek részére szociális rászorultságra figyelemmel nyújtott támogatásként, továbbá a sporteredmények elismerésének törvényben, kormányrendeletben, miniszteri rendeletben meghatározott vagy kormánydöntésen alapuló juttatásként folyósított anyagi támogatásaként kap a magánszemély;
3.2.3.[9] a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvény alapján a költségvetési törvényben meghatározott kiemelt előirányzat terhére kap a magánszemély;
3.2.4.[10] Magyarország nemzetközi szerződéses kötelezettségeiből eredően folyósított nemzetközi segélyből származó, erre vonatkozó nyilvántartással igazolt források terhére kap a magánszemély;
3.2.5.[11] vállalkozási tevékenységet nem folytató alapítványtól, közalapítványtól vagy egyéb egyesülettől – annak alapszabályában rögzített céljával összhangban – kap az 1989. október 23. napját megelőzően politikai okból üldözött személy;
3.2.6.[12] oktatási intézményekben folytatott tanulmányokra, kutatásra, külföldi tanulmányútra ösztöndíj címén, vagy a szociálisan rászoruló részére szociális segély, valamint szociális ösztöndíj címén, illetve – alkalmanként 500 forintot meg nem haladó összegben – a diák- és szabadidősport résztvevőjének

---

1 Beiktatta: 2012. évi XVI. törvény 12. §. Hatályos: 2012. IV. 1-től.
2 Beiktatta: 2016. évi XV. törvény 49. §, 1. melléklet. Hatályos: 2016. IV. 26-tól.
3 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 13. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 1. Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 A címet megállapította: 1998. évi LXV. törvény 1. melléklet 3. Hatályos: 1999. I. 1-től.
6 Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 194. §.
7 Megállapította: 2010. évi LXXXIII. törvény 1. § (1). Hatályos: 2010. VIII. 18-tól.
8 Megállapította: 2011. évi LXXXII. törvény 1. §. Hatályos: 2011. VII. 1-től.
9 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 1. melléklet 3. Hatályos: 1999. I. 1-től.
10 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 1. melléklet 3. Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 20.
11 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 5. Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 105. § b).
12 Beiktatta: 2011. évi LXIV. törvény 1. § (3). Hatályos: 2011. VI. 18-tól.

3.2.6.1.[1] a társadalmi felzárkózásért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezetéből a társadalmi felzárkózásért felelős miniszter által kijelölt költségvetési szerv, alapítvány, közalapítvány, az állam tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság útján közvetve, vagy

3.2.6.2.[2] a Kormány döntése alapján az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvényben foglalt eljárás szerint megszűnő alapítvány, közalapítvány feladatát átvevő közhasznú nonprofit gazdasági társaság az átvett feladatkörében
nyújt;

3.3.[3] a jótékony célú közadakozásból, a közérdekű kötelezettségvállalásból, a közhasznú egyesületből, alapítványból, közalapítványból annak létesítő okiratában rögzített közhasznú céljával összhangban a közhasznú cél szerint címzett magánszemélynek, valamint munkavállalói-érdekképviseleti szervezet által magánszemélynek nem pénzben adott juttatás értéke (ide nem értve az e törvény szerint béren kívüli juttatásnak minősülő juttatásokat), pénzben történő juttatás esetén legfeljebb a minimálbér 50 százalékát meg nem haladó összegben havonta adott támogatás, továbbá a 2008. január 1-je előtt alapított, a magyar kultúra, tudomány, művészet és sport érdekében kiemelkedő tevékenységet folytató és kimagasló eredményt elérő magánszemélynek nyilvános jelölés alapján odaítélt és nyilvánosan átadott szakmai díj (ideértve a Bethlen Gábor Alapítvány által adományozott Bethlen Gábor Díjat is);

3.4.[4] a 3.1–3.3. pontokban foglaltak esetében sem adómentes az a kifizetés (juttatás)

a) amelynek címzettje az alapító, az adományozó, a támogató – kivéve az orvosi javaslat alapján fogyatékosságával, gyógyításával összefüggő termék, szolgáltatás formájában nem pénzben megszerzett bevételt –,

b)[5] amelyet a kifizetővel munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban vagy más, a Polgári Törvénykönyv szerinti olyan szerződéses jogviszonyban álló magánszemély kap, amelynek alapján a kifizetés (juttatás) a magánszemélyt

ba) az általa végzett tevékenység mennyiségi és/vagy minőségi jellemzőire tekintettel,

bb) termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának ellenértékeként,

bc) jog alapításának, joggyakorlás átengedésének, jogról való lemondásnak ellenértékeként,
illeti meg;

3.5.[6] a köztársasági elnök, a volt köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke által a számára biztosított előirányzat terhére közcélú felajánlás, adomány, vállalás címén közvetlenül magánszemélynek juttatott vagyoni érték;

3.6.[7] az a tevékenység ellenértékének nem minősülő pénzbeli juttatás, amelyet

a) a külön törvény alapján, a külön törvényben meghatározott célra létrehozott, vagy

b) a központi költségvetésről szóló törvényben egyedi támogatásban részesített,
vállalkozási tevékenységet nem folytató alapítványtól, közalapítványtól, a szervezet céljával összhangban kap a magánszemély;

3.7.[8] az a tevékenység ellenértékének nem minősülő juttatás, amelyet a magánszemély az Erzsébet-programról szóló törvény szabályai szerint az Erzsébet-program forrásaiból kap.

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 2. Módosította: 2014. évi XXXV. törvény 13. §.
2 Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 194. §.
3 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 3. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 6. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Módosította: 2013. évi CCLII. törvény 141. § (3) d).
6 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 1., 1. melléklet 1. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
7 Beiktatta: 2012. évi LXIX. törvény 14. § (2). Hatályos: 2012. VI. 20-tól.
8 Beiktatta: 2016. évi XXI. törvény 12. §. Hatályos: 2016. IV. 12-től.

4. *Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:*

4.1.[1] a nemzetközi szerződésben meghatározott diplomáciai kiváltságokat és mentességeket élvező nemzetközi szervezetek által kifizetett napidíj;

4.2. a külföldi tartózkodásra tekintettel külföldről kapott ösztöndíj azzal, hogy ilyen ösztöndíjon a külföldi oktatási intézményben folytatott tanulmányra, illetve a külföldi kutatóhelyen végzett kutatásra külföldi kifizető (cég, magánszemély stb.) által folyósított összeget kell érteni;

4.3.[2] a belföldön köznevelési intézményben, szakképző intézményben vagy felsőoktatási intézményben vendégtanári tevékenység ellátásáért kapott jövedelem, annak figyelembevételével, hogy vendégtanári tevékenységnek minősül a Kormánnyal kötött, törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés vagy tárcaközi munkaterv alapján külföldi illetőségű magánszemély által nem magyar nyelven folytatott nevelési, oktatási tevékenység;

4.4. a külföldi középfokú és felsőoktatási intézmény nem magyar állampolgár hallgatójának belföldi szakmai gyakorlaton végzett munkájából származó jövedelem;

4.5.[3] a Magyar Corvin-lánc Testület és az Alkotmánybíróság által megítélt ösztöndíj, továbbá a Nobel-díjhoz, az Abel-díjhoz, a „The Brain Prize”-díjhoz, valamint az Európai Unió Descartes-díjához kapcsolódó, a díj tulajdonosának a díjat adományozó szervezet által adott pénzjutalom, továbbá a kizárólag magánszemélyek által létrehozott, gazdasági tevékenységet nem folytató alapítvány által a tudományos kutatás, fejlesztés, utánpótlásnevelés területén nemzetközi szinten is kimagasló eredményt elért személyek részére adott díj és az ahhoz kapcsolódó pénzjutalom (ideértve különösen a Bolyai János Alkotói Díjat);

4.6.[4] a Nobel-díj és az Európai Unió Descartes-díjának tárgyiasult formája, továbbá a Kossuth- és a Széchenyi-díj tárgyiasult formája, a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja, a Magyar Érdemrend és Magyar Érdemkereszt tárgyiasult formája, a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Népművészet Mestere díj tárgyiasult formája, a Magyar Corvin-lánc kitüntetés tárgyiasult formája, továbbá a kultúráért felelős miniszter által adományozott, jogszabályban meghatározott művészeti és szakmai díj tárgyiasult formája, az életmentő emlékérem tárgyiasult formája, az olimpiai játékokon és a fogyatékos sportolók világjátékán (Paralimpia, Siketlimpia, Speciális Olimpia, Szervátültetettek Világjátéka) szerzett 1–6. helyezéshez kapcsolódó érem, trófea tárgyiasult formája, továbbá a Kormány, a miniszterelnök, a rendészetért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, a Honvéd Vezérkar főnöke, valamint a büntetés-végrehajtásért, az adópolitikáért felelős miniszter, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős miniszter, a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszter, a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter, az Országgyűlés elnöke és a vallási közösség által adományozott emléktárgy (különösen szál- vagy lőfegyver, dísztőr, gyűrű) értékéből a Kossuth-díjjal járó pénzjutalom 1/10-ed részét meg nem haladó mértékű rész;

4.7.[5] *a)* kormányrendeletben szabályozott feltételek alapján két- és többoldalú nemzetközi oktatási együttműködési megállapodás keretében az oktatásért felelős miniszter által a Magyar Ösztöndíj Bizottság vagy a Magyar Ösztöndíj Bizottság Irodája javaslatára adományozott ösztöndíj, egyéb juttatás,

---

1 A Magyar Közlöny 1997/105. számában megjelent helyesbítés értelmében az 1996. évi LXXXIII. törvény 64. § (2) bekezdése nem az 1. melléklet 4.1. pontját, hanem a 4.11. pontját helyezte hatályon kívül.

2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. melléklet 8. Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 20., 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 10., 2019. évi CXII. törvény 15. § 6.

3 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 1. Hatályos: 2019. I. 1-től.

4 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 4. Módosította: 2012. évi CCV. törvény 267. §, 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § c), 2016. évi CXLI. törvény 13. § b).

5 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 35. §, 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2006. IX. 1-jétől lehet alkalmazni, ha alkalmazása a magánszemély számára összességében előnyösebb. Lásd: 2007. évi CXXVI. törvény 468. § (12).

b)[1] a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény, illetve a felsőoktatásban részt vevő hallgatók juttatásait szabályozó kormányrendelet(ek) alapján

ba) külföldi felsőoktatási intézményben tanuló belföldi hallgató,

bb) a külföldi hallgató

részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény,

c) a két- és többoldalú nemzetközi megállapodások alapján, valamint európai uniós és hazai költségvetési forrásból finanszírozott nemzetközi oktatási, képzési, kutatásfejlesztési és kulturális mobilitási programok keretében belföldi és külföldi magánszemélyek részére folyósított ösztöndíj, egyéb juttatás, nyújtott kedvezmény,

d) a határon túli magyarok részére felajánlott képzési és kutatási lehetőségek keretében ösztöndíjban részesülő külföldi oktatók, kutatók részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény,

e)[2] az Európai Unió bővítési és partnerségi politikájának intézményfejlesztési eszközei keretében, így különösen az ikerintézményi (Twinning) program keretében a magánszemély számára adott olyan, az Európai Unió által finanszírozott juttatás, amelynek mértékét az Európai Unió rendelkezése szerint állapítják meg, és amely a magánszemély külföldre történő kiutazásának és külföldi tartózkodásának költségei fedezetére szolgál (ideértve különösen az utazási költségtérítést és a napidíjat, de ide nem értve a szakértői díjat) azzal, hogy az adómentesség alkalmazása esetén a magánszemély a külföldre történő kiutazással és a külföldi tartózkodással kapcsolatban felmerülő költségeit semmilyen tevékenységéből származó bevételével szemben nem számolhatja el,

f)[3] a Balassi Bálint-ösztöndíjprogram keretében folyósított ösztöndíjak és juttatások,

g)[4] az „Ösztöndíjprogram Keresztény Fiataloknak” ösztöndíjprogram keretében folyósított ösztöndíjak

bármely esetben feltéve, hogy az nem minősül tevékenység ellenértékének;

4.8.[5] az egyházi jogi személy által egyházi személynek vagy az egyházi jogi személy részére végzett tevékenység ellátásáért rendszeres havi díjazásban részesülő magánszemélynek, elkülönített nyilvántartás alapján

a) juttatott olyan vagyoni érték (így különösen a perselypénz, az egyházfenntartói járulék vagy az adomány, ide nem értve az egyházi jogi személy számára közcélú adományként átadott pénzösszeget), amelyet egyházi szertartásért vagy egyházi szolgálatért magánszemély közvetlenül vagy közvetve nyújt,

b) a központi költségvetésből jövedelempótlék vagy annak megfelelő jogcímen nyújtott támogatás;

4.9.[6] a jótékony célú rendezvény bevételéből a munkabérként, honoráriumként vagy tiszteletdíjként számfejtett összeg, ha azt a magánszemély nem veszi fel, hanem valamely közérdekű célra felajánlja;

4.10.[7] az egészségügyi és szociális intézményben a betegek, a gondozottak részére kifizetett munkaterápiás jutalom, valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti fejlesztési foglalkoztatási díj;

---

1 Módosította: 2013. évi XXXVII. törvény 50. § (4).
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 1., 1. melléklet 2. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 2. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
4 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 4. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
5 Megállapította: 2013. évi CXXXIII. törvény 41. §. Hatályos: 2013. VIII. 1-től.
6 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 11.
7 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. melléklet 10. Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 20.

4.11.[1] a szakképző intézményben a tanulónak, illetve a képzésben részt vevő magánszemélynek a szakképzésről szóló törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett ösztöndíj, az első szakma megszerzéséhez kapcsolódóan nyújtott egyszeri pályakezdési juttatás és a rászorultsági helyzetre és a jó tanulmányi eredményre tekintettel pályázat útján nyújtott támogatás, továbbá a szakképzési munkaszerződés alapján a duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevő magánszemélynek a szakképzésről szóló törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett munkabér és a minimálbért meg nem haladó mértékű más pénzbeli és nem pénzbeli juttatás;

4.12.[2] a nemzeti felsőoktatási törvény szerinti

4.12.1. hallgató részére

a) a teljes idejű, a részidős, a távoktatásban megvalósuló képzésben részt vevő magánszemély, ideértve a doktori képzésben részt vevő magánszemélyt megillető juttatásként kifizetett ösztöndíj, tankönyv- és jegyzettámogatás teljes összege, valamint diákotthoni (kollégiumi) elhelyezését kiváltó lakhatási támogatás összege,

b) a gyakorlati képzés idejére, duális képzés esetén az elméleti és a gyakorlati képzés idejére kifizetett juttatás, díjazás értékéből havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó része;

c) folyósított Magyar Sportcsillagok Ösztöndíj, nemzeti felsőoktatási kiválóság ösztöndíj;

d) a nemzetiségi pedagógusképzésben való részvételre tekintettel pályázat alapján nyújtott ösztöndíj;

4.12.2. doktorjelölt részére a nemzeti felsőoktatási kiválóság ösztöndíj;

4.12.3. oktató, kutató részére a nemzeti felsőoktatási kiválóság ösztöndíj;

4.12.4. doktori fokozatszerzésre tekintettel kifizetett juttatás összege;

4.12.5. Klebelsberg Képzési Ösztöndíj;

4.13.[3] a köznevelési intézmény, a szakképző intézmény, a felsőoktatási intézmény, a helyi önkormányzat vagy az egyházi jogi személy által a tanuló, hallgató részére e jogviszonyára tekintettel jogszabályban meghatározott feltételek szerint adott, valamint a roma szakkollégium által a szakkollégiumi tagsági jogviszonyra tekintettel nyújtott, e törvény alkalmazásában bevételnek minősülő, a 4.11–4.12. alpontban nem említett pénzbeli juttatás;

4.14.[4] a honvédtiszti alap- és mesterképzésben, a rendészeti felsőoktatási képzésben részt vevő hallgató, a honvéd tisztjelölt, a honvéd altiszt-jelölt ösztöndíja és egyéb pénzbeli juttatása, továbbá a honvédelemért felelős miniszter által alapított középiskolai, esélyegyenlőségi, önkéntes tartalékos szolgálati ösztöndíjban, a honvédelemért felelős miniszter által a polgári felsőoktatási intézmények hallgatói, továbbá a rendvédelmi szakképző intézmény, illetve a honvédelmi szakképző intézmény tanulói részére a katonai szolgálat vállalásának ösztönzése érdekében alapított ösztöndíjban, valamint a honvédelmi tárca gondoskodási körébe tartozó árvák részére alapított ösztöndíjban részesülők ösztöndíja;

4.15.[5] az ösztöndíjas foglalkoztatottnak az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyból származó ösztöndíja minimálbért meg nem haladó mértéke;

4.16.[6] az „Útravaló” Ösztöndíjprogram keretében a Kormány rendeletében meghatározott feltételekkel és módon adományozott ösztöndíj, a nemzetiségpolitikáért felelős miniszter rendeletével alapított anyanyelvű és kétnyelvű nemzetiségi program szerint működő középfokú iskolák, valamint – amennyiben az adott nemzetiség ilyen intézményt nem tart fenn – nemzetiségi nyelvoktatást folytató középfokú iskolák tanulói részére adományozható ösztöndíj;

---

1 Megállapította: 2019. évi CXII. törvény 14. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi CXII. törvény 14. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2013. évi CXXIX. törvény 6. § (3). Módosította: 2013. évi CXXXVII. törvény 12. §, 2019. évi CXII. törvény 15. § 7.
4 Megállapította: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 3. Módosította: 2019. évi CXII. törvény 15. § 8.
5 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 11. Hatályos: 2011. I. 1-től.
6 Megállapította: 2013. évi CXXIX. törvény 6. § (4). Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 4.

4.17.[1] a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, valamint a Kormány rendeletével alapított felsőoktatási ösztöndíj;

4.18.[2] a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevélhez kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény által a Szabályzatában meghatározott feltételek szerint kifizetett pénzbeli juttatásnak az a része, amely nem haladja meg az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegének négyszeresét;

4.19.[3] a szépkorúak jubileumi köszöntéséről szóló kormányrendelet alapján folyósított juttatás;

4.20.[4] az egyéni vállalkozónak, őstermelőnek minősülő földműves, annak alkalmazottja részére külön jogszabály alapján juttatott gazdaságátadási támogatás egy hónapra eső összegének a havi minimálbért meg nem haladó része;

4.21.[5] a magánszemély által külön jogszabály szerint felszolgálási díj címen megszerzett bevétel, valamint a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borravaló;

4.22.[6] a Rezidens Támogatási Program keretében folyósított ösztöndíj, továbbá az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzési rendszerről szóló kormányrendelet, valamint az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzési rendszerről, a Rezidens Támogatási Program ösztöndíjairól, valamint a fiatal szakorvosok támogatásáról szóló kormányrendelet alapján az első szakképesítés megszerzésére irányuló képzésben történő részvétel során a támogatott jelöltnek a szakképzéssel kapcsolatos kiadások, dologi költségek megtérítésére az adott évre vonatkozó költségvetési törvényben meghatározott mértékű, utólagosan folyósított támogatás;

4.23.[7] a Kormány által alapított közigazgatási ösztöndíjprogram keretében folyósított ösztöndíj;

4.24.[8] *a)* a szociális szövetkezet tagja által a tagi munkavégzés, a közérdekű nyugdíjas szövetkezet öregségi nyugdíjban vagy átmeneti bányászjáradékban részesülő tagja által a személyes közreműködés ellenértékeként élelmiszer, a szociális szövetkezet és a közérdekű nyugdíjas szövetkezet tevékenységének eredményeként előállított javak vagy fogyasztásra kész étel vásárlására felhasználható utalvány formájában együttesen legfeljebb havonta a minimálbér összegét meg nem haladó értékben megszerzett bevétel, azzal, hogy a fogyasztásra kész étel vásárlására felhasználható utalvány formájában juttatott bevétel nem haladhatja meg a minimálbér 25 százalékát;

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 11. Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 14. § (2) 2.
2 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 11. Módosította: 2013. évi XXXVII. törvény 50. § (4).
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 11. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. melléklet 11. Módosította: 2013. évi CCXII. törvény 130. § d), 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 5., 2020. évi CXXIII. törvény 40. § b).
5 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 11. Hatályos: 2011. I. 1-től.
6 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § a), 1. melléklet 3. Hatályos: 2020. XI. 27-től.
7 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 27. § 1., 1. melléklet 1. Hatályos: 2015. I. 1-től.
8 Megállapította: 2017. évi LXXXIX. törvény 4. §, 1. melléklet. Hatályos: 2017. VII. 1-től. Módosította: 2017. évi CXLVI. törvény 3. §.

b)[1] a közhasznú jogállású szociális szövetkezet által a közösségi alapból az alapszabályában rögzített közhasznú céljával összhangban a szövetkezeti tag természetes személynek vagy közös háztartásban élő Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozójának, valamint a közérdekű nyugdíjas szövetkezet által a közösségi alapból az alapszabályában rögzítettek szerint az öregségi nyugdíjban vagy átmeneti bányászjáradékban részesülő tagjának vagy közös háztartásban élő Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozójának élelmiszer, fogyasztásra kész étel vásárlására felhasználható utalvány formájában legfeljebb havonta a minimálbér összegét meg nem haladó értékben támogatásként vagy segélyként juttatott bevétel, mindkét esetben azzal, hogy az élelmiszer juttatás vagy a szövetkezet tevékenységének eredményeként előállított javak értékének megállapításánál a szövetkezet értékesítési tevékenysége során alkalmazott árat, ennek hiányában a szokásos piaci értéket kell figyelembe venni;

4.25.[2] a munkáltató által a munkavállalók számára biztosított olyan szolgáltatás (ide értve berendezés, eszköz használatát is), amelynek forrása az Európai Unió intézménye által meghirdetett pályázat alapján az Európai Unió valamely pénzügyi alapja vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapja és az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére elnyert támogatás, feltéve, hogy

a) a támogatás felhasználása megfelel a pályázat, programterv szerinti feltételeknek,

b) a munkáltató a szolgáltatást bármely, vagy – ha a pályázat a jogosultak körét meghatározza – bármely jogosult munkavállalója számára hozzáférhetővé teszi,

c) a szolgáltatás igénybevétele nem minősül a tevékenység ellenértékének,

azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatónál másik munkáltató utasítása alapján a munkaszerződésében rögzített munkahelytől eltérő helyen foglalkoztatott munkavállaló, az előbbiek és/vagy az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, a szakmai oktatásban részt vevő magánszemély, a kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgató, a nyugdíjban részesülő magánszemély – ha nyugdíjazását megelőzően a munkáltatónál vagy annak jogelődjénél volt munkavállaló, valamint az utóbbi magánszemély közeli hozzátartozói;[3]

4.26.[4] az átalányadózást alkalmazó őstermelő e tevékenységéből származó jövedelmének az éves minimálbér felét meg nem haladó része;

4.27.[5] a kifizető által független félnek biztosított olyan szolgáltatás, amelynek forrása az Európai Unió intézménye által meghirdetett pályázat alapján az Európai Unió valamely pénzügyi alapja vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapja és az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére elnyert támogatás, feltéve, hogy a szolgáltatás nem minősül a magánszemély tevékenysége ellenértékének;

4.28.[6] A Nemzet Művésze-díj tárgyiasult formája és a díjjal járó életjáradék;

4.29.[7] a Nemzeti Tehetség Program keretében a kiemelkedően tehetséges fiatalok és a kiemelkedő tehetséggondozó magánszemélyek számára pályázatban meghatározott feltételekkel és módon folyósított ösztöndíj;

4.30.[8] a közfoglalkoztatottakat a közfoglalkoztatottak elhelyezkedési juttatásáról szóló kormányrendelet alapján megillető elhelyezkedési juttatás a kifizetés időpontjától függetlenül;

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 12.
2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 6. Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 26., 2019. évi CXII. törvény 15. § 9.
3 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 21.
4 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) a), 1. melléklet 1. Hatályos: 2021. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 18. § a), 1. melléklet 2. Hatályos: 2013. XI. 30-tól.
6 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 18. § a), 1. melléklet 3. Hatályos: 2014. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2015. évi LXXXI. törvény 8. § a), 1. melléklet. Hatályos: 2016. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2016. évi XLIV. törvény 77. §, 2. melléklet. Hatályos: 2016. V. 21-től.

4.31.[1] a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal által a tudományos fokozattal rendelkező kutatók számára pályázatban meghatározott feltételekkel és módon folyósított ösztöndíj-támogatás;

4.32.[2] a Kormány által alapított, kutató-, fejlesztő- és szellemi központ feladatait ellátó költségvetési szerv által folyósított ösztöndíj;

4.33.[3] az Európai Unió forrásaiból a Felzárkóztató egészségügyi ápolói szakképzési programok keretében egészségügyi államigazgatási szerv által biztosított motivációs ösztöndíj;

4.34.[4] az Európai Unió forrásaiból az Ápoló tanulók részére pályaválasztást támogató ösztöndíj program keretében egészségügyi államigazgatási szerv által biztosított ösztöndíj;

4.35.[5] a sportakadémiák tanulói részére a sportakadémiával kötött szerződés alapján szállást, étkezést és felügyeletet biztosító magánszemélynek ezen tevékenység ellenértékeként a sportakadémia által fizetett díj;

4.36.[6] a Bolyai János kutatási ösztöndíj;

4.37.[7] az az összeg, amelyet a társas vállalkozás tagja kap

a) a termőföld használati jogosultságának mező-, erdőgazdasági hasznosítás céljából történő átengedése címén,

b) a társas vállalkozástól, a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, költségek fedezetére vagy fejlesztési célra adott támogatásnak nem minősülő mezőgazdasági támogatás címén,

c) támogatásként, a termőföld-vásárlással kapcsolatos jelzáloghitele törlesztéséhez, feltéve, hogy a termőföld mező-, erdőgazdasági hasznosítás céljából a juttatással érintett törlesztési időszakban a társas vállalkozás használatában áll és arra a törlesztési időszakra, amelyre e juttatást a tag kapja, az adott földterület után az *a)* pont szerinti juttatásban nem részesül,

d) támogatásként, termőföld vásárlásához, feltéve, hogy a termőföldet mező-, erdőgazdasági hasznosítás céljára legalább 15 évig ingyenesen a társas vállalkozás használatába adja,

azzal, hogy a társas vállalkozás által a tagjainak juttatott *a)–d)* pontok szerinti adómentes összegek több tagnak történő juttatás esetén sem haladhatják meg az adóévben összesítve az 50 millió forintot. Amennyiben a társas vállalkozás által a tagjának, tagjainak juttatott *a)–d)* pontok szerinti adómentes összegek az említett értékhatárt meghaladják, a meghaladó részt – több juttatásban részesülő tag esetében a juttatások értékének arányában – a magánszemély által a tárgyév utolsó napján megszerzett olyan egyéb jövedelemként kell figyelembe venni, amelyet adóelőleg fizetési kötelezettség nem terhel.

4.38.[8] a külügyi és külgazdasági szakmai ismeretek fejlesztésére, valamint a külügyi és külgazdasági területet érintő ágazati szakmai kutatási és tudományos tevékenység támogatásának elősegítésért a külpolitikáért felelős miniszter által működtetett ösztöndíjprogram keretében biztosított ösztöndíj és juttatás a folyósítás időpontjától függetlenül;

4.39.[9] a felsőfokú végzettséggel rendelkező ápolókat és mentőtiszteket a mesterfokozat, az oklevelesápolói szakképzettség megszerzésében támogató, a Kormány rendeletében előírt feltételekkel kiírt pályázaton elnyert Michalicza-ösztöndíj a folyósítás időpontjától függetlenül;

4.40.[10]

---

1 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 25. § a), 1. melléklet 3. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
2 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 25. § a), 1. melléklet 3. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
6 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
7 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) a), 1. melléklet 2. Hatályos: 2021. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
9 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
10 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXII. törvény 16. § (2) 4. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.

4.41.[1] az az összeg, amelyet a magánszemély, a kultúráért felelős miniszter által adományozott, jogszabályban meghatározott díjjal járó járadék címén kap;

4.42.[2] a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló törvényben meghatározott művészjáradék;

4.43.[3] az Országos Tudományos Diákköri Konferencián elért eredményért járó pénzjutalom;

4.44.[4] a Kossuth-díjról és a Széchenyi-díjról szóló 1990. évi XII. törvényben meghatározott tudományos alkotói járadék;

4.45.[5] a mezőgazdasági őstermelő méhészeti termékek előállításából származó, az éves minimálbér felét meg nem haladó jövedelme (ha a jövedelem másként nem állapítható meg, az adóévi őstermelésből származó jövedelemnek a méhészeti termékek előállításából származó bevétel és az összes őstermelői bevétel arányában megállapított része), azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában méhészeti terméknek a következők minősülnek:

Megnevezés	Vámtarifaszám
Természetes méz (ideértve a lépes-, a termelői és más természetes mézet, ipari mézet is)	0409
Nyers méhviasz és feldolgozási maradék termék	152190 91-ből 152200 99-ből
Propolisz (méhszurok), továbbá méhpempő, méhkenyér nyers virágpor, szárított virágpor Méhméreg máshova nem sorolt méhészeti termék	130190-ből 0410-ből 121299 95-ből 300190 98-ból 210690 98-ból
Méhanyabölcső, párzatlan és párzott méhanya, méhcsalád, méhraj	010641 00-ból

4.46.[6] az átalányadózó őstermelő méhészeti termékek (4.45. alpont) vagy részben méhészeti termékek előállításából származó bevétele alapján megállapított őstermelői jövedelméből

a) a méhészeti termékek előállításából származó bevétel nélkül számított bevétel alapján megállapított jövedelemnek az éves minimálbér felét meg nem haladó része, vagy

b) az *a)* pont szerinti jövedelemnek és a méhészeti termékek előállításából származó bevétel alapján megállapított jövedelemnek az éves minimálbért meg nem haladó része,

azzal, hogy amennyiben az őstermelői bevétel az adóévben az átalányadózás választására jogosító bevételi határt meghaladja, a 4.45. alpont rendelkezését kell alkalmazni.

5.[7]

6. *A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:*

6.1.[8] az a juttatás, amelyet a magánszemély kap

a)[9] mint károsult, jogszabályban meghatározott feltételek szerint, közadakozásból, vagy a munkáltatójától segélyként, támogatásként elemi kár (ideértve a martinsalak felhasználása miatt a lakást, lakóépületet ért kárt is), katasztrófa (pl. környezeti vészhelyzet), tűzkár, baleset esetén, különösen lakás helyreállítása, újjáépítése céljából,

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
4 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) a), 1. melléklet 3. Hatályos: 2021. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) a), 1. melléklet 3. Hatályos: 2021. I. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 18. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
8 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 12. Hatályos: 2011. I. 1-től.
9 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 6. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.

b)[1] tartásdíjként jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján, ideértve a jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján megállapított tartásdíj helyett fizetett összeget is,

c)[2] kártalanításként (ideértve a kisajátítással összefüggő járulékos költségek megtérítését, valamint a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), kárpótlásként, kártérítésként, sérelemdíjként, vagyoni elégtételként, kivéve a jövedelmet pótló kártalanítást, kárpótlást és kártérítést,

d) mint bűncselekmény áldozata, támogatásként az áldozatsegítő szolgálattól,

e) mint sértett, jóvátételként közvetítői eljárás keretében a bűncselekmény tettesétől;

6.2.[3] az 1988. január 1. napját megelőzően megállapított baleseti és kártérítési járadék (ideértve annak egyösszegű megváltását is), kivéve, ha annak összegét utóbb a bruttósított átlagkereset alapulvételével megemelték;

6.3.[4] a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvényben előírt, a kár megelőzését szolgáló vadászaton (ideértve különösen a vadászati hatóság által jóváhagyott vadgazdálkodási tervnek a törvényben meghatározott vadakra vonatkozó részének teljesítését szolgáló vadászatot és az idényen kívüli állományszabályozó vadászatot) a vadászatra jogosult által vadászati joga gyakorlása keretében a vadászaton résztvevő vadásznak ingyenesen vagy kedvezményesen nyújtott szolgáltatás, átadott termék;

6.4.[5] az az összeg, amelyet

a) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagjának egyéni számláján a fedezeti alapból történő befektetések hozama címén ír jóvá, ideértve az értékelési különbözet figyelembevétele alapján jóváírt összeget is,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a magánszemélyt megillető követelés tőkeérték-emelkedése címén ír jóvá;

6.5.[6] az az összeg, amelyet

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár

aa) nyugdíjszolgáltatás (kiegészítő nyugdíj) címén vagy

ab) a kedvezményezett részére,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény

ba) nyugdíjszolgáltatás címén vagy

bb) a kedvezményezett részére,

c) a magánszemélynek a nyugdíj-előtakarékossági számlájáról a számlavezető, a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak minősülő kifizetés címén,

d)[7] az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíj pénztárat) törvényben meghatározott kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatás, illetve törvényben meghatározott kiegészítő önsegélyező szolgáltatás címén,

fizet (juttat),

feltéve, hogy

1. nyugdíjszolgáltatás esetén a szolgáltatásra jogosult

1.1. tagsági jogviszonya (átlépés esetén a korábbi tagsági jogviszonya) a teljesítés évét megelőző tizedik adóévben, vagy azt megelőzően keletkezett, illetve nyugdíj-előtakarékossági számláját a teljesítés évét megelőző tizedik adóévben, vagy azt megelőzően nyitotta meg, vagy

1.2. jogosultsága rokkanttá nyilvánítása alapján keletkezett,

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 7. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 5. Hatályos: 2019. VII. 1-től.
3 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 1. számú melléklet 8. Hatályos: 1998. I. 1-től.
4 Megállapította: 2019. évi C. törvény 4. §, 1. melléklet 1. Hatályos: 2019. XII. 13-tól.
5 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 35. §, 1. számú melléklet 4. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 9. Hatályos: 2013. I. 1-től.
7 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 6. Hatályos: 2019. I. 1-től.

2. a kiegészítő önsegélyező szolgáltatás nem célzott szolgáltatásként illeti meg a jogosultat;

6.6.[1] a 6.8. alpontban meghatározott biztosító szolgáltatása, kivéve

a) a jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítás alapján fizetett jövedelmet pótló kártérítést,

b)[2]

c) a személybiztosítás alapján nyújtott olyan szolgáltatást, amely nem minősül halál esetére szóló biztosítási, nyugdíjbiztosítási, járadékbiztosítási, balesetbiztosítási vagy betegségbiztosítási szolgáltatásnak,

d) az olyan biztosítási szerződés alapján nyújtott szolgáltatást, amelynek díját vagy díjának egy részét magánszemély költségként elszámolta;

6.7.[3] a 6.1. és a 6.6. alpontban foglalt rendelkezések alkalmazása során (kivéve, ha e törvény ettől eltérően nem rendelkezik)[4]

a)[5] az olyan kártérítés, amelyet a károsult költségeinek fedezetére fizetnek ki, ideértve azt is, ha a költségek a jövedelem megszerzése érdekében merültek fel,

b) a költségtérítést és a jövedelmet helyettesítő kártérítést is tartalmazó járadék, vagy annak egyösszegű megváltása esetén a költségtérítő rész,

c)[6]

6.8.[7] a 6.6. pont alkalmazásában biztosító a biztosítási tevékenységről szóló törvényben meghatározott, belföldön székhellyel vagy fióktelepp el rendelkező biztosító, továbbá az olyan államban székhellyel rendelkező, ezen állam joga szerinti biztosító, amely állammal Magyarországnak hatályos egyezménye van a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén;

6.9.[8]

6.10.[9] az a juttatás, amelyet az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény előírásai szerint célzott szolgáltatásként kap a magánszemély, ide nem értve a törvényben meghatározott kiegészítő önsegélyező szolgáltatást.

7. *Egyéb indokkal adómentes:*

7.1.[10] a magánszemély által örökség, hagyomány vagy meghagyás címén megszerzett vagyoni érték – ide nem értve az örökösök által az örökölt jog érvényesítése révén megszerzett jövedelmet azzal, hogy az ilyen módon megszerzett bevételből a jövedelem megállapítása során levonható a jognak az illeték megállapítása során figyelembe vett része –, a magánszemély által más magánszeméllyel kötött tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés révén megszerzett vagyoni érték, valamint a nyugdíjban részesülő magánszemély által központi költségvetési szervvel vagy helyi önkormányzattal kötött tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés révén megszerzett vagyoni érték, továbbá a szövetkezet nyugdíjas tagjának a saját szövetkezetével kötött életjáradéki szerződés keretében a vagyonnevesítés során szerzett szövetkezeti üzletrésze átruházásából származó jövedelme, feltéve, hogy annak összege évente az átalakulás, egyesülés, szétválás befejezésekor lezárt névérték egytized részét, de legfeljebb havonta a 10 ezer forintot nem haladja meg;

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 10. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 6. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 10. Hatályos: 2013. I. 1-től.
4 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 21.
5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 21.
6 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 7. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2001. évi LXXIV. törvény 95. §, 6. melléklet 3. Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 20., 2018. évi XLI. törvény 17. § 13.
8 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi LXXIV. törvény 29. § 3. Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
9 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 7. Hatályos: 2019. I. 1-től.
10 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 1. melléklet 7. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 30., 2016. évi CXXV. törvény 13. § 22.

7.2.[1] a magánszemély részére más magánszemély(ek) által ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott (fizetett) vagyoni érték; nem alkalmazható e rendelkezés, ha a juttatás (a fizetés) a magánszemély vagy más által teljesített termékértékesítésre (vagyoni érték átengedésére), szolgáltatásnyújtásra tekintettel vagy azzal összefüggésben történik;

7.3.[2] az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a kedvezményezett részére kifizetett összeg;

7.4.[3] a valuta, a deviza forintra, a forint devizára, valutára, valamint a devizának, a valutának más devizára, valutára való átváltásakor keletkezett árfolyamnyereség, feltéve, hogy az átváltás nem üzletszerű tevékenység keretében történik;

7.5. az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott kötvény, vagyonjegy kamata, osztaléka;

7.6.[4] a házassági vagyonközösség megszüntetése következtében ingónak, ingatlannak, jognak vagy értékpapírnak a házastárs által történő megváltásából származó jövedelem;

7.7.[5] a donornak juttatott vagyoni érték, költségtérítés (költségátalány), a szerv-, szövetadományozással kapcsolatos jövedelemkiesés megtérítése, az egészségügyi intézmény által nyújtott donorétkeztetés (ideértve az étkezési utalvány formájában biztosított donorétkeztetést is) és a gyógyszernek emberen való kipróbálása, illetve a gyógyszerré nyilvánítási eljárás során azon magánszemély részére juttatott vagyoni érték, akin a gyógyszert (a szert) kipróbálták; e rendelkezés alkalmazásában donor az, aki saját vért, anyatejet, bőrt, szervet, sejtet ad, vagy enged át;

7.8.[6] a magánszemély számára államháztartási forrásból, pályázat útján biztosított ingyenes vagy kedvezményes számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását, valamint az internethasználathoz szükséges számítógép beszerzésére jogosító - évi 50 ezer forintot meg nem haladó összegű - utalvány biztosítását);

7.9.[7] a központi költségvetésről szóló törvény, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetéséről szóló törvény, a központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvény vagy a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról szóló törvény alapján az állami költségvetés terhére elengedett, vagy átvállalt kötelezettség összege, amennyiben a magánszemély a kötelezettség alapján korábban nem számolt el bevételt; a magánszemély az ilyen kötelezettség alapján rendelkezésére álló forrásból teljesített kiadás alapján az elengedéstől, illetve átvállalástól kezdődően költséget nem számolhat el;

7.10.[8] az általános forgalmi adóról szóló törvényben szabályozott módon az adólevonásra jogosult adóalany által az adó fizetésére kötelezett adóalany helyett megfizetett, az adó fizetésére kötelezett adóalany adóbevallásában szerepeltetendő, az ügylet után fizetendő általános forgalmi adó;

7.11.[9] a munkáltató által biztosított ingyenes vagy kedvezményes számítógép-használat;

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 1. melléklet 7. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 40., 2020. évi C. törvény 22. §.

2 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 23. §, 1. számú melléklet 7. Hatályos: 2006. I. 1-től. Ezt megelőző bármely időszak adókötelezettségére alkalmazni lehet.

3 Megállapította: 2001. évi LXXIV. törvény 95. §, 6. számú melléklet 4. Hatályos: 2002. I. 1-től. A 2002. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 13. Hatályos: 2011. I. 1-től.

5 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 12. Hatályos: 2013. I. 1-től.

6 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 1. számú melléklet 7. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

7 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 1. számú melléklet 7. Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 28. § 20. Végre nem hajtható módosítására lásd: 2011. évi CXCV. törvény 113. § (3).

8 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 1. számú melléklet 7. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

9 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 26. §, 1. melléklet 2. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 30.

7.12.[1] a hallgatói hitelrendszerről és a Diákhitel Központról szóló kormányrendelet alapján nyújtott, a hallgatói hitellel kapcsolatos célzott kamattámogatás;

7.13.[2] az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezmény; a kedvezmény összegét a munkavállaló, vagy - ha a munkavállaló által megszerzett részesedés a hagyaték tárgyát képezte - örököse az értékpapír megszerzésére fordított érték részeként veszi figyelembe;

7.14.[3] a Nemzeti Földalapról szóló törvény, valamint a termőföld állam által életjáradék fizetése ellenében történő megvásárlásáról szóló kormányrendelet alapján kötött életjáradéki szerződésből származó jövedelem;

7.15.[4] az elengedett követelés akkor, ha az

a)[5] a fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott közüzemi szolgáltatás szolgáltatója által – az azonos helyzetben lévőket egyenlő elbánásban részesítő elv betartásával – részben vagy egészben elengedett követelés (akkor is, ha az elengedés egyezség keretében történik), feltéve, hogy a magánszemély kötelezett (adós) és a vele közös háztartásban élő hozzátartozójának egy főre eső jövedelme – a kötelezett nyilatkozata alapján, a nyilatkozattétel hónapját megelőző három hónap átlagában – nem haladja meg a mindenkori öregségi nyugdíjminimum összegének kétszeresét;

b)[6] hitelintézet, befektetési szolgáltató, pénzügyi vállalkozás pénzügyi szolgáltatásból, kiegészítő pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatásból vagy azt kiegészítő szolgáltatásból, biztosító biztosítási szolgáltatásból származó 20 000 forintot meg nem haladó követelése, feltéve, hogy az elengedéssel a hitelintézetnek, befektetési szolgáltatónak, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak az adott szolgáltatásból származó követelése a magánszeméllyel szemben végérvényesen megszűnik;

7.16.[7] a nyugdíj-előtakarékossági számla szerint a tulajdonos követelését növelő jóváírás, ha az

a) a befektetési eszközzel végzett ügylet nyeresége,

b) a befektetési eszköz hozama, kivéve az osztalékból származó jövedelmet;

7.17.[8] az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére és/vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapjából támogatott felnőttképzésben, munkaerőpiaci képzésben, munkaerőpiaci programban, társadalmi felzárkózással kapcsolatos képzésben részt vevő magánszemély számára jogszabály, pályázat, programterv alapján elnyert forrás felhasználására vonatkozó kötelezettségek betartása mellett nyújtott képzési támogatás (kivéve a keresetkiegészítést és a keresetpótló juttatást), felnőttképzési szolgáltatás, a képzés időszaka alatt biztosított étkezés, közlekedés, szállás, valamint az ilyen jogcímen adott költségtérítés, megélhetési támogatás;

---

1 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 1. számú melléklet 9. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 1. számú melléklet 9. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Beiktatta: 2003. évi LII. törvény 29. § (3). Hatályos: 2003. VII. 18-tól. A 255/2002. (XII. 13.) Korm. rendelet alapján már kifizetett életjáradékokra is alkalmazni kell.

4 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 20. §, 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1).

5 Megállapította: 2011. évi CXXV. törvény 37. §, 2. melléklet 1. Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 21.

6 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 22.

7 Beiktatta: 2005. évi CXIX. törvény 23. §, 1. számú melléklet 9. Hatályos: 2006. I. 1-től. Rendelkezései 2006. augusztus 31-ét követő jóváírásokra alkalmazhatók a 2006. évi LXI. törvény 223. § (16) c) pontjával módosított 2005. évi CXIX. törvény 179. § (9) alapján.

8 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 7. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.

7.18.[1] jogszabály alapján hitelintézetnél elhelyezett gyámhatósági betét kamata, a gyámhatóság döntése, kötelezése alapján befektetési szolgáltatónál elhelyezett értékpapír kamatjövedelemnek minősülő hozama;

7.19.[2] a szociálisan rászorult magánszemély hiteladós vagy – ha a lakóingatlan nem a hiteladós tulajdonában van – a zálogkötelezett lakhatásának biztosítása érdekében

a) a Magyar Állam által a hiteladós vagy – ha a lakóingatlan nem a hiteladós tulajdonában van – a zálogkötelezett lakása megvásárlásával összefüggésben törvény rendelkezése alapján elengedett, megszűnt kötelezettség, valamint az előbbi ügyletben keletkezett, a magánszemélyt megillető, ingatlan értékesítéséből származó jövedelem;

b)[3] az *a)* pontban említett hiteladósnak vagy zálogkötelezettnek (illetve vele közös háztartásban élő hozzátartozójának) lakás bérletéhez helyi önkormányzat vagy a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításáról szóló 2018. évi CIII. törvény szerinti Lebonyolító által megállapított kedvezményes bérleti díj formájában juttatott bevétel;

c) az *a)* pontban említett hiteladósnak vagy zálogkötelezettnek – mint volt tulajdonosnak – törvény alapján a lakás visszavásárlására biztosított vételi opciós jog formájában juttatott bevétel;

d) a *c)* pontban említett opciós jog érvényesítésekor a magánszemély által megszerzett jövedelem;

e)[4] a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításáról szóló törvényben meghatározott ingatlanvásárlás esetében a magánszemélyt megillető kamatmentesség, vételárengedmény és részletfizetési kedvezmény;

7.20.[5] lakóingatlanon alapított zálogjog fedezetével kötött, deviza alapú kölcsön (ideértve a deviza alapú, lakóingatlanra vonatkozó pénzügyi lízingszerződésből származó követelést is) adósa által teljesített, törvényben rögzített árfolyamon történő végtörlesztés miatt megszűnő kötelezettség;

7.21.[6] a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzkölcsön nyújtásából, pénzügyi lízingszerződésből származó követelés elengedése (akkor is, ha az elengedés egyezség keretében történik) feltéve, hogy a követelés elengedésére

a) belső szabályzatban foglaltak alapján, az azonos helyzetben lévőket egyenlő elbánásban részesítő elv betartásával, független felek között,

b) a Magyar Nemzeti Bank mellett működő Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárás keretében megkötött egyezség alapján vagy

c) a Magyar Nemzeti Banknak a fizetési késedelembe esett lakossági jelzáloghitelek helyreállításáról szóló ajánlása alapján, az adós fizetőképességének helyreállítása érdekében

kerül sor;

7.22.[7] az az összeg, amelyet az otthonteremtési kamattámogatásról szóló kormányrendelet szerint a hátralékos adós magánszemély javára a hitelintézet elenged, feltéve, hogy a magánszemély a késedelmes jelzáloghitellel terhelt átruházott ingatlanának a vonatkozó adásvételi szerződés szerinti vételárát teljes egészében hátraléka törlesztésére fordítja;

7.23.[8] a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú tagjai részére járó egyenruházati ellátmány terhére, az egyenruházati ellátmány éves összegének legfeljebb 15 százalékáig terjedő összegben adott pénzbeli juttatás;

---

1 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 6. §, 1. számú melléklet 5. Hatályos: 2007. I. 1-től. 2006. IX. 1-jétől lehet alkalmazni.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 13. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Módosította: 2020. évi LXXX. törvény 4. §.
4 Beiktatta: 2018. évi CIII. törvény 25. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Megállapította: 2011. évi CXLVII. törvény 27. §. Hatályos: 2011. XI. 15-től.
6 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 12. §, 1. melléklet 4. Hatályos: 2016. XI. 26-tól.
7 Beiktatta: 2012. évi LXIX. törvény 14. § (5). Hatályos: 2012. VI. 20-tól.
8 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 15. Hatályos: 2013. I. 1-től.

7.24.[1] a munkába járással összefüggő terhek csökkentését célzó támogatásokról, valamint a munkaerő-toborzás támogatásáról szóló kormányrendelet szerinti lakhatási támogatás;

7.25.[2] a Hajdú-Bét Rt., illetve a NOVOFARM Rt. élőállat-beszállítói által igénybe vehető mezőgazdasági csekély összegű *(de minimis)* támogatásról szóló vidékfejlesztési miniszteri rendelet, valamint a Pápai Hús 1913 Kft. élőállat-beszállítói által igénybe vehető csekély összegű *(de minimis)* támogatásról szóló vidékfejlesztési miniszteri rendelet szerinti támogatás azzal, hogy az adómentes juttatás után az adó mértékére vonatkozó rendelkezés (8. §) szerint megállapított, meg nem fizetett személyi jövedelemadó a mezőgazdasági termelők esetében agrár csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak, a Pápai Hús 1913 Kft. élőállat-beszállítói által igénybe vehető csekély összegű *(de minimis)* támogatásról szóló vidékfejlesztési miniszteri rendelet 1. § 2. pont *b)–c)* alpont szerinti kérelmező esetében általános csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül;

7.26.[3] bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján a vagyonkezelő által a kezelt vagyon, valamint a magánalapítvány vagyona (ide nem értve az említett vagyonok hozamait) terhére a kedvezményezett magánszemély részére juttatott vagyoni érték; nem alkalmazható ez a rendelkezés, ha a kedvezményezett magánszemély e jogállását valamely tevékenység, dolog átruházása vagy szolgáltatás nyújtása ellenértékeként, vagy azzal összefüggésben szerezte, továbbá nem alkalmazható e rendelkezés akkor sem, ha a kifizető – kifizető hiányában a kedvezményezett magánszemély – nyilvántartása alapján a hozamok nem különíthetőek el a kezelt vagy az alapítványi vagyontól;

7.27.[4] külföldön bejegyzett pártalapítvány által, a bejegyzés helye szerinti állam állampolgárságával rendelkező munkavállalója részére a munkavégzésre irányuló jogviszonyra tekintettel kifizetett összeg, amennyiben e jogviszonyra tekintettel a bejegyzés helye szerinti állam nem vet ki rá adót;

7.28.[5] az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvény rendelkezései végrehajtása következtében megszűnt kötelezettség;

7.29.[6] a természetes személyek adósságrendezési eljárásában

a) az adóssal, adóstárssal a bíróságon kívüli adósságrendezés során kötött megállapodásban vagy a bírósági adósságrendezési eljárásban kötött egyezségkötés, valamint az egyezség módosítása során elengedett követelés,

b) az a követelés, amelyet az adósnak a bírósági adósságrendezési eljárásban az adósságtörlesztési határozat, az adósságtörlesztési határozat módosítása, valamint a mentesítő határozat alapján nem kell megfizetnie,

c) a hitelezőkkel kötött megállapodásban, egyezségben, a bíróság által hozott adósságtörlesztési határozatban az adós számára meghatározott adósságrendezési kötelezettség teljesítése érdekében települési önkormányzattól, munkáltatótól, közhasznú szervezettől vagy egyházi jogi személytől kapott támogatás vagy adomány, ha annak egy naptári évben egy adományozótól juttatott összege havi átlagban nem éri el az öregségi nyugdíj legkisebb összegének másfélszeresét;

7.30.[7] az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvény rendelkezéseinek végrehajtásával összefüggésben megszűnt kötelezettség;

7.31.[8] a magyarországi Holokauszt Emlékévhez kapcsolódó kezdeményezések támogatását célzó Civil Alap – 2014. pályázati program keretében magánszemély részére pályázat alapján elnyert támogatások, függetlenül a kifizetés időpontjától;

---

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 15. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 27. § 1., 1. melléklet 3. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 14. §, 1. melléklet 1. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
4 Beiktatta: 2014. évi XVIII. törvény 3. §, 1. melléklet 2. Hatályos: 2014. V. 16-tól.
5 Beiktatta: 2014. évi XCIX. törvény 203. §, 1. melléklet. Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2015. évi CV. törvény 111. § (3). Hatályos: 2015. IX. 1-től.
7 Beiktatta: 2015. évi CXLV. törvény 26. §, 3. melléklet. Hatályos: 2015. X. 5-től.
8 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 73. § a), 3. melléklet 2. Hatályos: 2015. XI. 28-tól.

7.32.[1] az a magánszemély által megszerzett bevétel, amelyet a tulajdonában álló műemlék más személy – így különösen az érdekkörébe tartozó társas vállalkozás – által történő ingyenes felújítása, jókarbantartása formájában szerez, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában a magánszemély tulajdonában álló műemlékkel esik egy tekintet alá az a műemlék is, amelyet a magánszemély hosszú távú – 15 évet meghaladó időtartamú – bérleti, vagyonkezelési szerződés alapján jogosult használni;

7.33.[2] az az összeg, amelyet a magánszemély az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezései szerint az ügyintézési határidő túllépése miatt az állami adó- és vámhatóságtól kap;

7.34.[3] a 17. FINA Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megrendezésével összefüggésben a FINA-tisztségviselők, a versenybírók részére kifizetett juttatás (különösen: a napidíj, valamint a szállás- és utazási költségek megtérítése), a sportolók részére kifizetett pénzdíj, a FINA-tisztségviselők, versenybírók, szervezőbizottsági tisztségviselők, a sportolók és önkéntesek részére adott formaruhák, természetben biztosított ellátás, a versenyekhez kapcsolódóan adott promóciós jellegű juttatások;

7.35.[4] az eredeti jogosult magánszemélynél az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog (megszerzésekor működtetési jog) átruházásáért kapott ellenérték;

7.36.[5] a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 156. § (5) bekezdése alapján megszűnt követelés;

7.37.[6] az első sikeres nyelvvizsga és az első emelt szintű, idegen nyelvből tett érettségi vizsga díjának jogszabály alapján visszatérített összege;

7.38.[7] a hallgatói hitelrendszerről szóló kormányrendelet

a) alapján a gyermekvállaláshoz kapcsolódóan elengedett hallgatói hiteltartozás összege,

b)[8]

7.39.[9] a nyugellátásban és egyes más ellátásban részesülő magánszemélyt kormányrendelet alapján megillető egyszeri juttatás és tizenharmadik havi ellátás a juttatás, illetve az ellátás időpontjától függetlenül;

7.40.[10] a közlekedési alapismeretek tanfolyam és vizsga díjából jogszabály alapján visszatérített összeg;

7.41.[11] a Kormány egyedi döntésével a központi költségvetés által biztosított forrás terhére, a lakosság széles köre részére a helyi önkormányzat közreműködésével természetben biztosított juttatás vagy ennek pénzbeli térítése révén megszerzett bevétel;

7.42.[12] a babaváró támogatásról szóló kormányrendelet szerinti kamattámogatás és gyermekvállalási támogatás;

---

1 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 25. § a), 1. melléklet 4. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
2 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 25. § a), 1. melléklet 4. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 19., 2020. évi XXX. törvény 7. §.
3 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 12. §, 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 8. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 1., 1. melléklet 9. Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
7 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 5. Hatályos: 2017. XI. 11-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 15. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2017. évi CXXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 5. Módosította: 2020. évi LXXVIII. törvény 3. §.
10 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 16. § 1., 1. melléklet 3. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
11 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 16. § 1., 1. melléklet 3. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
12 Beiktatta: 2019. évi XXXII. törvény 1. §, 1. melléklet 1. Hatályos: 2019. VII. 1-től.

7.43.[1] az UEFA EURO 2020 és az U21-es labdarúgó Európa-bajnokság (UEFA European Under–21 Championship) rendezvénnyel összefüggésben az Európai Labdarúgó-szövetséggel (UEFA), az UEFA tulajdonában álló gazdasági társasággal, a rendező vagy részt vevő nemzeti sportszövetséggel munkaviszonyban vagy egyéb munkaviszony jellegű szerződéses jogviszonyban álló magánszemély (különösen: UEFA-tisztségviselők, versenybírók, sportolók, önkéntesek, sportszervezetek képviselői) részére adott juttatás (különösen: napidíj, bónusz, felmerült költségek megtérítése, pénzdíjak, átadott formaruhák, természetben biztosított ellátás, valamint a versenyekhez kapcsolódóan adott promóciós jellegű juttatások);

7.44.[2] a sportról szóló törvény szerint Magyarországon nyilvántartásba vett nemzetközi sportszövetség által

a) a sportdiplomáciai kapcsolatok keretében biztosított szállás, utazás, vendéglátás és termék vagy szolgáltatás formájában adott ajándék,

b) foglalkoztatott személy külföldi kiküldetésére tekintettel fizetett napidíj, és

c) a nemzetközi sportszövetséggel foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban nem álló sportolónak, edzőnek a sporttal kapcsolatos tevékenységével összefüggésben adott támogatás, ösztöndíj;

7.45.[3] a Kormány határozatával kiemelt nemzetközi sportrendezvénynek minősített esemény megrendezésével összefüggésben a kiemelt nemzetközi sportrendezvénynek a Kormány határozatában megjelölt szervezője vagy szervezői által a sportolóknak, a versenybíróknak, a magyar és külföldi sportszövetségek tisztségviselőinek és képviselőinek, a szervezőbizottsági tisztségviselőknek és az önkénteseknek adott napidíj, költségtérítés, formaruha, természetben biztosított ellátás, a sportolóknak fizetett pénzdíj, továbbá a versenyekhez kapcsolódó promóciós jellegű juttatások a Kormány határozatában meghatározott mértékig.

8.[4] *A nem pénzben kapott juttatások közül adómentes:*

8.1.[5] az állam, a helyi önkormányzat vagy az egyházi jogi személy forrásából nyújtott oktatási, egészségügyi és szociális ellátás (ideértve a gyermek, a tanuló, a beteg, illetve a szociális ellátásra jogosult részére ingyenesen vagy kedvezményesen természetben biztosított étkeztetést is) azzal, hogy az üdültetés és a gyógyüdültetés nem minősül egészségügyi, illetőleg szociális ellátásnak;

8.2. az egészségügyi hatóság által gyógyüdülőnek minősített belföldi üdülőben orvosi beutalással a társadalombiztosítás keretében igénybe vett gyógyüdülés kedvezménye, továbbá a nem a társadalombiztosítás keretében igénybe vett kedvezményesen nyújtott gyógyüdülő-beutalójegy értékéből az orvosi ellátási költség értéke;

8.3.[6]

8.4.[7] a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek hivatásos állományú tagjának, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal pénzügyőr státuszú foglalkoztatottjának gyógyüdülési kedvezménye;

8.5. az, amelyet a hajléktalan, a szociálisan rászorult magánszemély kap;

8.6.[8] az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § a), 1. melléklet 4. Hatályos: 2020. XI. 27-től.
2 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 14. §, 1. melléklet 2. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
3 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 14. §, 1. melléklet 2. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 30.
5 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 1. számú melléklet 9. Módosította: 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § e).
6 Hatályon kívül helyezve: 2011. évi CLVI. törvény 29. § 10. alapján. Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
7 Módosította: 2020. évi CLII. törvény 12. § e).
8 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 13. § (1), 1. számú melléklet 3. Hatályos: 2009. II. 1-től.

a)[1] a gyermeknek, tanulónak vagy rá tekintettel más magánszemélynek a nemzeti köznevelésről szóló törvény vagy annak felhatalmazása alapján kiadott rendelet, a szakképzésről szóló törvény vagy annak felhatalmazása alapján kiadott rendelet, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény vagy annak felhatalmazása alapján kiadott rendelet, és a hallgatónak a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény alapján nem pénzben biztosított ellátás;

b)[2] a köznevelési intézmény tanulója, illetve a szakképző intézmény tanulója számára adott, a helyi vagy helyközi tömegközlekedési eszköz igénybevételét szolgáló bérlet, jegy;

c)[3] bölcsődei, óvodai szolgáltatás, bölcsődei, óvodai ellátás, ideértve azt is, ha a kifizető a bölcsődei, óvodai szolgáltatás térítési díját a magánszemély nevére kiállított számla alapján téríti meg;

d) a foglalkozás-egészségügyi ellátás;

e) a kegyeleti ellátás;

f)[4] szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés; e rendelkezés alkalmazásában munkásszállás a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely egy lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében a lakóhelyiségben egynél több, több lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében pedig lakóhelyiségenként legalább egy, a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, aki nem rendelkezik lakás haszonélvezeti joggal nem terhelt 50 százalékot meghaladó mértékű tulajdonjogával, haszonélvezeti jogával azon a településen, ahol a munkahelye van; munkásszálláson történő elhelyezéssel esik egy tekintet alá az olyan más elhelyezés is, amely esetében a munkavállaló legfeljebb egy lakóhelyiséget használhat, ide nem értve a szállodának minősülő kereskedelmi szálláshelyen történő elhelyezést, azzal, hogy nem része az adómentes juttatásnak az étkezési szolgáltatás biztosítása, továbbá azzal, hogy nem adómentes az elhelyezés, ha a kifizető olyan magánszemélyt, illetve annak hozzátartozóját szállásol el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn;

g)[5]

8.7.[6] az a szolgáltatás, amelyet a kifizető az általa fenntartott vagy használt sportlétesítményben szervezett sportrendezvényen nyújt (kivéve az utazást, az elszállásolást), továbbá az a sportszolgáltatás, amelyet a kifizető az általa fenntartott sportlétesítmény használata útján juttat, valamint az a szolgáltatás, amelyet a sportszervezet, országos sportági szakszövetség a versenysport, diáksport érdekében szervezett edzés vagy verseny – vele munkaviszonyban, megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban nem álló – résztvevőjének az edzési vagy versenyfeladathoz tartozó utazás, szállás és étkezési szolgáltatás révén juttat, azzal hogy a sportoló 30 napnál hosszabb folyamatos elszállásolására (így különösen szállodai elhelyezésére) csak akkor lehet e rendelkezést alkalmazni, ha az az olimpiai játékokon, a világbajnokságon, az Európa-bajnokságon, a speciális világjátékokon vagy a Heraklész program keretében való versenyzést, illetve az arra történő közvetlen felkészülést szolgálja;

8.8.[7] a jogszabály által előírt használatra tekintettel juttatott védőeszköz, továbbá baleset- és egészségvédelmi eszközök;

8.9.[8] a gátkaszálásból származó terményjuttatás, valamint a fürdőben (strandon) foglalkoztatott magánszemély által igénybe vett fürdőszolgáltatás;

---

1 Módosította: 2019. évi LXX. törvény 2. §, 2019. évi CXII. törvény 15. § 10.
2 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 10., 2019. évi CXII. törvény 15. § 11.
3 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 1., 1. melléklet 4. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 8. Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 18. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
6 Megállapította: 2013. évi CCXXXVI. törvény 13. § (1). Hatályos: 2014. I. 1-től.
7 Módosította: 1998. évi LXV. törvény 29. § (2).
8 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 7. számú melléklet 5. Hatályos: 2000. I. 1-től.

8.10.[1] az Országgyűlés hivatali szervezete által az országgyűlési képviselői és a nemzetiségi szószólói tisztség ellátására tekintettel természetben biztosított eszköz, szolgáltatás;

8.11.[2] a csoportos személyszállítás;

8.12.[3] az olyan juttatás, amelyet a sportról szóló törvény szerinti sportszervezet a vele bármilyen jogviszonyban álló, a sportról szóló törvény szerinti amatőr vagy hivatásos sportolónak

a) az edzési vagy versenyfeladathoz közvetlenül kapcsolódó sportszolgáltatás, utazás, szállás és étkezés, és

b) a sportegészségügyi ellátás és sportegészségügyi ellátás fedezetéül szolgáló biztosítás díja

révén juttat, azzal, hogy e pont alkalmazásában sportegészségügyi ellátás az a szolgáltatás, amely az amatőr vagy a hivatásos sportoló egészségének megőrzését vagy helyreállítását szolgálja;

8.13. a 6000 m^2-t meg nem haladó nagyságú illetményföld-juttatás, ide nem értve annak bármilyen módon történő megváltását;

8.14.[4] a kifizető, kifizetőnek nem minősülő külföldi személy által[5]

a) üzletpolitikai (reklám) céllal magánszemélyek széles körében nyilvánosan meghirdetett kampány keretében, a juttatás feltételének - ha az nem vetélkedő, nem verseny és nem a szerencsejátékok szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó sorsolás eredménye - megfelelő magánszemély számára adott

aa) árengedmény,

ab) visszatérítés vagy áru, szolgáltatás vásárlásához kapcsolódó más kedvezmény, ideértve, ha az - megjelenési formájától függetlenül - árura vagy szolgáltatásra váltható érték;

b) üzleti forgalmának növelése érdekében valamely termék megismertetése céljából adott áruminta, azzal, hogy árumintának minősül a képviselt termék olyan jellemző kisebb része vagy mennyisége, amely kizárólag a képviselt termék bemutatására szolgál, és amely fizikai állapotánál, vagyoni értékénél fogva tartós használatra és más cél elérésére nem alkalmas;

8.15.[6] az a személyszállítási közszolgáltatási utazási kedvezmény, amely után a kifizető a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényben meghatározott szociálpolitikai menetdíj-támogatásban részesül;

---

1 Megállapította: 2009. évi LXV. törvény 12. §. Módosította: 2012. évi XXXVI. törvény 158. § (5) c), 2013. évi CC. törvény 20. § 11.

2 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 1. számú melléklet 10. Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (6). A módosítással érintett rendelkezéseket 2006. évre még alkalmazni kell.

3 Megállapította: 2013. évi CCXXXVI. törvény 13. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.

4 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 35. §, 1. számú melléklet 6. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 21.

6 Megállapította: 2013. évi XXXVII. törvény 50. § (3), 1. melléklet 3. Hatályos: 2013. V. 19-től.

8.16.[1] a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervezetek, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tartósan fokozott igénybevételnek kitett, terepfoglalkozáson, gyakorlaton részt vevő vagy őr- és ügyeleti szolgálatot ellátó hivatásos és szerződéses állományú tagjának, illetve foglalkoztatottjának, valamint a polgári védelmi szervezet békeidőszaki, különleges jogrendi katasztrófa elhárításában részt vevőnek a szolgálati feladattal összefüggésben nyújtott természetbeni ellátása, továbbá a tartalékos katona, a rendvédelmi szakképző intézmény tanulója, a rendészeti felsőoktatási képzésben részt vevő hallgató, a honvéd tisztjelölt, a honvéd altiszt-jelölt kizárólag e jogviszonyával összefüggésben a szolgálati feladathoz kapott nem pénzbeli ellátása, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában tartósan fokozott igénybevételnek kitett magánszemély a szerződéses legénységi és önkéntes tartalékos, a terrorelhárító, a repülőhajózó, a repülő műszaki, a búvár, a tűzszerész, az ejtőernyős és a békefenntartó feladatokra vezényelt hivatásos és szerződéses katonák állományának a tagja;

8.17.[2] összeghatártól függetlenül a sportversenyen vagy sportvetélkedőn nyert érem, serleg, trófea;

8.18.[3] az egyesülettől, az egyházi jogi személytől évente egy alkalommal kapott tárgyjutalom értékéből az 5000 forintot meg nem haladó összeg, e rendelkezés alkalmazásában nem minősül tárgyjutalomnak az értékpapír;

8.19. *a)*[4]

b)[5] a köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter, a külpolitikáért felelős miniszter, a gazdaságpolitikáért felelős miniszter, valamint a honvédelemért felelős miniszter által az államközi és az államok feletti szervezetekkel kapcsolatos diplomáciai esemény alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.), adott ajándék; az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter, a külpolitikáért felelős miniszter, a gazdaságpolitikáért felelős miniszter, valamint a honvédelemért felelős miniszter esetében ide kell érteni azt az esetet is, amikor az előzőeket külképviselet által közvetve nyújtja;

8.20.[6] a nyilvántartásba vett egyház, a bejegyzett egyház és a bevett egyház belső szabályában meghatározott tartási kötelezettségből adódó juttatás, ideértve az egyházi jogi személy által a kezelésében levő egyházi üdülőben egyházi személynek nyújtott ingyenes üdülést is, valamint az egyházi jogi személyiséggel rendelkező szerzetesrend közösségében élő magánszemély tagnak a rendtől - egyéni szükségleteinek fedezetére - kapott pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatás;

8.21.[7] a kormányrendeletben meghatározott, adómentes juttatásnak minősülő, szociálpolitikai menetdíj-támogatást nem tartalmazó közlekedési kedvezmény;

8.22.[8] a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával szervezett rendezvényhez, programhoz kapcsolódó utazás, szállás, étkezés értékének a támogatás összegét meg nem haladó része, továbbá az a juttatás, amelyet az államháztartás - a juttatás forrása alapján akár közvetetten is - valamely alrendszeréből, az egyházi jogi személy forrásából, a köznevelési intézmény vagy a szakképző intézmény saját bevételéből[9]

---

1 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 1. melléklet 11. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (2), 2007. évi XC. törvény 25. § (1) r), 2011. évi CLVI. törvény 28. § 20., 2011. évi CXCII. törvény 63. § (2), 2013. évi XCVII. törvény 78. § (1), 2019. évi CXII. törvény 15. § 12., 2020. évi CLII. törvény 12. § f).

2 Megállapította: 2010. évi LXXXIII. törvény 1. § (2). Hatályos: 2010. VIII. 18-tól.

3 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 26. §, 1. melléklet 5. Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 105. § d), 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § f).

4 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 13. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.

5 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 12. §, 1. melléklet 6. Hatályos: 2017. I. 1-től.

6 Módosította: 2003. évi XCI. törvény 208. § (3), 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § g), 2019. évi XXXVI. törvény 5. § a)-b).

7 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 18. § a), 1. melléklet 8. Hatályos: 2013. XI. 30-tól.

8 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 1. számú melléklet 14. Módosította: 2007. évi LXXXII. törvény 13. § (1) 25., 2013. évi CXXXIII. törvény 42. § h).

9 Módosította: 2019. évi CXII. törvény 15. § 13.

a)[1] a sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló kulturális, sport és más hasonló rendezvény alkalmával nem pénzbeli formában kap, ideértve a rendezvényhez kapcsolódó utazást, szállást, étkezést és egyéb, a rendezvénnyel szokásszerűen együtt járó juttatást is;

b)[2] a gyermek, tanuló a tanulmányi kirándulás, táborozás, tanulmányi verseny alkalmával kap (ideértve az iskolai könyvjutalmat is);

c) az *a)-b)* pontokban említett rendezvényeken a gyermekek, tanulók felügyeletét ellátó magánszemély a jelenlétének, közreműködésének biztosításához szükséges feltételek biztosításaként nem pénzbeli (ideértve különösen az utazást, szállást, étkezést) formában kap;

8.23.[3] a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló törvény szerint katasztrófavédelemben részt vevő magánszemély természetbeni ellátása;

8.24.[4] a munkáltató által a munkavállaló magánszemélynek adott munkaruházati termék;

8.25.[5] a sportszervezet által az olimpián, a világ- és Európa-bajnokságon, a speciális világjátékon való részvételhez a versenyző vagy a hivatalos sportszakember részére adott, a nemzeti címerrel ellátott, a nemzetközi szervezet által előírt sportruházat és formaruha;

8.26.[6] a büntetés-végrehajtási intézetekből szabaduló magánszemély részére kiadott, évszaknak megfelelő öltözet;

8.27.[7] a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény rendelkezései szerint rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermeknek, fiatal felnőttnek a települési önkormányzat jegyzője által fogyasztásra kész étel, ruházat, valamint tanszer vásárlására felhasználható, az Erzsébet-programról szóló törvény szerinti Erzsébet-utalvány formájában nyújtott természetbeni támogatás;

8.28.[8] a kifizető által ugyanazon magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott

a) a sportról szóló törvény hatálya alá tartozó sportrendezvényre szóló belépőjegy, bérlet,

b) kulturális szolgáltatás igénybevételére (muzeális intézmény és művészeti létesítmény (kiállítóhely) kiállítására, színház-, tánc-, cirkusz- vagy zeneművészeti előadásra, közművelődési tevékenységet folytató szervezet által nyújtott kulturális szolgáltatás igénybevételére) szóló belépőjegy, bérlet, továbbá könyvtári beiratkozási díj

az adóévben legfeljebb – az *a)* és *b)* pont szerinti juttatási körben külön-külön – a minimálbért meg nem haladó értékben, feltéve, hogy a belépőjegy, bérlet – a magánszemélynek ki nem osztott (nem juttatott) belépőjegyek, bérletek visszaváltása kivételével – nem visszaváltható, továbbá azzal, hogy nem adómentes az említett juttatásokra szóló utalvány;

---

1 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 10., 2019. évi CXII. törvény 15. § 14.
2 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 10., 2019. évi CXII. törvény 15. § 15.
3 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 1. számú melléklet 6. Hatályos: 2001. I. 1-től. A 2000. évre vonatkozó adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.
4 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 1. melléklet 6. Hatályos: 1999. I. 1-től.
5 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 1. számú melléklet 14. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
6 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 1. számú melléklet 13. Hatályos: 1998. I. 1-től.
7 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 23. § a), 1. melléklet 16. Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 16.
8 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 9. Hatályos: 2019. I. 1-től.

8.29.[1] a munkáltató, volt munkáltató által a csoportos létszámleépítés miatt elbocsátott, vagy elbocsátandó munkavállalók részére nyújtott olyan szolgáltatás, mellyel a munkáltató a munkavállaló újra-elhelyezkedését támogatja, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában a munkavállaló újra-elhelyezkedését támogató szolgáltatásnak minősül a pszichológiai tanácsadás, az át-, illetve továbbképzés, a munkajogi tanácsadás;

8.30.[2]

8.31.[3] az MRP szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott, a résztvevő tulajdonába adott értékpapír (ide nem értve a visszavásárolt vagyonrésznek minősülő értékpapírt) ráfordításként elszámolt beszerzési (nyilvántartási) értékéből az a rész, amely meghaladja a tulajdonba adás időpontjáig a résztvevő által saját erő címen befizetett összeg alapján az MRP szervezet által elszámolt bevételt; az adómente s természetbeni juttatás összegéről az MRP szervezet résztvevőnként az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság számára, azzal, hogy e rendelkezést nem lehet alkalmazni a javadalmazási politika keretében megszerezhető pénzügyi eszközök kezelését szolgáló MRP szervezet résztvevője által megszerzett értékpapírra;[4]

8.32.[5] a villamos energiáról szóló törvényben szabályozott szociális villamosenergia-ellátás keretében - a törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott körben - nyújtott kedvezmény vagy támogatás, valamint a közüzemi szolgáltató által a közüzemi fogyasztói kör egészét vagy széles körét érintő, közvetlenül vagy közvetve juttatott támogatás (visszatérítés), ideértve a közüzemi díjtartozás elengedését is;

8.33–8.34.[6]

8.35.[7] a helyi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzat, az egyesület, az alapítvány,a közalapítvány, az egyházi jogi személy által a lakosság, a közösség széles körét érintő (nem zártkörű), azonos részvételi feltételekkel szervezett kulturális, hagyományőrző, sport, szabadidős és más hasonló közösségi rendezvényen helyben nyújtott szolgáltatás, helyi fogyasztásra juttatott étel, ital, valamint – legfeljebb a rendezvény összes költségének 10 százalékáig terjedő együttes értékben – résztvevőnként azonos értékű ajándék, továbbá az ilyen rendezvényeken ingyenesen közreműködők részére biztosított étkezési szolgáltatás;

8.36.[8] a könyvtári, a levéltári, a múzeumi, az egyéb kulturális, illetve alkotó- vagy előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet tevékenységi körébe tartozó ingyenesen nyújtott szolgáltatása (ide nem értve, ha azt más személy megrendelésére teljesíti);

8.37.[9] kifizető, külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet által biztosított személygépkocsi magáncélú használata, továbbá azzal összefüggésben úthasználatra jogosító bérlet, jegy juttatása;

---

1 Megállapította: 2004. évi CXXXV. törvény 96. § (2). Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 18. Hatálytalan: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 206. § (16).
3 Megállapította: 2015. évi CLXXXVII. törvény 73. § a), 3. melléklet 3. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
4 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 560/2021. (IX. 30.) Korm. rendelet 8. § a).
5 Megállapította: 2006. évi CXXXI. törvény 6. §, 1. számú melléklet 8. Hatályos: 2007. I. 1-től. Ezt megelőző bármely korábbi időszak adókötelezettségére is alkalmazni lehet.
6 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LXXVII. törvény 186. § 18. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
7 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 25. § a), 1. melléklet 8. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
8 Beiktatta: 2008. évi LXXXI. törvény 13. § (1), 1. számú melléklet 4. Hatályos: 2009. I. 1-től. A 2009. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
9 Beiktatta: 2008. évi LXXXI. törvény 13. § (1), 1. számú melléklet 4. Hatályos: 2009. II. 1-től.

8.38.[1] a Hősi Halottak és a katonai szolgálattal összefüggő betegségben, balesetben elhunytak árvái részére a honvédelemért felelős miniszter és a Magyar Honvédség parancsnoka által adományozott ajándék, továbbá a rendvédelmi feladatokat ellátó szerv hivatásos állományából elhunyt hősi halottak, szolgálat halottjai, valamint a hivatásos szolgálattal összefüggő betegségben, balesetben elhunytak árvái részére a rendvédelmi feladatokat ellátó szervet irányító miniszter és a rendvédelmi feladatokat ellátó szerv vezetője által adományozott ajándék;

8.39.[2] a kifizető által biztosított védőoltás, járványügyi szűrővizsgálat – a juttatás időpontjától függetlenül;

8.40.[3] a közfoglalkoztatási rendszerben a közfoglalkoztatottnak a külön törvényben meghatározott természetbeni ellátások;

8.41.[4] a közszolgálati médiaszolgáltatások digitális vételének biztosítása érdekében nyújtott – a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló törvényben meghatározott – állami támogatás;

8.42.[5] az Európai Unió valamely pénzügyi alapja vagy az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére elnyert támogatásból a Családbarát Ország projekt keretében nem pénzben biztosított juttatás, így különösen a babacsomag, a kelengyecsomag;

8.43.[6] a hallgatók, diákok, oktatók széles köre számára köznevelési intézmény, szakképző intézmény vagy felsőoktatási intézmény által működési körében meghirdetett rendezvény – ideértve a közösségépítő, hagyományőrző rendezvényeket is – keretében nyújtott szolgáltatás, továbbá a rendezvény összes költségének 10 százalékát meg nem haladó mértékben biztosított vendéglátás, a juttatás időpontjától függetlenül, akkor is, ha a rendezvényen a tanulókon, hallgatókon, tanárokon, oktatókon kívül más személy is részt vehet.

9.[7] *Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések.*

9.1.[8] Utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül e melléklet szerinti nem pénzben adott juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, továbbá ha az utalvány – a magánszemélynek ki nem osztott (nem juttatott) utalványok visszaváltása kivételével – nem visszaváltható, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek az adómentességre vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételeknek.

9.2.[9] Munkaruházati termék:

a) a törvényben vagy törvényi felhatalmazás alapján kiadott jogszabályban előírt módon és feltételekkel rendszeresített egyenruha, formaruha, védőruha, munkaruha, valamint tartozékai;

b) az olyan öltözet és tartozékai, amelyet a munkavállaló egészségének védelme, a munkakörén, feladatainak ellátásán kívül hordott ruházatának megóvása céljából az adott munkakörben, a feladat ellátása közben visel, feltéve, hogy a körülményekből megállapíthatóan a munkaruházati termék használata nélkül a munkavállaló egészsége veszélyeztetett, illetőleg a ruházat nagymértékű szennyeződése, gyors elhasználódása következik be;

c) az egyenruha, a formaruha, a védőruha és a munkaruha, valamint tartozékai

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § a), 1. melléklet 5. Hatályos: 2020. XI. 27-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § a), 1. melléklet 6. Hatályos: 2020. XI. 27-től.
3 Beiktatta: 2011. évi CVI. törvény 33. §. Hatályos: 2011. IX. 1-től.
4 Beiktatta: 2012. évi CLXI. törvény 47. §. Hatályos: 2012. XI. 17-től.
5 Beiktatta: 2017. évi CLXXVIII. törvény 8. §, 1. melléklet. Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 12. §, 1. melléklet 10. Módosította: 2019. évi CXII. törvény 15. § 16.
7 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 1. számú melléklet 14. Hatályos: 1998. I. 1-től.
8 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 18. § a), 1. melléklet 10. Hatályos: 2014. I. 1-től.
9 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 1. melléklet 7. Hatályos: 1999. I. 1-től.

ca) a közúti közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel közvetlen kapcsolatot tartó munkakörben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben,

cb) a vízi közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel közvetlen kapcsolatot tartó munkakörökben, a műszaki, nautikai, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben, a hajózási vállalat vezetésében a forgalmi, kereskedelmi és a közönség-kapcsolattartók, illetve a hajózást képviselők munkaköreiben,

cc) a légi közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel kapcsolattartó munkakörökben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben, a légiforgalmi irányítás munkaköreiben,

cd) a posta és távközlés területén az ügyfelekkel, illetve szolgáltatást igénybe vevőkkel közvetlen kapcsolatban lévők munkaköreiben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben,

ce) a vízügy területén a gát- és csatornaőri munkakörökben, valamint a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben;

d) a kifejezetten jelmezszerű öltözet (így különösen: a kosztümös színielőadások jelmezei), a szolgáltatási tevékenységet végzők (portás, pincér, sportjátékvezető, kegyeleti szolgáltatást végző stb.) megkülönböztető jellegű ruházata és tartozékai, amely az adott munkaköri feladat ellátásán kívüli viseletre alkalmatlan.

9.3.[1]

9.4.[2] A termőföld bérbeadásából származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.4.1. Adómentes a termőföld-bérbeadásból származó bevétel, ha a termőföld haszonbérbe adása alapjául szolgáló, határozott időre kötött megállapodás (szerződés) alapján a haszonbérlet időtartama az 5 évet (az adómentesség feltételéül szabott időtartam) eléri.

9.4.2. A magánszemély köteles a 9.4.1 pont szerinti mentesség alapján korábban meg nem fizetett adót késedelmi pótlékkal növelt összegben a szerződés megszűnése éve kötelezettségeként megállapítani, bevallani és megfizetni, ha a mentesség alapjául szolgáló szerződés az adómentesség feltételéül szabott időtartamon belül bármely okból (ide nem értve a szerződő feleken kívül álló okot, valamint a haszonbérleti szerződés azonnali hatályú felmondását) megszűnik.

9.5.[3] A termőföld átruházásából származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.5.1.[4] Adómentes a termőföld átruházásából származó jövedelem

a) összegéből az évi 200 000 forintot meg nem haladó rész, ha a magánszemély a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező olyan magánszemélynek adja el, aki azt egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig hasznosítja, vagy a termőföldet regisztrált mezőgazdasági társas vállalkozás olyan alkalmazottjának adja el, aki azt az őt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak legalább 10 évre bérbe adja;

b) összege, ha az átruházás a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény szerinti részarány-tulajdon megszüntetését eredményezi és a magánszemély a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező olyan magánszemélynek adja el, aki azt egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig hasznosítja, vagy a termőföldet regisztrált mezőgazdasági társas vállalkozás olyan alkalmazottjának adja el, aki azt az őt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak legalább 10 évre bérbe adja;

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 18. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 1. számú melléklet 15. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 19. §, 1. számú melléklet 20. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 27. § 1., 1. melléklet 5. Hatályos: 2015. I. 1-től.

c) összege, ha a magánszemély a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező állattenyésztést folytató olyan magánszemélynek adja el, aki a termőföldet egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig az állattartó telep takarmánytermelése céljából használja, vagy azt az őt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak az állattenyésztés takarmánybiztosítása érdekében legalább 10 évre bérbe adja,

azzal, hogy az *a)–c)* pont alkalmazásában az 5 vagy 10 éves időszak kezdőnapja a birtokbaadás napja, de legkésőbb az adásvételi szerződés keltét követő 12. hónap utolsó napja, vagy ha a termőföld harmadik féllel kötött szerződés alapján haszonbérletben van, a haszonbérleti szerződés lejártát követő december 31.; [1]

d) [2] az *a)–c)* pontban nem említett esetben, ha az átruházás

da) magánszemély részére birtokösszevonási céllal, vagy

db) települési önkormányzat részére jogszabályban meghatározott szociális földprogram céljából, vagy

dc) a Nemzeti Földalap javára, vagy

dd) – osztatlan közös tulajdonban levő földterület értékesítése esetén – valamely tulajdonostárs részére

történik, a *db)* pont esetében azzal, hogy az átruházásról szóló szerződésnek tartalmaznia kell a szociális földprogramra vonatkozó, a rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeket is szabályozó önkormányzati rendelkezés számát.

A jövedelem megállapítására értelemszerűen e törvénynek az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

9.5.2. [3] A 9.5.1. pontban meghatározottakat az eladó akkor alkalmazhatja, ha legkésőbb a bevallás benyújtásakor rendelkezik a vevő közjegyző által készített vagy ügyvéd által ellenjegyzett okiratba foglalt nyilatkozatával, amely tartalmazza a vevő természetes azonosító adatait, adóazonosító jelét, valamint a vevő kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az adómentesség feltételeinek megfelel. A vevő nyilatkozatát az eladó az adó megállapításához való jog elévüléséig köteles megőrizni. A valótlan tartalmú nyilatkozat miatt keletkező adóhiányt és jogkövetkezményeit az állami adó- és vámhatóság a vevő terhére állapítja meg.

9.5.3. Ha a magánszemély a 9.5.2. pontban említett nyilatkozata megtétele mellett megszerzett termőföldre vonatkozóan a nyilatkozatban foglaltakat nem teljesíti, bármely feltétel hiányának beálltával termőföld átruházásából származó jövedelemnek kell tekinteni a termőföld megszerzésének alapjául szolgáló szerződésben meghatározott ellenértéket.

9.5.4. [4] A 9.5.1. pont *d)* alpontjának alkalmazásában a birtok-összevonási cél akkor valósul meg, ha az átruházás eredményeként már az ügyletet megelőzően is a vevő tulajdonában álló termőföld és az ügyletben megvásárolt termőföld – a település közigazgatási határától függetlenül – egymással szomszédossá válik. Az egy naptári éven belül megkötött és ezen időtartamon belül az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott ingatlan adásvételi szerződések hatását együttesen kell vizsgálni. Szomszédos termőföldeknek minősülnek azok a földrészletek is, amelyeket önálló helyrajzi szám alatt nyilvántartott út, árok, csatorna választ el.

9.6. [5]

9.7. [6]

---

1 Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 29.
2 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 14. §, 1. melléklet 3. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
3 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 21., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
4 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 18. § a), 1. melléklet 13. Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi LXXIV. törvény 29. § 3. Hatálytalan: 2018. I. 1-től. Végre nem hajtható módosítására lásd: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
6 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 18. § 19. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.

9.8.[1] Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény szerint erdőnek vagy erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületnek minősülő termőföld, továbbá erdő telepítése céljából erdőnek nem minősülő termőföld (a továbbiakban: erdőnek minősülő föld) tartós használatba adásából, valamint az erdőnek minősülő termőföldön folytatott erdőkezelésből vagy társult erdőgazdálkodásból származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.8.1. Adómentes az erdőnek minősülő föld, továbbá erdő telepítése céljából erdőnek nem minősülő föld használati jogosultságának átengedése fejében, vagy az erdőnek minősülő földön folytatott erdőkezelésből származó vagy társult erdőgazdálkodási tevékenységre tekintettel az erdőnek minősülő föld tulajdonosa vagy a haszonélvezője által megszerzett jövedelem, ha az erdőnek minősülő föld használatba adására, az erdőkezelésre vagy a társult erdőgazdálkodásra kötött megállapodás (szerződés, illetve alapító okirat) alapján – határozatlan időre szóló megállapodás esetén a jogosultnak az erdőnek minősülő föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság részére tett kiegészítő nyilatkozata alapján – a használatba adás, az erdőkezelés vagy a társult erdőgazdálkodás időtartama az 5 évet (az adómentesség feltételéül szabott időtartam) eléri.

9.8.2. A magánszemély köteles a 9.8.1 alpont szerinti mentesség alapján korábban meg nem fizetett adót késedelmi pótlékkal növelt összegben a szerződés megszűnése éve kötelezettségeként megállapítani, bevallani és megfizetni, ha a mentesség alapjául szolgáló szerződés az adómentesség feltételéül szabott időtartamon belül bármely okból (ide nem értve a szerződő feleken kívül álló okot, valamint a szerződés azonnali hatályú felmondását) megszűnik.

2. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez[2]

Az összevont adóalapba tartozó bevételek elszámolásáról

Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapításához bevételként a VI. fejezet rendelkezésein túlmenően az e mellékletben meghatározottakat kell figyelembe venni.

I. Jellemzően előforduló bevételek

Bevétel különösen a tevékenység keretében vagy azzal összefüggésben

1.[3] az értékesített termék, áru, szolgáltatás ellenértékeként, vagy ezek előlegeként befolyt vagy váltóval kiegyenlített összeg, természetben kapott ellenérték, ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott előleget (valamennyi esetben a felár, az engedmény, az árkiegészítés, a fogyasztási adó figyelembevételével), továbbá az áru szállításáért vagy csomagolásáért külön felszámított összeg;

2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz - ideértve a selejtezett tárgyi eszközt is -, nem anyagi javak, anyag, félkész termék (a továbbiakban együtt: vagyontárgy) értékesítésekor kapott ellenérték, illetőleg a szokásos piaci érték (ha ez utóbbi a több), ha annak beszerzési, előállítási költségét a magánszemély bármelyik évben költségei között elszámolta, vagy értékcsökkenési leírást számolt el, azzal, hogy ha az önálló tevékenységet folytató magánszemély olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzemi célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására egészében a XI. fejezetben foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia;

---

1 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) a), 1. melléklet 4. Hatályos: 2021. I. 1-től.
2 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 2. melléklet. Hatályos: 1997. I. 1-től.
3 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 23.

3. a kapott kamat;

4. a kötbér, a késedelmi kamat, a bírság, a büntetés címén kapott összeg, valamint a fizetett kötbér, kamat, bírság, büntetés visszatérítése címén kapott összeg, kivéve, ha korábban költségként nem vették figyelembe;

5.[1] a felvett támogatás (ha azt bevételként figyelembe kell venni), figyelemmel a VI. fejezet rendelkezéseire is;

6.[2] az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat a magánszemély saját céljára felhasználja, illetőleg részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

a) a magánszemély az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkenti,

b) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;

7.[3] a 200 ezer forintnál magasabb egyedi értékű kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz - ha annak értékét a mezőgazdasági őstermelő egy összegben elszámolta - ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor - kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást - a beszerzés időpontjától számított[4]

- egy éven belül a beszerzési érték 100 százaléka,
- egy éven túl, de két éven belül a beszerzési érték 66 százaléka,
- két éven túl, de három éven belül a beszerzési érték 33 százaléka,
- három éven túl nulla;

8.[5] az adó, a szociális hozzájárulási adó stb. különbözetének a visszatérítése, ha a befizetést a magánszemély költségként bármely évben elszámolta;

9.[6] a mezőgazdasági őstermelő esetében a káreseménnyel összefüggésben kapott kártalanítás, kártérítés, ideértve a felelősségbiztosítás alapján felvett összeget;

10. azon biztosítási szolgáltatás értéke, amely esetében az arra jogosító biztosítási díjat a mezőgazdasági őstermelő költségként elszámolta;

11. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett bevételi többletkülönbözet.

II. A mezőgazdasági őstermelő tevékenységének megszüntetése

A tevékenység megszüntetésének évében bevétel

1.[7] a korábban költségként elszámolt és a megszűnéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke, a 200 ezer forintot meg nem haladó tárgyi eszköz (ideértve a tartalékalkatrészt és gyártóeszközt is) leltári értéke;

---

1 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 1. melléklet 1. Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § g).

2 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 2. számú melléklet 1. Hatályos: 2001. I. 1-től. A 2000. évre vonatkozó adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.

3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 31.

4 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 2. melléklet 2. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) v), 2018. évi XLI. törvény 17. § 16.

5 Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § j).

6 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 23.

7 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 2. számú melléklet 3. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) w), 2018. évi XLI. törvény 17. § 17.

2. a gazdasági épület, az üzlet, a műhely, az iroda és az egyéb - kizárólag a jövedelemszerző tevékenységhez használt - ingatlan használati vagy bérleti jogáról való lemondás miatti ellenérték - akkor is, ha azt a magánszemély a megszűnéskor még nem kapta meg -, ha a használati vagy bérleti jog megszerzésére fordított kiadást a magánszemély költségei között bármely évben elszámolta, azzal, hogy ha a megszűnés évében az ellenérték összege még nem ismert, akkor az ingatlan használati vagy bérleti jogának megszerzésére fordított összeget kell bevételként figyelembe venni;

3.[1] az éves adóbevallás benyújtásának határnapjáig (illetve a benyújtás napjáig) rendelkezésre álló, a megszüntetésről beadott adóbevallást követően befolyt összeg december 31-i időponttal.

A megszüntetés évéről készített adóbevallás benyújtását követően érkező bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, azzal, hogy ha kiadás is jelentkezik az említett időpontot követően, akkor az a bevételből levonható, illetőleg a le nem vonható rész ezen adóbevallás önellenőrzésével számolható el.[2]

III. Egyéb rendelkezések

1.[3] Az e melléklet I. fejezetének 5. pontjában említett egységes területalapú támogatást a folyósítás évében kell bevételnek tekinteni.

2.[4] Az 1. pont rendelkezéseitől eltérően a 2005. évben folyósított egységes területalapú támogatást a magánszemély döntése szerinti megosztásban a folyósítás évében és az azt követő adóévben veheti figyelembe bevételként.

3.[5] Ha az egységes területalapú támogatást a magánszemély köteles visszafizetni, a visszafizetés összegével annak az adóévnek a bevételét csökkenti, amely adóévben a visszafizetés megtörtént.

3. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez[6]

Az összevont adóalap megállapításához elszámolható költségekről

E törvénynek az elismert költségekre és a költségek elszámolására vonatkozó általános rendelkezéseit is figyelembe véve, az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni, ha az önálló tevékenységet folytató magánszemély a jövedelmét tételes költségelszámolással állapítja meg, valamint minden olyan esetben, amikor a magánszemély kiadásainak elszámolása, megtérítése (ideértve a jogszabály alapján történő költségtérítést is) szempontjából minősíteni szükséges, hogy az beletartozik-e az elismert költségek körébe.

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 23.
2 Módosította: 2006. évi CXXXI. törvény 148. § (1) m), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (1) 20.
3 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).
4 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).
5 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).
6 Megállapította: 1996. évi LXXXIII. törvény 3. melléklet. Hatályos: 1997. I. 1-től.

Kizárólag üzemi célt szolgálnak azok a tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a magánszemély önálló tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősülhet kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi és a termőföld. [1]

A magánszemély költségként számolhatja el a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, az adott előleget, ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésekor adott előleget, korlátozott mértékű átalányban az értékcsökkenést. [2]

A több önálló tevékenységhez használt tárgyi eszközök, nem anyagi javak esetében a magánszemély választhat, hogy melyik tevékenységének bevételével szemben számolja el az e melléklet rendelkezései szerint érvényesíthető költséget. A költség (az értékcsökkenési leírás a teljes leírásig) nem osztható meg a különböző tevékenységek bevételei között. [3]

Közös tulajdonban álló ingatlan, ingó vagyontárgy bérbeadása esetén a költségek igazolására bármely tulajdonostárs nevére kiállított bizonylat figyelembe vehető. [4]

I. Jellemzően előforduló költségek

Költségként elszámolható kiadások különösen a következők: [5]

1. az anyagbeszerzésre, az árubeszerzésre, a göngyöleg beszerzésére (csökkentve a szállítónak visszaküldött betétdíjas göngyöleg ellenértékével), a szállításra fordított kiadás;

2. [6] a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésére, előállítására fordított kiadás, ha az a 200 ezer forintot nem haladja meg, továbbá ezen tárgyi eszközök - a mezőgazdasági őstermelő esetében a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak beszerzési értékétől függetlenül is - folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkára fordított kiadás, azzal, hogy a járművek esetében a IV. fejezetben foglaltakat kell alkalmazni;

3. [7] az önálló tevékenységet végző magánszeméllyel munkaviszonyban álló magánszemély (a továbbiakban: alkalmazott)

a) részére kifizetett bér és annak közterhei,

b) [8]

c) javára megítélt és kifizetett baleseti kártérítés,

d) részére a jogszabály, illetőleg a kollektív szerződés vagy a munkaszerződés alapján járó, a munkáltatót kötelezően terhelő juttatás, kifizetés;

4. [9]

5. [10] a befizetett saját szociális hozzájárulási adó;

---

1 A felvezető szöveg második bekezdésének szövegét megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 1. Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § h).
2 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 32., 2016. évi CXXV. törvény 13. § 24.
3 A felvezető szöveg utolsó bekezdését beiktatta: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 1. Hatályos: 2000. I. 1-től.
4 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 2., 2. melléklet 1.
5 Módosította: 2009. évi LXV. törvény 16. § (1).
6 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 3. melléklet 1. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) x), 2018. évi XLI. törvény 17. § 18.
7 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 2. számú melléklet. Hatályos: 2005. VIII. 1-től. Az ezt megelőző bármely időszak költségelszámolására is alkalmazható. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 38. § (3).
8 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 41. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 8. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
10 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 8. melléklet 2. Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § k), 2018. évi XLI. törvény 18. § 20.

6.[1] a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, továbbá az önálló tevékenységgel kapcsolatos érdek-képviseleti feladatot is ellátó egyesület számára tagdíj címén fizetett összeg;

7. a megrendelő, a vevő által igazolt szavatossági és jótállási költség;

8.[2] a Tbj. rendelkezései szerint nem megállapodás alapján fizetett járulék, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján és nem kiegészítésként fizetett tagdíj;

9.[3] a Tbj., a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján fizetett járulék, illetve tagdíj;

10.[4] a központi költségvetésbe, a helyi önkormányzatoknak fizetett, kizárólag az adott önálló tevékenységhez kapcsolódó adó (ide nem értve a személyi jövedelemadót), illeték, hatósági díj, vám, vámkezelési díj, perköltség, kötbér, késedelmi kamat, önellenőrzési pótlék;

11.[5] az adózás rendjéről szóló törvény szerinti telephely bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége, a telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex használati díja azzal, hogy ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, akkor a tevékenységgel arányosan lehet a kiadásokat figyelembe venni az adott költségre jellemző mértékegységek (nap, m^2, m^3 stb.) alapulvételével (a közüzemi számlák esetében a házastárs nevére szóló számla alapján is);

12.[6] a mezőgazdasági őstermelőnél a telefon, a rádiótelefon, a telefax, a cb-rádió, a telex telephelyre történő beszerelése esetén a készülék ára, és a beszerelés díja (ha a lakás és telephely műszakilag nem elkülönített, a telefon árának és beszerelési díjának 50 százaléka), továbbá - ha a használat csak részben szolgálja a tevékenységet, tételes elkülönítés nélkül - az internet használati díjának 30 százaléka, elektronikus bevallás adására kötelezett mezőgazdasági őstermelő esetében 50 százaléka;

13. a mezőgazdasági őstermelőnél a telefonfejlesztési hozzájárulás, továbbá a közműfejlesztési hozzájárulásnak a helyi önkormányzat által visszatérített összeggel csökkentett része, azzal, hogy ha a hozzájárulás alapjául szolgáló berendezést a lakástól műszakilag el nem különült telephelyre szerelik be, költségként a megfizetett magasabb hozzájárulás és az ilyen esetben a magánszemélyként egyébként fizetendő összeg különbözete számolható el;

14. a műszaki leírás, a tervrajz költsége, a bérmunka díja, az alvállalkozó részére kifizetett összeg, igénybe vett szolgáltatás díja (például reklámköltség);

15.[7] a mezőgazdasági őstermelőnél az 1. számú melléklet szerinti munkaruházati termék, a védőeszköz, a munka-, baleset- és környezetvédelmi berendezés beszerzésére fordított kiadás;

16.[8] a tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor e rendelkezés alapján a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);

---

1 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 3. számú melléklet 2. Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 105. § a).
2 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 120. § a), 4. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 120. § a), 4. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
4 Módosította: 2011. évi CXCV. törvény 113. § (3).
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 32.
6 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 2. számú melléklet. Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 31.
7 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 3. Hatályos: 2000. I. 1-től.
8 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 2. számú melléklet 1. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

17.[1] a hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás, továbbá a 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezetének 7. pontja szerint elszámolható költség azzal, hogy e pont rendelkezése nem alkalmazható abban az esetben, ha az utazásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti;

18. az alkalmazottat foglalkoztató, önálló tevékenységet folytató magánszemély - a mezőgazdasági őstermelő kivételével - az alkalmazott miatt a 17. pont rendelkezései szerint nem számolhat el költséget;

19. lízingdíj címén kifizetett összegből a lízingbe vevőnél csak a 2. pontban említett üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak - figyelemmel a IV. 4-5. pontban foglaltakra is - általános forgalmi adó nélküli lízingdíjának és az egyéb járulékos költségeknek a szerződés szerinti futamidő egy hónapjára eső összege, de maximum a teljes lízingdíj havi 3 százalékának, ingatlan esetén 1,1 százalékának megfelelő összeg, illetve ez alapján számított adóévi összeg;

20.[2] a mezőgazdasági őstermelő a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése (ideértve a selejtezést, a megsemmisülést, az ellenszolgáltatás nélküli átengedést is) esetén az értékesítés időpontjáig még el nem számolt értékcsökkenési leírás összegét, az értékcsökkenési leírásból kizárt tárgyi eszköz, nem anyagi javak esetében a nyilvántartásba vett beruházási költséget az értékesítéskor költségként elszámolhatja;

21. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett többlet a kiadásoknál költségként elszámolható;

22.[3] a művészeti tevékenységet folytató magánszemély jellemzően előforduló költsége - figyelemmel az értékcsökkenési leírás elszámolására vonatkozó rendelkezésekre is - a tevékenységével összefüggő műsoros előadás, kiállítás, múzeum, közgyűjtemény látogatásának ellenértéke, irodalmi és művészeti alkotásokat tartalmazó, vagy ezek rögzítésére és lejátszására alkalmas eszköz, kép- és hanghordozó, könyv, kotta, más sajtótermék vásárlására fordított kiadás, a tevékenységgel összefüggő szakmai képzés kiadásai, továbbá az előadóművészi tevékenységet végzők esetében a színpadi megjelenéshez kapcsolódó esztétikai és kozmetikai cikkekre, illetve szolgáltatásokra fordított kiadás;

23.[4] az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában;

24.[5] a Munka Törvénykönyvének a távmunkavégzésre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően, a munkaszerződésben foglaltak szerint távmunkát végző munkavállalót a távmunkavégzéssel összefüggésben terhelő költség(ek) megtérítése érdekében a munkáltató által kifizetett bevétellel szemben a munkavállaló a következő, igazolt kiadás(ok) alapján számolhat el költséget

a)[6] a távmunkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges nem anyagi jószág, számítógép, számítástechnikai eszköz megszerzésére fordított, 200 ezer forintot meg nem haladó kiadás,

---

1 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 27. §, 2. melléklet 1. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 4.

2 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 4. Módosította: 2004. évi CI. törvény 300. § (4) 51.

3 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 3. számú melléklet 2. Hatályos: 1998. I. 1-től.

4 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 2. számú melléklet 2. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

5 Beiktatta: 2004. évi XXVIII. törvény 6. §. Hatályos: 2004. V. 1-től.

6 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) n), 2018. évi XLI. törvény 17. § 18.

b)[1] a távmunkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges nem anyagi jószág, számítógép, számítástechnikai eszköz megszerzésére fordított, 200 ezer forintot meghaladó kiadás esetében 33 százalékos leírási kulcs alkalmazásával értékcsökkenési leírás címén megállapított összeg; az értékcsökkenési leírást egyebekben - a III. fejezetben foglaltaktól függetlenül - a 11. számú melléklet értékcsökkenés elszámolására vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával kell megállapítani, és a költségként történő elszámolás feltétele külön részletező nyilvántartás(ok) vezetése,

c) az internethasználat díja (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díjat),

d) a munkáltató székhelyétől, telephelyétől elkülönült munkavégzési hely bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia díja azzal, hogy ha a lakás és a munkavégzési hely műszakilag nem elkülönített, akkor e kiadás(oka)t a távmunkavégzéssel arányosan, az adott költségre jellemző mértékegységek (munkaidő, m^2, m^3 stb.) alapulvételével lehet figyelembe venni;

25.[2] az európai parlamenti, az országgyűlési, a helyi önkormányzati képviselői és a nemzetiségi szószólói tevékenységgel összefüggésben megszerzett bevétel esetén, valamint a polgármester költségátalánya esetén az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében felmerült, a magánszemély nevére kiállított bizonylattal igazolt kiadás – ideértve különösen a lakhatási támogatásra jogosult országgyűlési képviselő vagy nemzetiségi szószóló szállásra fordított kiadását –, valamint az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében használt tárgyi eszközök átalány-értékcsökkenése.

II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek[3]

Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek a következők:[4]

1. a bedolgozó részére e tevékenységével összefüggésben kifizetett évi munkabér, illetve munkadíj 30 százalékát meg nem haladó összeg, feltéve, hogy a magánszemély e jogviszonyával összefüggésben más költséget nem számol el;

2.[5] a Magyar Honvédség állományában lévő, nem katonadiplomáciai tevékenységet végző magánszemély műveleti területen teljesített külföldi szolgálatára tekintettel megszerzett bevételének – ide nem értve a szállás (lakás) bérleti díjának, az utazási kiadásnak a megtérítését – 50 százalékát meg nem haladó összeg;

3.[6] a belföldi közúti árufuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály vagy más erről szóló jogszabály rendelkezései szerint engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatást végző, abban árukísérőként közreműködő), belföldi kiküldetés címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag e tevékenysége tekintetében – a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg, feltéve, hogy a magánszemély ezenkívül kizárólag a gépjármű belföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatásként lenne nyújtható;

---

1 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) n), 2018. évi XLI. törvény 17. § 18.
2 Beiktatta: 2009. évi LXV. törvény 13. §. Módosította: 2012. évi XXXVI. törvény 158. § (5) d), e).
3 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 25.
4 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 26.
5 Megállapította: 2009. évi CXLII. törvény 37. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
6 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 2., 2. melléklet 2. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.

4. a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag és kenőanyag fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerint meghatározott üzemanyag-fogyasztási norma;

5.[1] az Európai Parlament által az európai parlamenti megfigyelő és az európai parlamenti tag számára fizetett költségtérítés;

6.[2] a kifizető által a magánszemélynek a saját személygépkocsi (ideértve a közeli hozzátartozó tulajdonát képező személygépkocsit is) használata miatt fizetett költségtérítés összegéből a kiküldetési rendelvényben feltüntetett km-távolság szerint az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár, valamint 15 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével kifizetett összeg;

7.[3] külföldi kiküldetés esetén

a)[4] a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg a nemzetközi közúti árufuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály vagy más erről szóló jogszabály rendelkezései szerint engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatást végző, abban árukísérőként közreműködő), külföldi kiküldetés (külszolgálat) címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag az e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy az említett kormányrendeletben foglaltak alapján kizárólag a gépjármű külföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatásként lenne nyújtható;

b) az *a)* pontban nem említett esetben a külföldi kiküldetésre tekintettel megszerzett bevétel 30 százaléka, de legfeljebb a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg;

8. a járművezető gyakorlati szakoktatók saját jármű üzemeltetésének költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint figyelembe vehető költségátalány;

9.[5] a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény szerint tartós külszolgálatra kihelyezett magánszemély, és a honvédek jogállásáról szóló törvény hatálya alatt álló tartós külföldi szolgálatra kihelyezett szolgálati jogviszonyban álló személy, valamint a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény hatálya alatt álló 90 napot meghaladó külföldi kiküldetést teljesítő, a Magyar Honvédség személyi állományába tartozó, közalkalmazotti jogviszonyban álló személy részére a saját és hozzátartozói külföldi életvitelével kapcsolatban felmerülő többletköltségek fedezetére a vonatkozó törvény vagy a végrehajtására kiadott más jogszabály alapján megállapított átalány-költségtérítés, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény szerint tartós külszolgálatra kihelyezettet megillető egyszeri költözési költségtérítés összege;

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 2. számú melléklet 3. Hatályos: 2003. XI. 14-től. 2003. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre kell alkalmazni. Lásd: ugyane törvény 208. § (15).

2 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 5. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) y), 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 17., 2016. évi CXXV. törvény 13. § 27., 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 5., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

3 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 27. §, 2. melléklet 2. Hatályos: 2012. I. 1-től.

4 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 2., 2. melléklet 3. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.

5 Megállapította: 2018. évi LXXVII. törvény 1. §, 1. melléklet. Hatályos: 2019. I. 1-től.

10.[1] a magyar nyelv és a kultúra külföldi felsőoktatási intézményekben történő oktatásának és megismertetésének, valamint a külföldi hungarológiai oktatás és kutatás hatékonyabb támogatásának biztosítása érdekében működtetett vendégoktatói ösztöndíj program keretében a vendégoktató által végzett tevékenységre tekintettel juttatott, a Kormány rendeletében meghatározott mértékű költségtérítés összege.

III. Az értékcsökkenési leírás elszámolása

1.[2] Kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra csak a mezőgazdasági őstermelő jogosult értékcsökkenési leírást elszámolni. Ennek során a mezőgazdasági őstermelő az egyéni vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazza, azzal az eltéréssel, hogy az adóév utolsó napján az őstermelők családi gazdasága tagjának minősülő magánszemély az őstermelők családi gazdaságához tartozó tárgyi eszköznek, nem anyagi javaknak az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét – választása szerint – az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni. Más önálló tevékenységet végző magánszemély (ide nem értve az egyéni vállalkozót) a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra a 2. pont rendelkezéseit alkalmazza.

2. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú gép, berendezés, felszerelés esetében az önálló tevékenységet folytató magánszemély átalányban számolhat el értékcsökkenési leírást olyan nyilvántartás vezetése mellett, amely a nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló említett tárgyi eszköz azonosításra alkalmas megnevezését, beszerzési (előállítási) árát - mint nyilvántartási értéket -, továbbá a beszerzés (előállítás) és a használatbavétel időpontját tartalmazza. Az átalány összege több ilyen eszköz használata mellett is legfeljebb az éves bevétel 1 százalékáig, ezen belül is az említett nyilvántartásban szereplő eszköz(ök) nyilvántartási értékének legfeljebb 50 százalékáig terjedhet. Egy adott nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló eszköz értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

3.[3] A magánszemély - az 1-2. pontban foglaltaktól függetlenül - a tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) - az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének - időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág esetén ezen túlmenően nincs lehetőség értékcsökkenési leírás elszámolására.

IV. A járművek költsége

1.[4] A saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett jármű (ideértve a továbbiakban a közeli hozzátartozó tulajdonát képező vagy a közeli hozzátartozó által zárt végű lízingbe vett járművet is) üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint mezőgazdasági őstermelő esetében a kizárólag üzemi célú járműre vonatkozóan a III. rész 1. pontjában foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén vagy

---

1 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 9. § 2., 2. melléklet 4. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
2 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) b), 2. melléklet. Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 2. számú melléklet 5. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 23. §, 2. számú melléklet. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 3., 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 32., 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 6.

a)[1] az üzemanyag-fogyasztási norma és az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség,

azzal, hogy a magánszemély az adóév egy negyedévén belül a negyedév első napján választott üzemanyag-felhasználással összefüggő költségelszámolási módszertől - ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is - nem térhet el. Nem alkalmazható az *a)* pont rendelkezése, ha a magánszemély az Áfa-törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi.

2. A saját tulajdonú nem kizárólag üzemi célú jármű - kivéve a személygépkocsit - beszerzési árával szemben a III. 2. pont szerint átalányban érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Személygépkocsi esetén az átalány szerinti elszámolás a következő módon érvényesíthető: az ott említett nyilvántartás vezetése mellett az éves bevételnek 1 százaléka, de legfeljebb egy személygépkocsi beszerzési árának a 10 százaléka vehető figyelembe, illetőleg a hivatkozott pontban meghatározott átalány címén egyébként elszámolt költség ezzel az összeggel növelhető. Egy adott személygépkocsi értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

3.[2] A saját tulajdonú személygépkocsi esetében az üzemanyagköltségen kívül a 2. pontban foglaltak helyett és minden más költség (pl. fenntartás, javítás, felújítás) címén 15 Ft/km (általános személygépkocsi-normaköltség) elszámolása választható.

4.[3] A nem saját tulajdonú kizárólag üzemi célra használt jármű esetében elszámolható

a) az igazolt bérleti vagy lízing díj (ez alól kivételt képez a személygépkocsi bérleti vagy lízing díja),

b) az 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

c) a számla szerinti egyéb költség, amennyiben az a szerződés alapján a magánszemélyt terheli.

5.[4] A személygépkocsi bérleti vagy lízing díja címén a költségként figyelembe vehető összeg több személygépkocsi esetén sem haladhatja meg az önálló tevékenységből származó bevétel 1 százalékát, egyébként ilyen címen a magánszemély költséget nem számolhat el. A nem saját tulajdonú jármű üzemi célú használata esetén elszámolható az üzemi használatra eső

a) 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

b) számla szerinti egyéb költség,

amennyiben az a szerződés alapján a magánszemélyt terheli.

6.[5] A költségelszámolás bármelyik módjának alkalmazásánál szükséges járművenként - az 5. számú melléklet II. 7. pontjában meghatározott - külön útnyilvántartás vezetése, továbbá abban járművenként az üzemi célú futás kezdő és záró kilométeróra állásának a feljegyzése. Költség kizárólag az e pont szerint igazolt üzemi célú futásteljesítmény után számolható el, kivéve azt a futásteljesítményt, amelyre nézve a magánszemély munkáltatója kiküldetési rendelvény alapján hivatali, üzleti utazás címén bevételnek nem számító költségtérítést fizetett.

---

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.
2 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) y), 2016. évi CXXV. törvény 13. § 27.
3 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 3. számú melléklet 7. Hatályos: 1998. I. 1-től.
4 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 3. számú melléklet 7. Hatályos: 1998. I. 1-től.
5 Az utolsó mondat szövegét megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 6. Az első mondat szövegét módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 3.

7. A magánszemélynek az 1. vagy 3. pont szerinti költségelszámolási módszerek közötti választása valamennyi általa használt személygépkocsira és a teljes adóévre vonatkozik. Amennyiben a magánszemély a személygépkocsi mellett más járműveinek költségeit is elszámolja, az nem zárja ki, hogy az összes személygépkocsijára egységesen alkalmazza a 3. pont szerinti elszámolási módszert. A 4-5. pont szerinti személygépkocsi használat utáni költségelszámolás esetén a saját tulajdonú személygépkocsira vonatkozóan sem választható a 3. pont szerinti elszámolás.

8.[1] A 6. pontban foglaltaktól eltérően a mezőgazdasági őstermelő az útnyilvántartás vezetése helyett havi 500 kilométer utat számolhat el saját tulajdonú személygépkocsi üzleti célú használata címén a költségek 3. pont szerinti figyelembevételével, függetlenül az üzemeltetett személygépkocsik számától. Ezt az elszámolási módszert is csak a teljes adóévre - illetőleg az adóéven belül a tevékenység teljes időtartamára - lehet alkalmazni.

9.[2] A magánszemély a saját tulajdonú gépjármű tulajdonjogát e törvény bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályainak betartásával a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyvvel, a törzskönyv visszavonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott igazolással igazolja. Zárt végű lízingbe vett vagy részletre vétellel megszerzett gépjármű esetében a tulajdonjog az ügyletre vonatkozó lízingszerződéssel, kölcsönszerződéssel igazolható.

10.[3]

V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:

1. az olyan vagyontárgy beszerzésére, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy - ha a törvény kivételt nem említ - akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza;

2. a pénzügyi ellenőrzés alapján megállapított adórövidítésből, egyéb jogszabály megsértéséből keletkező befizetés (bírság, késedelmi pótlék stb.), kivéve az önellenőrzési pótlékot, és az olyan adóra vonatkozó adóhiányt, amely jogszerű teljesítés esetén egyébként költségként elszámolható lett volna;

3. a bármilyen címen felvett hitelre (kölcsönre) visszafizetett összeg;

4. a személyi jövedelemadó, továbbá azok a befizetési kötelezettségek, amelyekkel összefüggésben a magánszemély adócsökkentést vett igénybe;

5.[4] ha törvény másként nem rendelkezik, a tagdíjak, a biztosítási díjak;

6. a közcélú adomány;

7. azok a kiadások, amelyek az I-IV. fejezetben és az általános, valamint az önálló tevékenységre vonatkozó rendelkezések között említett költségek esetében az ott leírt rendelkezéseknek (mértékek, feltételek stb.) nem felelnek meg;

8.[5] a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján fizetett nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási járulék és munkaerőpiaci járulék, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján és nem kiegészítésként fizetett tagdíj;

9.[6] a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján fizetett járulék, illetőleg tagdíj;

---

1 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 3. számú melléklet 8. Hatályos: 1998. I. 1-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § b), 2. melléklet 1. Hatályos: 2020. XI. 27-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
4 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 3. számú melléklet 9. Hatályos: 1998. I. 1-től.
5 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 3. számú melléklet 10. Módosította: 2018. évi XLI. törvény 17. § 19.
6 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 2. melléklet. Hatályos: 1999. I. 1-től.

10.[1] a vissza nem térítendő munkáltatói támogatás, ide nem értve a magánszemélynek segély címén juttatott összeget;

11.[2] a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó;

12.[3] az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szabályai szerint létesített munkaviszonyban foglalkoztatott részére a magánszemély által az egy napi munkáért kifizetett munkabérből a minimálbér napi összegének kétszeresét meghaladó mértékű kifizetés;

13.[4]

4. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az általános forgalmi adó bevételkénti és költségkénti elszámolhatóságáról[5]

Az a magánszemély, aki az általános forgalmi adóról (a továbbiakban: áfa) szóló törvény alapján áfa-adóalany, a beszerzései során felmerült előzetesen felszámított adót, valamint az értékesítése során fizetendő áfát a következők szerint veszi figyelembe:

1. Ha az Áfa-törvény általános szabályai szerint az áfát tételesen fizeti, akkor azt sem a bevételei, sem a költségei között nem mutathatja ki. E rendelkezés alól kivétel az Áfa-törvény rendelkezései alapján le nem vonható előzetesen felszámított adó, amely a költségek közt kimutatva azokat növeli, feltéve, hogy ez az előzetesen felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

2. Az Áfa-törvény különös rendelkezései alá tartozó magánszemély a bevételeiből a különös szabály alapján adódó áfa-fizetési kötelezettséget levonja, a levonható előzetesen felszámított adó összege nem számolható el költségként. A le nem vonható előzetesen felszámított adó a költségeket növeli, feltéve, hogy ez a felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

3. Amennyiben a magánszemély az áfa-rendszerben személyes (alanyi) mentességben, illetve tárgyi alapon adómentességben részesül, bevételeit a fizetendő áfa nem csökkenti, a költségei között a beszerzéseit terhelő le nem vonható áfa költséget növelő tényezőként figyelembe vehető, feltéve, hogy ez a felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

4. Ha az Áfa-törvény rendelkezései szerint az 1-3. pont alapján költségnövelő tényezőként elszámolt le nem vonható áfa utólag (részben) levonhatóvá válik, a korrekció a levonás évében a költségeket csökkenti.

5. Az utólag felmerült áfa-fizetési kötelezettség - annak elszámolásakor - a 2-3. pont szerinti adózóknál a bevételt csökkenti. A korábban a ténylegesen fennálló áfa-kötelezettségnél nagyobb mértékben figyelembe vett bevételcsökkentést az áfa-kötelezettség módosításakor bevételnövelésként kell figyelembe venni.

6.[6] Az Áfa-törvény szerinti különleges jogállást választó mezőgazdasági tevékenységet folytató magánszemélynél a bevételnek része a felvásárlótól kapott kompenzációs felár. Az adólevonásra jogosult felvásárló magánszemély a kompenzációs felárat előzetesen felszámított áfaként veheti számításba.

5. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

---

1 Beiktatta: 1999. évi XCIX. törvény 8. számú melléklet 7. Hatályos: 2000. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 2. számú melléklet 6. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
3 Beiktatta: 2010. évi LXXV. törvény 19. § (1). Hatályos: 2010. VIII. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § g). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
5 Lásd: 2003. évi XCI. törvény 208. § (18).
6 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 4. számú melléklet. Hatályos: 1998. I. 1-től.

Az adónyilvántartásokról

A magánszemély - a 10. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően - nyilvántartási kötelezettségei teljesítése során e melléklet rendelkezései szerint jár el.[1]

I. Alapnyilvántartások[2]

1. Közös szabályok

1.1.[3] Alapnyilvántartás a naplófőkönyv, a pénztárkönyv, a bevételi és költségnyilvántartás, valamint a bevételi nyilvántartás, továbbá az értékesítési betétlap (az alapnyilvántartás típusai).

1.2. Alapnyilvántartást vezet az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő. A magánszemély más (egyéni vállalkozói tevékenységnek vagy mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek nem minősülő) önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételével szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől szerez ilyen bevételt. A magánszemély nem önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítéssel szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el, vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől, munkáltatótól szerez nem önálló tevékenységből származó bevételt. Az előző rendelkezések szerint alapnyilvántartás vezetésére nem kötelezett magánszemély a más önálló tevékenységből, illetve a nem önálló tevékenységből származó bevételével összefüggő nyilvántartási kötelezettségét a kifizető által kiállított igazolás megőrzésével teljesíti.

1.3. A magánszemély egyéni vállalkozói tevékenysége, őstermelői tevékenysége, más önálló tevékenysége és nem önálló tevékenysége tekintetében külön-külön - választása szerint a négy tevékenység esetében akár eltérő típusú - alapnyilvántartást vezet. Tételes költségelszámolás esetén a más önálló tevékenységre vonatkozó alapnyilvántartást úgy kell vezetni, hogy az önálló tevékenységből származó jövedelem tevékenységenként megállapítható legyen.

1.4. Az alapnyilvántartás típusát a magánszemély adóévenként határozza meg, és e választását az adóévben saját elhatározásból később sem változtathatja meg. Ha a magánszemély e törvény rendelkezései szerint az adóév során veszíti el az általa választott alapnyilvántartás vezetésének a jogát, akkor a változás napját megelőző nappal köteles az addig vezetett alapnyilvántartást lezárni, és a lezárt alapnyilvántartásban összesített adatokat az új alapnyilvántartásba nyitó adatként bejegyezni. E rendelkezés nem mentesíti a magánszemélyt a lezárt nyilvántartással és az azt alátámasztó bizonylatokkal összefüggő megőrzési kötelezettsége teljesítése alól.

1.5.[4]

1.6. Az alapnyilvántartást az adó, az adóelőleg megállapítására előírt időszakonként az alapnyilvántartás egyes adatsorainak összesítésével le kell zárni.

2. A naplófőkönyv

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 3. számú melléklet 1. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 33.

2 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 3. számú melléklet 2. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) c), 3. melléklet 1. Hatályos: 2021. I. 1-től.

4 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXXIII. törvény 40. § h). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.

2.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét - választása szerint, bármely más alapnyilvántartás helyett - naplófőkönyv vezetésével is teljesítheti.

2.2. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a naplófőkönyvet úgy vezetni, hogy annak alapján minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés, hitelfelvétel, kölcsönnyújtás, vállalkozói kivét felvétele) zárt rendszerben nyomon követhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (hanem például csere, beszámítás révén) történt.

2.3. A naplófőkönyv tartalmát a számvitelről szóló törvénynek az egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozókra irányadó rendelkezései szerint kell megállapítani.

3. A pénztárkönyv

3.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét pénztárkönyv vezetésével teljesíti, ha más alapnyilvántartás vezetését nem választhatja, vagy a más alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó választási jogával nem élt.

3.2. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a pénztárkönyvet úgy vezetni, hogy annak alapján - a kiegészítő nyilvántartásokat is figyelembe véve - minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés, hitelfelvétel, kölcsönnyújtás, vállalkozói kivét felvétele) zárt rendszerben nyomon követhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (hanem például csere, beszámítás révén) történt.

3.3. A pénztárkönyv legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a gazdasági esemény időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a gazdasági esemény rövid leírása (így különösen ellenérték, anyagbeszerzés, tárgyi eszköz beszerzése, nyújtott vagy kapott kölcsön);

e) bevételek, ezen belül külön feltüntetve

ea) az adóköteles bevételeket,

eb) a fizetendő általános forgalmi adót,

ec) a jövedelem kiszámításánál figyelembe nem veendő bevételek;

f) kiadások, ezen belül külön feltüntetve

fa) a költségként elszámolható kiadásokat a következő bontásban

- anyag- és árubeszerzés,
- a közvetített szolgáltatások értéke,
- az alkalmazottak bére és közterhei,
- vállalkozói kivét (csak a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó esetében),
- egyéb költségként elszámolható kiadás;

fb) a költségként el nem számolható kiadásokat a következő bontásban

- beruházási költség,
- a levonható általános forgalmi adó,
- egyéb, költségként el nem számolható kiadás.

4. A bevételi és költségnyilvántartás

4.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét - választása szerint - bevételi és költségnyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

a) az általános forgalmi levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, valamint

b) a helyi iparűzési adó alanyaként állandó jellegű iparűzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

4.2. A magánszemély a bevételi és költségnyilvántartásban kizárólag az adóköteles bevételeket és a költségként elszámolható kiadásokat rögzíti.

4.3. A bevételi és költségnyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a gazdasági esemény időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a gazdasági esemény rövid leírása (így különösen ellenérték, anyagbeszerzés);

e) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);

f) a bevétel összege;

g) a bevételből levont adóelőleg;

h) a költség összege;

i) a jövedelem.

5. A bevételi nyilvántartás

5.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét - választása szerint - bevételi nyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

a) tételes költségelszámolást (egyéni vállalkozóként vállalkozói jövedelem szerinti adózást) nem alkalmaz, valamint

b) az általános forgalmi levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, továbbá

c) a helyi iparűzési adó alanyaként állandó jellegű iparűzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

5.2. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a bevétel megszerzésének időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);

e) a bevétel összege;

f) a bevételből levont adóelőleg;

g) a jövedelem.

6. Az értékesítési betétlap

6.1.[1] A mezőgazdasági őstermelő az őstermelői tevékenysége ellenértékeként megszerzett bevétele tekintetében az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét – választása szerint – értékesítési betétlap vezetésével teljesítheti, ha az adóévben egyébként bevételi nyilvántartás vezetésére lenne jogosult. Az értékesítési betétlap legalább a következő adatokat tartalmazza:

6.1.1. Az értékesítési betétlap sorszáma

6.1.2. Értékesített őstermelői termék/nyújtott szolgáltatás:

6.1.2.1. az adásvétel dátuma

6.1.2.2. az összeg forintban

6.1.2.3. a vásárlást igazoló bizonylat száma

6.1.3. A kiegészítő tevékenységből származó összes bevétel forintban

6.1.4. A méhészeti termékek értékesítéséből származó összes bevétel forintban

6.1.5. Adott adóévre vonatkozó összes bevétel forintban

6.1.6. A mezőgazdasági őstermelő aláírása

6.2. Az értékesítési betétlapra a mezőgazdasági őstermelő vagy helyette - az e törvényben és a mezőgazdasági őstermelői igazolványról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételekkel - a kifizető jegyezhet be adatot.

1 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) c), 3. melléklet 2. Hatályos: 2021. I. 1-től.

6.3. A mezőgazdasági őstermelő negyedévenként, a negyedév utolsó napjára összesíti minden olyan, a negyedévben megszerzett őstermelői tevékenységből származó bevételét, amely nem kifizetőtől származik, vagy amelynek kifizetésekor (juttatásakor) nyilatkozott a kifizető részére, hogy a bevételt maga jegyzi be az értékesítési betétlapra. Az értékesítési betétlapra az így összesített bevételt kell a negyedév utolsó napjára bejegyezni. A mezőgazdasági őstermelő az elszámolásnál készített feljegyzést az őstermelői igazolvány mellékleteként a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályok szerint megőrzi.

II. Részletező nyilvántartások

A magánszemély a részletező nyilvántartások közül csak azokat köteles vezetni, amelyek az adóköteles jövedelmének megállapításához szükségesek.

1. A vevőkkel (megrendelőkkel) szembeni követelések nyilvántartása

A magánszemélynek az áru-, anyag- stb. szállításból, munkateljesítésből, szolgáltatásból származó követeléseiről, e követelésekre befolyt összegekről nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásban az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó általános forgalmi adót is tartalmazó követelést a kibocsátott számlák szerint időrendben a vevő által elismert összegben kell kimutatni. Ha a kiszámlázott összeg változik, a változást a nyilvántartáson keresztül kell vezetni.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- a vevő neve,
- a számla végösszege, az ebből felszámított általános forgalmi adó,
- a kiegyenlítés módja, kelte és összege.

A nyilvántartásban szereplő számlák kiegyenlítésének időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a befolyt bevételt.

2.[1] *A szállítókkal szembeni tartozások nyilvántartása*

A magánszemélynek az áru-, anyag- stb. vásárlásból, szolgáltatás igénybevételéből származó tartozásairól, e tartozások kiegyenlítésére átutalt összegekről nyilvántartást kell vezetnie.

Az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó, általános forgalmi adót is tartalmazó tartozást az elfogadott számlák szerint időrendben a számla szerint elismert összegben kell kimutatni. Ha a számlázott összeg változik, a változást a nyilvántartáson keresztül kell vezetni. A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- a szállító neve,
- a számla végösszege, az ebből levonható általános forgalmi adó,
- a kiegyenlítés módja, kelte és összege.

A kapott számlák adatait naponta kell a nyilvántartásba bejegyezni.

A nyilvántartásban szereplő számlák kiegyenlítésének időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a kiadást.

3.[2] *Tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása*

1 Az utolsó mondat szövegét megállapította: 1997. évi CV. törvény 5. számú melléklet 2. Hatályos: 1998. I. 1-től.

2 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 3. melléklet 2. Módosította: 2002. évi XLII. törvény 3. számú melléklet 1. A módosítást a 2003. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt saját tulajdonú tárgyi eszközéről, nem anyagi javairól egyedi nyilvántartást kell vezetnie, ideértve azokat a nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket is, amelyek beszerzésére, előállítására fordított kiadása annak felmerülésekor költségként érvényesíthető. E nyilvántartásból állapítható meg az értékcsökkenési leírás összege.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése,
- gép, berendezés esetén a gyártó vállalat neve, a gyártás éve, a gyártási szám,
- a használatbavétel (üzembe helyezés) időpontja,
- az elidegenítés vagy (a selejtezési jegyzőkönyvnek megfelelően) a kiselejtezés, a megsemmisülés időpontja,
- az értékcsökkenési leírás kulcsa,
- az értékcsökkenés kiszámításának alapja,
- az értékcsökkenés kiszámításának módosult alapja,
- az előző évek értékcsökkenésének halmozott összege,
- az adóévben költségként érvényesíthető értékcsökkenés összege,
- az értékcsökkenés összegének figyelembevételével számított nettó érték,
- a kisvállalkozói kedvezmény igénybevételének adóéve és összege.

Az értékesítés, kiselejtezés vagy megsemmisülés miatt bekövetkezett értékcsökkenéseket a vonatkozó bizonylatok alapján e nyilvántartásból ki kell vezetni.

4.[1] *A beruházási és felújítási költség-nyilvántartás*

A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt tárgyi eszköze, nem anyagi javai üzembe helyezésének időpontjáig felmerült kiadásairól - kivéve a 200 ezer forint alatti egyedi értékű tárgyi eszközre fordított kiadást - egyedi nyilvántartást kell vezetnie. E nyilvántartás alapján állapíthatók meg az értékcsökkenési leírás alapját képező, valamint a vállalkozói osztalékalapot módosító tételek.[2]

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése,
- a beruházási költséget képező kiadás összege dátum szerint és halmozottan,
- a vállalkozói osztalékalapból levont összeg dátum szerint és halmozottan,
- az üzembe helyezés időpontja,
- az üzembe helyezés időpontjában a beruházási költség (az értékcsökkenési leírás alapja),
- az üzembe helyezés időpontjáig a vállalkozói osztalékalapból levont, beruházási költséget képező kiadások halmozott összege,
- az üzembe helyezést követően a felújítási költség részét képező kiadás összege dátum szerint,
- az értékcsökkenési leírás módosítási időpontja dátum szerint,
- az értékcsökkenési leírás módosított alapja,
- az elidegenítés vagy (a selejtezési jegyzőkönyvnek megfelelően) a kiselejtezés, a megsemmisülés időpontja,
- a kisvállalkozói kedvezmény igénybevételének adóéve és összege.

5.[3] *Értékpapírok, értékpapírra vonatkozó jogok nyilvántartása*

1 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 3. melléklet 2. Módosította: 2002. évi XLII. törvény 3. számú melléklet 2. Módosítva: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § e) alapján.

2 A felvezető szövegrészt megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2001. I. 1-től.

3 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 3. számú melléklet 3. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

a) A magánszemély a tulajdonában vagy birtokában lévő összes értékpapírról, valamint az ilyen értékpapírra vonatkozó, őt megillető vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jogról nyilvántartást vezet. A magánszemély e nyilvántartási kötelezettségét a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylat megőrzésével teljesíti, amennyiben az értékpapírt befektetési szolgáltatónál helyezte el (vagy az értékpapírt számára befektetési szolgáltató tartja nyilván), és a bizonylaton minden, az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges adat megtalálható.

b)[1] Az értékpapírok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- az értékpapírkód;
- az értékpapír megnevezése (így különösen befektetési jegy és más kollektív befektetési értékpapír, kötvény, részvény, üzletrész, vagyoni betét);
- az értékpapír típusa (bemutatóra vagy névre szóló);
- az értékpapír fajtája (így különösen ideiglenes részvény, törzsrészvény, osztalékelsőbbséget biztosító részvény, dolgozói részvény, dolgozói üzletrész, kamatozó részvény, átváltoztatható kötvény, jegyzési jogot biztosító kötvény);
- a kibocsátó neve (cégneve, elnevezése), székhelye;
- a kibocsátás időpontja;
- az értékpapír névértéke;
- az értékpapír megszerzésének időpontja;
- az értékpapírra vonatkozó jogra történő utalás, ha a megszerzés vagy az átruházás értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, illetve eladási jog (más hasonló jog) gyakorlása révén történt;
- az értékpapír megszerzésére fordított érték
  = bizonylatának sorszáma vagy más azonosítója,
  = teljesítésének időpontja,
  = összege;
  - az értékpapírra fizetett hozam (így különösen kamat, osztalék)
  = megszerzésének időpontja,
  = összege;
- az átruházás (ideértve a bevonást, az átalakítást, a kicserélést, a felülbélyegzést, a lebélyegzést is) időpontja;
- az átruházásra tekintettel megszerzett bevétel
  = megszerzésének időpontja,
  = összege;
- az átruházásból származó jövedelem összege.

c) Ha e törvény előírása szerint az értékpapír átruházása, átalakítása révén megszerzett értékpapír megszerzésére fordított értéket az átruházott, átalakított értékpapír megszerzésére fordított érték alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni, akkor az átruházott, átalakított értékpapírra és a megszerzett értékpapírra vonatkozó nyilvántartás lezárásakor, illetve megnyitásakor e tényt fel kell tüntetni.

d)[2] Az értékpapírra vonatkozó jogok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- a jog megnevezése;
- az értékpapírkód, ha az ismert;
- az értékpapír megnevezése;
- az értékpapír típusa;
- az értékpapír fajtája;
- a kibocsátó neve (cégneve, elnevezése), székhelye;
- a kibocsátás időpontja, ha az ismert;
- a jog megszerzésének időpontja;
- a jog alapítójának neve (cégneve, elnevezése), lakóhelye (székhelye);
- a jog megszerzésére fordított érték;

1 Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 400. § 32.
2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 18. § 21.

- bizonylatának sorszáma vagy más azonosítója;
- teljesítésének időpontja;
- összege;
- a jog átruházásának (ideértve az átengedést, a megszüntetést, a gyakorlás átengedését és a jogról való lemondást is) időpontja;
- a jog átruházásra tekintettel megszerzett bevétel;
- jog átruházása révén megszerzett jövedelem összege;
- megszerzésének időpontja;
- összege;
- a jog gyakorlásának időpontja.

6.[1] *Munkabérek, más személyi jellegű kifizetések és a vállalkozói kivét nyilvántartása*

A magánszemélynek az alkalmazott, más magánszemély számára kifizetett összegekről, tartozásokról és követelésekről személyenkénti nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásnak – az érintett magánszemélyek adóazonosító adatainak feltüntetése mellett – tartalmaznia kell levonások nélkül a részükre különféle jogcímeken elszámolt személyi jövedelemadó-köteles összegeket, a levont személyi jövedelemadó előleget, társadalombiztosítási járulékot, szociális hozzájárulási adót, az egyéb levonásokat, a kifizetett összeget, továbbá a kifizetés keltét, valamint minden olyan adatot, amely a személyi jövedelemadó előleg, illetve – ha erre a magánszemély köteles – év végén a személyi jövedelemadó tényleges összegének a megállapításához szükséges. Az egyéni vállalkozónak az előzőek értelemszerű alkalmazásával kell nyilvántartania a vállalkozói kivéttel kapcsolatos adatokat.

7.[2] *Gépjármű-használati nyilvántartás (útnyilvántartás)*

A magánszemély a jövedelemszerző tevékenységéhez használt gépjármű költségelszámolásához útnyilvántartás vezetésére kötelezett. Erre a célra a menetlevél vezetése is megfelel, ha tartalmazza a továbbiakban részletezett adatokat.

Minden gépjármű esetében külön útnyilvántartást kell vezetni. Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni a gépjármű típusát, forgalmi rendszámát, továbbá a fogyasztási normát. Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni az év első és utolsó napján a kilométeróra állását, továbbá, ha a költségelszámoláshoz ez szükséges, akkor ezt az adatot havonta kell bejegyezni.

Az útnyilvántartásnak tartalmaznia kell
- az utazás időpontját,
- az utazás célját (honnan-hova történt az utazás),
- a felkeresett üzleti partner(ek) megnevezését,
- a közforgalmú útvonalon megtett kilométerek számát.

Az útnyilvántartás tartalmazhatja az előzőekkel kapcsolatos üzemanyag-vásárlás időpontját és költségeit is. Ha az útnyilvántartásra kötelezett magánszemélynek jogszabály alapján titoktartási kötelezettséggel járó tevékenysége (pl. orvosi tevékenység) során az útnyilvántartásban olyan magánszemély adatait kell feltüntetnie, akire nézve a titoktartásra kötelezett, az ilyen felkeresett személy(ek)hez megtett utakról köteles külön útnyilvántartást vezetni. Ezen külön útnyilvántartás tekintetében a vezetésére kötelezettnek gondoskodnia kell arról, hogy annak tartalmát az állami adó- és vámhatóság ellenőrzést végző tisztviselője kivételével harmadik személy ne ismerhesse meg. Az állami adó- és vámhatóság az ilyen útnyilvántartásban foglalt adatok rögzítésére csak akkor jogosult, ha az adóhatósági eljárás során tett megállapításban az adatrögzítés jogszabálysértés bizonyításának alátámasztására szolgál.

1 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 120. § b), 5. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
2 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 92. § 17., 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 2.

8.[1] *Hitelbe vagy bizományba történő értékesítésre átadott, átvett áruk nyilvántartása*

A hitelbe vagy bizományba történő értékesítésre átadott árukról mind az átadó, mind az átvevő nyilvántartást vezet.

A nyilvántartásba az adatokat az áru átadásáról-átvételéről kiállított bizonylat alapján kell bejegyezni.

Az áru átadásáról-átvételéről kiállított bizonylatnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- az "Átvételi elismervény bizományba (hitelbe) átadott árukról" megnevezést,
- az átadó nevét, címét, adóigazgatási azonosító számát,
- az átvevő nevét, címét, adóigazgatási azonosító számát,
- az átadott áru megnevezését, vámtarifaszámát (legalább az áfa megállapításához szükséges mélységig), mennyiségét, egységárát, értékét,
- az átadás-átvétel keltét,
- az elszámolás időpontját,
- az átadó és átvevő aláírását.

Az áru átvevője - tekintettel az áfa-fizetési kötelezettségre - minden hónap utolsó napjával elszámol az átadóval a ténylegesen eladott árukról. Az átadó az eladott áruról számlát állít ki, és a számla alapján módosítja mind az átadó, mind az átvevő a hitelbe vagy bizományba átadott-átvett áruk nyilvántartását. A nem értékesített és a megbízónak visszaadott áruról átadás-átvételi bizonylatot kell kiállítani, és a bizonylat adataival a nyilvántartást mind az átadó, mind az átvevő módosítja. Az átadás-átvételi bizonylatot az "Átvételi elismervény bizományba (hitelbe) átadott áruról" című bizonylattal értelemszerűen azonos adattartalommal kell elkészíteni.

9.[2] *Egyéb követelések, kötelezettségek nyilvántartása*

A magánszemélynek az egyéb követeléseiről, a kötelezettségeiről nyilvántartást kell vezetnie. Ebben ki kell mutatnia vevő követelések, illetőleg szállítói tartozások között nem szereplő összes követelést, illetőleg kötelezettséget.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a követelés, kötelezettség megnevezése, címzettje, illetőleg kedvezményezettje,
- a követelés, kötelezettség kelte,
- a követelés, kötelezettség értéke,
- a kiegyenlítés időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a befolyt bevételt, illetve a kiadást.

10.[3] *Selejtezési nyilvántartás*

A magánszemély a 200 ezer forintot meg nem haladó készlet selejtezéséről jegyzőkönyv helyett nyilvántartást vezet.

A nyilvántartás tartalmazza:

- a selejtezés időpontját,
- a készlet megnevezését,
- a selejtezés okát,
- a kiselejtezett készlet mennyiségét és szokásos piaci értékét.

11.[4]

12.[5]

---

1 Módosította: 1999. évi XCIX. törvény 205. § (4).
2 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 5. számú melléklet 5. Hatályos: 1998. I. 1-től.
3 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 3. számú melléklet 4. Módosítva: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § e) alapján.
4 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CLII. törvény 15. § (3) b). Hatálytalan: 2010. IV. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 1997. évi CV. törvény 40. § (1). Hatálytalan: 1998. I. 1-től.

13.[1] *Leltár*

A december 31-én, valamint a tevékenység megszüntetése esetén a megszüntetés napján meglévő vásárolt és saját termelésű készleteket leltározni kell a következő csoportosítás szerint:
- anyagok (alap-, segéd-, üzem- és fűtőanyag),
- használatba nem vett eszközök (szerszám, műszer, berendezés, felszerelés, munkaruha, védőruha),
- 200 ezer forintnál alacsonyabb értékű használatba vett tárgyi eszközök,
- áruk (kereskedelmi készletek),
- betétdíjas göngyöleg,
- alvállalkozói teljesítmények,
- saját termelésű készletek:
  = befejezetlen termelés,
  = félkész és késztermék.

Az áfát nem az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek a leltárban
- a vásárolt anyagokat, a használatba nem vett 200 ezer forintnál alacsonyabb értékű eszközöket és az árukat a legutolsó, áfát is tartalmazó beszerzési áron, az előző évieket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;
- a 200 ezer forintnál nem magasabb értékű használatba vett tárgyi eszközöket az áfát tartalmazó beszerzési ár 50 százalékos értékén kell szerepeltetnie;
- a saját termelésű félkész és késztermeket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron - az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében - kell szerepeltetnie.

Az áfát az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek (a 4. számú melléklet 1. pont első mondata) a leltárban
- a vásárolt anyagokat, a használatba nem vett 200 ezer forintnál alacsonyabb értékű eszközöket és az árukat a legutolsó beszerzési számla szerinti, áfát nem tartalmazó beszerzési áron, az előző évieket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;
- 200 ezer forintnál nem magasabb értékű használatba vett tárgyi eszközöket az áfát nem tartalmazó beszerzési ár 50 százalékos értékén kell szerepeltetnie;
- a saját termelésű félkész és késztermeket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron - az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében - kell szerepeltetnie.

14. Alvállalkozói nyilvántartás

Annak a magánszemélynek, aki tevékenységét fővállalkozóként végzi, az alvállalkozókról, a részükre kifizetett összegekről alvállalkozói nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartásban minden készpénzzel vagy más módon kiegyenlített alvállalkozói számla adatát szerepeltetni kell.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:
- a számla száma és kelte,
- az alvállalkozó neve, címe, adószáma,
- a számla végösszege,
- a levont adóelőleg összege,
- a kiegyenlítés kelte, módja, összege.

15. Szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartása

A szigorú számadás alá tartozó nyomtatványok nyilvántartásának a következő adatokat kell tartalmaznia:
- a nyomtatvány neve és számjele,
- a beszerzés kelte,
- a tömb(ök) sorszáma (tól-ig),

1 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 4. számú melléklet 3. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) w), 2018. évi XLI. törvény 17. § 20.

- a használatbavétel kelte,
- a felhasználás kelte,
- a kiselejtezés kelte.

E törvény alkalmazásában szigorú számadású nyomtatvány az, amelyet a számvitelről szóló törvény annak minősít.

III.[1] *SELEJTEZÉS*

A tárgyi eszköz, a nem anyagi jószág és a 200 ezer forint beszerzési értéket meghaladó készlet selejtezéséről jegyzőkönyvet kell felvenni, amelyben le kell írni a selejtezés okát. A selejtezési eljárás során meg nem semmisített eszközt eltávolíthatatlan azonosító jellel kell ellátni.

IV.[2]

V.[3] *KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK*

Az önálló tevékenységet végző magánszemély kérelmére az állami adó- és vámhatóság az e mellékletben előírt nyilvántartás(ok) vezetése alól indokolt esetben felmentést adhat, ha

a) a kérelmező a súlyos fogyatékosság minősítéséről és igazolásáról szóló jogszabályok előírásainak megfelelően igazolja, hogy súlyos testi fogyatékosságának jellege miatt e kötelezettség teljesítése tőle nem várható el, és a vele közös háztartásban élő hozzátartozói sem képesek a nyilvántartás(ok) vezetésére, továbbá

b)[4]

6. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez[5]

Az őstermelők családi gazdasága keretében végzett tevékenység szabályai

A családi gazdaságokról szóló törvény szerinti őstermelők családi gazdasága keretében végzett tevékenységre (a továbbiakban: családi őstermelői tevékenység) vonatkozó szabályok a következők:

1. Családi őstermelői tevékenység esetén az őstermelők családi gazdasága tagjai az őstermelői jövedelemre az általános forgalmi adózás tekintetében is ugyanazon adózási módot alkalmaznak, továbbá a családi őstermelői tevékenység időszakában egymással munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban nem állhatnak. Az alkalmazandó adózási módot – az őstermelők családi gazdasága tagjai tekintetében is, a bejelentéskor feltüntetve a tagok nevét és adóazonosító jelét – az őstermelők családi gazdaságának képviselője jelenti be a bejelentésre vonatkozó szabályok alkalmazásával.

2. Ha az őstermelők családi gazdaságának tagjai az őstermelők családi gazdaságát alapító szerződés alapján

1 Megállapította: 2002. évi XLII. törvény 3. számú melléklet 5. Módosítva: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § e) alapján.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 134. § 14. Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 1.
4 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXVIII. törvény 6. § e). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
5 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (2), 4. melléklet. Hatályos: 2021. I. 1-től.

a) nem egyenlő arányban részesednek a nyereségből és viselik a veszteséget, akkor a családi őstermelői tevékenységet folytató őstermelő e tevékenységéből származó bevételét és – tételes költségelszámolás esetén – azzal kapcsolatos költségét az őstermelők családi gazdaságát alapító szerződésben meghatározott módon állapítja meg azzal, hogy a bevételek és költségek igazolására bármelyikük nevére kiállított bizonylat egyenértékű,

b) egyenlő arányban részesednek a nyereségből és viselik a veszteséget, akkor a családi őstermelői tevékenységet folytató őstermelő e tevékenységéből származó bevételét és – tételes költségelszámolás esetén – azzal kapcsolatos költségét a közösen elért összes bevételnek, illetve összes költségnek a tagok számával történő elosztásával állapítja meg azzal, hogy a bevételek és költségek igazolására bármelyikük nevére kiállított bizonylat egyenértékű.

A gépjármű használatával összefüggő költségeket a családi őstermelői tevékenységüket folytató tagok csak azonos elszámolási mód választásával vehetik figyelembe, azonban – a nevére és a gépjármű rendszámára kiállított számla (számlák) alapján is – közülük csak annak a költségét, aki egyébként a törvény rendelkezései szerint jogosult a gépjárműhasználattal összefüggő költségelszámolásra.

3. Átalányadózás abban az esetben alkalmazható, ha a családi őstermelői tevékenység keretében folytatott őstermelői tevékenység bevétele az adóévben nem haladja meg a tagok (ideértve a képviselőt is) adóév utolsó napja szerinti létszáma és az éves minimálbér tízszerese szorzatának összegét, de legfeljebb az éves minimálbér negyvenszeresét.

4. A családi őstermelői tevékenységet folytató tagok – a 2. pont rendelkezését is figyelembe véve – külön-külön tesznek eleget adókötelezettségüknek. A tagoknak elegendő egy nyilvántartást vezetni a bevételekről és a költségekről.

5. Ha az őstermelők családi gazdaságának tagja év közben meghal vagy kilép (együttesen: kiválik) a közös gazdálkodásból, akkor a kiváló tag jövedelmét úgy kell meghatározni, hogy a kiválás időpontjáig megszerzett bevételt és – tételes költségelszámolás esetén – a költségeket fel kell osztani az addig közös tevékenységet folytató családtagok között. Ettől eltérő módon megállapodhatnak a tagok a kiválást megelőző időszakot érintő, de azt követően érkező bevételek és felmerült költségek megosztásának a módjáról. A közös gazdálkodást tovább folytató tagok és az esetlegesen év közben belépő új tag vagy tagok jövedelmét úgy kell meghatározni az év végén, hogy az őstermelők családi gazdaságának év végén meglévő tagjai által az adóévben megszerzett összes bevételt és elismert költséget a 2. pontban meghatározottak szerint az év végén fennálló taglétszám figyelembevételével kell felosztani.

6. Amennyiben a kiegészítő tevékenység bevételének mértéke – több kiegészítő tevékenység esetében együttesen számítva – meghaladja a családi gazdaságokról szóló törvény szerinti bevételi arányt, akkor a kiegészítő tevékenységből, tevékenységekből származó teljes bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályok alkalmazandók. A bevételi arány átlépésének következtében őstermelői bevételnek nem minősülő kiegészítő tevékenységből, tevékenységekből származó bevétel és költség elszámolására – a tagok eltérő megállapodásának hiányában – a 2. pont rendelkezései az irányadóak.

7. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez [1]

A külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól

1 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 51. § 1., 1. melléklet. Hatályos: 2018. I. 1-től.

1. A külföldi illetőségű magánszemély a törvény szerint adó-, adóelőleg levonási kötelezettség alá eső kifizetőtől származó, belföldön végzett tevékenységből, illetve a jövedelemszerzés helye szerint belföldről származó jövedelmére, így különösen a kamatra, előadói, művészeti és sporttevékenységekért, bemutatókért, kiállításokért járó díjra, jogdíjra és osztalékra (a továbbiakban: adóköteles bevételre) az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni.

2. A külföldi illetőségű magánszemély adóköteles bevétele után a kifizető a kifizetett összegből az adót megállapítja, levonja és a kifizetést követő hó 12-éig fizeti meg. A kifizető állapítja meg, vallja be és fizeti meg a külföldi illetőségű magánszemélyt terhelő adót, ha a kifizetés, juttatás nem pénzben történt. Ilyenkor a kifizető a megfizetett adót könyveiben a külföldi személlyel szembeni követelésként mutatja ki.

A nemzetközi egyezmény szerinti adót vonja le a kifizető, ha a kifizetés időpontjáig a külföldi illetőségű magánszemély, a képviseletében eljáró személy az e melléklet szerinti igazolásokat és nyilatkozatokat csatolja, illetve az illetőséget az e melléklet 7. pont szerint megállapította.

3. Nem kell az adót levonni, bevallani és megfizetni, ha nemzetközi egyezmény szerint a bevétel nem adóztatható belföldön, és a külföldi illetőségű magánszemély illetőségét igazolja, vagy a kifizető az illetőségét az e melléklet 6. pont szerint megállapította.

4. Ha a külföldi illetőségű magánszemélytől levont adó mértéke magasabb, mint a nemzetközi egyezmény alapján alkalmazandó adómérték, akkor a külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolás és a kifizető igazolása benyújtásával az állami adó- és vámhatóságnál adó-visszatérítési igényt terjeszthet elő. Az adókülönbözetet az állami adó- és vámhatóság a külföldi illetőségű magánszemély által megjelölt fizetési számlára utalja át.

5. Az adó-visszatérítésre irányuló eljárásban a külföldi illetőségű magánszemélyt az állami adó- és vámhatóság előtti képviseleti jogosultságát igazoló letétkezelő, a kifizető részvénykönyvébe az osztalékfizetés időpontjában részvényesi meghatalmazottként bejegyzett személy is képviselheti. A letétkezelő, a részvényesi meghatalmazott az erre jogosult személynek a képviseletre további meghatalmazást, megbízást adhat.

6. A külföldi illetőség igazolására a külföldi adóhatóság – az adómentességhez való jogosultság igazolására a nemzetközi szervezet – által kiállított okirat angol nyelvű példánya, magyar nyelvű szakfordítása, vagy ezek egyikéről készült másolat szolgál (a továbbiakban: illetőségigazolás). Az illetőséget adóévenként akkor is igazolni kell, ha az illetőség a korábban benyújtott illetőségigazolás óta nem változott. A külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolást az adóévben történt első kifizetés időpontját, illetősége változása esetén a változást követő első kifizetés időpontját megelőzően adja át. Amennyiben a külföldi illetőségű magánszemély a kifizetés időpontjáig nem tudja igazolni illetőségét, a kifizető az illetőségről írásbeli nyilatkozatát is elfogadhatja. Ha a külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolást az adóbevallás benyújtásáig nem mutatja be, a kifizetéskor le nem vont (a juttatást követően meg nem fizetett) adót a kifizetőnek az adóév utolsó hónapját érintő kötelezettségként kell bevallania és megfizetnie. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás alapján a kifizető az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbíthet. A kifizető a nyilatkozatot és az illetőségigazolást megőrzi. Amennyiben hazai befektetési szolgáltató szolgáltatását határon átnyúló szolgáltatásként nyújtja, a külföldi illetőség igazolásaként elfogadhatja a szolgáltatást igénybe vevő személyazonosítására alkalmas okiratát, amelyből a szolgáltatást igénybe vevő állampolgársága megállapítható és az adott személy illetőségére vonatkozó teljes bizonyító erejű nyilatkozatát. Ha a kifizető az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 43/H. §-ában meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség alanyának minősülő Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény, akkor a külföldi magánszemély illetőségének megállapításakor az Aktv. 1. melléklet II–IV. és VII. pontjában meghatározott átvilágítási szabályok alkalmazásával megállapított illetőséget veszi figyelembe. Ha a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény a vizsgálat eredményeként azt állapítja meg, hogy a magánszemélynek több tagállamban, más államban, vagy más joghatósággal rendelkező területen van illetősége, a külföldi illetőség igazolására az illetőségigazolás szolgál.

7. A külföldi illetőségű magánszemély a kifizetést megelőzően, szakfordítással ellátott okiratban nyilatkozik arról, hogy a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e, ha az alkalmazandó kettős adózás elkerülésére kötött egyezmény szerint e körülmény az adókötelezettséget befolyásolja. A letétkezelő az adóért vállalt korlátlan és egyetemleges felelőssége mellett nyilatkozhat a kifizető részére arról, hogy a külföldi illetőségű magánszemély a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e. A nyilatkozat az ugyanazon szerződés alapján, ugyanazon jogcímen kifizetett összegre terjed ki a körülmények megváltozásáig. A kifizető az adó összegét helyesbíti, amennyiben a külföldi illetőségű magánszemély a nyilatkozatot a kifizetést követően, de a kifizető bevallását megelőzően teszi meg. Ebben az esetben a kifizető bevallásában a haszonhúzói nyilatkozatra tekintettel megállapított kötelezettséget tünteti fel, a különbözetet megfizeti vagy visszaigényli, valamint a külföldi illetőségű magánszeméllyel elszámol a különbözetről. Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha a külföldi illetőségű magánszemély a bevallást megelőzően korábbi nyilatkozatát helyesbíti. A bevallás benyújtását követően megtett nyilatkozat alapján a kifizető bevallását az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbítheti. A kifizető a nyilatkozatot megőrzi.

8. Ha a külföldi illetőségű magánszemélyt megillető osztalékjövedelmet a kifizető részvényesi meghatalmazottnak (nominee) fizeti ki, a részvényesi meghatalmazott legkésőbb a kifizetés naptári évének utolsó napjáig magyar vagy magyar és angol nyelven kiállított, cégszerűen aláírt okiratban nyilatkozik a külföldi illetőségű magánszemély nevéről (elnevezéséről), lakóhelyéről, születési helyéről, idejéről, illetőségéről, a részére kifizetendő, vagy kifizetett, forintban meghatározott osztalék összegéről, amely alapján a kifizető az igazolást kiállítja és az adatszolgáltatási kötelezettségét teljesíti. Amennyiben a részvényesi meghatalmazott az osztalékfizetés időpontját követően teszi meg nyilatkozatát, a kifizető az igazolást a nyilatkozat kézhezvételét követő 30 napon belül állítja ki és kézbesíti. A kifizető az igazolást a kifizetéssel egyidejűleg állítja ki, ha a részvényesi meghatalmazott a kifizetői igazolás alapjául szolgáló adatokról a kifizetés időpontjáig nyilatkozik és az illetőségigazolást, haszonhúzói nyilatkozatot csatolja. Amennyiben az osztalékjövedelemben részesülő külföldi illetőségű magánszemélyről a kifizető a nyilatkozat alapján nem tud adatot szolgáltatni, a részvényesi meghatalmazott nevéről (elnevezéséről), székhelyéről, belföldi illetősége esetén adóazonosító számáról és a részére kifizetett osztalék összegéről teljesíti adatszolgáltatási kötelezettségét.

9. Az osztalékjövedelemben részesülő külföldi illetőségű magánszemély esetén a kifizető a kifizetést és az adatszolgáltatást adóazonosító jel hiányában is teljesítheti.

10. Ha a kifizetőt azért terheli adófizetési kötelezettség, mert a külföldi illetőségű magánszemély részére az adóköteles bevételt nem pénzben juttatta és így az adót a törvényben előírt mértékkel fizette meg, adóbevallásában az egyezmény szerinti mértékkel megállapított adót tüntetheti fel, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtásakor rendelkezik illetőségigazolással, haszonhúzói nyilatkozattal. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás, megtett haszonhúzói nyilatkozat alapján a kifizető az elévülési időn belül az adót önellenőrzéssel helyesbítheti.

11. Ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi illetőségű magánszemély belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte, a külföldi illetőségű magánszemély e törvény rendelkezései szerint teljesíti adóbevallási, adó- és adóelőleg fizetési kötelezettségét. A külföldi illetőségű magánszemély az adómegállapítás során figyelembe veszi a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény alapján a rá vonatkozó adómértéket.

12. A kifizető a téves mértékkel levont, a levonni elmulasztott vagy be nem vallott adóért korlátlanul felel.

13. A jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet székhelyére, telephelyére nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély az adóévet követő év május 20. napjáig teljesíti bevallási kötelezettségét, feltéve, ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi illetőségű magánszemély belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte. A nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély adóját az állami adó- és vámhatóság határozattal állapítja meg, ha a magánszemély az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el az ország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér. Az ország területe elhagyásának időpontja előtt 30 nappal be kell jelenteni ennek tényét, valamint a bejelentéshez csatolni kell az adó megállapításához szükséges iratokat. Amennyiben a bejelentés és az iratok csatolása a megállapított határidőn belül nem lehetséges, ezen kötelezettséget attól az időponttól számított 15 napon belül kell együttesen teljesíteni, amelytől teljesítésük lehetővé válik.

8. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez[1]

Az átalányadót vagy a tételes átalányadót fizetők adózásának rendje

1 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 51. § 2., 2. melléklet. Hatályos: 2018. I. 1-től.

Az átalányadót vagy tételes átalányadót (a továbbiakban együtt: átalányadó) fizető magánszemélyek adózására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

1. [1] Az egyéni vállalkozó, a fizető-vendéglátó tevékenységet folytató magánszemély az előző évre vonatkozó éves adóbevallásához fűzött – a határidő letelte előtt benyújtott – nyilatkozatban jelentheti be az átalány választását a tárgyévre. A mezőgazdasági őstermelő – abban az esetben is, ha adóbevallásra nem kötelezett – az előző évre vonatkozó éves bevallása benyújtásának határidejéig azt jelenti be, ha átalányadózást nem választ (ideértve azt is, ha az átalányadózás feltételei nem állnak fenn); e bejelentés hiányában a mezőgazdasági őstermelő – ha annak feltételei egyébként fennállnak – átalányadózónak minősül.

2. A tevékenységét kezdő, illetve egyesített tevékenység esetén az özvegy vagy örökös egyéni vállalkozó a bejelentkezésekor, vagy a tevékenység folytatásának bejelentésére nyitva álló határidőben jelenti be az átalányadózás választását. Az átalányadózónak, ha választását a következő évre is fenntartja, erről külön nyilatkoznia nem kell.

3. A nyilatkozat a bejelentési határidő letelte után nem pótolható, illetve nem vonható vissza, kivéve, ha az átalány választásának a nyilatkozattétel időpontjában is hiányoztak a törvényes feltételei. A bejelentésnek tartalmaznia kell az átalány-besoroláshoz szükséges valamennyi ismert adatot.

4. A magánszemély az 1. pont szerinti bejelentés megtételéig nyilvántartásait a megelőző évre vonatkozó rend szerint vezeti.

5. Az állami adó- és vámhatóság a bejelentés alapján a magánszemélyt az átalányozottak nyilvántartásába felveszi.

6. Az átalányadó-besorolást érintő tevékenység módosítását, kiegészítését a változásra okot adó első értékesítést megelőzően kell bejelenteni. Az átalányadózást kizáró körülményt az ennek keletkezését követő 15 napon belül kell bejelenteni, a bejelentésben ezt a körülményt is meg kell jelölni.

7. Ha az átalányadózás a tárgyévben a törvényi feltételek hiánya miatt megszűnik, vagy az átalányadózás-választás törvényi feltételeinek hiánya az átalányadózás választását követően jut a magánszemély tudomására, a magánszemély a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkeztétől, vagy a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül köteles a tárgyévre vonatkozó nyilvántartásait az általános szabályok szerint elkészíteni.

8. Az átalányadózást választó a magánszemély adóját az önadózás szabályai szerint állapítja meg.

9. Az átalányadó-előleget a negyedévet követő hó 12. napjáig kell megfizetni.

9. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

A privatizációs lízingről

1. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény 50-52. §-ában meghatározott privatizációs lízingszerződésből származó bevételnek (és teljes egészében jövedelemnek) számít a lízingbe vett társaság privatizált tulajdonrész (részvény, üzletrész) névértéke (a lízingszerződés megkötésekor a cégbíróságon bejegyzett vagyon szerinti érték) vagy, ha az több, az említett tulajdonrész ellenértéke.

2. A névértéknek, vagy az ellenértéknek nem része az az összeg, amelyet a magánszemély a privatizált tulajdonrész megszerzése érdekében saját adózott jövedelméből lízingdíj címén megfizetett. A tulajdonrész részbeni értékesítése esetén a névérték, vagy az ellenérték és a saját adózott jövedelemből fizetett lízingdíj arányos részét kell figyelembe venni.

3. A magánszemély nyilvántartási kötelezettsége a lízingszerződés megkötésekor keletkezik. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

1 Megállapította: 2020. évi CXXIII. törvény 38. § (1) d), 5. melléklet. Hatályos: 2021. I. 1-től.

a) a lízingbe vett társaság által vezetési-szervezési szolgáltatás címén, rendkívüli ráfordításként elszámolt és az eladónak átutalt összeget,

b) a magánszemély saját adózott jövedelméből lízingdíj címén az eladónak átutalt összeget,

c) a társaság által a magánszemély részére bármely címen kifizetett olyan összeget, amely nem tartozik az *a)* pont alá, és amely összeg a kifizetés évében adóköteles jövedelemnek minősül.

4. A magánszemély adófizetési kötelezettsége abban az adóévben keletkezik, amikor az eladó által a tulajdonába adott vagyonrészt, vagy annak egy részét bármilyen módon elidegeníti, vagy az általa lízingbe vett társaság jogutód nélkül megszűnik. Ez utóbbi esetben bevételnek akkor is az ellenérték számít, ha az kevesebb, mint a névérték.

5. Az adó megfizetésére az árfolyamnyereség utáni adózás szabályait kell alkalmazni.

6. Az 1-5. pontban foglaltak alapján nem számít bevételnek (és jövedelemnek) a lízingbe vevő magánszemélynél a lízingbe vett társaság által vezetési-szervezési szolgáltatás címén rendkívüli ráfordításként elszámolt és lízingdíjként átutalt összeg, továbbá ez az összeg a magánszemélynél költségként nem érvényesíthető.

10. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez [1]

Az egyéni vállalkozó bevételeinek elszámolásáról

A vállalkozói adóalap megállapításához bevételként a X. fejezet rendelkezésein túlmenően az e mellékletben meghatározottakat kell figyelembe venni.

I. Jellemzően előforduló bevételek

Bevétel különösen a tevékenység keretében vagy azzal összefüggésben

1. [2] az értékesített termék, áru, szolgáltatás ellenértékeként, vagy ezek előlegeként befolyt vagy váltóval kiegyenlített összeg, természetben kapott ellenérték, ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott előleget (valamennyi esetben a felár, az engedmény, az árkiegészítés, a fogyasztási adó figyelembevételével), továbbá az áru szállításáért vagy csomagolásáért külön felszámított összeg;

2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz - ideértve a selejtezett tárgyi eszközt is -, nem anyagi javak, anyag, félkész termék (a továbbiakban együtt: vagyontárgy) értékesítésekor kapott ellenérték, illetőleg a szokásos piaci érték (ha ez utóbbi a több), ha annak beszerzési, előállítási költségét az egyéni vállalkozó bármelyik évben költségei között elszámolta, vagy értékcsökkenési leírást számolt el, azzal, hogy ha olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzleti célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására egészében a XI. fejezetben foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia;

3. [3] a kapott kamat (különösen a belföldi pénzforgalmi számlán jóváírt kamat);

4. a kötbér, a késedelmi kamat, a bírság, a büntetés címén kapott összeg, valamint a fizetett kötbér, kamat, bírság, büntetés visszatérítése címén kapott összeg, kivéve, ha korábban költségként nem vették figyelembe;

---

1 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 6. melléklet. Hatályos: 1997. I. 1-től.

2 Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 28.

3 Módosította: 2006. évi LXI. törvény 223. § (3) p). Módosítva: 2009. évi LXXXV. törvény 90. § alapján.

5.[1] a felvett támogatás (ideértve különösen az egységes területalapú támogatást is), figyelemmel a X. fejezet rendelkezéseire is;

6.[2] az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat az egyéni vállalkozó saját céljára felhasználja, illetőleg részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

a)[3] az egyéni vállalkozó az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkenti, illetőleg, ha a terméket, a szolgáltatást adófizetési kötelezettség mellett, magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül nyújtja,

b) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;

7.[4] a 200 ezer forintnál magasabb egyedi értékű kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz - ha annak értékét az egyéni vállalkozó egy összegben elszámolta - ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor - kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást - a beszerzés időpontjától számított[5]

- egy éven belül a beszerzési érték 100 százaléka,
- egy éven túl, de két éven belül a beszerzési érték 66 százaléka,
- két éven túl, de három éven belül a beszerzési érték 33 százaléka,
- három éven túl nulla;

8.[6] az adó, a szociális hozzájárulási adó stb. különbözetének a visszatérítése, ha a befizetést az egyéni vállalkozó költségként bármely évben elszámolta;

9.[7] a káreseménnyel összefüggésben kapott kártalanítás, kártérítés, ideértve a felelősségbiztosítás alapján felvett összeget;

10. azon biztosítási szolgáltatás értéke, amely esetében az arra jogosító biztosítási díjat az egyéni vállalkozó költségként elszámolta;

11. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett bevételi többletkülönbözet;

12.[8] Az egyéni vállalkozói tevékenység keretében átruházott ingatlanból, vagyoni értékű jog visszterhes alapításából, átruházott (véglegesen átengedett), megszüntetett ilyen jogból (a továbbiakban: ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából) származó ellenérték minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez; ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén a vagyontárgynak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke, megnövelve a korábban lakásszerzési kedvezmény alapjaként érvényesített összeggel, ha egyébként ez a kötelezettség az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásából következik.

---

1 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 4. számú melléklet 1. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).

2 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 6. számú melléklet 1. Hatályos: 2001. I. 1-től. A 2000. évre vonatkozó adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.

3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 34.

4 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 34.

5 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 6. melléklet 1. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) v), 2018. évi XLI. törvény 17. § 21.

6 Módosította: 2015. évi LXXXI. törvény 9. § l).

7 Módosította: 2013. évi CC. törvény 19. § 24.

8 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 19. §, 3. számú melléklet. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek

Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének adóévében a megszűnés napján megszerzett vállalkozói bevételnek minősül: [1]

1. [2] a korábban költségként elszámolt és a megszűnéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke, a 200 ezer forintot meg nem haladó értékű tárgyi eszköz (ideértve a tartalékalkatrészt és gyártóeszközt is) leltári értéke;

2. a gazdasági épület, az üzlet, a műhely, az iroda és az egyéb - kizárólag a jövedelemszerző tevékenységhez használt - ingatlan használati vagy bérleti jogáról való lemondás miatti ellenérték - akkor is, ha azt a magánszemély a megszűnéskor még nem kapta meg -, ha a használati vagy bérleti jog megszerzésére fordított kiadást a magánszemély költségei között bármely évben elszámolta azzal, hogy ha a megszűnés évében az ellenérték összege még nem ismert, akkor az ingatlan használati vagy bérleti jogának megszerzésére fordított összeget kell bevételként figyelembe venni;

3. [3] az egyéni vállalkozó halála esetén a vállalkozói tevékenységét nem folytató özvegye, örököse által az egyéni vállalkozói tevékenység korábbi folytatására tekintettel az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napját követően megszerzett bevétel önálló tevékenységből származó bevételnek minősül, és az azzal összefüggő adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. Nem számolható el költségként a megszüntetés évéről készített adóbevallás (illetőleg annak önellenőrzése) alapján – a vállalkozói osztalékalap után – megállapított egészségügyi hozzájárulás, szociális hozzájárulási adó.

III. Egyéb rendelkezések

1. [4] Az önálló bírósági végrehajtó munkadíja és költségátalánya fejében kapott előleg a díjjegyzék elkészítésének időpontjától számít bevételnek. Az e bevétel elérése érdekében felmerült költségek ezen időponttól vehetők figyelembe.

2. [5] Az e melléklet I. fejezetének 5. pontjában említett egységes területalapú támogatást a folyósítás évében kell bevételnek tekinteni.

3. [6] A 2. pont rendelkezésétől eltérően a 2005. évben folyósított egységes területalapú támogatást a magánszemély döntése szerinti megosztásban a folyósítás évében és az azt követő adóévben veheti figyelembe bevételként.

4. [7] Ha az egységes területalapú támogatást a magánszemély köteles visszafizetni, a visszafizetés összegével annak az adóévnek a bevételét csökkenti, amely adóévben a visszafizetés megtörtént.

---

1 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 5. számú melléklet 1. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 6. számú melléklet 2. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) w), 2018. évi XLI. törvény 17. § 22.

3 Megállapította: 2009. évi CXVI. törvény 20. §, 2. számú melléklet. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1). Módosította: 2018. évi LII. törvény 37. § (2) 6.

4 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).

5 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).

6 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).

7 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. VIII. 22-től. Ettől az időponttól kell alkalmazni. A magánszemély - döntése szerint - 2005. I. 1-től alkalmazhatja. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 40. § (1).

11. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez [1]

A vállalkozói költségek elszámolásáról

A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónak a vállalkozói adóalap kiszámításához, a vállalkozói költségek meghatározására, e törvénynek az elismert költségekre és a költségek elszámolására vonatkozó általános rendelkezéseit is figyelembe véve, az e mellékletben foglaltakat kell alkalmaznia.

Kizárólag üzemi célt szolgálnak azok a tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a magánszemély önálló tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősülhet kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi és a termőföld. [2]

Az egyéni vállalkozó költségként számolhatja el [3]

a) [4] a vállalkozói kivétet;

b) [5] a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, az adott előleget, ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésekor adott előleget;

c) [6] a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

d) [7] a tevékenység kezdő évében, illetve szüneteltetésének befejezését követően a tevékenység megkezdése előtt, illetve a tevékenység folytatása előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb a tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez, folytatásához, folytathatóságához szükséges (ide értve a szünetelés időszakában elkerülhetetlen) egyéb kiadásait,

továbbá a tevékenység kezdő évében, illetve a szüneteltetésének befejezését követően a tevékenység megkezdése előtt, illetve a tevékenység folytatása előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti.

A több önálló tevékenységhez használt tárgyi eszközök, nem anyagi javak esetében a magánszemély választhat, hogy melyik tevékenységének bevételével szemben számolja el az e melléklet rendelkezései szerint érvényesíthető költséget. A költség (az értékcsökkenési leírás a teljes leírásig) nem osztható meg a különböző tevékenységek bevételei között. [8]

I. Jellemzően előforduló költségek

Költségként elszámolható kiadások különösen a következők: [9]

1. az anyagbeszerzésre, az árubeszerzésre, a göngyöleg beszerzésére (csökkentve a szállítónak visszaküldött betétdíjas göngyöleg ellenértékével), a szállításra fordított kiadás;

---

1 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 7. melléklet. Hatályos: 1997. I. 1-től.
2 A felvezető szöveg második bekezdésének szövegét megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 1. Módosította: 2020. évi CXXIII. törvény 39. § h).
3 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 2. számú melléklet. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 2. számú melléklet. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 2. számú melléklet. Módosította: 2016. évi CXXV. törvény 13. § 29.
6 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 2. számú melléklet. Hatályos: 2011. I. 1-től.
7 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 30. §, 2. számú melléklet. Hatályos: 2011. I. 1-től.
8 A felvezető szöveg utolsó bekezdését beiktatta: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 1. Hatályos: 2000. I. 1-től.
9 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 1. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2.[1] a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésére, előállítására fordított kiadás, ha az a 200 ezer forintot nem haladja meg, továbbá beszerzési értékétől függetlenül a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkára fordított kiadás, azzal, hogy a járművek esetében a III. fejezetben foglaltakat kell alkalmazni;

3.[2] az egyéni vállalkozóval munkaviszonyban álló magánszemély (a továbbiakban: alkalmazott)

a) részére kifizetett bér és annak közterhei,

b)[3]

c) részére jogszabály, illetőleg a kollektív szerződés vagy a munkaszerződés alapján járó, a munkáltatót kötelezően terhelő juttatás, kifizetés,

d) magán-nyugdíjpénztári tagdíjának egyoldalú kötelezettségvállalás alapján történő kiegészítése;

valamint más magánszemély javára megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából fizetett összeg, magán-nyugdíjpénztári tagdíj;

4.[4]

5.[5] az olyan személybiztosítás díja, amelynek biztosítottja az alkalmazott (adóköteles biztosítási díj esetében feltéve, hogy a biztosítói szolgáltatás kedvezményezettje nem az egyéni vállalkozó), továbbá az egyéni vállalkozó által az alkalmazott javára az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba történő munkáltatói hozzájárulás és annak közterhei;

6.[6] a befizetett saját szociális hozzájárulási adó, egészségügyi szolgáltatási járulék;

7.[7] a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, továbbá az egyéni vállalkozói tevékenységgel kapcsolatos érdek-képviseleti feladatot is ellátó egyesület számára tagdíj címén fizetett összeg;

8. a megrendelő, a vevő által igazolt szavatossági és jótállási költség;

9.[8] a bevétel, illetve az ehhez szükséges feltételek biztosítása érdekében kifizetett vagyon-, felelősség-, kockázati biztosítás díja;

10.[9] a vállalkozási tevékenységgel kapcsolatban felvett pénzintézeti hitelre (kölcsönre) kifizetett kamat, kivéve azt a kamatot, amely a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi;

11.[10] a központi költségvetésbe, a helyi önkormányzatoknak az adóévben megfizetett, kizárólag a tevékenységhez kapcsolódó adó, illeték, hatósági díj, vám, vámkezelési díj, perköltség, kötbér, késedelmi kamat, önellenőrzési pótlék, kivéve, ha a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi;

---

1 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 7. melléklet 1. Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) x), 2018. évi XLI. törvény 17. § 23.

2 Megállapította: 2005. évi LXXXII. törvény 7. §, 5. számú melléklet. Hatályos: 2005. VIII. 1-től. Az ezt megelőző bármely időszak költségelszámolására is alkalmazható. Lásd: 2005. évi LXXXII. törvény 38. § (3).

3 Hatályon kívül helyezte: 2010. évi CXXIII. törvény 32. § 42. Hatálytalan: 2011. I. 1-től.

4 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 13. § 10. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.

5 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. melléklet 2. Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 25., 2014. évi LXXIV. törvény 28. § 11.

6 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 2. Módosította: 2005. évi XXVI. törvény 54. § (8), 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 35., 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 25., 2018. évi XLI. törvény 18. § 22.

7 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 7. számú melléklet 2. Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 105. § a).

8 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 24. § 25.

9 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 3. Hatályos: 2000. I. 1-től.

10 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 3. Módosította: 2011. évi CXCV. törvény 113. § (3).

12.[1] az üzlet, a műhely, a gazdasági épület, az iroda bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége, a telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, akkor a tevékenységgel arányosan lehet e kiadásokat figyelembe venni az adott költségre jellemző mértékegységek - például nap, m^2, m^3 - alapulvételével), továbbá az internet használat díja (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, az internet használati díjának 50 százaléka) azzal, hogy kizárólag a közüzemi számlák esetében a házastárs nevére szóló számla is elfogadható;

13. a telefon, a rádiótelefon, a telefax, a cb-rádió, a telex telephelyre történő beszerelése esetén a készülék ára és a beszerelés díja, azzal, hogy a telefon árának és beszerelési díjának 50 százaléka számolható el költségként abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó lakása és telephelye műszakilag nem elkülönített;

14. a telefonfejlesztési hozzájárulás, továbbá a közműfejlesztési hozzájárulásnak a helyi önkormányzat által visszatérített összeggel csökkentett része, azzal, hogy ha a hozzájárulás alapjául szolgáló berendezést a lakástól műszakilag el nem különült telephelyre szerelik be, költségként az egyéni vállalkozó által fizetett magasabb hozzájárulás és az ilyen esetben magánszemélyként egyébként fizetendő összeg különbözete számolható el;

15. a műszaki leírás, a tervrajz költsége, a bérmunka díja, az alvállalkozó részére kifizetett összeg, igénybe vett szolgáltatás díja (például reklámköltség);

16.[2] az 1. számú melléklet szerinti munkaruházati termék, a védőeszköz, a munka-, baleset- és környezetvédelmi berendezés beszerzésére fordított kiadás;

17.[3] a magánszemélynek nem pénzben juttatott vagyoni értékre fordított kiadás és annak közterhei, a megfizetett cégautó adó, valamint a kamatkedvezmény miatt fizetett személyi jövedelemadó;

18.[4] az egyéni vállalkozói tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor e rendelkezés alapján a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);

19.[5] a hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás, a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet és a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött belföldi, nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatásként vagy engedélyhez kötött nemzetközi közúti szolgáltatásként lenne nyújtható; e pont rendelkezése nem alkalmazható abban az esetben, ha az utazásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti;

20. ha az egyéni vállalkozó alkalmazottat foglalkoztat, akkor annak hivatali üzleti utazására is a 19. pont rendelkezései szerint kell eljárni;

---

1 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 35. §, 2. számú melléklet 1. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 35.

2 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 4. Hatályos: 2000. I. 1-től.

3 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 4. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 35.

4 Megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 1. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

5 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 3., 3. melléklet 1. Hatályos: 2019. I. 1-től.

21. lízingszerződés alapján lízingdíj címén kifizetett összegből a lízingbe vevőnél csak kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak - figyelemmel a III. 7-8. pontban foglaltakra is - általános forgalmi adó nélküli lízingdíjának és az egyéb járulékos költségeknek a szerződés szerinti futamidő egy hónapjára eső összege, de legfeljebb a teljes lízingdíj havi 3 százalékának, ingatlan esetén 1,1 százalékának megfelelő összeg, illetve ez alapján számított adóévi összeg;

22.[1] a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése (ideértve a selejtezést, a megsemmisülést is) esetén az értékesítés időpontjáig még el nem számolt értékcsökkenési leírás összege, az értékcsökkenési leírásból kizárt tárgyi eszköz, nem anyagi javak esetében a nyilvántartásba vett beruházási költség az értékesítéskor költségként elszámolható;

23. az egyéni vállalkozó a 3. számú mellékletben az igazolás nélkül elszámolható költségekről szóló rendelkezések megfelelő alkalmazásával számolhat el igazolás nélkül költséget;

24. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett többlet a kiadásoknál költségként elszámolható;

25. a gazdálkodó szervezet részlegét jogszabályban meghatározott szerződéses rendszerben üzemeltető egyéni vállalkozó által a jogszabály szerinti szerződés (megállapodás) alapján a gazdálkodó szervezet részére befizetett összeg;

26.[2] a művészeti tevékenységet folytató magánszemély jellemzően előforduló költsége - figyelemmel az értékcsökkenési leírás elszámolására vonatkozó rendelkezésekre is - a tevékenységével összefüggő műsoros előadás, kiállítás, múzeum, közgyűjtemény látogatásának ellenértéke, irodalmi és művészeti alkotásokat tartalmazó, vagy ezek rögzítésére és lejátszására alkalmas eszköz, kép- és hanghordozó, könyv, kotta, más sajtótermék vásárlására fordított kiadás, a tevékenységgel összefüggő szakmai képzés kiadása, továbbá az előadóművészi tevékenységet végzők esetében a színpadi megjelenéshez kapcsolódó esztétikai és kozmetikai cikkekre, illetve szolgáltatásokra fordított kiadás;

27.[3] az egyéni vállalkozó által képzésre fordított igazolt kiadás, ha az

a) más magánszemély képzése érdekében merült fel, az azzal összefüggésben megfizetett közterhekkel együtt;

b) a saját – a vállalkozási tevékenység folytatásához szükséges – szakismeretének megszerzése érdekében merült fel, ide nem értve az iskolarendszerű képzéssel összefüggő kiadást;

28.[4] az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában;

29.[5] az önkéntest foglalkoztató egyéni vállalkozó által az önkéntesnek nyújtott, a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény[6] alapján ellenszolgáltatásnak nem minősülő juttatás, ha az önkéntest az egyéni vállalkozó gazdasági-vállalkozási tevékenysége érdekében foglalkoztatta.

II. Az értékcsökkenési leírás szabályai

A tárgyi eszköz és nem anyagi javak értékcsökkenési leírása e fejezet rendelkezései szerint - figyelemmel a járművek költségeiről szóló fejezetben foglaltakra is - számolható el vállalkozói költségként.

1. Fogalmak:

---

1 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 1. Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 35.
2 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 9. számú melléklet 6. Hatályos: 1998. I. 1-től.
3 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 26. §, 3. melléklet. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 2. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Beiktatta: 2005. évi LXXXVIII. törvény 19. §. Hatályos: 2005. X. 1-től.
6 Lásd: 2005. évi LXXXVIII. törvény.

a) A tárgyi eszköz fogalma

Tárgyi eszköznek minősül minden olyan anyagi eszköz (földterület, telek, telkesítés, erdő, ültetvény, épület, egyéb építmény, műszaki berendezés, gép, jármű, üzemi és üzleti felszerelés, egyéb berendezés), tenyészállat, amely tartósan, legalább egy éven túl - közvetlenül vagy e törvényben meghatározott módon közvetve - szolgálja a vállalkozás tevékenységét. [1]

aa) [2] Az ingatlan, mint tárgyi eszköz a földterület, a telek, a telkesítés, az épület, az épületrészek, tulajdoni hányadok, az egyéb építmények, az üzemkörön kívüli ingatlanok.

Földterület: a szántóföld, az ültetvényterület, az erdő, a nádas, a gyepterület és a halastó terület. Ilyen címen kell kimutatni annak a földterületnek az értékét, amelyekhez a vállalkozó vásárlás útján jutott, vagy törvényben szabályozott módon értékelt.

Telek: ebben az ingatlancsoportban kell kimutatni az olyan földterület szerzési értékét, amelyhez vásárlás, kisajátítás vagy egyszeri telek-igénybevételi díj fizetése révén jutott a magánszemély. A földterületen, telken helyet foglaló építmény és egyéb tárgyi eszköz a telek fogalmától elkülönül, annak értékében nem szerepelhet. Az ingatlanok ezen csoportjába tartozik a telkesítés is.

Telkesítés: olyan beruházásnak minősített tevékenység eredménye, amely a talaj hasznosításának növelése érdekében módosítja a talaj tulajdonságait, felszínét és általában javítja a termelés feltételeit. A telkesítés a beruházásként elszámolt tereprendezési, területfeltöltési, talajjavítási és talajvédelmi ráfordításokat foglalja magában. A telkesítések értéke nem tartalmazza magának a földterületnek, teleknek az értékét, amelyen a telkesítést létrehozták.

Építmény: az épület és az egyéb építmény gyűjtőfogalma. Építmény: mindazon végleges vagy ideiglenes rendeltetéssel megvalósított ingatlan jellegű műszaki alkotás, épület, egyéb építmény, amely általában a talajjal való egybeépítés (az alapozás) révén, vagy a talaj természetes állapotának, természetes geológiai alakulatának megváltoztatása révén jöhet létre (válhat ingatlanná), a talajtól csak anyagaira, szerkezeteire való szétbontás útján távolítható el, ezáltal azonban eredeti rendeltetésének megfelelő használatra alkalmatlanná válik. Az építmény fogalmába tartozik az olyan víz-, villany-, gáz- és csatornázási vezeték, központi fűtés, szellőzési, légüdítő berendezés és felvonó, amely az építmény szerkezetébe építve, annak használhatóságát és ellátását biztosítja. Az ilyen vezeték és szerelvény akkor is az építmény fogalmába tartozik, ha az az építmény használhatóságának biztosítása, illetve ellátása mellett technológiai célokat is szolgál.

Épület: olyan szerkezetileg önálló építmény, amely a környező külső tértől épületszerkezetekkel részben vagy egészben elválasztott teret alkot és ezzel az állandó, időszakos vagy idényjellegű tartózkodás, az üzemi termelés, az anyag- és terméktárolás feltételeit biztosítja.

Épületrészek, a tulajdoni hányadok: ingatlanok olyan sajátos megjelenési formája, amikor egy önálló ingatlannak több tulajdonosa van, akik között az ingatlan tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásban (telekkönyvben), a szerződésben meghatározott arányban oszlik meg. Ilyen esetben a beszerzési, előállítási költségek mögött nem az ingatlan egésze áll, hanem annak a jogosultság szerinti része, a tulajdonjognak megfelelő hányada.

Egyéb építmény: minden, épületnek nem minősülő építmény (pl. út, vasút, kerítés). Ide tartozik az ültetvény, a halastó is, nem beleértve az általa elfoglalt földterületet.

Az üzemkörön kívüli ingatlanok közé azok az ingatlanok tartoznak, amelyek törvényben meghatározott módon közvetve szolgálják a jövedelemszerző tevékenységet. Ilyen különösen a szociális, kulturális, sport- és gyermekintézményi, üdülési célokat szolgáló épület, egyéb építmény.

---

1 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 7. számú melléklet 3. Hatályos: 2001. I. 1-től.

2 Módosította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 6.

ab) A műszaki berendezés, a gép, a jármű fogalmába tartozik a rendeltetésszerűen használatba vett, a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló erőgép, erőművi berendezés, műszer, szerszám, szállítóeszköz, hírközlő berendezés, számítástechnikai eszköz, jármű.

Az erőgép, az erőművi berendezés fogalmába tartozik különösen a vízi-, a szélerőgép, a légmotor, a rögzített, illetve félig rögzített gőzerőgép, a gyors és lassú égésű motor, az áramfejlesztő gépcsoport, az ipari kazán, a villamos forgógép, a transzformátor, a kis- és nagyfeszültségű villamos készülék, az erősáramú egyenirányító.

A műszer, a szerszám közé tartozik különösen a tartály, hűtőberendezés, szivattyú, ventilátorok, kompresszor, préslégszerszám, szerszámgép, a termelési profilnak megfelelő munkagép, műszer és eszköz.

A szállítóeszközök és hírközlő berendezések körébe tartozik általában a vállalkozás keretében anyag- és árumozgatás céljára használt emelő, daru, rakodógép, szállítótargonca, szállítószalag, szállítópálya, a konténer, a híradástechnikai gép és készülék (pl. a vezetékes és a vezeték nélküli hírközlő eszköz és berendezés).

Számítástechnikai eszköznek minősül az irányítástechnikai automatikai folyamatszabályozási rendszer, a számítógép, a központi és perifériális számítógép egység stb.

Járműnek minősül az általában közforgalmi (forgalmi) rendszámmal ellátott - közúti, vízi, vasúti és légi közlekedési jármű.

ac) Egyéb berendezés, felszerelés, jármű fogalmába tartozik a rendeltetésszerűen használatba vett - a műszaki berendezések, gépek, járművek közé nem tartozó - berendezési tárgy, gép, irodai, igazgatási felszerelés, üzemi és üzleti felszerelés stb.

ad) [1] Tenyészállatok körébe tartoznak azok az állatok, amelyek a tenyésztés, a tartás során leválasztható terméket (szaporulatot, más leválasztható terméket) termelnek, és ezen termékek értékesítése, vagy az egyéb (igateljesítmény, őrzési feladat, lovagoltatás) hasznosítás biztosítja a tartási költségek megtérülését, függetlenül attól, hogy azok meddig szolgálják a vállalkozási tevékenységet.

ae) [2] Az ültetvény olyan építmény, amelynek eredményeként a telepített növények legalább egy évnél hosszabb ideig talajhoz, helyhez kötötten a termesztés alapját képezik, és egybefüggő területük eléri vagy meghaladja szőlőültetvény esetén az 1000 négyzetmétert, gyümölcsfa ültetvény esetében az 1500 négyzetmétert, bogyósgyümölcs-ültetvény esetében az 500 négyzetmétert.

af) [3] Kortárs képzőművészeti alkotás: a naptári év első napján élő művész képzőművészeti alkotása.

b) [4] A nem anyagi javak fogalma

A nem anyagi javak közé azok a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jogok tartoznak, amelyek közvetlenül és tartósan (egy évet meghaladó időtartamban) szolgálják a vállalkozási tevékenységet. Ilyennek minősül különösen az említett feltételeknek megfelelő vagyoni értékű jog, az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog, szellemi termék, valamint a kísérleti fejlesztés aktivált értéke. A kísérleti fejlesztés aktivált értéke a kísérleti fejlesztés folytatása érdekében közvetlenül felmerült, vagy egyébként jellemző mértékegység (pl. nap, m^2, m^3, munkaóra) segítségével a tevékenységre arányosan feloszthető, beruházási kiadásként elszámolt és nyilvántartásba vett költség(ek) összege, ha a kísérleti fejlesztés eredménye várhatóan tartósan szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

A szellemi termékek közé tartoznak a vállalkozási tevékenységet tartósan szolgáló szellemi alkotások, mint

- a találmány,

---

1 Megállapította: 2000. évi CXIII. törvény 7. számú melléklet 4. Hatályos: 2001. I. 1-től.

2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 27. § 2., 2. melléklet 1. Hatályos: 2015. I. 1-től.

3 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2005. I. 1-től. Rendelkezései a 2004. XII. 31-ét követően beszerzett kortárs képzőművészeti alkotások esetén alkalmazhatóak.

4 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 3. Módosította: 2011. évi CLXXVI. törvény 161. § (5).

- az iparjogvédelemben részesülő javak közül a szabadalom és az ipari minta,
- a védjegy,
- a szerzői jogvédelemben részesülő dolog,
- a szoftvertermék,
- az egyéb szellemi alkotás (újítás, műszaki, gazdasági, szellemi szolgáltatás stb.),
- a jogvédelemben nem részesülő, de titkosság révén monopolizált javak közül a know-how és a gyártási eljárás.

2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása

a) Értékcsökkenési leírás a 3. pontban meghatározott leírási kulcsok jegyzéke szerint számolható el. A leírási kulcsok jegyzékében az adott tárgyi eszköz, nem anyagi javak mellé rendelt százalékarány az egy naptári évben érvényesíthető leírási kulcsot tartalmazza. Ha ugyanazon tárgyi eszközre több szabály is alkalmazható, akkor a módszerek között választani lehet, de a választott és egyszer már alkalmazott módszertől a későbbi években nem lehet eltérni. Az 1997. év előtt megkezdett értékcsökkenési leírást a megkezdett módszerrel kell folytatni a teljes elszámolásig.

b)[1] Értékcsökkenési leírást az üzembe helyezés napjától a kiselejtezés vagy elidegenítés (apportálás stb.) napjáig lehet elszámolni. Ha az üzembe helyezés vagy az elidegenítés az adóévben év közben valósul meg, akkor az értékcsökkenési leírás összegét napi időarányosítással kell kiszámolni [kivéve, ha az értékcsökkenés elszámolása a *g)* vagy a *p)* alpont alapján történik]. Az üzembe helyezés napja az a nap, amikor az egyéni vállalkozó a tárgyi eszközt, nem anyagi javakat rendeltetésszerűen használatba veszi. Ezt a napot a tárgyi eszközök, a nem anyagi javak nyilvántartásában, illetőleg a beruházási költségnyilvántartásban fel kell tüntetni. Az ültetvény üzembe helyezésének napja az a nap, amikor az ültetvény termőre fordul.

c)[2] Az értékcsökkenési leírás alapja a beruházási költség, az üzembe helyezésig felmerült következő kiadások nyilvántartásba vétele alapján: a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak beszerzési ára, saját előállítás esetén pedig az anyagkiadások és a mások által végzett munka számlával/számlákkal igazolt összege. Az értékcsökkenési leírás alapjának számbavétele során a vonatkozó számlában (okmányban) szereplő és levonható áfa összegét figyelmen kívül kell hagyni. A le nem vonható áfa az értékcsökkenési leírás alapjába beszámít.

A tárgyi eszköz beszerzéséhez egyedileg kapcsolódó járulékos kiadás (szállítási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési, valamint a beszerzéssel összefüggő közvetítői kiadások, a bizományi díj, a vám, az adók – az áfa kivételével –, az illeték, a hitel igénybevételével kapcsolatos kiadások, az üzembe helyezés napjáig felmerült kamat, biztosítás díja stb.) a beszerzési ár részét képezi.

Az ingó, ingatlan (épület, építmény) beszerzési áraként a megszerzésre fordított, igazolt kiadás vehető figyelembe. Ezt az összeget növelni kell az értéknövelő beruházásra fordított, számlával igazolt kiadással, feltéve, hogy azt az adózó korábban költségként nem számolta el. Az ingyenesen szerzett tárgyi eszköz után értékcsökkenési leírás nem számolható el.

1 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 35. §, 2. számú melléklet 2. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 238. § (2) 5.

2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 27. § 2., 2. melléklet 2. Hatályos: 2015. I. 1-től.

d)[1] A tárgyi eszköz bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, az élettartam növekedésével kapcsolatban felmerült kiadás, továbbá az elhasználódott tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítását szolgáló felújítással kapcsolatban felmerült kiadás (mindezek együttesen: felújítási költség) a felmerülés évében elszámolható, vagy választható, hogy az értékcsökkenési leírás alapját növeli. A tenyészállat beszerzési ára, valamint a tenyészállattal kapcsolatban a tenyésztésbe állításig felmerült anyagkiadás és a mások által végzett munka igazolt összege tekintetében a magánszemély választhatja, hogy azt a felmerülés évében költségként elszámolja, vagy azzal az értékcsökkenés alapját növeli.

e) Az értékcsökkenési leírás összegének megállapításához az 5. számú mellékletben foglaltak szerint tárgyi eszközök nyilvántartását, illetőleg nem anyagi javak nyilvántartását kell vezetni.

f)[2] A bányaművelésre, a hulladéktárolásra igénybe vett földterület, telek és a melioráció kivételével nem számolható el értékcsökkenési leírás a földterület, a telek, a telkesítés, az erdő, a képzőművészeti alkotás (kortárs képzőművészeti alkotás kivételével) beszerzési ára, az előállítási költsége után. Amennyiben a tárgyi eszközhöz telek is tartozik, a telek beszerzési költségét el kell különíteni.

g)[3] A kétszázezer forint egyedi beszerzési, előállítási értéket meg nem haladó, valamint a 33 százalékos norma alá besorolt tárgyi eszközök esetében választható, hogy a leírási évek száma két adóév és a leírás mértéke 50-50 százalék.

h)[4] Az 1995. december 31-e után üzembe helyezett, korábban még használatba nem vett, a Harmonizált Rendszer szerint (a továbbiakban: HR) 8401 vámtarifaszám (a továbbiakban: vtsz.), a HR 8405-8408, 8410-8430, 8432-8447, 8449-8465, 8467, 8468, 8474-8484, 8487, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504-8507, 8511-8513, 8530, 8531, 8535-8537, 8539, 8543-8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó elektromos berendezések, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés esetében évi 30 százalék értékcsökkenési leírás érvényesíthető, kivéve, ha az adózó az e fejezet alapján érvényesíthető magasabb kulcs alkalmazását választja.

i)[5] A vállalkozási övezetben telephellyel rendelkező egyéni vállalkozó a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett tárgyi eszközök – kivéve a közúti gépjárművet (HR 8701-8705, 8710, 8711 vtsz.-ok), az épületet és az építményt – esetében egyösszegű, valamint a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett épület, építmény esetében évi 10 százalék mértékű értékcsökkenési leírást érvényesíthet. E rendelkezés alkalmazásában vállalkozási övezetnek minősül a jogszabályban ilyenként meghatározott közigazgatási egység.

---

1 Megállapította: 1998. évi LXV. törvény 7. melléklet 1. A második mondatot beiktatta: 2002. évi XLII. törvény 4. számú melléklet 2. Hatályos: 2003. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 4. Hatályos: 2005. I. 1-től. Rendelkezései a 2004. XII. 31-ét követően beszerzett kortárs képzőművészeti alkotások esetén alkalmazhatóak.

3 Megállapította: 2007. évi CXXVI. törvény 35. §, 2. számú melléklet 3. Hatályos: 2008. I. 1-től. 2008. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

4 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 3., 3. melléklet 2. Hatályos: 2019. I. 1-től.

5 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 3., 3. melléklet 2. Hatályos: 2019. I. 1-től.

j) Tárgyi eszköz, nem anyagi javak 1996. december 31-ét követő részletfizetéssel történő vásárlása esetén - amennyiben a szerződés szerint a vevő legkésőbb az utolsó részlet törlesztésével vagy azt követően egy meghatározott időtartamon belül tulajdonossá válik -, a vevő egyéni vállalkozó a tárgyi eszköz, nem anyagi javak beszerzési árának egészére alkalmazhatja az e melléklet szerinti értékcsökkenési leírást, függetlenül a vételár kiegyenlítésének módjától. Ha az egyéni vállalkozó az előzőek szerinti módon adja el tárgyi eszközét, nem anyagi javait, akkor adóévi bevételként az adott évben e címen kapott törlesztő részlet összegét kell figyelembe vennie. A részletfizetéshez kapcsolódó kamat nem része a beszerzési árnak, a kifizetés évében költségként elszámolható.

k) [1] A szálláshely-szolgáltató és vendéglátó tevékenységet végző egyéni vállalkozó a kizárólag e célból üzemeltetett hosszú élettartamú szerkezetű épület esetében 3 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

l) [2] A HR 8443 31, 8443 32, 8471 8528 42; 8528 52, vtsz. alá tartozó általános rendeltetésű számítástechnikai gép, berendezés esetében az egyéni vállalkozó 50 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

m) [3] Az egyéni vállalkozó a 33 vagy a 14,5 százalékos norma alá besorolt, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközökre, valamint a szellemi termékre, a kísérleti fejlesztés aktivált értékére 50 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

n) [4] Az egyéni vállalkozó a kizárólag film- és videogyártást szolgáló gépek és berendezések esetében 50 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

o) [5] A tárgyi eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) - az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének - időpontjában elszámolt értékcsökkenési leírásnak kell tekinteni - és az egyedi részletező nyilvántartásban is ennek megfelelően kell rögzíteni - a tárgyi eszköz megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített beruházási kiadásnak megfelelően a fejlesztési tartalék-nyilvántartásból kivezetett összeget.

p) [6] A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó a korábban még használatba nem vett, a műszaki gépek, berendezések és a – személygépkocsi kivételével – a járművek között nyilvántartott tárgyi eszköznek az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni, amennyiben a tárgyi eszközt szabad vállalkozási zóna területén helyezi üzembe. Az értékcsökkenési leírásként így figyelembe vett összeg 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az egyéni vállalkozó választása szerint

pa) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak vagy mezőgazdasági csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál,

pb) halászati csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül, ha a beruházás a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1379/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységet szolgál,

---

1 Beiktatta: 1997. évi CV. törvény 9. számú melléklet 7. Hatályos: 1998. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 3., 3. melléklet 3. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 6. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 3. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
5 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 4. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (1) 19.
6 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 27. § 2., 2. melléklet 3. Módosította: 2016. évi LXVI. törvény 26. § 31.

pc) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak, az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, ha a beruházás mezőgazdasági termék feldolgozását vagy forgalmazását szolgálja,

pd) minden más esetben az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak, vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül.

q)[1] Az egyéni vállalkozó az 1998. december 31-ig üzembe helyezett tárgyi eszközeire vonatkozóan változatlanul alkalmazhatja a 11. számú melléklet 1998. december 31. napján hatályos rendelkezéseiben meghatározott leírási kulcsokat.

3. A leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai

a) Épületek

Az épület jellege	Évi leírási kulcs %
Hosszú élettartamú szerkezetből	2,0
Közepes élettartamú szerkezetből	3,0
Rövid élettartamú szerkezetből	6,0

A felsorolt csoportokon belül az épületek műszaki ismérvek szerinti besorolása:

A csoport megnevezése	Felmenő (függőleges teherhordó) szerkezet	Kitöltő (nem teherhordó) falazat	Vízszintes teherhordó szerkezet (közbenső és tetőfödém, illetve egyesített teherhordó, térelhatároló tetőszerkezet)
Hosszú élettartamú szerkezet	Beton- és vasbeton, égetett tégla-, kő-, kohósalak- és acélszerkezet	Tégla, blokk, panel, öntött falazat, fémlemez, üvegbeton és profilüveg	Előre gyártott és monolit vasbeton acéltartók közötti kitöltő elem, valamint boltozott födém

1 Beiktatta: 2007. évi LXXXII. törvény 10. § (1). Hatályos: 2007. VII. 1-től.

Közepes élettartamú szerkezet	Könnyűacél és egyéb fémszerkezet, gázszilikát szerkezet, bauxitbeton szerkezet, tufa- és salakblokk szerkezet, fűrészelt faszerkezet, vályogfal szigetelt alapokon	Azbeszt, műanyag és egyéb függönyfal	Fagerendás (borított és sűrűgerendás), mátrai födém, könnyű acélfödém, illetve egyesített acél tetőszerkezet könnyű kitöltő elemekkel
Rövid élettartamú szerkezet	Szerfás, és deszkaszerkezet vályogvert falszerkezet, ideiglenes téglafalazat	Deszkafal, lemezkeretbe sajtolt lapfal	Szerfás tapasztott és egyéb egyszerű falfödém

Az épület jellegét a három ismérv közül a rövidebb élettartamot jelentő alapján kell meghatározni.

Az épületgépészet körébe tartozó gépek és berendezések értékcsökkenését az épülettől elkülönülve is el lehet számolni.

Az épületbe beépített technológiai gépek és berendezések, az ezeket kiszolgáló vezetékek leírását az épülettől függetlenül, a gépeknél, illetve vezetékeknél megadott leírási kulcsok alapján kell megállapítani.

b)[1] Építmények

Építménycsoportok	Évi leírási kulcs %
Ipari építmények	2,0
Mezőgazdasági építmények	3,0
ebből: önálló támrendszer	15,0
Melioráció	10,0
Mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozónál a bekötő- és üzemi út	5,0
Közforgalmi vasutak és kiegészítő építményei, ideértve az iparvágányokat is	4,0
Egyéb vasúti építmények (elővárosi vasutak, közúti villamosvasutak, metróvasúti pálya stb.)	7,0
Vízi építmények	2,0
Hidak	4,0
Elektromos vezetékek, ideértve a távközlési hálózat vezetékest is	8,0
Kőolaj- és földgázvezetékek, gázvezetékek	6,0
Gőz-, forró víz- és termálvízvezeték, földgáz távvezeték, termálkút	10,0
Közúti villamos vasúti és trolibusz munkavezetékek	25,0
Egyéb, minden más vezeték	3,0
Alagutak és föld alatti építmények (a bányászati építmények kivételével)	1,0
Idegen (bérelt) ingatlanon végzett beruházás	6,0
Hulladéktároló	20,0
Kizárólag film- és videogyártást szolgáló építmény	15,0
Minden egyéb építmény (kivéve a hulladékhasznosító létesítményt)	2,0
A hulladékhasznosító létesítmény	15,0

1 Módosította: 2002. évi XLII. törvény 302. § (3) v), 4. számú melléklet 4-5. A b) Építmények cím alatti táblázatot megállapította: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 5. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

Hulladéktároló: a hulladékgazdálkodásról szóló törvény előírásának megfelelő tárolásra, ártalmatlanításra szolgáló épület, építmény; a hulladéktároló létesítése miatt igénybe vett földterületre értékcsökkenési leírást a hulladéktárolóval azonos leírási kulccsal kell számolni.

Hulladékhasznosító létesítmény: a hulladékgazdálkodásról szóló törvény előírásának megfelelő hasznosítás céljára szolgáló épület, építmény, ide nem értve a földterületet.

Melioráció: szántó, kert, gyümölcsös, szőlő, gyep és erdőművelési ágú, nem belterületen végrehajtott, a termőföld mezőgazdasági célú hasznosítását szolgáló, vízháztartás-szabályozó építmény; talajjavítás legalább 6 éves tartamhatással, valamint a területrendezés építménye.

c)[1] Ültetvények

Ültetvénycsoportok	Évi leírási kulcs %
Alma, körte, birs, naspolya, cseresznye, meggy, szilva, szőlő, szőlőanyatelep, mandula, mogyoró	6,0
Őszibarack, kajszi, köszméte, ribiszke, komló, gyümölcsanyatelep, fűztelep	10,0
Spárga, málna, szeder	15,0
Dió, gesztenye	4,0
Egyéb ültetvény	5,0

d)[2] Gépek, berendezések, felszerelések, járművek

da) 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

1. a HR 8456-8465, 8479 vtsz.-okból a programvezérlésű, számvezérlésű gépek, berendezések;

2. a HR 8443 31, 8443 32, 8471 8528 42; 8528 52, 8530, 8537 vtsz.-okból az irányítástechnikai és általános rendeltetésű számítástechnikai gépek, berendezések;

3. a HR 84. és 85. Árucsoportból az ipari robotok;

4. a HR 9012, 9014-9017, 9024-9032 vtsz.-okból az átviteltechnikai, az ipari különleges vizsgálóműszerek és a komplex elven működő különleges mérő és vizsgáló berendezések;

5. a HR, 8470, 8472, vtsz.-ok, valamint a HR 8443 39 vtsz.-alszám alól a nyomtatók;

6. a HR 8419 11 00, 8541 40 90 vtsz.-alszámok;

7. a HR 8402, 8403, 8416, 8417 vtsz.-okból a fluidágyas szénportüzelésű berendezések, valamint a mezőgazdasági és erdőgazdasági nedves melléktermékek elégetésével üzemelő hőfejlesztő berendezések;

8. a HR 8417 80 70 vtsz.-ből, valamint a 8514 vtsz.-ból a hulladékmegsemmisítő, -feldolgozó, -hatástalanító és -hasznosító berendezések;

9. a HR 8421 21 vtsz.-alszámok;

10. a HR 8419, 8421 vtsz.-okból a szennyező anyag leválasztását, szűrését szolgáló berendezések;

11. a HR 8421 31 és a 8421 39 vtsz.-alszámok;

12. a HR 8419 20 00 vtsz.-alszám, továbbá a HR 9018-9022 vtsz.-okból az orvosi gyógyászati laboratóriumi eszközök.

db) 20 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

a HR 8701 vtsz.-ból a járművek, valamint a HR 8702-8705, valamint a HR 8710, 8711 vtsz.-ok.

dc) 14,5 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

Minden más – a *da)–db)* pontban fel nem sorolt – tárgyi eszköz.

---

1 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 9. számú melléklet 8. Hatályos: 1998. I. 1-től.

2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 16. § 3., 3. melléklet 4. Hatályos: 2019. I. 1-től.

e) [1] Kortárs képzőművészeti alkotást 5 évi vagy annál hosszabb idő alatt lehet leírni.

f) [2] Nem anyagi javak

Az értékcsökkenési leírás meghatározása érdekében a nem anyagi jószág beruházási költségét azokra az évekre kell felosztani, amelyekben azt az egyéni vállalkozó vállalkozási tevékenységéhez várhatóan használni fogja. A befejezett kísérleti fejlesztés aktivált értékét 5 év, vagy ennél rövidebb idő alatt lehet leírni. Az elszámolási időszakot és az évenként értékcsökkenési leírásként elszámolható összeget (vagy meghatározásának módszerét) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni és az egyedi részletező nyilvántartásban rögzíteni.

f) [3] Az egyéni vállalkozó a következő tárgyi eszközök értékcsökkenési leírásának meghatározása érdekében az eszköz beruházási költségét azokra az évekre osztja fel, amelyekben azt vállalkozói tevékenységéhez várhatóan használni fogja:

fa) koncesszió keretében megvalósult tárgyi eszköz;

fb) az ipari park közműnek minősülő (út, víz- és csatornaellátás, energiaellátás, távközlés célját szolgáló) tárgyi eszköze;

fc) tenyészállat;

fd) a kizárólag alapkutatáshoz, alkalmazott kutatáshoz vagy kísérleti fejlesztéshez használt tárgyi eszköz;

fe) a közúti személyszállításhoz használt autóbusz.

Az elszámolási időszakot és az évenként értékcsökkenési leírásként elszámolható összeget (vagy meghatározásának módszerét) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni és az egyedi részletező nyilvántartásban rögzíteni.

4. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsi) és nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása.

a) A nem kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú gép, berendezés, felszerelés esetében átalányban számolható el értékcsökkenési leírás olyan nyilvántartás vezetése mellett, amely a nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló említett tárgyi eszköz azonosításra alkalmas megnevezését, beszerzési (előállítási) árát - mint nyilvántartási értéket -, továbbá a beszerzés (előállítás) és a használatbavétel időpontját tartalmazza. Az átalány összege több ilyen eszköz használata mellett is legfeljebb az éves bevétel 1 százalékáig, ezen belül is az említett nyilvántartásban szereplő eszköz(ök) nyilvántartási értékének legfeljebb 50 százalékáig terjedhet. Egy adott, nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló eszköz értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

b) Építmény, épület bérbeadása esetén, ha a bérbeadás nem egész évre vonatkozik és/vagy a bérbeadás csak az ingatlan alapterületének egy részére valósul meg (például esetenként szállás célú hasznosítás esetén) a 3. pontban meghatározott értékcsökkenési leírás összegéből

- a bérbeadás időszakára eső időarányos részt (naponta 365-öd részt),
- a bérbeadott (hasznosított) alapterület négyzetméterrel arányos részét,

ha az előző két eset együttesen áll fenn, akkor mindkét arányosítást figyelembe véve kiszámított részt lehet érvényesíteni.

c) Nem anyagi javak esetében, ha azok nem kizárólag üzemi célt szolgálnak értékcsökkenési leírás nem számolható el.

5. Nem számolható el értékcsökkenési leírás azon tárgyi eszközök, nem anyagi javak után, amelyeknek beszerzési költségét a magánszemély korábban egy összegben, vagy értékcsökkenési leírásként bármilyen formában elszámolta, valamint a lízing útján beszerzett eszköz után.

---

1 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 5. Hatályos: 2005. I. 1-től. Rendelkezései a 2004. XII. 31-ét követően beszerzett kortárs képzőművészeti alkotások esetén alkalmazhatóak.

2 Jelölését e) pontról f) pontra módosította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 5. Korábban f) pont már szerepelt. Szövegét megállapította: ugyane törvény 19. §, 4. számú melléklet 7. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

3 Megállapította: 2004. évi CI. törvény 19. §, 4. számú melléklet 7. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

6. Elszámoltnak kell tekinteni az értékcsökkenési leírást azokra a naptári évekre, amelyekben a magánszemély a tárgyi eszközt (kivéve a személygépkocsit), nem anyagi javakat a jövedelemszerző tevékenységéhez használta és személyi jövedelemadó-kötelezettségének jogszabályban vélelmezett jövedelemhányad (a bevételnek a jogszabályban meghatározott aránya) szerint tett eleget, vagy értékcsökkenés ellentételezése címén bevételt kapott, vagy adómentes árbevétele volt.

7.[1] Az egyéni vállalkozó - az 1-5. pontban foglaltaktól függetlenül - az egyéni vállalkozói tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) - az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének - időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág esetén ezen túlmenően nincs lehetőség értékcsökkenési leírás elszámolására.

III. A járművek költsége

1.[2] A saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett kizárólag üzemi célú jármű (ideértve a továbbiakban a közeli hozzátartozó tulajdonát képező vagy a közeli hozzátartozó által zárt végű lízingbe vett járművet is) (e rendelkezés alkalmazásában a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozónál a tevékenység tárgyát, illetve eszközét képező személygépkocsi is, ha az egyéni vállalkozó azt más célra részben sem használja, és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják) üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint a II. fejezetben foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén vagy

a)[3] az üzemanyag-fogyasztási norma és az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség,

azzal, hogy a magánszemély az adóév egy negyedévén belül a negyedév első napján választott üzemanyag-felhasználással összefüggő költségelszámolási módszertől - ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is - nem térhet el. Nem alkalmazható az *a)* pont rendelkezése, ha az egyéni vállalkozó az Áfa-törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi.

2.[4]

3.[5]

4.[6]

---

1 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 7. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

2 Megállapította: 2005. évi CXIX. törvény 23. §, 5. számú melléklet 2. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 4., 2010. évi CXXIII. törvény 31. § 35., 2017. évi LXXVII. törvény 10. § 8.

3 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (4) u), 2017. évi CLIX. törvény 52. § (2) 3.

4 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXXXI. törvény 238. § (2) 5. Hatálytalan: 2009. II. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 144. § (1), (14).

5 Hatályon kívül helyezte: 2004. évi XXVII. törvény 69. § (4). Hatálytalan: 2004. IV. 26-tól. E rendelkezést az adózó a 2004. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre már nem köteles alkalmazni.

6 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXXXI. törvény 238. § (2) 5. Hatálytalan: 2009. II. 1-től.

5.[1] A saját tulajdonú nem kizárólag üzemi célú jármű - kivéve a személygépkocsit - beszerzési árával szemben a II. fejezet szerint átalányban érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Az 1. pontban nem említett személygépkocsi esetén az átalány szerinti elszámolás a következő módon érvényesíthető: a II. fejezetben említett nyilvántartás vezetése mellett az éves bevételnek 1 százaléka, de legfeljebb egy személygépkocsi beszerzési árának a 10 százaléka vehető figyelembe, illetőleg a hivatkozott pontban meghatározott átalány címén egyébként elszámolt költség ezzel az összeggel növelhető. Egy adott személygépkocsi értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány. Más költségek az üzemi használattal arányosan számolhatók el az 1. pont vonatkozó rendelkezése szerint.

6.[2] Saját tulajdonú személygépkocsi esetében az üzemanyagköltségen kívül az 5. pontban foglaltak helyett és minden más költség (pl. fenntartás, javítás, felújítás) címén 15 Ft/km (általános személygépkocsi-normaköltség) elszámolása választható.

7. A nem saját tulajdonú, kizárólag üzemi célra használt jármű (kivéve a személygépkocsit) esetében elszámolható az üzemi használatra eső

a) igazolt bérleti vagy lízingdíj (ez alól kivételt képez a személygépkocsi bérleti vagy lízingdíja),

b) az 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

c) számla szerinti egyéb költség, amennyiben azok a bérleti szerződés alapján a bérbevevőt terhelik.

8.[3] A személygépkocsi bérleti vagy lízing díja címén a költségként figyelembe vehető összeg több személygépkocsi esetén sem haladhatja meg a vállalkozói bevétel 1 százalékát, egyébként ilyen címen az egyéni vállalkozó költséget nem számolhat el. Az utóbbi rendelkezés alól kivételt képeznek az 1. pontban említett személygépkocsik, amelyek esetében a bérleti díj, illetőleg a vonatkozó rendelkezés szerint a lízing díja elszámolható. A nem saját tulajdonú személygépkocsi üzemi célú használata esetén elszámolható az üzemi használatra eső

a) 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

b) számla szerinti egyéb költség,

amennyiben az a szerződés alapján az egyéni vállalkozót terheli.

9.[4] A költségelszámolás bármelyik módjának alkalmazásánál szükséges járművenként - az 5. számú melléklet II. 7. pontjában meghatározott - külön útnyilvántartás vezetése, továbbá abban járművenként az üzemi célú futás kezdő és záró kilométeróra állásának a feljegyzése. Költség kizárólag az e pont szerint igazolt üzemi célú futásteljesítmény után számolható el, kivéve azt a futásteljesítményt, amelyre nézve az egyéni vállalkozó magánszemélynek kifizető egyébként kiküldetési rendelvény alapján hivatali, üzleti utazás címén bevételnek nem számító költségtérítést fizetett.

10. Az egyéni vállalkozónak az 1. és 6. pont szerinti költségelszámolási módszerek közötti választása valamennyi általa használt személygépkocsira és a teljes adóévre vonatkozik. Amennyiben a személygépkocsi mellett más járműveinek költségeit is elszámolja, az nem zárja ki, hogy az összes személygépkocsijára egységesen alkalmazza a 6. pont szerinti elszámolási módszert. A 7-8. pont szerinti személygépkocsi-használat utáni költségelszámolás esetén a saját tulajdonú személygépkocsira vonatkozóan sem választható a 6. pont szerinti elszámolás.

---

1 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 4.

2 Módosította: 2005. évi CXIX. törvény 178. § (3) y), 2016. évi CXXV. törvény 13. § 30.

3 Megállapította: 1997. évi CV. törvény 9. számú melléklet 12. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 4., 238. § (2) 5.

4 Megállapította: 1999. évi XCIX. törvény 13. számú melléklet 9. Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 212. § (2) 4. A korábbi utolsó mondatot hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXXXI. törvény 238. § (2) 5. Hatálytalan: 2009. II. 1-től.

11. A 9. pontban foglaltaktól eltérően, az egyéni vállalkozó az útnyilvántartás vezetése helyett havi 500 kilométer utat számolhat el átalányban a személygépkocsi használata címén a költségek 6. pont szerinti figyelembevételével, függetlenül az üzemeltetett személygépkocsik számától. Ezt az elszámolási módszert is csak a teljes adóévre - illetőleg az adóéven belül az egyéni vállalkozói tevékenység teljes időtartamára - lehet alkalmazni.

12.[1] Az egyéni vállalkozó a saját tulajdonú gépjármű tulajdonjogát e törvény bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályainak betartásával, a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyvvel, a törzskönyv visszavonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott igazolással igazolja. Zárt végű lízingbe vett vagy részletre vétellel megszerzett gépjármű esetében a tulajdonjog az ügyletre vonatkozó lízingszerződéssel, kölcsönszerződéssel igazolható.

13.[2]

IV.[3] *A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:*

1.[4]

2. a pénzügyi ellenőrzés alapján megállapított adórövidítésből, egyéb jogszabály megsértéséből keletkező befizetés (bírság, késedelmi pótlék stb.), kivéve az önellenőrzési pótlékot, és az olyan adóra vonatkozó adóhiányt, amely jogszerű teljesítés esetén egyébként költségként elszámolható lett volna;

3. a bármilyen címen felvett hitelre (kölcsönre) visszafizetett összeg;

4. azok a befizetési kötelezettségek, amelyekkel összefüggésben a magánszemély adócsökkentést vett igénybe;

5. a tagdíjak, ha törvény másként nem rendelkezik;

6. a közcélú adományok;

7. azok a kiadások, amelyek az I-III. fejezetben és az általános, valamint a vállalkozói tevékenységre vonatkozó rendelkezések között említett költségek esetében az ott leírt rendelkezéseknek (mértékek, feltételek stb.) nem felelnek meg;

8.[5] az egyéni vállalkozó személyi jövedelemadója, vállalkozói személyi jövedelemadója és a vállalkozói osztalékalap után fizetett személyi jövedelemadója, a vállalkozói személyi jövedelemadó, illetve az átalányadózás szabályai szerinti adózásra történő áttérést megelőző időszakra tekintettel megfizetett egyszerűsített vállalkozói adó, kisadózó vállalkozások tételes adója és a 40 százalékos mértékű adó;

9.[6] a Tbj. szerint nem megállapodás alapján fizetett saját társadalombiztosítási járulék, a magánnyugdíjról és a magán-nyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján és nem kiegészítésként fizetett saját tagdíj;

10.[7] a Tbj. szerint megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a saját maga javára fizetett összeg, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján a saját maga javára fizetett magán-nyugdíjpénztári tagdíj és annak kiegészítése;

11.[8] a Tbj. szerint megállapodás alapján fizetett egészségügyi szolgáltatás biztosítására kötött megállapodás alapján fizetett járulék;

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 4. § c), 3. melléklet 1. Hatályos: 2020. XI. 27-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
3 A fejezet korábbi utolsó mondatát hatályon kívül helyezte: 1997. évi CV. törvény 40. § (1). Hatálytalan: 1998. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
5 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 25. § c), 3. melléklet 2. Hatályos: 2017. I. 1-től.
6 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 120. § c), 6. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
7 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 120. § c), 6. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
8 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 120. § c), 6. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.

12.[1] az értékcsökkenési leírás alapjába beszámító, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezéséig felmerült kiadás, valamint a felújítási költséget képező kiadások, ha azokkal az egyéni vállalkozó az értékcsökkenési leírás alapját növeli;

13.[2] a vissza nem térítendő munkáltatói támogatás, ide nem értve a lakáscélú munkáltatói támogatást (1. számú melléklet 2. pont 2.7. alpont), valamint a magánszemélynek segély címén juttatott összeget;

14.[3] a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó;

15.[4] az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szabályai szerint létesített munkaviszonyban foglalkoztatott részére a vállalkozó által az egy napi munkáért kifizetett munkabérből a minimálbér napi összegének kétszeresét meghaladó mértékű kifizetés.

12. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez[5]

13. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez[6]

A vállalkozói adókedvezményekről

A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a vállalkozói személyi jövedelemadóját az e mellékletben foglalt vállalkozói adókedvezményekkel csökkentheti.

1-8.[7]

Kisvállalkozások adókedvezménye[8]

9.[9] A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) alapján kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett hitel kamata alapján adókedvezményt vehet igénybe.

10.[10] Az adókedvezmény a 9. pontban meghatározott hitelre az adóévben fizetett kamat teljes összege a hitelszerződés megkötésének időpontjától függetlenül.

11.[11]

12.[12] A magánszemély által az adóévben érvényesített adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az egyéni vállalkozó választása szerint

a) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak vagy mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál,

---

1 Beiktatta: 1998. évi LXV. törvény 7. melléklet 4. Hatályos: 1999. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi XXXIII. törvény 3. § b), 2. melléklet. Hatályos: 2014. VII. 15-től.
3 Beiktatta: 2003. évi XCI. törvény 39. §, 6. számú melléklet 8. Hatályos: 2004. I. 1-től. Ezt követően megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.
4 Beiktatva: 2010. évi LXXV. törvény 19. § (2) alapján. Hatályos: 2010. VIII. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2003. évi XCI. törvény 208. § (2). Hatálytalan: 2004. I. 1-től.
6 Beiktatta: 1996. évi LXXXIII. törvény 9. melléklet. Módosította: 2002. évi XLII. törvény 302. § (2).
7 Hatályon kívül helyezve: 2002. évi XLII. törvény 302. § (2) alapján. Hatálytalan: 2003. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 8. számú melléklet. Hatályos: 2001. I. 1-től.
9 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 25. § d), 4. melléklet 1. Hatályos: 2017. I. 1-től.
10 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 25. § d), 4. melléklet 1. Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 5. § f).
11 Hatályon kívül helyezte: 2001. évi L. törvény 88. § (3). Hatálytalan: 2001. VII. 3-tól.
12 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 25. § d), 4. melléklet 2. Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 6. § f).

b) halászati csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, ha a beruházás a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1379/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységet szolgál,

c) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak, az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, ha a beruházás mezőgazdasági termék feldolgozását vagy forgalmazását szolgálja,

d) minden más esetben az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül.

13. [1] Az egyéni vállalkozó az adókedvezményt abban az adóévben - utoljára abban az adóévben, amelyben a hitelt az eredeti szerződés szerint vissza kell fizetnie - veheti igénybe, amelynek utolsó napján a tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepel.

14. [2] Az egyéni vállalkozónak az igénybe vett adókedvezményt késedelmi pótlékkal növelten kell visszafizetnie, ha

a) a hitelszerződés megkötésének évét követő négy éven belül a beruházást nem helyezi üzembe, kivéve, ha az üzembe helyezés elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következtében maradt el,

b) a tárgyi eszközt az üzembe helyezésének adóévében vagy azt követő három évben elidegeníti.

Ezt a rendelkezést kell alkalmazni, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála). [3]

---

1 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 8. számú melléklet. Hatályos: 2001. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2000. évi CXIII. törvény 8. számú melléklet. Hatályos: 2001. I. 1-től.

3 Beiktatta: 2004. évi CI. törvény 19. §, 5. számú melléklet. Hatályos: 2005. I. 1-től. A 2005. I. 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

TARTALOMJEGYZÉK

1995. évi CXVII. törvény ---- 1
a személyi jövedelemadóról ---- 1
ELSŐ RÉSZ ---- 1
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ---- 1
I. Fejezet ---- 1
ALAPELVEK ---- 1
II. Fejezet ---- 4
A TÖRVÉNY HATÁLYA ---- 4
III. Fejezet ---- 5
FOGALMAK ÉS ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK ---- 5
IV. Fejezet ---- 21
A JÖVEDELEMRE ÉS AZ ADÓKÖTELEZETTSÉGRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK ---- 21
Jövedelem, bevétel, költség ---- 21
Adóalapba nem tartozó, illetőleg költségnek nem számító tételek ---- 26
Az adó mértéke ---- 31
Az adókötelezettség keletkezése és a jövedelem megszerzésének időpontja ---- 31
Nyilvántartási szabályok ---- 32
V. Fejezet ---- 34
AZ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSÁRA, BEVALLÁSÁRA ÉS MEGFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK ---- 34
Az adó megállapítása ---- 34
Adóbevallási tervezettel összefüggő eljárás ---- 35
Bevallás adóhatósági közreműködés nélkül ---- 38
Munkáltatói adómegállapítás ---- 38
Adófizetés ---- 38
A kifizető, a munkáltató által megállapított adó, adóelőleg módosítása ---- 39
MÁSODIK RÉSZ ---- 39
AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ÉS ANNAK ADÓJA ---- 39
VI. Fejezet ---- 40
AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ---- 40
Az önálló tevékenységből származó jövedelem ---- 40
A nem önálló tevékenységből származó jövedelem ---- 45
Egyéb jövedelem ---- 47
Az összevont adóalap megállapítása ---- 51
Családi kedvezmény ---- 52
Az első házasok kedvezménye ---- 55
A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye ---- 55
Személyi kedvezmény ---- 56

VII. Fejezet ---- 56
AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁNAK MEGHATÁROZÁSA ---- 56
Az összevont adóalap adója ---- 57
A külföldön megfizetett adó beszámítása ---- 57
VIII. Fejezet ---- 57
AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁT CSÖKKENTŐ KEDVEZMÉNYEK, RENDELKEZÉS AZ ADÓRÓL ---- 57
Tevékenységi kedvezmények ---- 57
Rendelkezés az adóról ---- 58
IX. Fejezet ---- 68
AZ ADÓELŐLEG MEGÁLLAPÍTÁSA, BEVALLÁSA ÉS MEGFIZETÉSE ---- 68
Az adóelőleg-fizetési kötelezettség ---- 68
Az adóelőleg alapja ---- 70
Az adóelőleg-nyilatkozat ---- 72
A fizetendő adóelőleg ---- 74
HARMADIK RÉSZ ---- 75
EGYES KÜLÖN ADÓZÓ JÖVEDELMEK ---- 75
X. Fejezet ---- 76
A VÁLLALKOZÓI SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ, AZ ÁTALÁNYADÓZÁS ÉS A TÉTELES ÁTALÁNYADÓZÁS ---- 76
Az egyéni vállalkozó adózása ---- 76
A vállalkozói személyi jövedelemadó ---- 78
A vállalkozói osztalékalap ---- 87
Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő átalányadózása ---- 88
Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése ---- 93
A fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély tételes átalányadózása ---- 94
XI. Fejezet ---- 95
A VAGYONÁTRUHÁZÁS ---- 95
Ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem ---- 95
Ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem ---- 97
Tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződésből származó jövedelem ---- 103
XII. Fejezet ---- 104
TŐKEJÖVEDELMEK ---- 104
Kamatjövedelem ---- 104
Értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem ---- 109
Csereügyletből származó jövedelem ---- 109
Az osztalékból származó jövedelem ---- 111
Árfolyamnyereségből származó jövedelem ---- 112

Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem 115
Tartós befektetésből származó jövedelem 118
A vállalkozásból kivont jövedelem 122
XIII. Fejezet 124
EGYES JUTTATÁSOK ADÓZÁSÁNAK SZABÁLYAI 124
A kifizetőt terhelő adó 125
Béren kívüli juttatások 127
Kamatkedvezményből származó jövedelem 128
XIV. Fejezet 131
VEGYES JÖVEDELMEK 131
Termőföld bérbeadásából származó jövedelem 131
Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó jövedelem 131
A társasház, a társasüdülő jövedelme 133
Nyereményből származó jövedelem 134
A privatizációs lízingből származó jövedelem 134
XV. Fejezet 134
AZ ÉRTÉKPAPÍR, AZ ÉRTÉKPAPÍRRA VONATKOZÓ JOG RÉVÉN MEGSZERZETT VAGYONI ÉRTÉK 134
Értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték 135
Az értékpapírra vonatkozó jog révén megszerzett vagyoni érték 139
A munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében szerzett jövedelem 141
NEGYEDIK RÉSZ 148
VEGYES, ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK 148
Statisztikai besorolási rend 148
Nyilatkozatok 148
Üzemanyagár 148
Felhatalmazások 148
Hatálybaléptető és átmeneti rendelkezések 150
1. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez 167
Az adómentes bevételekről 167
2. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez 195
Az összevont adóalapba tartozó bevételek elszámolásáról 195
I. Jellemzően előforduló bevételek 195
II. A mezőgazdasági őstermelő tevékenységének megszüntetése 196
III. Egyéb rendelkezések 197
3. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez 197
Az összevont adóalap megállapításához elszámolható költségekről 197
I. Jellemzően előforduló költségek 198

II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek ... 201
III. Az értékcsökkenési leírás elszámolása ... 203
IV. A járművek költsége ... 203
V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások: ... 205
4. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 206
Az általános forgalmi adó bevételkénti és költségkénti elszámolhatóságáról ... 206
5. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 206
Az adónyilvántartásokról ... 207
I. Alapnyilvántartások ... 207
II. Részletező nyilvántartások ... 210
III. SELEJTEZÉS ... 216
IV. ... 216
V. KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK ... 216
6. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 216
Az őstermelők családi gazdasága keretében végzett tevékenység szabályai ... 216
7. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 217
A külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól ... 217
8. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 220
Az átalányadót vagy a tételes átalányadót fizetők adózásának rendje ... 220
9. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 221
A privatizációs lízingről ... 221
10. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 222
Az egyéni vállalkozó bevételeinek elszámolásáról ... 222
I. Jellemzően előforduló bevételek ... 222
II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek ... 224
III. Egyéb rendelkezések ... 224
11. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 225
A vállalkozói költségek elszámolásáról ... 225
I. Jellemzően előforduló költségek ... 225
II. Az értékcsökkenési leírás szabályai ... 228
III. A járművek költsége ... 238
IV. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások: ... 240
12. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 241
13. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez ... 241
A vállalkozói adókedvezményekről ... 241
Kisvállalkozások adókedvezménye ... 241